CONSTANTINA

PE VALURI ÎN DERIVĂ

Prima parte

ALCHIMIA FINANCIARĂ

Prezentare

Într-o lume pestriță, a incertitudinilor, a ofertelor diversificate, a dorințelor speculate, în care avem posibilitatea să alegem, dar doar din ce ni se oferă, avem nevoie de capacitate de discernământ pentru înțelegerea corectă a lucrurilor, a sistemului de care aparținem, de care depindem mai mult sau mai puțin, care ne absoarbe, ne înglobează. Avem nevoie de date reale, de informații reale să ne putem ghida la răscruce de drumuri, de căi în viață, în perspectiva unor alegeri benefice și nu dezastruoase, falimentare. Dar cum așa ceva este imposibil având în vedere multitudinea de informații contradictorii, deciziile corecte pe care le luăm de-alungul unei vieți, depind de mediul în care ne naștem, ne educăm, ne formăm, ne pregătim, depind de abilitatea noastră de a decodifica informațiile primite sau servite. Altfel riscăm să asimilăm informațiile cum vor alții și nu cum ar trebui, riscăm să devenim ținte ușoare, pradă sigură, pentru cei interesați, pentru cei care vor să prospere peste noapte de pe urma naivității oamenilor. Acești speculatori cunosc psihologie atât la nivel de instruire în domeniu, la nivel experimental, cât și instinctual, psihologie pe care o folosesc exclusiv în avantajul lor și în detrimentul celor mulți. O ridică la nivel de artă, înșelătoria la nivel de capacitate, de virtute, absolut necesare din punctul lor de vedere într-o societate bazată pe competiție. Etica este plasată pe plan secund, scoasă cu desăvârșire în afara businessului nefiind necesară unei societăți bazată pe profit. Intr-o lume a competitivității, oamenii sunt determinați să trăiască instinctual, ca rațiune de bază, astfel fiind copiat modelul junglei. Cei „tari" impune legea lor celor „slabi", în traducere liberă; cei vicleni profită de oamenii naivi, cinstiți, corecți.

Această carte vine în sprijinul celor care vor să vadă și altă față a sistemului financiar bancar, văzută din perspectiva unui debitor greu încercat de practicile mai puțin ortodoxe, dar „legale" ale acestui sistem, că doar și-au legalizat aceste practici, promovat de bancheri ca fiind corect și benefic economiei noastre. Cinstea, corectitudinea, responsabilitatea, moralitatea au viabilitate unidirecțională fiind cerute, impuse numai debitorului, iar pentru bancheri aceste cuvinte nu sunt decat instrumente și modalități de manipulare a semenilor săi.

Pentru a ne forma o părere apropiată de realitate, trebuie să ascultăm argumentele ambelor părți, altfel riscăm să ne formăm o parere eronată asupra situației și să acționăm ca atare. Părerea bancherilor și a celor care îi protejează și îi apară o știm deja, grație frecventelor apariții în public a reprezentanților acestora și declarațiilor favorabile lor. O minciună frumos ambalată și reptată insistent riscă să devină un adevăr acceptat. Dar cum rămane cu debitorii; ei nu au posibilitatea să apară pe sticlă oricând să-și expună punctul de vedere. Atât înainte de criza din 2008, cât și în perioada ulterioară crizei financiare, informația și educația în acest

sens au lăsat de dorit; ba chiar s-a profitat din plin de lipsa informațiilor reale, sau de minciuna prin omisiune; au fost prezentate aspectele pozitive, dar adevaratele probleme cu care urmau să se confrunte imprumutații, au fost ascunse cu grijă.

Dacă s-ar fi dorit o informare corectă a cetațeanului de rând, implicit o protecție a acestuia, atât din partea instituțiilor statului, cât și din partea instituțiilor de creditare, multe drame ar fi fost evitate, mulți oameni ar fi fost scutiți de suferință, iar cei care s-au sinucis sau au murit de prea mult stres,supărare, ar fi trăit si astăzi, familiile care s-au destrămat ar fi fost și astăzi împreună. Însa profitul marilor corporații financiare străine, nu ar fi cunoscut o amploare de ordinul cifrelor astronomice, interesul fiind pe măsură. Deci, în consecință, înainte de a exista criza economică din 2008, a existat o acută criză de moralitate întreținută de instituții ale statului care ar fi trebuit să vegheze asupra declanșării acesteia.

În rândurile următoare voi prezenta situația noastră ca familie: soț, soție si fiică, nefiind absolută nevoie de nume, identitate, importantă fiind informația și implicit mesajul pe care vrem să-l transmitem, în ordinea cronologică desfășurării faptelor, începând cu momentul creditării pâna în momentul de față. Aruncați de valurile vieții, naufragiați pe insula disperării, trebuie să găsim resursle necesare de a ne ridica, ori de cate ori picăm, chiar dacă împrejurările ne sunt potrivnice, chiar dacă oamenii din preajma noastră ne acordă credibilitate mai puțin sau deloc, chiar dacă găsim înțelegere mai mult sau mai puțin în instituțiile la care suntem nevoiți să apelăm.

1. Etapa creditării

În primăvara anului 2008, eu și soțul meu ne-am gândit la o locuință a noastră, după câțiva ani buni de locuit cu chirie, deși vârsta nu ne prea avantaja. Eu avem puțin până în 40 de ani, iar soțul sărise de 40 de ani.

Șansele să ne încadrăm pentru un credit ipotecar erau destul de reduse având în vedere mai mulți factori: vârsta, lipsa avansului pentru locuință, istoricul practic inexistent al creditării. Soțul nu a avut niciodată un credit pe numele lui, iar eu nu am avut decat un credit de nevoi personale pentru un calculator, cu o rată lunară fixă în lei de pană într-un milion vechi la BRD Finance.

Deci fără experiența creditării ne interesăm la diverse bănci, dacă ne încadrăm pentru un credit ipotecar cu destinație de locuință. La banca A după o scurtă discuție, ne-au spus că nu ne încadrăm sub nici-o formă, la banca B, abia ne încadram pentru o suma de cel mult 17.000 euro-18.000 euro, în condițiile în care pentru un apartament ne-ar fi trebuit de la 45000 euro în sus. Am intrat și la banca X, unde după o scurtă discuție am ieșit năuciți; aici ne încadram pâna la 50.000 euro fără probleme, oare cum era posibil așa ceva. Urma să mergem cu actele cerute de bancă, dar dupa ce ne căutam un apartament să știm concret cât ne trebuie. Ne doream un apartament, cât de mic, poate chiar și cu confort redus, poate și la periferia orașului dar cu două camere, pentru a avea și fiica noastră camera ei; chiar am specificat destul de clar acest aspect domnișoarei ofițer de credit. Dupa câteva vizionări cu firme imobiliare, găsim un apartament cu două camere nedecomandat la 45000 euro.

Vă intrebați de ce vorbim numai de prețul în euro și nu în lei; numai de credit în euro și nu în lei; nu știu cum era politica monetară, bancară la acel moment, că nu se punea problema creditării în lei, creditul având dobanda foarte mare, iar condițiile de creditare puteau fi indeplinite mai degrabă în valută decât în lei, deși noi ne încasam salariul în lei. Se pare că s-a dorit direcționarea potențialilor clienți, potențialilor împrumutați spre creditele în valută.

Ne întoarcem la bancă să spunem că am găsit apartament la 45.000 euro, dar surpriză: de data acesta nu ne mai încadram pentru 50.000 euro, ci doar cel mult pentru 35.000-36.500 euro. Intrasem deja în febra căutărilor unei locuințe, deși au existat anumite discuții în contradictoriu în familie, am uitat scopul pe care l-am avut când am trecut pragul băncii și ne-am hotărât să ne mulțumim și cu o garsonieră, spre dezamăgirea fiicei noastre.

După alte vizionări de garsoniere ne decidem asupra unei garsoniere aflată într-un bloc Cămin de nefamiliști, construită anterior revoluției cu balcon comun, la prețul de 35.000 euro. Locuința în cauză era primită de la serviciu de către actualii

proprietari (o tânară familie cu un copil), urmărind să-l vândă, să cumpere un apartament cu două camere. În consecință și ei și-au căutat apartament la rândul lor, urmând să ne aștepte pentru aprobarea și acordarea creditului necesar. Vă întrebați probabil, de ce ne așteptau pe noi câteva luni pâna la aprobare și acordare credit și de ce nu vindeau garsoniera primului venit cu banii jos. Simplu: deși în plin boom imobiliar, deși în perioada de creștere economică, imobilele nu se mai vindeau decât cu ajutorul creditelor; nu exista numerar, lucru confirmat și de firmele imobiliare.

Pentru acordarea creditului ipotecar însă, era nevoie de un avans pe care noi nu-l aveam, așa că domnișoara ofițer de credite foarte amabilă, draguță, zâmbitoare și săritoare, s-a oferit să ne ducă tot în cadrul băncii X la o doamnă mai în vârstă cu experiență pentru a ne acorda mai întâi credit de nevoi personale. După o serie de întrebări la care trebuia să răspundem, am fost întrebați dacă avem copii. Am raspuns afirmativ, iar doamna ofițer de credite a răspuns cu un zâmbet complice, foarte amabilă să ne rezolve problema: „Nu aveți nici-un copil". Așa că documentele au ieșit furtunos la imprimantă și cum ora închiderii sucursalei trecuse de ceva vreme, doamnele având amabilitatea să ne aștepte după program, soțul a semnat pe genunchi, cum s-ar spune, creditul fiind pe numele lui; nu mai exista timpul necesar unui studiu mai aprofundat. Înțelegerea a fost ca creditul de nevoi personale de 6.000 euro să acopere avansul și cheltuieli notariale, iar creditul ipotecar diferența de 30.000 euro.

După un timp creditul de nevoi personale este aprobat, dar cu 2.000 euro mai puțin. Foarte suparată de decizia luată, precizez că renunț la credit, nefolosindu-mi la nimic dacă nu ne ajunge pentru ce ne-am propus. Mă îndrept cu pași hotărâți spre ieșirea din bancă cu ambele doamne după mine: „Nu vă faceți griji, facem derogare!". Sincer, nici nu știam sigur ce presupune așa ceva, dar m-am întors.

După aprobarea creditului de 6.000 euro, scoatem 1.000 euro să plătim prin notariat un avans conform antecontractului de vânzare. Urma aprobarea creditului ipotecar, iar vânzătorii garsonierei în cauză aveau emoții mai mari decât noi și nu înțelegeam de ce. În cele din urmă m-am dumirit când am fost anunțați că s-a aprobat creditul ipotecar: cu 2.000 euro mai puțin. Au izbucnit; Știam noi! Adică ce știau ei și nu știam noi; ei au mai avut o experiență asemănătoare cu alți potențiali cumpărători, care s-au retras când li s-a tăiat din creditul promis; asta am intenționat și noi să renunțăm, am fi vrut să evităm alte datorii în afara ratei lunare la bancă, dar s-au rugat insistent de noi, că și ei au dat avans la rândul lor la apartamentul pe care s-au hotărât să-l cumpere și pierd avansul.

Asta da înșelătorie, ne-au așteptat să plătim avansul pentru locuință, după care și-au batut joc de noi; ne-au tăiat din credit sau au aprobat o sumă mai mică în condițiile în care știau foarte clar că tocmai asta nu dorim. Și cum nu ar fi fost de ajuns această înșelătorie, domnișoara ofițer de credite, ne sugera ca în luna

respectivă să luăm un credit de nevoi personale de la alta bancă, deoarece nu suntem depistaţi încă: am refuzat categoric. Rata lunară la ambele credite era de 350 euro, destul de mare pentru posibilităţile noastre, având în vedere că venitul nostru net pe familie nu depăşea la momentul respectiv 2.200 lei. Acum ce facem? Am încurcat şi proprietarii garsonierei, pierd şi ei avansul dat cum îl pierdem şi noi; soţul discută întâmplător cu rudele lui, iar acestea se oferă să ne împrumute diferenţa de bani. Ne-ar fi fost mult mai bine dacă în momentele acelea nu ne-ar fi oferit ajutorul.

Poate credeţi că aici s-au încheiat problemele în ceea ce priveşte creditarea. Tranzacţia finală de vânzare- cumpărare a imobilului s-a încheiat la alt notariat decat cel la care am semnat noi antecontractul, binenţeles un notariat agreat de bancă, cum şi evaluatorul locuinţei a fost tot unul agreat de bancă. Dar la notariat..... surpriză: banii alocaţi de bancă achitării locuinţei tot nu ajung: de ce? Pentru că banca X retrage din cont suma de 500 euro pentru comision acordare credit fară să ne anunţe; alţi bani, altă distracţie, alte datorii făcute în contul acestei bănci tare nevinovate.

În iunie 2008 am semnat contractul de credit pe 22 ani şi eu şi sotul; soţul ca titular de credit, iar eu ca codebitor. În toamna anului 2008 a fost recunoscută oficial şi la noi criza financiară, care se declanşase cu ceva timp înainte pe teritoriul SUA şi nu după mult timp şi în Europa.

2. Etapa restructurării

În momentul în care am început să plătim prima rată lunară cumulată la cele două credite, în același cont, cursul euro afișa aproximativ 3,6 lei- 3,7 lei pentru un euro, deci aproximativ 1.200- 1.300 lei, sumă ce trebuia să acopere și comisionul de administrare al contului care se plătea separat de graficul de rambursare a creditului. Necesita un efort destul de mare să plătim lunar 350 euro, după un grafic în scădere lunar cu sume mici neglijabile. Speram că salariile se vor mări, iar rata lunară după grafic va rămane pe loc. Ce iluzie! Cursul euro creste, leul se devalorizează, creditul de nevoi personale nu are dobandă fixă decât pe primele trei luni după care trece pe dobandă variabilă, tradus în termeni reali doar ascendentă, descendentă niciodată. Nici măcar nu suntem anunțați, informați de ceea ce urmează, adică creșterea dobânzii. Dobânda variabilă în cadrul băncii X doar crește, după formule neștiute de noi muritorii de rând. Lună de lună suntem nevoiți să plătim mai mult și mai mult decât 1300 lei, perioadă în care în decurs de aproximativ o jumatate de an ajungem să plătim aproape 1700 lei. Cu toate acestea tot suntem informați că mai avem restanță 7 euro, ba 8 euro. Merg la domnișoara ofițer de credite să mă interesez ce se întâmplă, fac calculul după graficul de rambursare plus 2 sau 3 euro în plus pentru comision de administrare a contului și tot restanțieri suntem, de unde? Răspunsul personalului băncii pică ca un trăznet, mă lasă blocată cu gura cascată: „Mai platiți și dumneavoastră 10 euro în plus", fără a preciza motivul, comod răsturnată în fotoliul de piele, apatică, plictisită, fară urmă de acea grijă și ambilitatea care o caracterizau în perioada creditării; zâmbetul cu care ne întâmpina până în momentul semnării contractului de creditare a disparut complet, subit; deja ne-a obținut semnătura, ce rost mai au comportările grijulii față de client. „Poate cei 10 euro sunt banii de pâine, facem eforturi foarte mari să putem să platim", îi răspund eu după câteva momente; își găsește alte preocupări, ca și cum astea sunt detalii cu care nu-și bat capul angajații băncii. Ca și cum nu ar fi fost de ajuns toate acestea, mă informează că la aniversarea de un an al creditului ipotecar, rata lunară va mai crește cu 40 de euro, așa că plec bulversată de la bancă și mai nelamurită decât eram înainte.

Tensiunea în familie crește, începem să ne reproșăm lucruri reciproc eu și soțul meu, iar fiica noastră la liceu deja, când vine de la școală izbucnește în plâns când deschide frigiderul; nu are ce manca, doar ciorbă de cartofi și margarină ieftină, s-a săturat de-așa ceva. Nu ne permitem să îi mai luăm lucruri de îmbrăcat, nu ne permitem să-i dăm bani la școală nici măcar de buzunar de cele mai multe ori, nici nu poate fi vorba de fondul clasei sau alte activități. Începe chiar să ne urască pentru austeritatea la care o supunem, să ne reproșeze pe un ton deloc amical sau

liniștit că am fost păcăliți. Am evitat să o hrănesc cum trebuie, normal și am fost nevoită să-i cumpăr vitamine mai târziu, deoarece era anemică.

Serviciul meu e de așa natură că trebuie să plec din localitate să fac naveta săptămânal. Caut cu chirie mică fără prea multe condiții, mă hrănesc atât puțin cât și nesănătos; din cauza alimentelor foarte ieftine și de o calitate îndoielnică, într-una din nopți mi-a fost foarte rău, am vomitat tot ce mâncasem și am renunțat definitiv la produsele tartinabile și toxice, mi s-a scârbit de ele. Seara și dimineața nu folosesc decât puțin sursa de încălzire doar până mă schimb și stau mai mult în plapumă să fac economie să am cu ce plăti la bancă. Încerc să citesc seara câteva pagini, dar mi-e frig dacă țin mâinile afară din plapumă. Ce ironie a sorții, înainte de decembrie 1989, oamenii nu primeau căldură, erau ținuți în frig în contul datoriei externe; acum ne oprim noi căldura singuri și de bună voie, pentru binele băncii și în detrimentul nostru. Se anunță geruri extreme, mă retrag într-o mică bucatarie să pot să încălzesc mai ușor încăperea. Nu am nici-un spor la o temperatură de peste -20 grade. Las dimineața apa să curgă câte puțin să nu înghețe instalația și să plesnească, iar seara la întoarcere găsesc stropii de apa de pe marginea chiuvetei înghețați. Deși caut să încălzesc camera mai mult decât în mod normal, stropii de apă de pe margine nu se desgheață; privesc pereții camerei și nu îmi vine să cred; de la jumătate în sus, inclusiv tavanul, strălucesc de condensul format și înghețat pe pereți și tavan. Mă simt ca într-un iglou de gheață, mă întreb cum voi rezista noaptea aici; în stare de veghe e poate mai ușor , dar în somn..... cam riscant. Studiez patul și observ că are două saltele nu prea grozave. Pe una dintre saltele întind cearșaful, după care așez plapuma, iar peste plapumă așez cea de-a doua saltea. Închid sursa de încălzire și intru în plapumă între cele două saltele, nu știu dacă a fost curaj din partea mea sau un moment de iresponsabilitate.

Ghemuindu-mă de frig, cufundată în gândurile mele, într-o mică odaie înghețată, într-o mică localitate îngropată în nămeți, într-o țară numită România, leagănul unor civilizații remarcabile, într-un continent numit Europa încărcat de istorie, cu tradiție în drepturile omului, libertate, democrație, pe o planetă care ne hrănește deopotrivă pe noi toți oamenii, sub un soare ce înlesnește viața nediscriminatoriu , într-un univers de constelații și stele ce ne veghează, se iscă întrebarea, nedumerirea:

- Oooo....., tu ființă a universului, oare așa înțelegi menirea ta pe acest pământ??? Crezi oare că folosește cuiva sacrificiul tău în aceste condiții? Creatorul este un culegător de diamante, nu de trupuri inerte pentru cauze pierdute!

- Dar Doamne, încerc să-mi duc responsabilitatea până la capăt.

- Responsabilitatea oamenilor- copii ai infinitului, este să slujească omenirii și nu unor interese meschine fără finalitate.

- Hei, tu vierme împuțit, cum îți permiți să gândești? Gândim noi bancherii pentru tine, tu trebuie să muncești pentru noi, asta e menirea ta pe pământ.

- Dar mărite bancher, fac tot posibilul să achit datoria, muncesc, economisesc,....
- Nu-i de ajuns, noi vrem mai mult și mai mult, tot mai mult nr. de contract RM 3258..... fără față, fără chip.

Mă trezesc dimineața, încă mai suflu încă mai mișc, e o performanță! Ce bine îmi pare că a trecut gerul cumplit și ce rău îmi pare că se topește zăpada. Încălțămintea mea crăpată lateral ia apă atunci când înot prin zăpada topită parțial. Nu-mi permit o încălțăminte nouă, altfel nu-mi pot plăti rata lunară și ce nu fac eu pentru banca X. La serviciu încerc să-mi usuc picioarele; privindu-mi șosetele ude, picioarele înghețate și încălțămintea crăpată, mă minunez: vai ce m-aș plictisi în regimul comunist dictatorial din Coreea de Nord unde viața este monotonă, unde ai siguranța zilei de mâine, un acoperiș deasupra capului de la stat, stabilitatea serviciului. Aici în România postdecembristă, trăiesc adrenalina la maxim, mă bucur de "binefacerile" capitalismului și implicit de „privilegiile" băncii X.

Salariul soțului scade, ne hotărâm să mergem la bancă pentru o restructurare după cum este adesea trâmbițată știrea la televizor. Dar vai, una e să auzi oficialitățile ce declarații pline de grijă și interes față de oameni fac în aparițiile publice și alta e la fața locului. Plătim lunar cam aproximativ jumătate din suma cerută de bancă și chiar mai puțin. La bancă ni se spune că pentru restructurarea creditului nu trebuie să avem restanțe, în condițiile în care banca întârzie luni de zile până se hotărăște să dea un raspuns. Domnișoara care ne-a întocmit dosarul de creditare ne dă un sfat de bun simț, dar nerealizabil, fără finalitate. După ce ne oferă un număr de telefon de la Banca centrală din București suntem sfătuiți să cerem reeșalonarea creditului pe toată perioada de creditare și de asemenea să cerem cumularea celor două credite într-unul singur. Nici nu puteam să gandesc că există altfel de reeșalonare decât pe toți cei 22 de ani de creditare. După câteva convorbiri cu cei din centrala București, după asigurările celor de la București că așa vor proceda cum vrem noi, adică reeșalonare pe întreaga perioadă a creditului și cumularea celor două credite, ne vine în sfârșit restructurarea, actul adițional al creditului; pe fiecare credit separat, mai mult decât ne-am fi permis și doar pe o perioadă de un an de zile, urmând conform noului grafic de rambursare după un an să se revină la rata lunară inițială adica 350 euro cu maririle de rigoare. Mai mult în actul adițional dobânda după un an de reeșalonare va fi la creditul ipotecar de la 5,9 % la 12,44 %, iar la creditul de nevoi personale de la 10,5 % la 22,09 %, deci mai mult decât dublu. Așa da ajutor acordat de bancă, să tot plătești la credite de tot felul. Opinia publică este informată oficial că s-au luat măsurile necesare de ajutorare a debitorilor supraîndatorați, iar aceștia nu au cum să spună adevărul, neavând același acces la opinia publică ca și băncile comerciale. Am semnat actul adițional, din virtutea inerției, oricum nu aveam de ales: dacă nu semnezi... executare silită, iar dacă semnezi și nu poți să plătești..... executare silită. Ai de ales între două variante; cum vrei să fi executat: cu semnătură sau fără semnătură???

Problema cea mai gravă este că datorită ratelor lunare mult dimensionate peste puterea noastră financiară, nu am reușit să înapoiem banii împrumutați de la persoanele fizice, nici acum după un an de la creditare și nici nu există vreo speranță că vom putea să-i înapoiem vreodată în condițiile date și după această restructurare buclucașă. Așa că ne hotărâm ca eu să rămân cu fiica în țară să lucrez, iar soțul să-și caute de lucru în afara țării. În vara anului 2009, exact după reeșalonare (restructurare) pleacă în Cipru la muncă după anunțuri din ziar sau de pe internet. Nu am mai plătit rata lunară tocmai pentru a avea bani pentru comision și drum, urmând ca la scurt timp după ce va ajunge să lucreze și să încaseze primele salarii să plătim și restanța la bancă, dar și să strângem bani pentru datoriile rudelor din perioada creditării. Dar în Cipru nu a fost așteptat în aeroport după cum stabilise cu firma respectivă, a rămas vreo două zile singur pe-acolo, iar după nenumărate telefoane, vine o altă firmă să-l preia căruia însă trebuie să-i plătească 800 euro comision separat de ce plătise înainte, chiar din primele salarii.

În țară am rămas eu cu fiica să ne descurcăm cum putem. Restanțele la bancă cresc neputând să plătesc decât sume mici, să putem și să supraviețuim. Telefonul zbârnâie, presiunile din partea băncii sunt mari, angajata băncii țipă prin telefon la mine amintindu-mi că nu am voie să întârzii cu plata ratelor nici măcar o zi. În zadar încerc să explic acestor persoane ce sună, că e și banca vinovată având în vedere înșelătoria la care am fost supuși prin tăierea creditului la aprobare, obligându-ne să facem și datorii colaterale cu cele ale băncii, care și astea trebuiesc returnate. Suntem în luna septembrie a anului 2009, fiica începe un nou an școlar; nu am bani de rechizite și nici de cărți necesare clasei aXI-a. La școală merge cu câteva coli de scris și cărți mai cumpără cu un preț mai mic de la colegii din anul anterior; am amanetat verighetă, cercei, să pot să plătesc la bancă o mică sumă de bani, pentru a dovedi bunăvoință, după cum m-a sfătuit și domnișoara care ne-a întocmit dosarul. Iar drept mulțumire pentru sacrificiul făcut, am primit o ploaie de amenințări cu executare silită prin telefon de la centrala băncii și nici-o propunere de negociere, de înțelegere a situației noastre de moment. Am mers personal la sucursală de la care am luat creditul să vorbesc cu directoarea sucursalei respective, convinsă fiind că poate dacă-i explic personal, va înțelege. Am urcat scările fără să mă anunț și am intrat în biroul acesteia cu scuzele de rigoare. Nu s-a supărat, m-a ascultat cu atenție, a părut amabilă, chiar a și încercat să vorbească la București pentru mine, dar din păcate fără nicu-un rezultat; a ridicat din umeri neputincioasă, nu se poate face nimic conform răspunsului primit de la centrală. Nu există negociere, e clar că nu pot să rezolv problema cu sume mici de bani, banca vrea totul, sau executare silită, cu toate amenințările de rigoare: plata integrală a creditului, inclusiv dobânzi, penalități, penalități la penalități, plata cheltuielilor cu executarea silită.... etc. Banca nu simte nici-o vină, nici-o responsabilitate pentru situația creată; vinovații suntem doar noi. Trimit un mesaj

Guvernului României, primesc răspuns cred că după două săptămâni, că au luat la cunoștință de situația noastră și urmează să fie înaintat mesajul Protecției consumatorului, dar de-atunci.... nimic, nici-un răspuns, nici-o rezolvare.

Acolo în Cipru muncitorii nu primesc decât câteva zeci de euro pentru hrană, iar salarii deloc. Degeaba a încearcat soțul să-i explice situația noastră patronului cipriot Yanis, nu l-a impresionat deloc și deci în consecință..... nu știm ce vom face. Abia prin octombrie , reușește să scoată o sumă de bani de la patron, nicidecum salariul promis, îmi trimite în țară, dar reușesc să plătesc doar o parte din restanță. Banca mă sună neîncetat, le explic că soțul e deja plecat în Cipru, mai durează o perioadă până intră în normalitate și vom începe să plătim; au pretenția ca soțul să-i sune la bancă din străinatate, deși eu m-am oferit să le dau numărul de telefon din Cipru. Cât tupeu: el abia are bani de mâncare, poate e muritor de foame pe-acolo, abia are bani pentru o cartelă telefonică pentru mesaje, nicidecum pentru convorbiri, iar uriașa corporație financiară X, nu-și permite să dea un telefon în Cipru. Amenințările curg continuu la telefon, stresul e mare presiunea asupra mea enormă, explicațiile mele în zadar; mi se sugerează mereu să iau împrumut de la rude pentru plata restanței. Fenomenal cum le merge mintea, oare eu de ce nu m-am gândit la așa ceva??? Simplu: pentru că nu am înapoiat nici datoria existentă față de rude, cum să cer alți bani? Și cine-i înapoiază având în vedere situația fără ieșire. Banca prin reprezentanții ei, nu ratează nici-o zi, dimineața, ori la prânz, ori seara uneori după ce adorm, sau de câteva ori pe zi, ca și cum în decurs de vreo câteva ore găsesc miraculos vreo comoară, iar eu neserioasă, refuz să le plătesc; fac presiuni asupra mea, psihicul meu se clatină, devin nervoasă, observ că nu-mi mai pot îndeplini sarcinile de serviciu din acest motiv. În cele din urma mă decid să nu mai colaborez, chiar le sugerez să facă ce vor, le închid telefonul ori de cate ori încearcă să mă contacteze, chiar și după alte telefoane, altfel clachez, nu voi mai fi capabilă nici de copil și nici de serviciu.

Încep să caut informații pe internet referitoare la criza economică recent declanșată, citesc articole de ziar on-line referitoare la economie, legi, bănci, condiții de creditare, situații asemănătoare cu a noastră, cam tot ce are legatură cu situația în care am ajuns noi și aflu lucruri uimitoare.

„Criza subprime (credite ipotecare cu risc ridicat) a afectat foarte mult economia americană și a avut și are în continuare repercursiuni și asupra pieților financiare din toată lumea, inclusiv cea românească”. Creditele ipotecare subprime, sunt consecința creditării iresponsabile din partea băncilor. Caut condiții de creditare și descoper că în cazul nostru au fost drastic încălcate; acum aflu și eu pentru prima dată de coșul de subzistență pentru fiecare membru al familiei care se ia în calcul la acordarea creditului: se scad din venitul net al familiei atât cheltuielile cu facturile, cheltuielile cu coșul de subzistență pentru fiecare membru de famile în parte, însemnând cam aproximativ 245 lei pentru fiecare, iar din suma rămasă gradul de

îndatorare nu trebuie să depășească 70%, grad de îndatorare care a fost mărit cu puțin timp înainte de declanșarea crizei financiare, oare nu se știa? Se știa foarte bine, dar nu s-a dorit evitarea dezastrului. În privința facturilor, doamnele binevoitoare nu au cerut decât factura la curent a socrilor de la țară în valoare de aproximativ 50 lei, alte facturi nu au existat și nici noi nu am știut toate aceste lucruri. Acum înțeleg de ce doamnele ne-au făcut „favoarea" de a omite existența fiicei noastre în dosarul de creditare. Rata lunară ar fi fost mai mică, dar nu ne-am mai fi încadrat ca și criterii de creditare, iar ei erau disperați dupa cota de piață, după target de vânzări. Istoricul de creditare lipsește cu desăvârșire, valoarea locuinței este umflată artificial la aproape 45.000 euro, numai să ne încadrăm, fapt ce mă miră cum de le-au dat scoring favorabil creditării în programul lor pe calculator cu atâtea date defavorabile, atâtea lipsuri, cu un grad de îndatorare maxim de 70%, în condițiile în care gradul maxim de îndatorare este permis numai în cazul unui istoric de creditare bun al împrumutatului; ori în cazul soțului nu era nici bun nici rău, ci lipsea cu desăvârșire. Citind în continuare pe internet articole on-line de tot felul, găsesc raspunsul: programul de scoring poate fi manipulat manual dacă nu dă scoringul dorit. Deci creditul nostru se încadra cu succes în categoria creditelor subprime.

În SUA la o anumită perioadă de la declanșarea crizei creditelor ipotecare subprime, aproximativ 2-3 ani, s-au format comisii la nivel național pentru anchetarea dosarelelor de creditare cu risc maxim și s-a constatat că o mare parte din clienți , debitori au fost mințiți că se pot încadra pentru creditele respective și prinși în sistemul bancar prin înșelătorie. Persoanele înșelate au fost despăgubite, e drept cu sume mici având în vedere pierderile suferite, de 2.000- 3.000 dolari. Vă întrebați de ce vor bancherii să ne prindă în sistemul financiar bancar și în condițiile în care nu ne încadrăm pentru credit; pentru că din sistemul financiar bancar nu se iese decât ca și din mafie: cu picioarele înainte. Fie că debitorul se sinucide sau moare de stres, supărare, fie că rămâne dator băncii pe tot restul vieții după executarea locuinței, sau chiar și urmașii acestuia pot rămâne datori poate și ei tot restul vieții. Citesc un articol on-line despre un american de profesie șofer de tir, care cu mulți ani în urmă a contractat un credit ipotecar pentru el și familia lui, de-alungul anilor a refinanțat creditul la alte bănci, iar după 22 de ani de plată a ratelor lunare și a noilor dobânzi adăugate, pierde și toată suma plătită, pierde și imobilul, asta în țara tuturor posibilităților. Noi nu ne permitem o refinanțare din lipsă de alte garanții și nici nu cred ca ar fi înțelept pentru că nu facem altceva decât să prelungim agonia. Într-un alt articol citesc că băncile, nu neapărat în țara noastră, în cazul unei bănuieli de posibilă declanșare a unei crize economice, își rezervă dreptul ca să execute silit clientul bun platnic, de teamă să nu cumva să-i scadă valoarea garanției, iar acesta să intre în imposibilitate de plată. Prin cunoștințe, care la rândul lor au rude sau cunoștințe în cadrul diverselor bănci,

încerc să aflu cum se comportă banca în situația noastră; mi se confirmă cumva cele citite de mine anterior: nu avem nici-o șansă să păstrăm locuința, nu e decât problemă de timp sa fim evacuați. Dacă mai suntem lăsați o perioadă de timp să locuim în garanția băncii este doar pentru a mai scoate o sumă de bani de pe urma noastră. Înțelegere din partea băncii nu există, negociere nu există, vreo modalitate de comunicare nu există; ajung la concluzia că plătim degeaba sume mici de bani, tot ca rău-platnici suntem catalogați, etichetați, îmi chinui copilul degeaba, eforturile noastre nu sunt apreciate. Așa că mă întorc brusc la 180 grade, mă hotărăsc să nu mai plătesc deloc, să putem plăti și celelalte datorii, să încerc să reduc pierderile. Caut să mă informez din punct de vedere legal cum vor decurge lucrurile, caut să văd ce prevăd legile noastre în situații de genul ăsta. Deci mă hotărăsc să lupt împotriva sistemului bancar, fără resurse financiare, eu un nimeni, un fir de praf pe pantofii marilor corporatiști financiari. La vremea respectivă nici nu știam cu cine mă pun, eram la nivel de abecedar în ceea ce privește informațiile financiar- bancare. Multe informații esențiale am aflat dar în timp, ceea ce presupune dezvăluirea lor la momentul potrivit.

Între timp patronul Yanis care-și plasa forță de muncă, îl plasează pe soțul meu la un alt patron cu un restaurant, cred că mai mult să scape de insistențele lui. Aici patronul refuză să-l plătească mai mult de 150 euro lunar sub pretext că primește hrană și cazare. În luna decembrie a anului 2009 primesc un mesaj devastator: a fost mușcat de un șarpe veninos și a fost spitalizat de urgență; se zbate între viață și moarte, primele 24 de ore sunt critice. Medicii se învârt pe lângă el studiind piciorul, vor să i-l amputeze, să-i salveze viața; îi cere să miște degetele de la piciorul înveninat și reușește: „ No problem”, spun medicii și scapă cu piciorul întreg. Lansez un anunț umanitar pe sit-ul românilor din Cipru, să meargă concetățeni de-ai noștrii la el la spital pentru a-l ajuta. Se pare că a dat roade, răspund mai mulți români cu diverse informații utile, iar unul dintre ei răspunde oarecum mai târziu, dar îl ajută, îi încarcă telefonul să putem comunica și îl ajută să se întoarcă în țară.

Întors în țară și bolnav și fără bani și într-o stare de depresie accentuată, îl sună numaidecât cei de la bancă; îi sugerez să închidă, nu o să ajungă la nici-o înțelegere cu ei, știu din proprie experiență. Se încăpățânează, vrea să fie amabil, de bună credință, să explice situația creată. Ce iluzie, trebuie să nu înțelegi deloc politica băncii X să crezi așa ceva. Discuția a degenerat în ceartă și în cele din urmă în țipete efectiv la telefon și de o parte și de alta. Îl sună câteva zile la rând, până când soțul se hotărăște să schimbe numarul de telefon.

Merge cu actele de externare la medicul de familie care nu are ce tratament să-i recomande, decât terapie pentru recuperare și un repaus de cel puțin o jumătate de an. Cum bani nu am avut pentru recuperare, nu a rămas decât perioada pentru repaus.

În vara anului 2010 se angajează la o firmă în țară și câștigă destul de bine astfel încât economisind bani și cu ceva prime primite, într-un an de zile reușim să ne plătim o mare parte a datoriilor către persoane fizice. Nu mai aveam chiar mult să le terminăm, dar banca nerăbdătoare să pună gheara pe veniturile noastre, instiue poprire pe salariul soțului. Am insistat ca la angajare să ceară salariul numerar, altfel ar fi blocat contul de salarii și ar fi luat tot salariul, mulți au pățit-o. Se prefac că nu știu destinația contului și în loc să oprească 1/3 din venitul debitorului cum este legal, trag toți banii din cont. Nici nu-și închipuie băncile ce susținători aprigi aveau la vremea respectivă în rândurile oamenilor fără experiența creditării, fie că erau colegi, fie că lucrau la personal. Oamenii care nu cunosc sistemul bancar au tendința de ai privi pe cei cu restanțe la bănci cu dispreț și dezaprobare vizavi de atitudinea debitorului față de bancă. Nu concep ca o instituție financiar bancară să fie neserioasă, e clar că-i vina împrumutatului că nu vrea să dea banii înapoi. Nici nu-și închipuie băncile de câtă credibilitate s-au bucurat la vremea respectivă din partea cetățenilor de rând, acum această credibilitate se cam clatină și la cei mai înverșunați cândva susținători ai sistemului bancar, capitalul de încredere al băncilor se deteriorează văzând cu ochii, dar băncile nu par a fi îngrijorate.

Ca urmare soțul își dă demisia și pleacă în Cehia unde nu face mare lucru, pentru că salariile le încasează intermediari care le dau cât vor angajaților. Nu stă decât cateva luni și vine în țară de sărbători, prilej cu care ne cumpărăm și noi două șifoniere mari, deoarece de când ne-am mutat în garsonieră, nu avem șifonier, s-a stricat înainte să ne mutăm în garsoniera ipotecată. Ne-am chinuit cu un stativ și cutii de carton.

Prin febroarie pleacă iar în Cipru convins fiind că nu mai ajunge la aceeași firmă, tot cu comision impus în avans și cheltuieli de drum suportate personal. Ajunge într-adevăr la altă firmă, dar după câteva zile are surpiza să constate că tot Yanis este patron și acolo; și de data asta a fost un eșec total. Este nevoit să plece cu un concetățean de-acolo să-și caute de lucru în altă parte, rătăcind la întâmplare, în căutarea unui loc de muncă.

3. Evacuarea silită

Între timp primesc telefoane cu amenințări cu executarea silită și că va urma vizita executorului bancar la domiciliu. Am fost mințiți de-atâtea ori că nu mai știm care e granița dintre adevăr și minciună. În febroarie mă sună o persoană să-mi spună că e noul proprietar al locuinței noastre. Găsesc în cutia poștală hârtii referitoare la licitație, iar într-una din zile în luna martie, sunt sunată din nou să mi se spună data evacuării și că vom fi dați afară cu poliția, jandarmeria. Fiind la serviciu trimit fiica să se intereseze la Financiar dacă mai figurăm ca proprietari și într-adevăr la Financiar figura o altă persoană ca proprietar.

Mă învoiesc de la serviciu, merg la judecătorie și fac o cerere de contestație la executare, cum m-am priceput, fără avocat, a doua zi urmând evacuarea silită. Vorbesc cu fiica, o pun în temă; e tăcută rezervată, nu știe ce să spună, nu are o părere. Seara intru în cadă și deja știu că e ultima baie aici în locuință, știu că nu o vom mai vedea niciodată, studiez fiecare detaliu din cameră, ca și cum atunci o vizionam pentru prima dată; nu știu ce e în mintea și sufletul fiicei mele, nu îndrăznesc să abordez mai mult subiectul. Somnul e agitat, nu am dormit nici noaptea precedentă, mă gândesc ce fel de persoană este executorul bancar, nu că aș fi dornică să îl văd, mă gândesc cât de convins este acesta că procedează corect. E inutil, oricum nimic nu-l tulbură din moment ce poate face asa ceva. Se crapă de ziuă, soarele se revarsă pe singurul geam al garsonierei de numai 20 metri pătrați. E o dimineață frumoasă de martie, am tendința de a mai lenevi puțin în pat, ochii îmi sunt roșii de oboseală, dar.... urmează.... nu știu nici eu ce. Fiica se trezește, pleacă la facultate ca și cum nu s-ar fi întâmplat nimic; nu o condamn, nu am nici-o pretenție la ea, eu port vina cea mai mare, eu am insistat mai mult pentru creditul ăsta ipotecar dezastruos, ea doar suportă consecințele prostiei mele. Mă îmbrac și mă așez pe canapea, fixez spațiul liber dintre cele două șifoniere deasupra televizolrului, rămân nemișcată o perioadă incapabilă să gândesc ceva. Mă ridic în cele din urmă, ies din garsonieră, încui ușa, mă apropii de balustrada balconului comun cu geanta pe umăr, verific ceasul, se pare că se apropie ora la care am fost anunțată pentru evacuare: 9,15. Urmăresc cu atenție tot ce se apropie de bloc; femeia de serviciu se apropie de mine pe balcon purtând o conversație banală. Se pare că a trecut puțin de ora cu pricina, îmi dă speranțe, nu cumva este o alarmă falsă? Dar vai, tocmai în momentul următor se apropie și staționează o mașină a jandarmeriei și..... coboară atâția jandarmi înarmați din tălpi până în dinți, că nu reușesc să-i înumăr și nu se mai termină, mă mir unde au încăput atâția. Am simțit că mă taie nevoile instantaneu, femeia de serviciu s-a speriat teribil, întrebându-mă:

-Aoleu vecină, ce s-a întâmplat de vin atâția jandarmi, oare unde merg?

- La mine, am răspuns eu oarecum liniștită.
- Aoleu vecină, ce-ai făcut?
- N-am plătit creditul, am răspuns sec, apoi nu știu cum a dispărut de lângă mine, n-am observat.

Între timp mulțimea de jandarmi ajung pe palier împreună cu o executoare judecătorească și un domn, care era împuternicitul prin notariat al actualei proprietare. Ciudat, proprietara n-am cunoscut-o niciodată nici ca fizic şi nici vocea nu i-am auzit-o niciodată la telefon, dar ce mai contează acum. Doamna executor judecătoresc se prezintă, domnul împuternicit vine pregătit cu saci și muncitori pentru evacuare. Vorbesc cu jandarmii, reproșându-le într-un fel:

-Bine domnule, pentru ce sunteți dumneavoastră pregătiți, instruiți, să veniți în sprijinul populației sau împotriva concetățenilor dumneavoastră? Par încurcați, își dau seama de ridicolul situației, cărțile sunt făcute mai sus, ei doar se conformează. Marile corporații financiare străine și-au aranjat toate ploile de jos până sus și de sus până jos. Dacă refuză să se conformeze își pierd serviciul. Mi se explică prezența jandarmeriei ca fiind necesară pentru siguranța executorului judecătoresc, nu știu nici ei ce găsesc la fața locului. Ce rușinos, sunt înalți, voinici, dacă ridic capul să-i privesc, îmi pică pălăria pe spate. Parcă au venit înarmați până-n dinți să captureze trupa lui Ben Laden, nu să arunce în stradă două ființe neajutorate. Cândva în primele zile după revoluția din 1989, se scanda pe străzi: "Armata e cu noi!" Oare când vom putea să strigăm și: "Jandarmeria e cu noi!" Jandarmii în acestă situație, nu reprezintă decât "anticorpii" țării amețiți, derutați, sedați, care nu mai știu împotriva cui să lupte, atacă "celulele sănătoase" ale societății, lăsând să le scape "celulele canceroase" ale societății.

Îl privesc în ochi, nu în cele din urmă și pe împuternicit, căruia i se face „dreptate":

- Dumneata sigur eşti om? Vreau să spun mai multe dar nu are sens, le descui ușa, studiază locuința și începe evacuarea. Pun în saci cărți, lucruri, le scoatem pe palier; doamna executor judecătoresc pare oarecum de treabă, e interesată de anumite cărți, poartă discuții cu mine absolut natural, n-o tulbură nimic în a-și duce la îndeplinire sarcina pentru care a venit, se pare că știe cam cum stau lucrurile și cu băncile și cu creditele, chiar îmi dă unele sfaturi utile. Muncitorii scot frigiderul înclinat,...ah, am uitat de ciorbă, se prelinge pe scări. Lucrurile sunt scoase relativ repede, între timp ajunge și fiica mea „acasă". Șeful jandarmilor îmi spune că și un jandarm de-al lor a fost evacuat silit, ca și cum asta ar fi trebuit să mă consoleze, evacuarea nefiind decât absolut ceva normal. În timp ce este întocmit procesul verbal de evacuare, fiica mea îl abordează pe împuternicit:

- Aveți familie, aveți copii?

Pare încurcat, răspunde afirmativ, pare oarecum de treabă, atunci de ce se întâmplă toate astea, de ce se pretează la așa ceva?

- Nu aveți unde să locuiți, întreabă iarăși fiica mea cu oarece mirare și mâhnire în glas.

Nu răspunde, rămâne blocat. Mai acidă și mai răutăcioasă am fost eu, dar după atâta timp nu sunt mândră de atitudinea mea de-atunci, comportarea mea mă descalifică, poate nu știu eu în ce context a venit acolo. Mi-a creat impresia de la început că nu e decât un personaj scos în față, să facă treaba murdară a băncii, un executant; mi-ar plăcea să cred totuși că nu suntem o țară de executanți, mi-ar plăcea să cred că mai și gândim, nu doar executăm ordinele mecanic precum roboții. Trebuia evacuată cumva garsoniera pe orice nume, ulterior urmând să vândă imobilul.

Evacuarea fiind terminată, pleacă întreaga echipă, în urma lor rămân doar eu și fiica mea. Convin cu ea ca eu să merg să caut cu chirie, ea să rămână langă lucruri; între timp apare un prieten, un coleg de-al ei și rămâne cu ea să-i țină companie; mă bucur că nu rămâne singură.

Caut cu chirie într-un cartier de case, având în vedere că sunt singură doar cu salariul meu, nu-mi permit o chirie la prețul pieței. Prin inermediul firmelor imobiliare, mă costă prea mult, așa că merg din poartă în poartă și întreb. Orele trec, colind străzile la întâmplare, comunic cu soțul meu prin mesaje. Încearcă să mă încurajeze, să-mi ridice moralul, deși nici el nu stă prea bine; nu și-a găsit de lucru, nu are bani nici să se întoarcă în țară, înoptează cu colegul lui pe cartoane pe lângă diverse clădiri, iar în cel mai bun caz în case părăsite. Un preot, să scape de ei de lângă biserică, le-a udat cimentul cu furtunul cu apă să nu mai aibă unde să-și întindă cartoanele.

Mă cuprinde disperarea, orele trec, seara se apropie, nu primesc răspunsuri afimative pentru închiriere, ori sunt camerele mobilate, ori nu au pentru închiriere. Nu mai rezist, lacrimile-mi curg din ochii deja înroșiti, îmi șterg repede obrajii, nu vreau să mă vadă oamenii pe stradă, mă strâmb să mă pot abține, dar nu reușesc mai mult de câteva secunde, lacrimile țâșnesc șiroaie pe obrajii mei, independent de voința mea. Rareori plâng, doar să fie situația prea delicată. Partea bună a lucrurilor este că fiica mea nu e lângă mine să mă vadă, trebuie să fiu tare, altfel cum pot să-i ridic moralul ei?

În sfârșit, găsesc o casă nelocuită, prețul e cam mare pentru felul în care arată. Este veche nerenovată, cu găuri mari de șoareci pe lângă bagheta de pe duşumea, deși nu și-au făcut simțită prezența, miroase urât, semimobilată cu lucruri puține vechi și roase de vreme, iar proprietara, o bătrânică tare pretențioasă. Dar ce contează, e bine că am găsit și-așa, avem un spațiu de refugiu, cel puțin temporar. Deasemenea și fiica mea se bucură că am găsit și-așa, înlemnise de frig lângă lucruri. Până la miezul nopții, reușim să cărăm lucrurile, dar.... surpriză: șifonierele nu încap în casă, sunt prea înalte, iar intrarea prea joasă și în formă de L; măcar noi putem să înoptăm în casă, șifonierele rămân afară. Noaptea e deosebit

de friguroasă, e totuși martie, ne îmbrăcăm gros cu halate groase pe noi, cu căciuli pe cap, adormim destul de repede, după o zi de foame, de frig, de efort fizic sporit. Prima noapte de după evacuare, a trecut cu bine, nu știm ce va urma.

După două- trei zile vin ploile, încercăm în zadar să protejăm șifonierele cu folie, placi de azbociment găsite prin curte, vântul le zboară, lăsându-le total expuse intemperiilor de primăvară. Tot după două trei- zile bătrânica proprietară, se supară pe noi, n-am înțeles prea bine motivele, printre altele se leagă de șifoniere, ne pune în vedere să ne mutăm. Așa că încep să caut iar, tot la case prin cartier, dar mult mai relaxată, în voie, astfel că după două săptămâni găsesc să ne mutăm mai bine din anumite puncte de vedere și mai puțin bine din alte puncte de vedere. E acceptabil, nu perfect, dar având în vedere situația deloc strălucită a noastră, e bine și așa. Deși luna nu s-a încheiat, proprietara, pe lângă faptul că nu are nici-un gând să ne înapoieze banii pe jumătatea de lună, are pretenții să-i plătim și mai mult. Duc ceva muncă de lămurire cu ea să o conving că nu iese în pierdere, dar reușesc.

Se vorbește adesea despre noi românii că ne obsedează ideea proprietății și eu consider că nu-i deloc așa. Într-una din emisiuni la televizor, prezentatorul acuză lipsa de mobilitate a românului în privința serviciului, cât și dorința noastră a românilor de a avea locuiță proprietate personală. Noi trăim într-o țară unde salariile sunt foarte mici, iar chiriile foarte mari de ordinul sutelor de euro pentru o locuință cât de cât decentă și nici măcar așa nu avem siguranța zilei de mâine, proprietarul poate decide oricând să vândă locuința, sau să o închirieze cu un preț mai mare. Locuințe sociale sunt foarte puține și nu se pot obține decât prin relații și șpăgi mari, mai ales pentru locuințe ANL. Oamenii de la sate unde nu au posibilitatea unui serviciu, nu se pot orienta întotdeauna către orașe, având în vedere că naveta e prea scumpă, iar chiria deasemenea. Iar noi din dorința de a ne rezolva problema locuinței, ne îngropăm și mai mult, ne facem rost și de alte probleme. Băncile au profitat din plin de situația existentă și tare mă tem să nu fie cu complicitatea statului. Ne-ar fi convenit să închiriem apartamente de la stat, dacă nu pe prețuri modice, măcar pe prețuri rezonabile, dar așa ceva nu există.

Între timp soțul găsește de lucru cu ziua, strânge banii de drum și se întoarce „acasă”, dacă pot să mă mai exprim așa. Merge să plătească consumul de curent pentru garsoniera pe care tocmai am eliberat-o, dar surpriză: figurează ca nume, nici proprietara din procesul de licitație, nici împuternicitul acesteia, ci o cu totul altă persoană, ce mă face să cred că bănuiala mea inițială se confirmă: adevărata vânzare a avut loc după evacuare. Merg eu la financiar, explic despre ce e vorba, iar o doamnă amabilă mă lămurește: garsoniera s-a vândut de două ori în două luni. A auzit vestul sălbatic de faimoasa noastră garsonieră și s-au călcat pe picioare care s-o cumpere; în sfârșit, încurcate sunt căile domnului.

M-am gândit de multe ori, ce fel de oameni sunt cei care lucrează la bancă și acceptă să-și chinuie, să-și terorizeze confrații, concetățenii, să-i execute silit fără nici-un resentiment, mai ales că ei sunt primii care cunosc practicile băncilor, ale acționarilor mai bine spus, au cunoștință de toate înșelătoriile la care au fost supuși, au cunoștință de multe ilegalități din interiorul băncii. Oare din ce familii provin, în ce mediu au crescut, s-au format, s-au educat, ce părinți le acceptă și le aprobă această modalitate de a câștiga bani și în final cum arată părinții acestui executor bancar care a demarat procedura executării silite. „ Ai grijă ce-ți dorești că s-ar putea să se îndeplinească”. Nu am cunoscut părinții acestui executor bancar, în schimb am cunoscut părinții unui alt lucrător bancar chiar cu funcție mai înaltă; sunt reci, rigizi, disprețuitori la adresa multora din jurul lor, înjură frecvent, acuză frecvent, judecă frecvent, chiar dacă uneori încearcă să pară oameni cumsecade și normali. Cred că încep să înțeleg; deși nu-l îndeamnă direct să comită asemenea fapte, însă de mic copil i-au cultivat disprețul față de oameni prin comportamentul lor, așa că nu i-a venit greu să execute ordinele angajatorului, al șefilor lui, pentru el asemenea situații reprezintă starea de normalitate, nu este decât ușor manipulabil de către cei care-l plătesc.
Mai mult, este instruit să creadă că asta-i normalitatea, este convins să creadă că nu are nici-o vină pentru faptul că a mințit, că a înșelat, vinovat este doar cel ce se înșeală, de ce n-a fost atent! Au un soi de ignoranță și tupeu, se consideră ca făcând parte din casta superioară, iar dacă-i spui problemele pe care ți le-a creat, te și umilește: ”Cum ai putut tu o persoană cu studii superioare să te înșeli în așa măsură?. Oricum nu poți face nimic, banca este acoperită legal în toate privințele”. Noțiunile pe care le înveți într-o facultate nu au tangențe cu produsele financiar-bancare și chiar și ASE-ul dacă îl termini, nu te învață ilegalitățile și infracțiunile ce pot fi comise într-o bancă, astea le înveți fie ca angajat, fie ca debitor pe pielea ta.

4. Un fond genetic sănătos

Aici aș dezvolta mai mult subiectul; datorită educației precare ca popor, suntem ușor de cucerit; a nu se confunda educația cu pregătirea. Educația o primim în familie, iar pregătirea profesională, la școală. O persoană poate fi pregatită profesional, dar needucată.

Dacă invadatorii ne atacă frontal, direct, printr-un razboi să spunem, noi românii luăm atitudine, punem în mișcare și în acțiune un sistem de apărare, forțe de apărare a țării, facem front comun, ne solidarizăm, ieșim din confortul zilnic să ne apărăm țara, neamul, ne așezăm în cerc, spate în spate, luptăm și ne apărăm. Dar ce ne facem dacă invadatorii vin sub formă de binefăcători, de investitori, de salvatori, creează locuri de muncă, capacitatea noastră de discernământ nu funcționează în aceste situații fără o educație solidă din familie, în primul rând. Și trebuie să recunoaștem că suntem în plin război economic, un război subtil, mult mai periculos decât cel frontal, în care suntem bătuți cu propriile noastre arme, adică cu ajutorul propriilor noștrii cetățeni, deficitari ca spirit civic, compasiune față de semeni. Repede intră în cercul nostru, ne dezbină, ne cuceresc și ne stăpânesc. Marile corporații străine din multe domenii, nu ar fi reușit să ne distrugă industria, economia, să ne determine să ne vindem pe nimic punctele strategice ale țării, nu ar fi reușit marile corporații financiare străine să ne îndatoreze și să ne înrobească în așa măsură, dacă nu aveam noi, concetățenii noștrii dispuși să ne vândă pe sume mai mici sau mai mari. Acești invadatori profită de predispoziția spre corupție, șpagă, profită de sărăcia noastră, de lipsa noastră de discernământ, uneori de disperarea noastră de a avea un loc de muncă, se infiltrează printre noi, ne întorc unii împotriva celorlalți și iată că ajungem să lucrăm în beneficiul lor, în detrimentul țării și împotriva confraților noștrii, ajungem să-i spunem binelui rău și răului bine.

Sămânța oricărei plante, conține în interiorul ei informația a tot ceea ce trebuie să devină planta la maturitate: un copac roditor, o floare superbă, înmiresmată,... și tot așa. La fel și prima celulă, înainte de a se divide, din care se formează viitorul nou născut, conține toată informația a ceea ce va fi persoana respectivă la vârsta maturității depline, conține idealul creatorului, numai că dacă fătul se naște cu malformații sau boli, sau cu un caracter de o moralitate îndoielnică, asta se datorează gândurilor negative, greșelilor (sau în termeni religioși, păcatelor), mentalităților în care părinții, bunicii, strămoșii lui au picat de-alungul generațiilor. Informația conținută în ADN, poate suferi modificări pe parcursul vieții unui om și în sens negativ și în sens pozitv, depinde de modul nostru de înțelegere și în

consecință de faptele noastre, de acțiunile noastre, de obiceiurile noastre mai bune sau mai puțin bune pe care ni le formăm de-alungul unei vieți; conform unei zicale în popor, oamenii se exprimă referitor la un obicei:"i-a intrat în sânge" și asta nu la modul figurativ, ci la propriu. Totalitatea genelor responsabile de o multitudine de proprietăți fizice și morale ale individului reprezintă fondul genetic al acestuia, zestrea genetică a acestuia. Conform unui om de stiință, în ADN-ul nostru avem toate tipurile de gene responsabile atât de proprietăți pozitive, cât și negative, unele fiind activate, altele fiind neactivate. Dacă ne cultivăm compasiunea pentru oameni, se activează gena responsabilă pentru așa ceva, dacă ne cultivăm ura, deasemenea se activează gena în cauză, de unde și zicala „suntem ceea ce gândim, suntem suma gândurilor noastre". Un obicei urât pe care ni-l formăm și-l cultivăm cu insistență, schimbă informația ADN-ului, sau altfel spus este activată gena cu pricina. Iarăși dacă conștientizăm un anumit obicei urât în viața noastră, sau conștientizăm un caracter mai puțin bun, care nu ne face cinste, ne stă în putere să corectăm informația din ADN. Nu e suficientă conștientizarea, e nevoie de dorința de a scăpa de problema respectivă, de voință și perseverență; desigur așa ceva nu se poate schimba peste noapte. De exemplu o persoană care conștientizează că se aprinde prea ușor și iscă ceartă cu orice ocazie, deci este nervoasă, deși își propune să se schimbe să se calmeze, frecvent se irită ușor, se enervează ușor, dar tot de-atatea ori își aduce aminte de propunerea sau decizia de a fi calmă. În prima fază reușește să rărească situațiile de acest fel, până când îi iese din obișnuință, astfel „i-a ieșit din sânge" sau a dezactivat gena vinovată de acest comportament. Deci fondul nostru genetic putem să-l îmbunătățim, sau să-l deteriorăm, depinde ce ne alegem; partea bună a lucrurilor este că deteriorarea fondului genetic, nu este ireversibilă, stă în puterea noastră să-l corectăm; dar cum? Prin educație în familie, la școală, în societate; trebuie să conștientizăm că faptele noastre se răsfrâng asupra zestrei genetice pe care vrem, nu vrem o transmitem urmașilor noștrii. Dacă observați, nu este suficientă numai educația, ci și autoeducația; părinții noștrii poate au știut unele lucruri să ne învețe, sau poate n-au știut, noi trebuie să fim autodidacți. De multe ori auzim în preajma noastră: „e un nenorocit ca tac'su" sau „ noblețea a moștenit-o de la părinți". Părintele Arsenie Boca spunea într-una din scrierile lui că oamenii se văitau că nu au preoți buni, cinstiți, cu har, iar preotul le răspundea: „faceți copii, creșteții în credință, moralitate și veți avea preoți așa cum vă doriți".

Tot așa ar trebui să procedăm și noi dacă vrem să avem la conducerea țării, printre aleșii noștrii, printre oficialii instituțiilor de stat, oameni de caracter, oameni responsabili, oameni care să facă cinste acestei țări. Suntem adesea tentați să criticăm pe cei care ne conduc și poate pe bună dreptate, dar uităm că de fapt ei sunt oglinda noastră, așa suntem noi, sau foarte mulți dintre noi. Noi căutăm să ne „descurcăm" (descurcăreală moștenită din comunism) la nivelul nostru cu mici

furtișaguri, înșelătorii, să profităm de orice, în favoarea noastră și nu ne dăm seama de copiii noștrii că se formează și ei la fel, dacă mai au și ceva pregătire și ajung în funcții publice cheie, vă dați seama ce se produce. De-aceea e imperios necesar să ne schimbăm cu toții mentalitățile greșite, profund înrădăcinate în mintea noastră, e absolut necesar să ne îmbunătățim fondul genetic, altfel nu avem ce să transmitem bun generațiilor viitoare. Și în scrierile religioase sunt prezentate noțiuni de genetică, dar la nivelul de înțelegere al oamenilor acelor vremuri: astfel se vorbește de seminții stricate ale oamenilor, despre păcate ale oamenilor, care au repercursiuni de-a lungul a câtorva generații, blesteme pâna la al șaptelea neam, sau până la al noulea neam. Pocăința este echivalentul conștientizării și recunoașterii greșelii, precum și dorința și voința de a corecta, deci de a modifica informația din codul genetic. Numai așa putem face față unui război economic, numai așa ne putem salva ca țară, popor, numai așa ne putem recăpăta țara înapoi, numai așa putem evita ca această țară să ajungă colonie. Dacă românii refuză să le facă treaba murdară a marilor corporații străine de tot felul, ei n-au cum să ne exploateze, nu vin ei personal să ne înșele pe fiecare în parte, ei au nevoie de slugi și cum nu găsesc, pleacă cu coada între picioare.

Ar fi interesant de studiat comportamentul țiganilor în șatră. Ei au o cultură a lor aparte, bazată pe valori proprii; femeile țigănci cu fuste largi, sunt foarte apreciate în grupul lor dacă sunt cât se poate de „descurcărețe": ele asigură cele necesare traiului zilnic în comunitatea lor, prin furturi, înșelătorii de tot felul, ghicit în cărți, în palmă. Deși analfabete, cunosc foarte bine psihologia la nivel experimental și instinctual, își aleg victimile după fizionomie, probabil după gesturi, după criterii numai de ele știute. În comunitatea lor, viitoarele neveste sunt alese în funcție de aceste abilități suficient dezvoltate și sunt foarte mândrii de caracterul lor, de realizările lor, atât femeile cât și bărbații. Și bărbații sunt hoți, excroci, dar parcă nu ating performanțele femeilor. Dacă încerci să faci afaceri cu ei, să cumperi obiecte de la ei, să apelezi la ei pentru diverse probleme, servicii, ai șanse mari să fii înșelat. După câteva episoade de genul acesta, ești tentat să spui: „ gata am învățat toate metodele lor, acum nu mă mai pot înșela": greșit, total greșit. Și dacă le-ai învăța 100 de metode de înșelătorii, tot te păcălesc în continuare, mintea lor le stă numai acolo, între timp inventează altele noi și te prind pe picior greșit dacă nu întotdeauna, de cele mai multe ori, întotdeuna vor fi cu un pas înaintea victimei, pentru că asta și-au dorit să-și cultive și să-și dezvolte de-alungul vieții și de-alungul generațiilor.

Făcând o paralelă între ei și bancheri, mare diferență nu-i, se pare că și bancherii funcționează după aceleași principii. După ce ai fost înșelat o dată de ei, ar fi curaj nebunesc să mai apelezi a doua oară bazându-te pe cunoștințele anterioare. Vor găsi noi modalități să strecoare prin contractele lor preconcepute, fraze ale lor, de altfel tare nevinovate, în banchereza știută numai de ei, după care să te șantajeze și

să te stoarcă cum numai ei știu, invocând veșnic: „Ai semnaaaaat!!!!!”. În spatele costumelor lor decente, se ascund adevărate mașinării de produs excrocherii de tot felul, de manipulări, de corupție, numai acolo le stă mintea, numai așa ceva inventează, cotizează unde trebuie și se asigură de legi avantajoase lor. Dacă de țigani te poți plânge la poliție, de bancheri nu ai cui te plânge, nici prin instanțe nu rezolvi mare lucru.

5. Prima contestație

Deoarece am specificat în cererea de contestație depusă, cerere scrisă de mână, evacuarea silită imediată, intră în regim de urgență, îi este dat termen scurt să se judece cât mai rapid, plătesc taxa de 194 lei, mă prezint la primul termen, mi se înmânează întâmpinarea depusă de bancă, urmând ca eu să o studiez și să mă prezint la următorul termen. Mare lucru nu știam, încercam să-mi exercit dreptul de a contesta executarea silită "cu cantec".

Din întâmpinarea depusă de bancă voi spicui câteva aspecte mai relevante: banca solicită admiterea excepției tardivității față de ultimul act de executare, admiterea excepției lipsei calității procesuale pasive a băncii X și respingerea acțiunii în contradictoriu cu subscrisa ca fiind îndreptată împotriva unei persoane fără calitate procesuală pasivă și în cele din urmă, respingerea cererii de chemare în judecată cu toate capetele, ca fiind neîntemeiată, precum și constatarea lipsei culpei procesuale a băncii, neputând fi obligați la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de prezentul litigiu. Altfel tradus: am depus cererea de contestație prea târziu, ceea ce e perfect adevărat, dar la vremea respectivă nu am știut să fac o cerere de repunere în termen; "*întrucât imobilul care a constituit garanție în favoarea băncii... a fost vândut la licitație și adjudecat de... pentru suma de 10.500 euro....., calitatea contestatoarei față de bancă a încetat....., iar contestația la executare ar putea fi îndreptată împotriva actualului creditor, respectiv persoana care a adjudecat imobilul.*"

Excepțional: păi dacă actualul creditor este adjudecătoarea, deduc eu că aceasta a cumpărat imobilul cu tot cu credit. Și apoi cum să depun contestație împotriva unui adjudecător, când nu el m-a executat silit, nu el mi-a vândut imobilul, el doar a cumpărat imobilul scos de bancă la licitație; hai înțeleg că nu știu eu prea multe, dar argumentele băncii sfidează orice logică. Realizez "pregătirea juridică, temeinică a reprezentanților băncii", în condiții normale, s-ar fi făcut de rușine cu asemenea argument. Întâmpinarea conține 5 pagini, în care este folosit limbajul de lemn specific băncii, acuzații la adresa noastră ca rău- platnici și de asemenea și nu în ultimul rând cât sunt ei de corecți și ce mult respectă legea, invocând articole precum: art. 373, art. 496, 497, art. 500, art. 504.

Banca X e tare corectă cu clienții, numai că a avut neșansa să dea aici în România, numai peste debitori români neserioși, cam de ordinul zecilor de mii, sutelor de mii, poate de ordinul milioanelor, cu un grad de inteligență mult inferior

bancherilor în cauză. Numai banca prin reprezentanții ei, spune adevărul, restul, indiferent cât de mulți ar fi, nu sunt decât neserioși și răuplatnici, ăsta da ghinion pentru bieții bancheri.

În rândurile următoare, cu riscul de a mă repeta în anumite privințe, voi atașa singurul document explicativ pe care l-am depus la dosar, în afara cererii scrisă de mână și în afara documentelor doveditoare în sprijinul celor afirmate de mine:

„ *Domnule Preşedinte,*

În primăvara anului 2008, am cerut informații unei sucursale a băncii X pentru contractarea unui credit, în vederea achiziționării unei locuințe. Am explicat doamnei ofițer de credite xxxxxx, că am dori un credit pentru locuință pentru apartament cu 2 camere cât de mic, poate fi la periferia orașului, mai ieftin, deoarece avem o fată destul de mare (16 ani) care are nevoie de camera ei. Dacă nu ne încadrăm pentru așa ceva, nu ținem neapărat să luăm credit în orice condiții. După o primă discuție, ni s-a spus că ne încadrăm până la 50.000 euro. Ne-am mirat tare mult, deoarece am mai fost și la alte bănci să întrebăm și abia dacă ne încadram în jurul sumei de 20.000 euro, sau, nici nu au vrut să stea de vorbă cu noi, nu îneplineam absolut deloc condițiile necesare, trebuia să ne dăm seama că ceva nu este în regulă. Cu toate acestea am început să căutăm un mic apartament în așa fel încât din suma respectivă să ne ajungă și pentru acte la notariat. Când am revenit la bancă, ni s-a spus că de fapt nu ne încadram decât pentru cel mult 36.000-36.500 euro. Deja intrați în febra căutărilor, am uitat scopul inițial pentru care venisem și anume pentru apartament cu 2 camere și am început să căutăm garsonieră să ne putem încadra în suma respectivă. Aici vreau să subliniez faptul că suma inițială de 50.000 euro, nu a fost decât un pretext de a ne ține agățați și de a ne aduce unde vor ei, adică să ne determine să luăm un credit mai mic. Important pentru ei nu era să ne atingem noi scopul, ci să fim agățați în sistemul bancar cu un credit indiferent care, asta am realizat după o anumită perioadă de timp după aprobarea creditului, că am fost manipulați de bancă; toate acestea fac parte din tehnicile de manipulare ale băncilor asupra potențialilor împrumutați. Pentru cumpărarea unei garsoniere a fost nevoie de 2 credite: unul de nevoi personale , necesar pentru avans dat vânzătorului garsonierei, cât și pentru avansul cerut pentru creditul ipotecar și chiar creditul ipotecar. La cel de nevoi personale deși am spus că avem un copil, nu ne-a luat în calcul așa ceva și nu ne-au cerut acte doveditoare a existenței minorului. Poate rata lunară ar fi fost mai mică dacă luau în calcul și subzistența minorului. Nu am căutat să ascundem existența fiicei noastre, nici nu aveam cum, având în vedere că figurează în actele statului la evidența populației încă din 1991; un simplu telefon dat la primaria comunei în care am locuit și le-ar fi răspuns direct fără consultarea actelor în prealabil, pentru că funcționarii primăriei ne cunoșteau.

Ne-am înțeles cu banca pentru un credit de nevoi personale de 6.000 euro, dar cînd s-a aprobat, au tăiat din creditul de nevoi personale, astfel încât nu ne-ar mai fi ajuns pentru ce ne-am propus, fapt ce ne-a făcut să ne retragem. La insistențele celor două doamne de la credit de nevoi personale și credit ipotecar, că vor face derogare și vor obține suma cerută, am mers mai departe. După ce am achitat avansul pentru locuință, vânzătorului, ni s-a tăiat din creditul ipotecar sub pretext că blocul respectiv este construit în 1968. Pur și simplu și-au bătut joc de noi, ne-au așteptat până am dat avansul pentru locuință și ne-au tăiat din credit, știind foarte bine, că alți bani nu aveam și nu ne puteam descurca. Doamnele de la cele două tipuri de credite, ne-au sugerat să mergem la altă bancă să luăm un credit de nevoi personale, să acoperim suma lipsă, dar am refuzat categoric. La insistența celor doi soți care ne vindeau locuința, de a căuta și a face rost de bani din alte surse, deoarece și ei au dat avans la rândul lor pentru apartament, am împrumutat bani de la persoane fizice (rude). Toate cele spuse de noi aici, nu pot fi confirmate decât de cei doi soți, proprietari ai garsonierei, deoarece au traversat cu noi fiecare etapă acordării celor două credite, ei știind dinainte că există posibilitatea să nu ne aprobe toată suma cerută, ei trecând printr-o experiență asemănătoare, dar nu au vrut să ne spună de teamă să nu ne retragem. Cu câteva zile înainte de a finaliza actele la notariat, ne întrebau în repetate rânduri dacă ne-au aprobat toată suma pentru creditul ipotecar, neștiind de ce insistă cu atâtea întrebări; de-asemenea ei știau și faptul că am fost îndemnați să luăm credit de nevoi personale în aceeași lună de la altă bancă, pentru că nu va fi depistat noul credit decât luna următoare.

M-am întrebat de ce banca ne-ar împinge în ilegalitate, știind că gradul nostru de îndatorare este deja destul de mare, iar dacă mergem la altă bancă care nu știe de creditul nostru ipotecar, datorită gradului de îndatorare și mai mare, vom intra în imposibilitate de plată chiar de la început. Oare ei nu urmăreau ca noi proaspăt debitori să putem achita cele două credite? Căutând pe internet am găsit un material scris de un profesor universitar în domeniu:

„ Există o serie de cauze generatoare de credite neperformante care sunt exclusiv din vina băncii;

1. *O analiză greșită a situației clientului*
2. *Încadrarea greșită în grupa de bonitate.”*

Referitor la prima cauză aș face un comentariu mai amplu: Criza financiară de pe piața creditelor ipotecare cu grad mare de risc (subprime), a început în SUA în 2006. Au fost acordate împrumuturi solicitanților cu un istoric al creditării precar, care în mod normal nu ar fi îndeplinit condițiile necesare pentru acordarea unui credit ipotecar standard. Aici ne încadrăm și noi; dacă analizați cărțile noastre de

muncă, o să observați că de când am ieșit de pe băncile școlii eu și soțul meu, nu am reușit să câștigăm o sumă atât de mare, cum banca avea să ne acorde (cunoștințe și rude, deci neprofesioniști nu au vrut să creadă că am primit o sumă atât de mare sub forma unui credit). Nu am avut continuitate prea mare la locurile de muncă, am avut un istoric al creditării precar, având în vedere că înaintea acestui credit ipotecar, nu am avut decât un credit de nevoi personale care nu a depășit 2.000 Ron pe care l-am și achitat. Deși banca are o serie de specialiști angajați, analiști financiari, economici etc., care ar fi trebuit să-și dea seama că un asemenea credit în condițiile date, nu poate fi aprobat, în condițiile în care la câteva luni de la aprobarea creditului și în țara noastră a fost recunoscută oficial criza economică, deși se vorbea în presă chiar din vară de așa ceva.Aceștia știau foarte bine ce se întâmplă în SUA și aveau surse de informații la care noi oamenii de rând nu avem acces sau cunoștință de ele. Ori din neprofesionalism, ori din dorința de vânzări cât mai multe de credite în orice condiții, au fost încălcate normele bancare în acordarea de credite imobiliare, deșii unii solicitanți au prezentat grad mare de risc. Aceste practici ale băncii mă face să cred că noi debitorii nu însemnăm nimic pentru ei; nu suntem oameni, ființe omenești, familii cu sentimentele și dramele lor, nu reprezentăm altceva decât niște numere de contracte de pe urma cărora nu au cum să piardă, având în vedere acoperirea legală prin contractele lor pline de clauze abuzive; probabil se gândesc că își recuperează sumele ba de la asigurări, ba prin vânzarea imobilelor, ba din popriri sau poate din toate. Nu contează că debitorului i s-a vândut iluzia unei locuințe, își permit să se joace cu sentimentele, speranțele oamenilor de rând. Cerem ca acești specialiști să-și asume răspunderea , riscul și implicit pierderile, nu noi debitorii care nu avem pregătire în domeniul respectiv și informațiile necesare de care dispun angajații băncii; noi nu știam că vine criza, ei trebuiau să știe. Solicitantul ia credit cât îi acordă banca, dar banca trebuie să știe ce face și cum se încadrează clientul.

Revin la materialul prezentat mai înainte:

„Pot apărea cauze încă din stadiul de analiză al dosarului de creditare depus de client: fiind vorba despre credibilitatea prea mare acordată de bancă clientului, sau despre lipsa de informații despre client. S-a constatat că există persoane care au contactat credite simultan la mai multe bănci fără a stârni atenția ofițerilor de credite. Nici nu aveau cum deoarece informațiile cerute Centralei Riscurilor Bancare (CRB) și Biroului de Credite referitoare la existența altor credite, au loc tot simultan, iar derularea unor simple aplicații de credite nu este luată în calcul. Astfel se omit informații esențiale despre client fără a face fals în declarații, întrucât declarațiile pe proprie răspundere cerute de bănci fac referire numai la credite aprobate și nu la existența sau inexistența altor aplicații de credite la alte

bănci. Nici ofițerilor de credite nu li se poate reproșa nimic, întrucât și-au făcut datoria verificând bazele de date ale CRB și Biroului de Credit anterior aprobării împrumuturilor în cauză."

Așa se explică faptul că am fost îndemnați să mai luăm un credit de la altă bancă în aceeași lună, pentru că ei legal nu răspund în nici-un fel, iar eu ca debitor răspund personal pentru fapta făcută și chiar dacă spun că cei de la bancă m-au îndemnat să fac așa ceva, nu s-ar vedea decât ilegalitatea comisă de mine ca debitor, ei bazându-se de altfel și pe imposibilitatea mea, ca debitor de a dovedi îndemnurile lor.

Ne-am trezit fără să vrem și cu rate la bancă și cu datorii către persoane fizice, tocmai ceea ce vroiam să evităm mai mult; era de dorit să avem datorii doar la bancă sau doar la persoane fizice, așa că ne-am încurcat mai mult. Vreau aici să specific că tăierea creditului în aceste condiții face parte tot din tehnicile lor de manipulare, de a da credit cât mai mic posibil cu aceleași beneficii pentru care banca le-ar avea, ca atunci când nu ar fi tăiat deloc, sau altfel spus în termenii lor, au aprobat o sumă mai mică decât cea inițială. Noi nu cunoaștem tehnicile lor de manipulare, dar le simțim pe pielea noastră din plin, le învățăm în momentul în care ne lovim de ele sau altfel spus după ce ne-au înșelat. Datorită ratelor mari pentru posibilitățile noastre, 350 euro cumulat, nu reușeam să dăm datoriile către rude. Timp de aproximativ un an, am făcut sacrificii mari și foarte mari de a plăti la bancă lunar în condițiile în care leul se devaloriza față de euro, iar dobânda creștea, devenind la un momentdat imposibil de plătit. Ajunsesem să plătim peste 1.600 ron pe lună spre 1.700 ron pe lună în condițiile în care salariile noastre nu au crescut, ba chiar au scăzut.; precizez că la momentul aprobării creditului, venitul nostru net pe familie era de 2.200 ron. Toate acestea pot fi deduse din chitanțele pe care le-am adus și cu care am plătit ratele lunare. Am înfometat fiica să putem să plătim ratele la bancă, începea să plângă când venea de la școală și constata că nu are ce să mănânce în afară de cartofi sub diverse forme (fierți, prăjiți sau ciorbă de cartofi) și margarină pe pâine; la un momentdat a făcut o criză de nervi și plângând isteric ne-a acuzat de prostie când ne-am băgat în cârd cu banca, de altfel în condiții normale fiind un copil bun, simțit. Am evitat să dau banii pe alimente, cât de cât mai consistente, având în vedere că era la vârsta dezvoltării, iar în cele din urmă a trebuit să-i cumpărăm vitamine, căzea de pe picioare. Nu mai spun că unui copil nu-i trebuie numai mâncare, are nevoie și la școală de o carte, de bani pentru fondul clasei etc. Am fost la un pas de despărțire eu și soțul meu din cauza greutăților financiare , a certurilor și al reproșurilor cu privire la creditele luate în condițiile respective, dar astea sunt detalii cu care banca nu-și bate capul. În aprilie 2009, datorită schimbării serviciului și a salariului mai mic al soțului, am făcut cerere de reeșalonare a

creditului şi deşi am cerut să ni se reeşaloneze pe toată perioada creditului să putem să plătim şi să ne cumuleze eventual cele două credite într-unul singur, poate rata lunară ar fi fost mai mică, după 3 luni de la cerere a venit reeşalonarea pe fiecare credit în parte şi oricum mai mult decât puteam plăti noi lunar şi doar pe un numar limitat de luni, după care ar fi revenit la rata iniţială; deci nici-o şansă să putem plăti. Când am facut cererea de reeşalonare ni s-a dat un număr de telefon de la Bucureşti şi am vorbit cu reprezentanţii băncii de la sediul central şi deşi ne-au asigurat că vor face reeşalonarea pe toată perioada creditului, nu a fost aşa; ne mint şi cu acte şi fără acte şi verbal şi prin omisiune, ca instituţie nu mai reprezintă nici-o garanţie pentru noi debitorii. În contract se vorbeşte despre „acordul părţilor". Acordul debitorului lipsind cu desăvârşire sau acordul debitorului nu se limitează decât la a semna contractul de credit sau a nu-l semna; în oricare dintre cazuri, tot la executare silită se ajunge "dacă nu-l semnezi- executare silită, dacă-l semnezi- tot executare silită pentru că nu poţi să-l respecţi.

În aceste condiţii soţul a fost nevoit să plece în afara ţării în speranţa că va câştiga în aşa fel încât să putem să plătim şi la bancă şi persoanelor fizice pentru datoriile existente; nu puteau să ne aştepte 22 de ani până când am fi terminat noi de plătit la bancă. Dar cum mulţi români sunt frecvent păcăliţi, soţul a fost abandonat în aeroport în Cipru, iar după 2-3 zile a venit alcineva să-l ia, cerându-i în continuare comision 800 euro în condiţiile în care în ţară plătise un comision; e vorba de cazul Yanis din Cipru din toamna anului 2009, difuzat şi pe canalele de televiziune la ştiri în acea perioadă. A fost nevoit să lucreze fără să fie plătit o perioadă pentru a-şi plăti comisionul, timp în care nu am mai avut bani să plătim la bancă. Degeaba am explicat reprezentanţilor băncii la telefon în nenumărate rânduri situaţia noastră, generată chiar de ei, poate, şi am cerut înţelegere, o soluţie din partea băncii, că nu ne-am ales decât cu o serie de ameninţări la adresa noastră specifice instituţiei, reproşându-ne şi şantajându-ne totodată cu faptul că am semnat contractul şi trebuie respectat în orice condiţii. Ni s-a sugerat în nenumărate rânduri să luăm împrumut de la rude, în condiţiile în care şi noi în nenumărate rânduri le-am explicat că, nici datoriile pe care le-am făcut în contul băncii la acordarea creditului nu le-am achitat, cum cred dânşii că rudele noastre ne pot da bani la nesfârşit?

Noi ca oameni de rând, nu ne putem ridica la pretenţiile financiare ale băncii, dar banca poate coborâ la nivelul posibilităţilor noastre dacă vrea, dar tocmai voinţă nu a existat. Am fost şi la doamna director al sucursalei unde ni s-a întocmit dosarul, să explicăm situaţia, însă a ridicat din umeri ca semn al neputinţei; nu se poate face nimic. Ni s-a sugerat să plătim cât de puţin să dovedim bunăvoinţă. Deşi era septembrie, începea şcoala, nu aveam bani pentru rechizite şcolare, am amanetat ce am avut şi am plătit 50 euro şi drept mulţumire am primit iarăşi o

ploaie de amenințări de la cei din București, ca și cum nu am fi plătit deloc; era clar, nu puteam rezolva situația cu sume mici. Am scris un mesaj pe sit-ul Guvernului României, am primit răspuns, dar de rezolvat nu s-a rezolvat nimic; mesajul meu împreună cu răspunsul de la Guvernul României le-am atașat împreună cu celelalte documente. Informându-mă mai târziu pe internet, pentru orice informație adusă la cunoștința băncii cu privire la situația nostră, ar fi trebuit ca banca să ne elibereze documente conform cărora a luat la cunoștință situația noastră, dar vă rog să ne credeți, că nu au niciun interes de a exista dovezi că debitorii ar fi de bună credință și că ar aduce la cunoștința băncii neputința de a plăti. Sunt mulți debitori în situația noastră care –și spun situația lor pe diferite forumuri de specialitate și care se vaită că banca nu le răspunde notificărilor lor trimise prin poștă cu confirmare de primire. Deci legal noi debitorii nu avem dovezi că am fi încercat o colaborare cu banca, o negociere cu banca.

În Cipru la vremea respectivă muncitorii erau plătiți foarte puțin sau deloc. În octombrie 2009 am primit o sumă de bani de la soțul meu și am plătit la bancă 200 euro, în noiembrie am mai achitat 100 euro, dar amenințările curgeau lanț; ni se repeta mereu ca un reproș, ca un șantaj: „ați semnat". Datorită presiunilor mari pe care banca le făcea asupra noastră, la un momendat nu mai putem să-mi duc la îndeplinire sarcinile de serviciu; dintr-o persoană calmă, echilibrată am ajuns o persoană destul de agitată. Am înțeles că dacă nu întrerup așa zisa colaborare cu banca, mă dau peste cap, îmi pierd controlul, cedez psihic, nu o să mai fiu în stare nici de serviciu, nici să am grijă de fiica noastră, așa că am decis să nu le mai răspund la telefon că oricum nu ne înțelegeam în niciun fel. Mă consider o fire destul de tare, dar la asemenea presiuni nu știu cât aș mai fi rezistat.

În decembrie 2009 soțul meu a fost mușcat de un șarpe veninos în Cipru, s-a zbătut între viață și moarte, iar după câteva zile de spitalizare piciorul la care a fost mușcat s-a umflat și s-a înegrit și mai rău, fapt pentru care medicii au fost la un pas de a-i amputa piciorul. Neputând să ajung la el, am lansat un anunț umanitar pe forumul românilor din Cipru, să meargă cineva la el la spital să-l ajute cu ce are nevoie; am primit răspunsuri și a fost ajutat de un român să se întoarcă în țară. În sprijinul celor spuse de mine, există în arhiva sit-ului respectiv anunțul lansat de mine, actele doveditoare cu privire la ieșirea din spital, trimitere de la medicul de familie la un specialist pentru un tratament de refacere, dar nu am mai avut bani; în schimb a respectat recomandarea și a medicilor din Cipru și a medicului de familie din România, de a sta cu piciorul mai mult ridicat, timp de 6 luni, pentru a nu-i distruge veninul glezna, altfel nu ar mai fi putut merge. La scurt timp de la întoarcerea în țară, a fost contactat de cei de la bancă prin telefon și deși le-a spus că a venit și bolnav și fără bani, nu a gasit înțelegere după cum era de așteptat.

În vara anului 2010 s-a angajat în țară, timp în care am început să plătim datoriile către rude, fapt dovedit cu acte pentru o mare parte din datorie, până în iunie 2011, când soțul meu și-a pierdut serviciul din cauza băncii. Nu mai aveam mult să terminăm cu datoriile față de rude.

Studiind acest contract de credit când, cât de cât am mai început să mai înțeleg termeni de specialitate, informându-mă de pe internet de la persoane aflate în situația noastră, se poate constata că banca își rezervă numai drepturi, nu și obligații, obligațiile revenind în exclusivitate numai debitorilor.

Banca pune la dispoziția solicitantului de credite un formular tipizat de contract ale cărui clauze nu pot fi negociate. Clauzele abuzive existente în contract creează în detrimentul debitorului contrar cerințelor bunei- credințe un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților. Situația de inferioritate a împrumutatului față de bancă este relevată de mai multe situații cum ar fi: executarea garanțiilor de către bancă exclusiv în scopul recuperării banilor săi, refuzul băncilor de a-și face publice normele interne de creditare, pe motiv că acestea constitue „acte cu caracter intern destinate exclusiv băncilor". În privința acestor norme interne de creditare, în măsura în care ele modifică explicit sau implicit condițiile de creditare cuprinse în contractul de credit, apreciem că împrumutatul poate invoca nulitatea contractului, consimțământul lui fiind viciat de semnarea contractului. Aceste clauze abuzive în combinație cu faptul că contractul de credit reprezintă titlu executoriu, se poate dovedi letală în condițiile în care cazurile de încălcare a contractului de către debitor din motive independente de el, sunt stabilite discreționar de către bancă, iar evaluările garanțiilor, executările silite, sunt efectuate de persoane agreate de către bancă. Pană și actul de adjudecare reprezintă titlu executoriu.

În continuare voi face referire la câteva legi aflate în vigoare:

„CAP. III. Interpretarea și efectele legii
Art. 15- Nici-un drept nu poate fi exercitat în scopul de a vătăma sau păgubi pe altul ori într-un mod excesiv și nerezonabil, contrar bunei- credințe. Vinovăția."

Acest articol de lege vine în contradicție cu contractul tipizat al băncii plin de clauze abuzive; acest contract de credit nu este decât o formă de exploatare a omului de către om, nu este decât o formă mascată a sclaviei moderne și anume sclavia financiară, practici condamnate de lege.

„TITLU II Izvoarele obligațiilor
CAP. I- Contractul
III. Viciile consimțământului CAZURI Art. 1.206
Dolul- Art. 1.214

(1) *Consimțământul este viciat prin dol atunci când partea s-a aflat într-o eroare provocată de manoperele frauduloase ale celeilalte părți ori când aceasta din urmă a omis în mod fraudulos să-l informeze pe contractant asupra unor împrejurări pe care trebuia să i le dezvaluie."*

(2) *Partea al cărui consimțământ a fost viciat prin dol poate cere anularea contractului, chiar dacă eroarea în care s-a aflat nu este esențială.*

(3) *Contractul este anulabil și atunci când dolul provine de la reprezentantul, prepusul ori garantul afacerilor celeilalte părți. Efectele confirmării Art.1.265*

(4) *Confirmarea unui contract anulabil pentru vicierea consimțământului prin dol sau violență nu implică prin ea însuși renunțarea la dreptul de a cere daune- interese."*

Acuzăm banca de dol deoarece nu ne-au luat în calcul în stabilirea ratelor lunare și subzistența copilului, nu am fost informați de faptul că creditul poate fi tăiat după avansul plătit foștilor proprietari ai garsonierei, deși mai târziu am aflat că era o practică des întâlnită pe care o știau până și cei de la care am cumpărat garsoniera. Nu am fost informați de către angajații băncii că ratele lunare pot crește într-un timp scurt până la niveluri insuportabile, deși știau așa ceva, știau de asemenea că la un an aniversar de la semnarea creditului ipotecar se mărește rata lunară cu 40 euro; nu am fost informați de către angajații băncii că nu există acord între părți și implicit negociere. Banca a evitat să ne înregistreze legal precum că suntem în dificultate financiară și să ne elibereze documente doveditoare în acest sens, pentru a fi considerați de rea- credință, deși noi ne-am dorit să putem să plătim și să păstrăm locuința în continuare.

Impreviziunea Art. 1.271

(1) *Părțile sunt ținute să-și exercite obligațiile, chiar dacă executarea lor a devenit mai oneroasă, fie datorită creșterii costurilor executării propriei obligații, fie datorită scăderii valorii contraprestației.*

(2) *Cu toate acestea, dacă executarea contractului a devenit excesiv de oneroasă, datorită unei schimbări excepționale a împrejurărilor care ar face vădit injustă obligarea debitorului la executarea obligației, instanța poate să dispună*

a) *adaptarea contractului, pentru a distribui în mod echitabil între părți pierderile și beneficiile ce rezultă din schimbarea împrejurărilor.*

b) *încetarea contractului, la momentul și condițiile pe care le stabilește.*

(3) *Dispozițiile alineatului (2) sunt aplicabile numai dacă:*

(a) *schimbarea împrejurărilor a intervenit după semnarea contractului .*

(b) *schimbarea împrejurărilor, precum și întinderea acestuia nu au fost și nici nu puteau fi avute în vedere de către debitor, în mod rezonabil, în momentul încheierii contractului."*

Contractul de credit a devenit excesiv de oneros , iar criza financiară a lovit țara noastră la scurt timp de la semnarea contractului , iar reeșalonarea făcută nu a ținut cont nici de posibilitățile noastre de moment, nici de faptul că noi mai aveam de dat și alte datorii către persoane fizice făcute din cauza băncii.

Executorul bncar, o găselniță la marginea legii, având în vedere că nici-o țară din Uniunea Europeană nu are executori bancari, ci numai executori judecătorești, nu poate fi imparțial, având în vedere că este angajatul băncii, nu poate gândi lucid, obiectiv, corect pentru ambele părți pentru că riscă să-și piardă serviciul. Ca urmare considerăm executarea silită abuzivă, având în vedere că executorul bancar nu reprezintă decât interesele băncii. Avem mari dubii asupra vânzării acestei garsoniere la licitație, având în vedere că s-a vândut foarte greu în 2008, perioada de boom imobiliar. Ori banca a avut un noroc nemaipomenit, ori a făcut aranjamente discutabile din punct de vedere legal, de a ne scoate din garsonieră înainte de desființarea executorilor bancari. Am dori să fie verificate persoanele de pe procesul de adjudecare a imobilului, în ce relații au fost sau sunt cu banca, dacă nu sunt tot angajații băncii sau cunoștințe de-ai lor să ne scoată afară mai întâi, ca apoi să poată vinde în voie arătându-le clienților garsoniera liberă și fără probleme.

Reamintim că Recomandarea Rec. (2003) 17 A Comitetului de miniștrii al Consiliului Europei, adoptată pe 9 septembrie 2003, stabilește norme minimale privitoare la executarea hotărârilor judecătorești. Această recomandare prevede că executorii judecătorești trebuie să fie obiectivi în relațiile lor cu părțile. În nota sa explicativă, Consiliul Europei arată statelor membre, în care executorii judecătorești servesc de intermediari între părți, că sunt invitate, în temeiul Principiului IV să vegheze ca acești agenți de executare să fie profesioniști în relațiile lor cu părțile și să nu acționeze de manieră neobiectivă.

Ne putem întreba în mod legitim, cum pot fi îndeplinite acele exigențe, atâta timp cât executorul bancar este un angajat al creditorului și nu un profesionist independent.

Deoarece suntem ca țară membră a Uniunii Europene, solicit ca executarea silită să fie analizată și judecată conform legilor în vigoare existente în Uniunea Europeană și aplicabile în tot spațiul Uniunii Europene. Suntem parte a Uniunii Europene, iar ce se întâmplă în una din țările membre are efect și asupra noastră.

Amintesc cazul Sloveciei care a cerut sprijinul Curții Europene de Justiție în soluționarea unui caz de anulare a unu contract de credit. Acest caz al Sloveciei este acceptat și încurajat de Curtea Europeană de Justiție , de Uniunea Europeană.

Directiva Uniunii Europene privind contractele consumatorilor (nr.93/13/EEC din 5 aprilie 1993 publicată în OJ 1993 L 95, p 29) prevede că clauzele abuzive dintr-un contract încheiat între un consumator și un comerciant, nu sunt obligatorii pentru un consumator, atunci când sunt impuse de către comerciant, spune comunicatul CEJ.

Drept pentru care solicit anularea contractului de credit ipotecar și repunerea părților în situația anterioară contractului, aici invocând atât clauzele abuzive din contract, cât și eroarea de întocmire și aprobarea creditului ipotecar, în condițiile în care nu ne încadram nici ca istoric al creditelor, nici ca venituri de-alungul timpului, nici ca grad de îndatorare față de bancă.

Datorită faptului că ni s-a vândut iluzia unei locuințe, datorită faptului că am suferit și eu și copilul meu și soțul meu din cauza băncii, din cauza dorinței băncii de profit în orice condiții, din cauza dorinței angajaților acestei bănci de a face target de vânzări în orice condiții, cu riscul de a distruge vieți, familii cerem despăgubiri cu titlu de daune morale în valoare de 5.000 euro pentru fiecare membru al familiei.

Mulțumim anticipat pentru răbdarea de a ne fi studiat cazul nostru."

În continuare voi prezenta note referitoare la clauzele abuzive din contract:

"NOTE

Identificare clauze abuzive contracte banca X

Problema 1

Art. 1 lit. b), împreuna cu Art. 2 pct.2.4 și Art. 6 pct. 6.1- comision de procesare

În ceea ce privește creditele ipotecare/ imobiliare, acest comision este unul abuziv deoarece contravine Art. 15 din Legea 190/1999 privind creditele ipotecare care prevede că în sarcina împrumutatului nu pot fi puse decât cheltuieli afernte întocmirii documentației de credit și constituirii ipotecii și altor garanții. Comisionul de procesare nu se încadrează în niciuna dintre categorii, rezultând ca acesta are natura unei plăți nedatorate, plată a cărei returnare poate fi solicitată în temeiul Art. 1092 C. Civ.

Problema 2

Art. 4 Dobânda

Modalitatea de modificare a dobânzii după primul an contravine lit. b) din Anexa la Legea 193/ 2000 care enumeră printre clauzele considerate abuzive și pe

cele care ,,obligă consumatorul să se supună unor condiţii contractuale despre care nu a avut posibilitatea reală să ia la cunoştinţă la data semnării contractului". Deşi se precizează dreptul consumatorului de a opta între trei tipuri de dobândă nu se specifică nici valoarea acestora, nici modul de stabilire al acestora.

Astfel, toată partea referitoare la modificarea dobânzii poate fi declarată nulă, iar valabilă să rămână doar dobânda fixă până la terminarea creditului. O a doua posibilitate, absurdă, dar valabilă prin interpretarea contractului, este ca valoarea dobânzii aniversare fixe pentru un an sau pentru trei să fie stabilită de către împrumutat (absurd) sau negociată cu banca (valabil). Nu se precizează nicunde în cuprinsul articolului că dobânzile fixe sunt stabilite de către bancă, ci doar că valoarea acestora va fi cea în vigoare la data respectivă. Cum nu este vorba de o trimitere la lege, acel în vigoare, se poate interpreta ca „valabil". Cum de asemenea nu se precizează pentru cine este valabil, la fel de bine poate fi valoarea valabilă pentru debitor, pentru că atunci când există dubii, contractele se interpretează în favoarea celui care se obligă .

Însă per general, articolul contravine Legii 193/ 2000, Legii 190/ 1999 pentru creditele ipotecare și OUG 21/ 1992.

Problema 3

Art. 6 pct. 6.1- Începând cu al doilea an de creditare, în funcție de politica de creditare a băncii, de evoluția pieței de credit sau de serviciul datoriei împrumutatului, banca poate renunța la încasarea comisionului de administrare pentru anul de creditare în curs, prin decizia comunicată în scris, după analizarea oportunității renunțării la acest comision.

Acest articoleste abuziv din mai multe puncte de vedere. În primul rând este Legea 193/2000, art. 1 şi 4, OG 21/ 1992 Art. 3 lit. a) şi b). Formularea de mai sus, chiar dacă stabileşte elementele de reper în funcţie de care încasarea comisionului va fi sau nu făcută, nu stabileşte şi modalitatea , relaţia cauzală dintre acestea şi decizie, astfel că are forma unei condiţii pur potestative, care este nulă ope legis. Coroborarea dintre acest fapt şi articolele precizate mai sus conduce la necesitatea încetării perceperii acestui comision după primul an de creditare.

Problema 4

Art.8 pct 8.1 obligativitatea asigurării imobilului prin intermediul unei societăți agreate de bancă. Prevedere abuzivă, dat fiind că în conformitate cu legislația aplicabilă, împrumutatul are dreptul de a asigura imobilul la orice societate de asigurare autorizată conform legii.

Problema 5

Art. 11 Scadența anticipată, dreptul băncii de a declara creditul scadent anticipat la apariția oricărui caz de culpă și pentru încălcarea oricăror altor obligații

contractuale este abuziv, dat fiind modul diferit în care acestea sau neexecutarea acestora afectează execuția contractului. Banca stabilește discreționar criteriile de declarare a creditului scadent, fără drept de apel din partea debitorului."

În ideea de a preciza cât mai clar situaţia noastră la momentul respectiv, am rugat-o pe fiica mea să scrie în câteva rânduri cum a văzut ea problema și în ce măsură a afectat-o de-alungul timpului.

"Domnule Presedinte,

Pe data de 15 septembrie 2009, începeam clasa a XI-a în cadrul liceului xxxxxx, locuind în noua garsonieră achiziționată prin credit ipotecar la banca X. Problemele financiare legate de bancă existau deja, dar eu încă nu le conștientizam. Totul a decurs liniștit o vreme, mi-amintesc cum mama mă trimitea lună de lună să plătesc rata cuventă creditului ipotecar. După o vreme au început să resimtă tensiunile, odată cu trecerea timpului mama îmi dădea sume mai mici de bani pentru plata ratelor la bancă. Stabilitatea locului de muncă pe care-l avea tatăl meu începuse să scârțâie, iar la un moment dat părinții mei au recunoscut că achitarea ratelor a devenit o problemă, iar aceasta nu era pentru mine decăt o bănuială confirmată, având în vedere că frigiderul era de ceva timp constant gol. Un fapt pe care cu jenă îl recunosc, este că se întâmpla foarte des să încep să plâng când deschideam frigiderul. Banii pentru abonamentul meu RATC, pentru drumul către școală au început să vină foarte greu și chiar deloc uneori, fapt pentru care mergeam deseori fără bilet și mai am și acum amenzi la Administrația Financiară. Mi-amintesc deasemenea cum am evitat un an întreg să plătesc o sumă modică de bani la școală. Trebuie să menționez că la un momen dat, stresată fiind de lipsa banilor și aflând de la părinșii mei cât de mare ajunsese rata lunară, mi-am pierdut controlul și le-am reproșat nenumărate lucruri legate de bancă, i-am acuzat că s-au lăsat păcăliți și le-am spus că eu mă simțeam mai bine stând cu chirie într-o casă bătrânească și simplă fără baie, cu toaleta în curte, decât la bloc trăind în stres și grijă cu telefoane de amenințare periodice și teama de executare silită. Eu regretam deasemenea faptul că nu mai aveam o cameră a mea, că nu mai aveam intimitate și era destul de dificil, ca fată, să stau cu părinții într-o singură cameră.

Școala devenise cu timpul din ce în ce mai puțin importantă pentru mine fiind aproape tot timpul cu gândul la problemele cu banca și tensiunile familiale, începusem să strâng absențe și să am note mici. Doamna dirigintă xxxxx a observat schimbarea modului meu de a trata școala și considerând-o ciudată, a vrut să stea de vorbă cu mine. A aflat de problemele noastre cu banca, despre tensiunile de-acasă și a încercat să mă calmeze, explicându-mi că problemele părinților mei nu au legătură cu mine și că eu ar trebui să mă gândesc la școală și

să îmi fac prieteni. Un lucru destul de greu de făcut având în vedere că anul următor am început școala fără nici un caiet nou și cu prea puține manuale școlare (în ultimii 2 ani de liceu manualele trebuiesc cumpărate, ele nu mai sunt gratuite). Am scris tot anul pe coli de scris, am împrumutat manualele de care aveam nevoie și am învățat cum am putut pentru examenul de bacalaureat, situția de-acasă devenind din ce în ce mai grea.
Cu stimaă și respect xxxxxx
Vă mulțumesc anticipat!

Se pare că nu am impresionat deloc cu înscrisurile depuse la dosar și documentele atașate acestora, nici cu legile invocate sau poate că nu m-am reprezentat suficient de bine in instanță. După părerea unora documentația excesivă dăunează, din lipsă de timp nu sunt citite, studiate, iar după părerea altora este important fiecare detaliu. Am depus și concluzii, dar nu așa cum ar fi trebuit formulate. Răspunsul a venit sec:

"*Dosar nr. xxxxxx*
.....
Sentința civilă nr.....
.....
Contestatoarea arată că contestă executarea silită datorită raporturilor contractuale inegale dintre debitor și creditor, datorită clauzelor abuzive existente in contractul bancar.
În drept contestația nu a fost motivată.
.....
Admite excepția tardivității.
Respinge contestția formulată de către contestatoarea....."

În cazul nostru, șansa unui proces echitabil nu există, având în vedere situația financiară precară și lipsa unui avocat. În timp ce banca dispune de personal de specialitate, de departament juridic, de bani pentru cheltuielile necesare, debitorul nu are nici măcar șansa unui inculpat de a obține un avocat din oficiu, deci nu poate fi vorba în nici-un caz de proces echitabil.
Am apelat la un avocat pentru o consultație în domeniu, oricum pentru a mă reprezenta în instanță nu aveam bani. Nu mai rețin exact dacă a fost înainte de sentință sau după sentință, dar în mod sigur după ce am depus cererea de contestație. Mai mult eu am vorbit, am făcut referire la dol, la legi, la precentul din Slovecia pe clauze abuzive, dar m-a descurajat în toate privințele. Nu putea fi câștigat un proces ca acesta pe motivele pe care doream eu să le invoc, nu la noi în

țară. Mai degrabă la vremea respectivă se câștigau procese cu băncile pe proceduri de executare silită nerespectate, pe titlu executoriu, pe perimare, pe prescriere. Nu am înțeles la vremea respectivă cum stau lucrurile în privința titlului executoriu. Recurs nu am făcut din motive financiare și poate că ar fi trebuit pentru respingerea excepției tardivității.

La doar câteva luni, ne mutăm iarăși cu chirie, într-o garsonieră nemobilată, de data aceasta sperând pe un termen mai lung. Fiica mea are un moment de depresie în care plânge amarnic, îmi spune că s-a atașat de fiecare loc unde am stat, și-a lăsat o părticică din sufletul ei in fiecare locuință. Abia acum după atâția ani aud ce e în sufletul ei, o purtăm după noi din clasa a V-a și nu am fost capabili să-i oferim stabilitate în privința asta. Încerc s-o consolez, dar în stângăcia mea nu reușesc prea mult. Se pare că suntem o societate bolnavă cu oameni cu multiple probleme, cu oameni bolnavi. Oameni care pe de o parte nu reușesc să-și controleze setea de putere, setea de bani, setea de a stăpâni în orice condiții, setea de acumula la nesfârșit și pe de altă parte oameni care trebuie să suporte consecințele dorințelor celor dintâi. Dorința noastră a fost aceea de a avea o locuință și am plătit crunt pentru asta.

Mă mâhnește foarte mult neputința de a oferi un trai decent copilului meu, mă mâhnește foarte mult neputința de a dovedi culpabilitatea băncii, mă mâhnește și mai mult neputința de a convinge instanța de judecată de nedreptățile, de ilegalitățile la care ne supune banca. Oare câte ar mai trebui să se întâmple ca autoritățile să ia măsuri?

6. A doua contestație

Sunt hotărâtă să lupt în continuare în orice condiții, pe orice căi cu acest sistem bancar putred, corupt. Lucrăm amândoi și eu și soțul, aproape zilnic tresar când sunt chemată la secretariat, la personal, mă bucur când reușesc încă o lună să mai iau salariul întreg și binențeles numerar, dar pentru cât timp? Inevitabilul se produce, la un an de la evacuare, banca atacă din nou. Îmi dau demisia în secunda doi, la fel și soțul, nu reușesc să ne opreasca nimic din salarii. Soțul reușeste să lucreze ceva în particular, pleacă la țară o perioadă. Eu rămân, fac contestație iar, dar nu pot invoca prescrierea, nu s-a înplinit termenul. În justiție nu am încredere prea mare să rămân în continuare să lucrez, mi se opresc banii degeaba și nu vreau să încurajez nici banca în acțiunile discutabile din punct de vedere legal.

E de-a dreptul revoltător în ceea ce privește procedura încuviințării silite: creditorul obține foarte ușor încuviințarea executării silite sub toate formele ei, fără citarea părților, după care îl pune pe debitor în fața faptului împlinit. Nu este verificată nici valabilitatea titlului executoriu, nici o posibilă prescriere a datoriei, nici dacă banca a dovedit o oarecare înțelegere față de acesta, toate acestea urmând să fie invocate de debitor în cazul în care își permite să se apere din punct de vedere financiar, din punct de vedere al cunoștințelor în domeniu. Dacă nefericitul debitor își ia salariul pe card, îi este blocat contul și luați banii toți din cont, nemaiavând bani nici pentru pâinea zilnică nicidecum pentru o posibilă contestație. Nu poate debloca contul decât prin contestație la executare, asta în cazul în care are bani pentru taxa de timbru, altfel nu-i este acceptată cererea în instanță, iar în zilele noastre nu-i deloc puțin, nemailuând în calcul și plata unui avocat. Dacă totuși ajunge în instanță și îi deblochează contul, executorul judecătoresc nu pățește nimic din punct de vedere legal, prefacându-se că nu a știut destinația contului, dar banca care a blocat contul știa foarte bine, numai că nu răspunde legal pentru așa. Mai rău în multe dintre cazuri îi oprește și banca 1/3 din venituri cum e legal, dar și terțul poprit (angajatorul) la fel 1/3 din venituri, deși legal nu au voie să-i ia mai mult de jumatate din salariu indiferent câți creditori îl execută. Mai există o soluție și anume debitorul să facă cerere pentru salariu numerar începând din luna următoare.

Toate aceste proceduri au un scop precis și anume acela de a-l lăsa fară bani pe debitor pentru a **nu** putea să facă contestație în termen de 15 zile, iar dacă nu se încadrează în acest termen, debitorul pierde dreptul de contestție la executare, se consideră o recunoaștere a datoriei chiar dacă este prescrisă și rămâne ținut

împotriva voinței lui să plătească o datorie prescrisă cu tot cu dobânzi, penalități care cresc exponențial, asta dacă debitorul nu se hotărăște cumva să-și dea demisia. Deci pe scurt: după ce i se infige cuțitul în spate debitorului acesta trebuie să lupte cu sângele șiroind (resursele financiare pierdute, diminuate, furate efectiv), sau să fugă cu dreptatea în mână, undeva departe, pentru a-și linge rănile.

Voi atașa în continuare înscrisurile, nu chiar toate, pe care le-am trimis prin poștă la București în vederea contestației. Am trimis multe și pe rând pe parcursul multor luni în ideea de a nu rata nici-un detaliu posibil necesar sentinței finale și de data acesta fără avocat. Am trimis chiar și înscrisurile de la prima contestație cu tot cu nota de clauze abuzive. Din dorința de a mă face cât mai înțeleasă, am riscat să mă repet în diferite note, referitor poate la aceleași probleme. Fiecare pagină scrisă, depusă la dosar, a reprezentat strigătul meu de ajutor, semnalul meu de alarmă în ceea ce privește ilegalitățile la care noi debitorii eram supuși de către bancă. Nu stiu daca au fost citite și analizate toate câte am trimis cu documentele doveditoare în acest sens:

" Note

În această formă de societate în care trăim noi, toți vor să profite de muncitorul de rând, să scoată profit de pe urma lui cât mai mare. Banca profită de cunoștințele lui vagi în materie de activitate bancară (sau de lipsa totală a acestor cunoștințe), caută să scoată de pe urma lui sume lunare din ce în ce mai mari, iar muncitorul din dorința de a-și duce totuși la îndeplinire sarcinile tot mai încărcate de către bancă, caută să lucreze în afara țării în ideea de a câștiga mai mult să împace și capra și varza (trebuiau achitate și datoriile rudelor făcute în contul băncii în perioada de creditare, când a fost tăiat din creditul ipotecar după ce s-a plătit avansul pentru locuință). Dar și în afara țării are parte de alt tip de rechini și anume traficanții de muncitori, de forță de muncă, care și ei vor să câștige nelimitat de pe urma muncitorilor disperați și greu încercați; îi distribuie pe la diverse munci care nu au nici-o legătură cu locurile de muncă promise în țară, banii îi încasează acești intermediari, iar lor le dă foarte puțini, sau deloc, după o perioadă de muncă gratuită în contul unor comisioane grase, deși și în țară au plătit comisioane înainte de a pleca. În felul acesta se ajunge la un blocaj, în care nici banca nu mai are ce încasa din cauza lăcomiei de a da credit cât mai puțin decât înțelegerea inițială și de a încasa cât mai mult decât înțelegerea inițială. Banca ar trebui să aibă demnitatea de a recunoaște greșelile făcute față de împrumutat și de a repara răul produs în măsura în care se mai poate. Ce a făcut banca când noi aveam probleme financiare de existență de pe o zi pe alta și probleme de viață și de moarte din dorința de a satisfice setea de lăcomie a băncii? A reziliat contractul de credit, cerând instanței de judecată

executarea silită a împrumutatului sub pretextul neîndeplinirii de bună voie a obligaţiilor contractuale, căutând să convingă instanţa de judecată de rea-credinţă a împrumutatului şi de calitatea de rău-platnic a împrumutatului.

Vreau să menţionez aici faptul că înaintea inventării termenului de rău-platnic, a existat termenul de rău-bancher, evitat totuşi cu multă dibăcie de către bancă. De-aceea cer instanţei de judecată să analizeze atât pentru creditor cât şi pentru împrumutat calitatea de rea- credinţă sau calitatea de bună-credinţă a fiecăruia.

Note

Bani creaţi ilegal

Instituţiile de credit au bani reali mai puţini sau deloc; depinde de banii deponenţilor la momentul respectiv. În realitate instituţiile de credit oferă spre creditare bani virtuali creaţi pe calculator din tastatură şi consemnaţi în registrele contabile şi evidenţele computerizate şi aşteaptă de la debitori bani reali.

Noi debitorii, în momentul creditării, nu am primit bani reali, am primit un morman de hârtii şi un imobil căruia i s-a atribuit o valoare consemnată în registrele contabile şi evidenţele computerizate; imobilul l-am primit împrumut având în vedere actul de ipotecă asupra imobilului. La un moment dat imobilul s-a întors în patrimoniul băncii, graţie executării silite iniţiate de bancă. E treaba băncii ce valoare i-a atribuit la întoarcere, noi nu am avut nici-un amestec în stabilirea acestei valori nici când l-am primit nici când s-a întors în patrimoniul băncii.

Având în vedere că banii virtuali sunt creaţi din nimic , nimic nu produce comisioane, dobânzi şi penalităţi, iar obiectul creditării nu mai există, a fost înapoiat. Din punctul nostru de vedere, datoria noastră faţă de bancă s-a stins odată cu primul act de executare silită, obiectul creditării întorcându-se la bancă. Ba din contră, în timp ce noi împrumutaţii nu am primit nici-un ban real, am adus băncii timp de un an de zile bani reali, munciţi din greu şi plătiţi băncii cu sacrificii mari. Imobilul împrumutat nu a reprezentat decât " acadeaua pe care ne-a arătat-o şi ne-a luat-o" inducându-ne ideea de datorie în continuare pentru tot restul vieţii, o datorie virtuală, o datorie inexistentă.

Instituţiile financiare care operează în domeniul împrumuturilor îi escrochează pe cei care apelează la serviciile lor oferindu-le bani inexistenţi creaţi ilegal pe calculator şi din pix. Aceste instituţii comit un act de "ultra vires", act ce contravine codului penal (abuz de putere, bani creaţi din nimic). Contractul dintre creditor şi împrumutat este nul şi neavenit deoarece încalcă legea. Tranzacţiile de împrumut sunt frauduloase, deoarece nu au conferit nici-o valoare

împrumutaților, bancherii nu au riscat nimic, nici nu au pierdut nimic, ba din contră au avut profit, au atras bani reali în schimbul a nimic. Banii reali plătiți băncii (aproximativ 4000 E în decursul unui an, primul an din cei 22 de ani), au reprezentat comisioane și dobânzi, deci profit. Ne cerem banii înapoi, deoarece am fost escrocați de bancă, imobilul nefiind decât obiectul prin care am fost ademeniți să semnăm un contract cu banca.
Oricât s-ar strădui bancherii să atragă din economie bani reali cât mai mulți, nu pot pentru că cantitatea de bani reali este aceeași, în timp ce cantitatea de bani virtuali crește exponențial, la fel ca datoriile virtuale care cresc deasemenea tot exponențial. Împrumutații nu pot aduce băncii bani reali mai mulți decât pot câștiga și nici nu dețin în proprietate vreo tiparniță de bani. Și dacă ar renunța să mai mănânce deloc și tot nu ar putea să satisfacă setea de bani reali ai bancherilor. Pierderile pe care le invocă banca sunt raportate la așteptările pe care le au în urma banilor creați virtual.
Acuzăm banca de dol conform Art.1.206, Dolul-Art. 1.214., și cerem anularea contractului de credit, precum și restituirea banilor reali aduși băncii până la momentul primului act de executare silită.

Note
După cum este lesne de observat, drepturile împrumutatului lipsesc cu desăvârșire, iar termini precum "condițiile agreate de parți" sunt scrise formal, în realitate neexistând așa ceva. La art.9 este specificat faptul că împrumutatul poate să aducă la cunoștința băncii modificările survenite pe parcurs la venituri, situația sa economico-financiară, precum și producerea unor evenimente de forță majoră , dar în realitate banca nu acceptă nimic din toate acestea, evitând să consemneze în evidențele băncii asemenea evenimente, ele constituind dovezi favorabile împrumutatului și tocmai de aceea banca le-a evitat. În tot contractul pot fi urmarite fraze ca: " Împrumutatul împuternicește banca să…", Debitorul este de acord cu banca să…", Debitorul are obligația să…", "Banca își rezervă dreptul să…", fraze care scot în evidență drepturile băncii în totalitate, drepturile împrumutatului lipsind cu desăvârșire.
Aceste clauze care dau dreptul băncii de a interveni și a modifica în mod unilateral contractul sub aspectul obligațiilor pecuniare nu sunt raportate la un indicator precis, individualizat, fiind specificați doar factori generici, respectiv condițiile pieței financiar bancare, costurilor surselor de finanțare proprii etc, aceasta nefiind nici măcar criterii determinabile, darămite previzibile și acessibile, în condițiile în care orice contract încheiat între comercianți și consumatori pentru prestarea de servicii trebuie să curprindă clauze contractuale clare, fără echivoc

pentru înțelegerea cărora nu sunt necesare cunoştinţe de specialitate. Pe baza acestor factori generali şi abstracţi, noi nu putem aprecia direct evoluția dobânzii, iar neprecizarea modului în care variația acestor factori poate determina variația nivelului ratei dobânzii face ca respectiva clauză contractuală să fie neclară şi dificil de interpretat, creându-se astfel un dezechilibru semnificativ între drepturile şi obligațiile părților.

În cazul contractelor de adeziune, care sunt preformulate, ,,profitarea de situația grea a unui consumator este considerată ca o cauză imorală (ilicită)"; Obligațiile nu pot cuprinde altceva decât ceea ce e rezonabil ca părțile au putut prevedea, regulă ce se aplică cu mai mare rigurozitate în contractul de adeziune, care este ne-negociabil; Un contract de drept civil trebuie sa aiba un caracter moral.

Împrumutatul nu ştia şi nici nu putea să ştie în mod rezonabil decât faptul că dobânda curentă este variabilă în funcţie de indicii publici (Euribor, Libor, Robor), nu şi că dobânda ar cuprinde şi alte elemente nespecificate clar în contract; confuzia aparţine băncii şi, în consecință, trebuie să îi fie imputabilă băncii, şi nu împrumutatului. Nu exista vreo prevedere legală care să dea dreptul la un tratament preferențial pentru bancă în detrimentul clienților săi, pe motivul că banca (şi sistemul bancar) sunt de preferat să supraviețuiască unei crize economice, în timp ce se acceptă că clienții acestora pot, sau nu suporta economic majorări ale dobânzilor şi pot sau nu supraviețui financiar acestei crize, fiind transformați în acest fel în garanții gestiunii sistemului financiar. Niciodată conținutul contractului nu a fost construit prin voința exclusivă a părților contractante, libertatea de voință, departe de a fi un principiu sacrosanct , nefiind decât o iluzie, o aparență înşelătoare. Legea a limitat încă de la originile ei efectele contractului, prin interdicția ca particularii să deroge în convențiile lor de la normele ce interesează ordinea publică (din care face parte şi protecția consumatorilor) şi de la bunele moravuri (care impun ca profitul să fie licit). În doctrină s-a afirmat că, departe de a duce la raporturi juridice echilibrate, autonomia de voinţă , are ca rezultat faptul că ,,cei mai puternici impun legea celor mai slabi" şi adeseori contractul consacră ,,strivirea celui mai slab de către cel puternic" .

De aceea, nu se poate spune că întotdeauna contractul este just; dimpotrivă, în unele situaţii, contractul obiectivează egoismul, inegalitatea şi interesul pur individual al părţilor, cum este si cazul contractului de credit de față. Banca ca instituție financiară, reprezintă puterea banului, care nu are criterii morale şi etice. Ca urmare a celor prezentate mai sus şi a legilor menționate, cerem instanței de judecată anularea contractului de credit Nr. RM……..

Art.968 Cod Civil " Cauza este neliciă cand este prohibită de legi, când este contrarie bunelor moravuri şi ordinii publice. Legea 193/2000 "Se interzice

comercianţilor stipularea de clauze abuzive în contractele încheiate cu consumatorii" şi art. 4 (1) O clauză contractuală care nu a fost negociată direct cu consumatorul va fi considerată abuzivă dacă, prin ea însăşi sau împreună cu alte prevederi din contract, creează, în detrimentul consumatorului şi contrar cerinţelor bunei-credinţe, un dezechilibru semnificativ între drepturile şi obligaţiile părţilor.

Concluzii:

Observăm că lipsa de comunicare între două părţi, lipsa voinţei de soluţionare a problemei existente pe cale amiabilă , duce la neînţelegeri mari, care nu mai pot fi soluţionate decât în instanţă.

Marii investitori financiari veniţi în ţara noastră, nu ar fi reuşit să aibă afaceri profitabile, prospere în ţara noastră , decât cu concursul concetăţenilor noştrii. Desigur, nu e un lucru rău dacă totul se desfăşoară într-un cadru legal, fară a leza interesele noastre şi a ne pune în pericol existenţa zilnică a noastră. Totuşi nu-i putem acuza, condamna pe românii noştrii care lucrează pentru ei, prea mult, fară a ţine cont de o serie de factori; în fond sunt "fraţii" noştrii şi nu ei stabilesc regulile jocului, ei doar le aplică; sunt victime ca şi noi ale manipulatorilor din umbră. Angajaţii băncilor, mai întâi au fost ei manipulaţi, să ne manipuleze pe noi la rândul lor, atrăgându-ne în contracte capcană. Sărăcia noastră a românilor, precum şi dorinţa multora dintre noi de a trăi ca în occident este principala cauză a acestor manipulări. Atât angajaţii băncilor, cât şi clienţii băncilor, majoritatea provin din rândul oamenilor simpli, săraci; în momentul în care au ajuns să obţină anumite poziţii în interiorul băncii, anumite privilegii, angajaţii băncilor au fost dispuşi să facă compromisuri uneori foarte mari, să-şi sacrifice confraţii, concetăţenii, din teama de a nu pierde privilegiile cu greu câştigate, de teama zilei de mâine, având în vedere că locurile de muncă sunt din ce în ce mai puţine. Este inuman ca unui ofiţer de credite să i se stabilească o normă de target, venitul lui lunar să depindă de numarul de clienţi, unui executor bancar să i se stabilească o normă de un număr de dosare de executare silită soluţionate pe săptămână şi exemplele ar putea continua. În numele acestui target de vânzări, angajaţii băncii sunt dispuşi să distrugă oameni, vieţi, familii, numai pentru a avea un portofoliu mare de credite, fie el şi neperformant.

De remarcat este faptul că, există şi angajaţi ai băncilor, puţini cei drept, care se trezesc, realizează la ce sunt supuşi şi ce trebuie să facă în contul banilor primiţi şi-n numele angajatorilor lor şi atunci renunţă să mai lucreze în sistem, chiar mai şi scapă câte ceva din ce se întâmplă în interiorul sistemului. Se pare că

există viață de după demisie, poate nu chiar îndestulătoare, dar mai curată, mai tihnită, mai sănătoasă.

Vina noastră a românilor , este aceea de a ne fi născut pe aceste plaiuri mioritice și de a îndrăzni să aspirăm către o familie, un cămin, un acoperiș deasupra capului, lucruri speculate din greu de acești investitori.

Noi românii, suntem aruncați într-o mare arenă socială, asmuțiți unii împotriva altora, să luptăm uneori pe viață și pe moarte (exemplul unor debitori care și-au pus capăt zilelor în lupta cu băncile), sub privirile pline de încântare ale supraveghetorilor noștrii din umbră. Cred că a venit timpul, să ne dăm mâna cu toții și să sărim de aceeași parte a baricadei, în aceeași tabără sub privirile stupefiate ale acestor manipulatori. Poate că a venit vremea unei revoluții, nu exterioare, nu de stradă, ci mai degrabă interioară în fiecare dintre noi. Trăim vremuri tulburi, în care nu mai știm să facem distincția între bine și rău și care ne obligă să ne întoarcem la valorile inițiale.

În urma acestor investitori străini, după ce-și vor fi cărat sacii cu bani peste granită, rămânem noi românii, să ne privim în ochi unii pe ceilalți, goliți de sens și cu datoria civică de a ne ridica din propria cenușă și a pune umărul la reconstrucția acestei țări. Vorba unei reclame: " Reușim împreună".

Vă mulțumesc!

Note

Intentionez să prezint anumite aspecte din întâmpinarea depusă de Banca X, la o contestație anterioară, care mie mi se par cel puțin bizară.

Încep mai întâi cu precizarea că, așa zisa somație de plata cu nr….. nu am văzut-o niciodată, situație pe care am prezentat-o mai detaliat într-una din notele scrise, iar procesul verbal de situație a imobilului l-am văzut în urma cu câteva zile la arhiva civilă a Judecatoriei xxxxxx când am făcut cerere pentru studiu dosar nr ……, unde am avut calitatea de contestatoare a executării silite, precum și pentru câteva copii acte din dosarul respectiv.

Un alt aspect destul de controversat este cererea reprezentantului băncii, de a constata instanța de judecată, faptul că nu mai reprezintă parte procesuală pasivă în acel proces, deoarece în urma imobilului vândut la licitație, banca nu mai este creditorul nostru, ci noul creditor este proprietara adjudecătoare a imobilului în cauză care a reprezentat garanție pentru bancă, adică xxxxxx. Redau din întâmpinare: "…iar contestația la executare ar putea fi îndreptată împotriva actualului creditor , respectiv persoana care a adjudecat imobilul". Creditor este

o persoana fizică sau juridică căruia îi datorăm bani sau față de care avem datorie. Adică să înțeleg că odată cu imobilul vândut, a fost cesionată creanța adjudecătoarei? A fost vândut și contractul de credit emis de bancă în iunie 2008 odată cu imobilul în cauză? Asta înseamnă că actuala executare silită prin poprire este ilegală, deoarece creanța nu se mai află în patrimoniul băncii X, iar odata cesionată creanța, nu se mai poate întoarce la bancă, deci banca nu o mai poate recupera. Tot aici reprezentantul băncii afirmă că eu contestatoarea mi-am pierdut calitatea de garant: redau din întâmpinare " ....calitatea de garant a contestatoarei față de bancă a incetat....". În acest caz cum se face că mi-a venit poprire pe salariu în situația în care eu nu mai sunt garantul acestui credit în discuție, ca urmare poprirea pe salariu este ilegală. Citez iar: "...iar contestația la executare ar putea fi îndreptată împotriva actualului creditor, respectiv persoana care a adjudecat imobilul." Dacă persoana care a cumpărat imobilul este doar un simplu cumpărător, chiar nu am nimic cu persoana respectivă, pentru că nu pot să o trag la răspundere doar pentru faptul că a cumpărat imobilul. Nu tratăm efectele, ci căutăm la rădăcină, tratăm cauza, adică contractul în sine și cei care s-au folosit abuziv de el. Vreau sa precizez clar, noi nu am făcut contestație la evacuarea silită, ci la executatrea silita demarată de bancă. Pentru o eventuală contestație la evacuarea silită trebuia deschis un alt dosar și actiunea îndreptată către cei care ne-au evacuat, dar așa ceva nu a existat. Chiar și în condițiile în care adjudecătoarea ar fi cesionat creanța, tot nu am fi putut să îndreptăm acțiunea împotriva ei, deoarece nu adjudecătoarea ne-a creat multiple probleme încă din faza de aprobare a creditului. În fine, în cele din urmă reprezentantul băncii recunoaște de fapt că noi contestăm executarea silită în ansamblul ei.

O problemă sensibilă o reprezintă și imobilul vândut la licitație și suspiciunea că acele persoane din actele respective, nu reprezintă ceea ce se vrea să reprezinte. Aș dori ca instanța să verifice acele persoane, adjudecător si împuternicit, precum și actele de identitate ale acestora, deoarece avem vaga bănuială că nu a fost o vânzare veritabilă, ci numai o trecere a imobilului respectiv de pe un nume pe altul, în ideea de a ne scoate în orice condiții din garsonieră. După aproximativ două luni de la evacuarea silită, am fost sunați de bancă și ne-a întrebat dacă nu cumva vrem să ne vindem noi garanția în contul băncii . I-am explicat că tocmai am fost evacuați din garanția băncii. Incidentul ăsta îmi întărește bănuiala că realitatea nu este așa cum se vrea să știm noi. După aproximativ o lună, am mers la Electrica să plătesc ultima factură la curent și să anunț că nu mai suntem noi proprietari și.... surpriză: Acolo nu figura nici unul dintre cele două nume de pe actul de adjudecare, ci o persoană xxxxxx. Am mers și la Administrația Financiară și mi s-a spus că imobilul a fost vandut iarăși. Mă îndoiesc că o biată garsonieră de numai 20 m pătrați, într-un cămin de

nefamilişti, cu destule probleme în interior ce ţine de reparaţii, să prezinte atât de mult interes în aşa fel încât în două luni să fie vândută de două ori, cu banii jos (cel puţin prima dată) în condiţiile în care în 2008 abia s-a vândut prin credit după mult timp de la scoaterea imobilului la vânzare şi într-o perioadă de boom imbiliar.

În ceea ce priveşte remarca conform căreia " un contract legal are putere de lege a părtilor" nu ştiu dacă un contract plin de clauze abuzive, preformulat, în care împrumutatul doar semnează şi atât nu are nici-un cuvânt de spus , poate prima în faţa legilor ţării, unde este specificat clar faptul că un contract de drept civil, trebuie să aibă un caracter moral, iar art. 968 Cod Civil precizează clar " Cauza este nelicită când este prohibită de legi, când este contrarie bunelor moravuri şi ordinii publice". Aici mai degrabă se potriveşte cu „cei mai puternici impun legea celor mai slabi" . În altă notă am precizat şi existenţa altor legi care vin în favoarea celor spuse de mine. În altă ordine de idei, m-am săturat să aud mereu: "aţi semnat!!!, aţi semnat!!!", să văd scris şi pe această întâmpinare acelaşi lucru: ".....au semnat……". Da e adevarat am semnat, dar nu am semnat să ne crească rata lunară ca Făt Frumos într-un an cât în zece şi nici să fim torturaţi psihic să plătim sume care ne depăşesc ca posibilitate. La urma urmei nici nu mă interesa ce conţine rata lunară (comisioane , dobânzi) atâta timp cât plata lunară era o sumă rezonabilă, atâta timp cât banca era o instituţie rezonabilă; la urma urmei nici nu are importanţă ce comisioane au introdus, atât timp cât nu produc dezastre. Poate nici în ziua de azi nu mă interesau termeni de specialitate dacă nu existau probleme cu banca. E ca şi cum ne-ar spune: "v-am păcălit proştilor, sâc, sâc, acum sunteţi la mâna noastră tot restul vieţii". Cred că acum înţelegeţi onorată instanţă de ce am evitat de a mai semna în ultimul timp vreun act cu banca sau vreo înţelegere ; nu mai avem încredere în bancă, nu ştim ce conţin tipizatele lor preformulate şi mai rău, ce consecinţe dezastruoase pentru noi pot decurge din aceste înţelegeri cu banca. Niciodată nu mai vrem să auzim "Aţi semnaaat!!!!".

Un alt aspect de analizat, de discutat ar fi problema cererii de restructurare; nu ştim de ce banca susţine că nu am facut cerere de restructurare, deoarece ea există, chiar şi restructurarea, făcută doar aşa de dragul de a fi, dar există; probabil că se referă la o altă cerere de aducere la cunoştinţa băncii, după reeşalonare de problemele noastre reale, pe care nu au vrut să ni le ia în considerare şi să ne înţeleagă sub nici o formă.

Referitor la respecterea legilor menţionate în întâmpinare, ele sunt scrise formal, sunt invocate în virtutea inerţiei, mecanic, automat, probabil nici ei nu cred în respectarea acestor legi. Art. 497 din Codul de procedură civilă nu a fost respectat aşa cum s-ar vrea să se creadă, altfel nu pierdeam procesul pe excepţia tardivităţii.

" Banca X nu a săvârşit nici o faptă prin care să o îngrădească pe contestatoare în exercitarea drepturilor sale, astfel încat aceasta să fie obligată să recurgă la instanţa de judecată pentru realizarea acestor drepturi". Banca susţine că nu are nici o vină în tot ce s-a întâmplat. Eu o să enumar câteva dintre ele: Mai întâi nu ne-a luat în considerare existenţa copilului nostru, ceea ce ar fi condus evident la o rată lunară mai mică; apoi ne-a păcălit că ne acordă suma pe care am cerut-o pentru achitarea garsonierei, iar după ce am plătit avansul vânzătorilor, ne-a tăiat din credit ceea ce ne-a încurcat rău de tot pentru că am rămas cu datorii în doua locuri, tocmai deaceea soţul a plecat in Cipru şi a fost la un pas de moarte; apoi rata lunară care creştea nejustificat de mult, având în vedere că acest credit ipotecar poate fi încadrat la categoria subprime; şi nu din vina noastră, că nu noi ni l-am aprobat singuri; gradul nostru de îndatorare a fost mult prea mare pentru veniturile noastre şi aşa în scădere; aşa zisa reeşalonare a fost facută în bătaie de joc, neţinându-se seama de adevărata noastră situaţie şi de înţelegerea iniţială; şi totul a culminat cu refuzul băncii de a ne înţelege situaţia la un moment dat. Oare să nu fie suficiente motive, dovezi în sprijinul celor afirmate de noi?

Preşedintele României iese in faţă la un moment dat şi afirmă că băncile străine au făcut ce-au vrut în ţara noastră, cu toate astea nu există suficiente dovezi împotriva băncilor. Guvernatorul BNR iese în faţă şi afirmă că băncile şi-au omarât clienţii şi cu toate astea, iarăşi nu sunt suficiente motive de a incrimina o bancă. Cred că ştiu ce vorbesc şi preşedintele ţării şi guvernatorul BNR.

Noi debitorii am ajuns la o vârstă când nu ne arde nici de glume şi nici de neseriozitate . Am ajuns la o vârstă când ne-am fi dorit să avem un loc stabil, ne-am fi dorit să putem să achităm ratele lunare, ne-am fi dorit o situaţie clară, nu să fim hărţuiţi de bancă la nesfârşit.
Vă mulţumim!

<u>Concluzii:</u>

De-alungul istoriei, în momentele în care a existat exploatarea omului de către om, legile au fost aranjate astfel încât să existe o bună exploatare în condiţii optime, în condiţii de siguranţă. Astfel celui exploatat i s-a avansat ideea: "asta e legea". În acest caz, celor mulţi şi exploataţi nu le rămâne decât sintagma: "Dumnezeu cu mila, scapă cine poate!".

O situaţie similară, aproape trasă la indigo, o reprezintă contractul de credit, care evident reprezintă exploatarea omului de către om; împrumutatului i se reaminteşte frecvent: "ai semnat, asta e legea trebuie să te conformezi". În momentul semnării unui asemenea contract, împrumutatul şi-a pierdut liniştea

sufletească, libertatea individuală, dreptul la o viață decentă; nu i-a mai rămas decât obligativitatea de a se supune total acestui contract de credit și implicit acestui sistem; trăim iluzia libertății, iluzia democrației, iluzia drepturilor omului la nivel european, la nivel mondial.

Există un paradox aici: în perioada de dictatură comunistă, omului de rând, familiei în mod special, i se acorda o locuință gratuită. Am scăpat de dictatura comunistă, trăim democrația în toată splendoarea ei, unde oamenii sunt aruncați în stradă "absolut legal" și "perfect democratic". Ce reclame frumoase au băncile, cu chipuri frumoase, zâmbitoare, fericite, cu familii prospere și ce coșmar e în realitate. Oare va trebui să mai treacă încă 45 de ani până când va fi recunoscută oficial această stare de fapt? Se pare că am sărit din lac în puț: am scăpat de dictatura comunistă și am dat peste dictatura bancară; nu știu care dintre ele este mai rea. În comunism era asigurată locuința, locul de muncă, existența zilei de mâine, dar nu aveam libertate de exprimare; acum avem libertate de exprimare, dar cine ne ascultă? Vai, dar e ruşinos a recunoaşte acest lucru; asta înseamnă că eu, împrumutatul sunt un nostalgic, un inadaptabil, un incompetent, un leneș care așteaptă decât protecția socială a comuniștilor. Asemenea oameni care gândesc în acest fel sunt marginalizați, umiliți ridiculizați, astfel încât să se închidă în ei și să nu mai îndrăznească vreodată să avanseze asemenea idei. Este tot o formă de manipulare menită să stopeze fenomenul de trezire a populației la realitatea înconjurătoare, trezire care, dacă va atinge masa critică, informația se va propaga cu o viteză uimitoare, nemaifiind posibilă manipularea în masă a populației. Asta înseamnă că factorul uman-omul nu este luat în considerare într-un asemenea sistem; în această ecuație factorul uman-omul reprezintă o cantitate neglijabilă. Oamenii nu trebuie să perceapă democrația decât prin prisma elitelor; nu există decât adevărul lor, al nostru nu mai contează. O minciună repetată de multe ori, capătă valoare de adevăr, va fi percepută în cele din urmă ca fiind adevăr. Sper că această minciună numită contract de credit, investită cu valoare de adevăr și lege, să revină la valoarea inițială și anume: escrocherie.

Cu toate acestea libertatea de gândire a individului nu poate fi limitată, îngrădită; omul de rând, fără o pregătire în prealabil, în simplitatea lui, are un foarte dezvoltat simț al dreptății și oricât i s-ar repeta "asta e legea", el este conștient de anomalia acestei afirmații. Vi se pare normal ca unei familii să i se ia locuința, obiectul creditării și să fie obligată să plătească în continuare tot restul vieții, acea locuință pe care nu o mai are?

Banca ca instituție financiară, trebuie să fie impecabilă in raport cu clientul, altfel ce pretenție mai are de la client? Ce să învețe clientul de la bancă? Cum să fenteze legal adversarul? Cum să facă slalom printre legi pentru a-și duce la îndeplinire dorințele egoiste, setea de profit cât mai mare? Ce pretenții are banca

de la client să fie corect, cinstit, dacă banca nu întruneşte aceste calităţi. Omul, la modul general este total, complet cu toate calităţile şi defectele pe care le are. Nu are nici-un rost să negăm defectele pe care le are fiecare om; asta ar însemna să ascundem gunoiul sub preş. Dar aşa zisele defecte ale omului sunt de fapt calităţi amplificate de care omul are nevoie în anumite momente ale vieţii, cu condiţia de a uza de ele în caz de forţă majoră, în anumite limite (o minciună poate salva viaţa unui om, o mica viclenie poate înşela vigilenţa unui atacator…..). Diferenţa dintre împrumutat şi bancă este aceea că, împrumutatul îşi activează aceste calităţi amplificate când este pus în pericol, în timp ce banca, sau mai bine spus reprezentanţii băncii abuzează de aceste calităţi amplificate oricând, oricum şi fără discernământ.

Rog instanţa de judecată să analizeze comportamentul împrumutatului încolţit de bancă, de pretenţiile exagerate ale acesteia precum şi de numeroasele ameninţări la care a fost expus. Banca face abuz de acest contract de credit şi drepturile pe care i le conferă acest contract de credit, drepturi însuşite cu de la sine putere, <u>acesta fiind un act de "ultra vires" ce contravine codului penal</u>, călcând peste orice principii fundamentale ale vieţii, în primul rând legea bunului simţ. Banca nu îşi asumă nici-o responsabilitate, nici-un risc, plasând pe umerii împrumutatului toate riscurile şi implicit toate pierderile în situaţia în care împrumutatul nu are cunoştinţele specialiştilor băncii şi nici situaţia materială, financiară a acestui colos financiar; de departe se poate observa inechitatea care predomină în acest contract de credit. Singurul argument pe care îl aduce banca în sprijinul acestui contract este: "au semnat", binenţeles însoţit de deja celebra frază: " cu acordul părţilor"; dar care acord? Banca nu ne-a întrebat pe noi ce să scrie în contractul de credit, era deja formulat; un act de comun acord, este gândit şi redactat de ambele părţi. În rest dacă, reprezentanţii băncii vor fi puşi să explice să detalieze toate clauzele, toate menţiunile existente, nu vor ştii ce să spună; vor ridica din umăr: " ăsta e contractul".

Banca ştia de la început că noi debitorii nu ne putem încadra pentru un credit de 36.500E (din care s-a mai tăiat evident), neavând nici avans, nici garanţii, nici giranţi, nici venituri substanţiale, nici măcar un istoric al creditării, dar având o rată lunară destul de mare pentru posibilităţile noastre; aici fac precizarea că în timp ce noi debitorii am crezut în acel grafic de rambursare, că va rămâne pe loc, nu se va modifica şi salariile creşteau periodic, angajaţii băncii ştiau că acel grafic de rambursare va suferi modificări numai ascendente, modificări greu suportate de noi şi chiar imposibile de la un anumit nivel. În primul an, creditul de nevoi personale avea dobânda variabila, în timp ce creditul ipotecar avea dobânda fixă; după primul an de creditare ambele credite aveau dobândă variabilă, deci crescătoare (la bancă nu există tendinţă descrescătoare niciodată); la creditul ipotecar nu am ştiut mult timp că după un an se va modifica

dobânda fixă în dobândă variabilă, cu ceva timp înainte de împlinirea unui an de la creditare, am fost anunțată verbal că rata lunară la creditul ipotecar va crește cu 40E ca și cum nu era destul de mare rata lunară și așa; și asta când am trecut pe la bancă să întreb de ce avem restanțe la credit în condițiile în care noi respectam graficul de rambursare; ei măreau dobânda probabil la creditul de nevoi personale care avea o dobândă variabilă, fară să ne mai anunțe în prealabil. Peste toate acestea s-a suprapus și amenințarea crizei financiare, de care angajații băncii aveau cunoștintă; la aproximativ 3 luni de la acordarea creditului, a fost recunoscută oficial criza financiară la noi în țară, existentă deja de mai mulți ani în alte țări dezvoltate (din momentul în care am început să avem probleme cu banca, am început să mă documentez în acest domeniu). Intenția angajaților acestei bănci nu a fost aceea de a ne rezolva nouă problema locuinței, la urma urmei nu conta pentru ei tipul creditului sau ce tip de iluzie ne vinde, ci de a ne prinde în sistem, căci chiar daca nu reușeam să plătim sume mari băncii, să respectăm contractul de credit în forma pe care o vroia banca, locuința ne-o lua oricând, gratie actelor de ipotecă favorabile băncii, noi împrumutații rămânând să cotizăm acestei bănci tot restul vieții fără a avea un beneficiu din partea băncii. Ca să forțeze nota, au ignorat existența copilului nostru, pentru a ne putea fixa rată lunară cât mai mare, sau probabil pentru a putea aproba acest credit la care poate nu ne încadram și cu copilul. Paradoxal, deși banca avea acces la diferite baze de date pe teritoriul acestei țări, putând să afle oricând componența familiei noastre, a omis accidental asemenea verificare, în schimb când e vorba de poprire pe salariu, află miraculos datele necesare în acest sens, deci are acces la o baza de date în funcție de interese.

Aceste evenimente ne obligă să ne reanalizăm situația, să ne reconsiderăm poziția, să căutăm să luăm deciziile cele mai potrivite pentru noi, pentru a ne limita pierderile și a ne putea continua viața așa cum e pe mai departe. Dacă am semnat un contract, asta nu înseamnă că nu trebuie să mai gândim pe mai departe, asta nu înseamnă că suntem condamnați pe viață. Un contract este valabil atâta timp cât reprezintă interesele celor două părți; în momentul în care o parte este lezată, atunci contractul trebuie să înceteze, nemaifacând obiectul înțelegerii inițiale. Împrumutatul a fost prost când a semnt contractul de credit, dar există riscul să deștepte prostul pe parcurs, lucru nedorit de instituția financiară în cauză.

Existența noastră ca oameni nu poate fi legată de această structură, acestă instituție financiară, decât în măsura în care există o colaborare de bun augur. Dacă interesele noastre nu corespund, atunci nu putem fi tinuți prizonieri ai acestui sistem împotriva voinței noastre, pentru a suporta o viață întreagă așa zisele pierderi ale lor, având în vedere că nu suntem direct responsabili de greșelile lor, de neprofesionalismul lor, de politica lor bancară; nu putem fi

controlați toată viața de un act precum contractul de credit, discutabil și acesta din punct de vedere legal. Acest lucru este un abuz, un șantaj de a muncii în folosul lor tot restul vietii.

Ca urmare a evenimentelor relatate de către noi împrumutații, considerăm că am fost păcăliți de bancă, de aceea acuzăm banca de ***dol*** *conform articolului de lege:*

TITLUL II Izvoarele obligațiilor

CAP.I-Contractul

III. Viciile consimțământului Cazuri Art. 1.206

Dolul-Art.1.214

(1) Consimțământul este viciat prin dol atunci când partea s-a aflat într-o eroare provocată de manoperele frauduloase ale celeilalte părți ori când aceasta din urmă a omis în mod fraudulos să îl informeze pe contractant asupra unor împrejurări pe care se cuvenea să i le dezvăluie.

(2) Partea al cărui consimțământ a fost viciat prin dol, poate cere anularea contractului, chiar dacă eroarea în care s-a aflat nu este esențială.

(3) Contractul este anulabil și atunci când dolul provine de la reprezentantul, prepusul ori gerantul afacerilor celeilalte părți.

Efectele confirmării Art.1.265.

(3) Confirmarea unui contract anulabil pentru vicierea consimțământului prin dol sau violență nu implică prin ea însuși renunțarea la dreptul de a cere daune interese.

Drept pentru care solicit anularea contractului de credit ipotecar și cer despăgubiri cu titlu de daune morale în valoare de 5000E pentru fiecare membru al familiei.

Conform întâmpinării depuse de bancă într-un proces anterior de contestație la executare, la dosarul cu nr. ……, calitatea de garant a contestatoarei xxxxxx a încetat odată cu vânzarea imobilului ce reprezenta garanția băncii, deci în consecință executarea silită prin poprire este ilegală, deoarece între mine contestatoarea și bancă nu mai există nici un fel de raporturi contractuale.

Calitatea procesuală pasivă presupune existența identității între persoana pârâtului și cel obligat în cadrul aceluiași raport juridic.

Drept urmare, cer instanței de judecată desființarea executării silite prin poprire, din dosarul inst. Nr. ……, deoarece eu contestatoarea xxxxxx nu reprezint parte procesuală pasivă în dosarul respectiv.

În caz contrar, dacă se dovedește că banca s-a folosit de neadevăruri în procesul anterior, dosarul ins.cu nr. ……, precum că nu mai reprezintă parte

procesuală pasivă şi calitatea de garant a contestatoarei a încetat, doar să scape de răspundere în procesul anterior, acuz banca de dol conform articolului Dolul Art.1.214 si Art.1.265
şi cer anularea contractului de credit ipotecar nr. RM……, implicit despăgubiri cu titlu de daune morale în valoare de 5000E.
Am fost puşi în faţa faptului împlinit în ambele situaţii de executare silită. Atât în cazul executării silite prin scoaterea la licitaţie a imobilului ipotecat, cât şi în cazul executării silite prin poprire pe salariu. În primul caz somaţia de plată a lipsit cu desăvârşire, iar în al doilea caz somaţia de plată a fost trimisă după ce am depus contestaţie la executare şi după ce s-a deschis dosar de contestaţie la executare. În primul caz de executre silită, nefiind respectată procedura somaţiei de plată, considerăm că ne situăm în interiorul intervalului celor 15 zile valabile pentru contestaţie, de aceea cerem atât anularea executării silite prin scoaterea la licitaţie a imobilului precizat în contractul de credit, căt şi anularea executării silite prin poprire datorită nerespectării procedurilor somaţiei de plată şi repunerea părţilor în situaţia anterioară.
Menţionez faptul că, nu am intrat în posesia întâmpinării depuse de banca X, în cazul în care a fost depusă la dosar, deci nu cunosc conţinutul acestei întâmpinări; excepţia tardivităţii nu poate fi invocată, deoarece am trimis cererea de contestaţie la executare, chiar a doua zi după primirea înştiinţării pentru poprire prin poştă la serviciu, iar excepţia calităţii procesuale pasive iarăşi nu poate fi invocată, deoarece banca X a cerut încuviinţarea executării silite prin poprire, deci a reprezentat parte procesuală activă în dosarul încuviinţării silite şi în consecinţă reprezintă parte procesuală pasivă în actualul dosar de contestaţie la executare.
Cu stimă şi respect xxxxxx"

În următoarea notă am făcut diverse calcule din care reiese grad maxim legal de îndatoare, adică 70%; din câte am citit eu pe internet, nu oricine se putea încadra pentru grad maxim de îndatorare legal, decât clienţii cu un istoric bun de creditare şi binenţeles şi venituri pe măsură. Nu mai redau calculele făcute, doar reamintesc faptul că din venit net total pe familie sunt scăzute facturile de întreţinere, alte datorii bancare sau de altă natură, coşul de subzistenţă pentru fiecare membru de familie în parte, după care se calculează gradul de îndatorare. De asemenea am făcut calcule pentru determinarea gradului de îndatorare şi după reeşalonare, luând în calcul doar documentele existente la dosar din perioada de întocmire a dosarului, fără coşul de subzistenţă pentru fiică şi fără facturile reale la întreţinere pe care noi le plăteam la garsonieră, doar cu factura de curent de la ţară în valoare de 50 lei şi a

ieșit ca grad de îndatorare 65%, la un venit net pe familie în scădere cu aproximativ 600 lei față de situția inițială din dosarul de creditare. Binențeles că amabilele doamne care ne-au reeșalonat creditele nu au fost interesate de cheltuielile noastre reale, deci nu ne-au cerut documente necesare calculării gradului de îndatorare pentru restructurare și nici noi nu am știut de așa ceva la momentul respectiv, deci au profitat din plin de neștiința noastră. La un calcul făcut de noi cu date reale, gradul de îndatorare depășea 100%.

Note: Calcul pentru determinarea gradului de îndatorare

……..

Aceste calcule au fost făcute la un grad maxim de îndatorare, dar mi-e greu să cred ca noi cu veniturile noastre ne încadram pentru un astfel de grad de îndatorare. Oare pe ce baze au fost determinate bonitatea noastră și scoringul acordat? Nu am avut un istoric al creditării, singurul credit luat înaintea celor de la banca X a fost cel de la banca Y de 2000 lei cu o rata lunară de 70lei, la care nu se punea problema de restanțe la credit, rata lunara fiind foarte mică; nu am avut garanții decât obiectul creditării, nu am avut conturi, nu am avut bani pentru avans locuintă, deaceea ne-au și sugerat lucrătorii bancari să luam un credit de nevoi personale pentru a acoperi acest avans cerut, nu am avut bani nici de cheltuieli notariale, iar gradul maxim de îndatorare a reprezentat din start un risc pentru ambele părți, dar care din păcate banca dorește ca numai noi să ne asumăm acest risc; mă întreb cum au determinat capacitatea noastră de rambursare știind că, deși aveam grad de îndatorare maxim, într-un timp relativ scurt, urma și să ne mărească dobânda, comisioanele, existând și risc valutar; noi nu cunoșteam normele interne de creditare ale Bancii X, validate de BNR, deci nu aveam toate datele pentru o analiză obiectivă.

Acum înțeleg de ce banca ne-a tăiat din creditul ipotecar; daca calculăm 35.000 euro valoarea obiectului creditării × 80% va reiesi valoarea creditului ipotecar și anume 28.000 euro; deci banca nu avea voie sa acorde decât maxim 80 % din valoarea locuinței ce urma să fie achiziționată; dacă ne aproba valoarea creditului cum ne-am înțeles la început și anume 36.500 euro în total pentru plata locuinței și cheltuieli la notariat, nu ne încadram ca credit, dar nici nu ne-au spus, nici nu vroiau să ne scape ca clienți, așa că ne-au dus cu vorba până la aprobarea creditului de nevoi personale, au încercat să ne taie din el, noi nu am acceptat spunând că ne retragem pentru că nu ne ajung banii, doamnele de la cele doua credite au insistat să mergem în continuare că vor face derogări, dar noi n-am știut că ne prinde la creditul ipotecar după ce am plătit 1000 euro familiei xxx, vânzătorii imobiluilui respectiv. Considerăm toate aceste practici manopere

<u>frauduloase</u> menite să-şi atingă scopul, şi anume acela de a semna contractul de credit în orice condiţii, numai pentru a avea banca un portofoliu de credite mai bogat, fie el şi neperformant.

Acest credit ipotecar nu a devenit neperformant în timpul derulării, ci a fost neperformant încă din faza de analiză a dosarului; în stabilirea gradului maxim de îndatorare trebuia să se ţină cont şi de riscul valutar şi de eventuale creşteri ale dobânzii la creditul de nevoi personale cu destinaţia- avans pentru locuinţă, cât şi de eventuale creşteri ale dobânzii la creditul ipotecar, după împlinirea termenului de un an.

Au supraevaluat garsoniera de 19 m pătraţi la 45.000 euro pentru a le reieşi în calcul, valoarea garanţiei bancare mai mare de 100% cum le cerea regulamentul intern probabil şi regulamentul BNR. Deci pentru a fi aprobat acest credit imobiliar, au fost necesare o serie de artificii de calcul şi manipulări la adresa noastră.

Vă mulţumesc!"

"*Instanta: xxxxxx*
Sectia: civilă
Dosar nr.: ……
Termen la data de: ……

Domnule Presedinte,

Subsemnata xxxxxx, domiciliată …….
……..

Cerere de modificare a cererii introductive de instanţă

în sensul că înţeleg să completez motivarea acţiunii şi vă solicit:
***<u>(1) Anularea contractului de credit ipotecar cu nr.RM……</u>** şi repunerea părţilor în situaţia anterioară, din mai multe motive:*

-Nereguli existente încă din faza de acordare a creditului ipotecar; au forţat nota de aprobare şi acordare a acestui credit în condiţiile în care nu ne încadram nici ca venituri, nici ca garanţii, nici ca avans, nici ca un istoric al creditării; întrebaţi dacă avem copii, deşi am răspuns că avem un copil, doamna de la credite de nevoi personale ne-a răspuns "nu aveţi nici-un copil"; au tăiat din creditul ipotecar după plata avansului pentru locuinţă, când era mai corect, mai simplu să spună "nu vă încadraţi", după care nemaiajungând pentru locuinţă, creditul fiind mai mic cu 2.500 euro (suma de 36.500 euro era calculată pentru preţul locuinţei plus cheltuieli la notariat), ofiţerul de credite ne sfătuia, ne îndemna să mergem la alte

bănci pentru acea diferență, pentru că în luna respectivă nu vom fi depistați; am refuzat categoric, în primul rând era o ilegalitate, rata lunară era și așa destul de mare, iar gradul de îndatorare depășea 70%;

De aceea ne simțim păcăliți de bancă, iar în sprijinul acestor acuzații, am depus la dosar copii după cartea de muncă a mea și a soțului meu xxxxxx pentru analiză venituri, copii după certificatul de naștere al fiicei xxxxxx, adeverință de la Facultatea xxxxxx, Universitatea xxxxxx, precum că nu s-a terminat perioada de școlarizare, o lucrare,o analiză a "Creditelor Neperformante" facuta de Lect. Dr. Maria Netoiu Universitatea Craiova, poate fi gasită pe internet, care poate clarifica comportamentul lucrătorilor bancari atunci când îndeamnă potențialii clienți să meargă și la alte bănci pentru a lua credite pentru diferența de credit tăiat; antecontract și contract de vânzare-cumpărare al imobilului ipotecat pentru a se vedea avansul acordat și pretul imobilului în cauză, contract individual de muncă cu nr. ……, însoțit de actul adițional unde salariul mărit avea o vechime mai mică de un an, iar contractual de muncă nu avea nici măcar 3 ani încheiați ca vechime, chitanțe de plată, foi de vărsământ și buletine de schimb valutar din perioada semnării contractelor de credite și perioada imediat următoare, pentru a se putea face un calcul ca grad de îndatorare.

-Nerespectarea Art.9 lit. d) și e) din contractul de credit care specifică luarea la cunoștință a băncii de situația economico- financiară a familiei noastre, precum și producerea evenimentelor de forță majoră, imprevizibile si inevitabile care îl împiedică pe împrumutat să își îndeplinească obligațiile asumate prin acest contract de credit; banca s-a sustras cu bună știință de a înregistra situația noastră în evidențele contabile cu privire la problemele întâmpinate de noi după reeșalonarea creditelor (creditul ipotecar și creditul de nevoi personale destinat avansului pentru locuință cu nr. ……).

În sprijinul acestor acuzații am depus la dosar, contractele de credite, actele adiționale ale celor două contracte de credite împreună cu graficele de rambursare (graficul de rambursare de la reeșalonarea creditului ipotecar, urmeaza să-l trimit la o data ulterioară) pentru a se vedea reeșalonările facute doar pe o perioadă de 12 luni cu dobanzi marite de 12,44%, respectiv 22,09%, Contractul de mediere și declarația cu firma de recrutare a forței de muncă xxxxxx, pentru a se vedea inițiativa soțului de a pleca în Cipru pentru a câștiga mai mult să putem face față plăților impuse de banca și pentru a returna și celelalte datorii, bilet de trimitere pentru investigații paraclinice pe numele xxxxxx cu diagnosticul "spasmofilie SD anemic" ca urmare a stresului continuu generat de situația noastră incertă cu banca, precum și o declarație a ei cu privire la situația momentului respectiv, un mesaj trimis Guvernului României dupa încercări eșuate de a comunica cu banca și a ajunge la o înțelegere, răspunsul primit din partea Guvernului României, pentru a evidenția totuși interesul nostru

de a ne rezolva situația, un articol de ziar care scoate în evidență situația la limită a muncitorilor din Cipru unde se afla și soțul meu (e vorba de un angajator din Cipru pe nume Yanis Pipiridis arestat în acea perioadă pentru o perioadă scurtă de timp, alte dovezi în acest sens neexistând deoarece nu au fost încadrați în muncă cu forme legale), actele de ieșire din spital din Cipru, anunțul umanitar postat pe sit-ul Forumul romanilor din Cipru, Bilet de trimitere pentru servicii medicale nr……. din partea medicului de familie din România, pentru a se vedea starea de sănătate a soțului, problemele întâmpinate și situația la limită în care am fost ca familie.

-Existența în contractul de credit a unor clauze abuzive precum Art.1 lit. b), Art.2 pct.2.4, Art6 pct.6.1 cu privire la comisionul de procesare; ne-am trezit la notariat în ziua tranzacției de vânzare-cumpărare că nici atunci nu ajung banii pentru că banca a oprit comisionul de procesare, fară să ne anunțe în prealabil, după ce ne tăiase din creditul ipotecar după plata avansului către vânzătorii imobilului respectiv, fără să ne anunțe în prealabil că nu ne încadrăm ca credit pentru suma stabilită inițial; de asemenea sunt vizate și Art. 4 privind dobanda, Art6 pct.6.1, Art.8 pct. 8.1, Art. 11, articole din contractul de credit dezbătute în note cu titlul: ”Identificare clauze abuzive contracte banca X”. Contractul de credit ipotecar vine în contradicție cu Art.15 CAP.III Cod procedură civilă.

-Acest credit ipotecar a fost creat virtual, pe calculator, neexistând bani reali, noi neprimind bani reali, ci doar cele doua contracte de credite însoțite de graficele de rambursare; banii creați virtual, din nimic,ilegal, nu produc dobânzi, comisioane și penalități, acesta fiind un act de “ultra vires”, act ce contravine codului penal (abuz de putere, bani creați din nimic); tranzacțiile acestor sume se fac pe calculator, pe internet nefiind nevoie de existența banilor reali; în timp ce noi am primit niște documente în care a fost înscrisă o valoare și atât, noi am adus bancii, bani reali munciți din greu, plătiți cu mari sacrificii. În acest sens, subiectul este dezvoltat într-una din notele depuse la dosar cu titlul “Bani creati illegal”.

<u>Ca urmare a celor prezentate acuzăm banca de dol conform aricolului Dolul Art.1.214, Art.1.265 și cerem anularea contractului de credit ipotecar conform celor două articole de lege și Art.1.271 Impreviziunea</u>

<u>(2) Desființarea executării silite prin poprire din dosar nr……. cu data de ……, prin executor judecatoresc xxxxxx din Bucuresti, ……</u> *din doua motive:*

-Informațiile contradictorii din întâmpinarea depusă de Banca X într-un proces anterior de contestație la executare în dosarul cu nr. ……, precum și acțiunile în contradictoriu ale băncii, cu afirmațiile precedente din întâmpinarea cu nr. ……; astfel banca afirmă că odata cu scoaterea la licitație a imobilului ce reprezintă garanția băncii, eu contestatoarea xxxxxx mi-am pierdut calitatea de garant ceea ce vine în contradicție cu acțiunea băncii de a cere încuviințarea executării silite prin poprire, eu reprezentând în contractul de credit ipotecar codebitor; în caz

contrar, în caz că cele afirmate de bancă sunt neadevăruri, acuz banca de dol conform Art.1.2014 si Art.1.265.

În sprijnul celor afirmate am depus la dosar întâmpinarea cu nr. ……, dintr-un dosar anterior de contestație la executare cu nr. …….

-Somația de plata nr. …… este emisă pe aceeași dată cu adresa de înființare prin poprire din data de ……, ce contravine art. 1014 și art. 391 din Codul de Procedură Civilă; mai mult, somația de plată a fost trimisă prin poștă pe data de …… cand eu deja făcusem cerere de contestație pe data de ……, iar dosarul cu nr……. a aparut pe sit-ul Judecătoriei sectorului x București pe data de ……; somația a ajuns abia pe data de …… la destinație, în localitatea xxxxxx; ca urmare au fost încălcate procedurile somației de plată, fiind pusă în fața faptului împlinit.

În sprijunul acestor afirmații am depus la dosar încheiere cu nr……., cu data de ……, emisă de Judecatoria sectorului x București, încheiere nr……., emisă de Executor judecatoresc xxxxxx, adresa de poprire, dosar executare nr. ……, precum și copia xerox a plicului poștal cu datele de trimitere și primire, somație nr……., două adrese primite în același timp cu somația de plată, având același nr……. pe numele xxxxxx și xxxxxx, în localitatea xxxxxx, precum și copia xerox în conformitate cu originalul al plicului poștal care conține datele de trimitere si primire.

***(3) Desființarea executării silite din dosarul nr……., prin executor bancar xxxxxx, Corpul Executorilor bancari, xxxxxx** prin scoaterea la licitație a imobilului din xxxxxx, întoarcerea executării silite, precum și repunerea părților în situația anterioară, din două motive:*

-Nerespectarea Art.9 lit.d) si e) din contractual de credit ipotecar, prezentat anterior, nu poate avea drept consecință executarea silită prin scoaterea la licitație a garanției bancare; nu a fost vina noastră că banca a refuzat categoric să ne înțeleagă problemele dupa reeșalonarea creditelor și să ne ajute să le depășim, asta în situația în care chiar banca prin acțiunile ei ne-a împins în imposibilitate de plată.

În acest sens am depus la dosar documentele menționate la primul punct.

-Somația de plată a lipsit cu desăvârșire în această executare silită, noi aflând că imobilul este într-adevăr vândut abia când ne-am interesat la Financiar dacă mai figurăm ca proprietari, în urma telefoanelor de amenințare cu evacuarea silită; deși banca susține ca a afișat-o, noi nu am văzut această somație de plată, altfel reușeam să facem contestație în timp util, nu după o lună de la vânzarea imobilului când urma sa fim evacuate silit; nu a existat somația de plată publicată nici în Monitorul oficial, nici într-un ziar de largă circulație, ci doar un proces verbal întocmit de personalul băncii, proces verbal ce se bucură doar de o relativă prezumție de legalitate; deaceea considerăm că ne situăm în intervalul celor 15

<u>zile pentru contestaţie şi cerem desfiinţarea executării silite din dosarul cu nr. …… conform Art.1014 şi Art. 391 din Codul de procedură civilă.</u>

În acest sens am depus la dosar Sentinţa civila nr. …… emisă de Judecatoria xxxxxx, pentru a se vedea menţiunea existentă cu privire la afişarea somaţiei de plată, altă dovadă a existenţei somaţiei de plată neexistând, proces verbal de evacuare silită din dosar de executare nr……., a doua zi după ce am depus contestaţie la executare silită prin scoaterea la licitaţie a garanţiei băncii.

Temeiul de drept: *îmi întemeiez cererea pe art.114 si art.132 Cod procedură civilă.*

Probe: *Solicit să-mi încuviinţaţi următoarele probe:*

……

Anexez: *un exemplar al cererii pentru instanţă, o copie pentru a fi comunicată intimatei Banca X, înscrisuri certificate ca fiind conforme cu originalul, chitanţa privind plata taxei judiciare de timbru în cuantum de 194 lei şi timbrul judiciar in valoare de 5 lei.*

<u>Menţionez că -cauza se poate judeca şi în lipsa mea</u>*.*

Vă mulţumesc!

Domnului Preşedinte al Judecătoriei Sectorului x Bucureşti”

După acestă cerere, banca a depus întâmpinare în care invocă mai multe excepţii: netimbrarea corespunzătoare a capătului 1 (sperau probabil că din lipsă de bani, poate nu va mai fi judecat primul capăt de acuzare), lipsa calităţii procesuale active a contestatoarei, prescripţia dreptului material la acţiunea în anulare a contractului, prescrierea capătului 1 de acuzare, necompetenţa teritorială pentru capătul 3 de acuzare, puterea de lucru judecat, precum şi tardivitatea pentru acelaşi capăt de acuzare. Codebitoarea contestatoare pe lângă obligaţiile ce decurg din contract, evident are şi dreptul de a contesta neregulile băncii, că doar n-o fi bună decât de plată, mai ales că e afectată direct.

Binenţeles au invocat o grămadă de proceduri respectate legal, fără însă a prezenta normele de creditare interne aprobate de BNR, fără a prezenta calcule şi formule de calcul pentru determinarea gradului de îndatorare, a bonităţii clientului etc, nici măcar nu au pomenit de gradul de îndatorare, ca procent. Trebuie să credem banca pe cuvânt că doar e instituţie serioasă, deci în final, din punctul de vedere al băncii, “*solicitantul şi codebitoarea s-au încadrat în criteriile de eligibilitate, prevăzute în normele interne* (care nu există), *atât din punct de vedere financiar, cât şi din punct de vedere al garanţiilor aduse”* (garanţie supraevaluată de bancă cu aproape 10.000 euro în plus faţă de valoarea pieţei la vremea respectivă) . De asemenea banca precizează că *„nici deteriorarea situaţiei*

financiare, nici incidentul medical survenit în familia contestatoarei nu sunt evenimente ce îndeplinesc cerințele forței majore, care să exonereze de îndeplinirea obligațiilor asumate prin contractul de credit pe durata cât persistă evenimentul".

Mă întreb oare, dacă deteriorarea situției financiare, criza economică și problemele de sănătate nu sunt evenimente ce îndeplinesc cerințele forței majore, atunci ce alte evenimente majore ar putea îndupleca Banca X să manifeste înțelegere și indulgență față de debitor: al treilea război mondial, vreo invazie extraterestră sau poate vreo extinție în masă, sau poate și acestea sunt doar simple motive de a ne sustrage plății ratelor bancare. Cred că se observă clar imposibilitatea colaborării cu banca.

Lipsa de empatie a bancherilor este o formă de boală ușoară psihiatrică și anume psihiopatie, caracterizată printr-o dereglare a personalității manifestată prin comportament antisocial, capacitate redusă de a avea remușcări. Aceste persoane nu prezintă empatie, mustrări de conștiință, au un comportament lipsit de inhibiții, sunt deseori carismatice, narcisiste și vor face orice ca să își ducă la îndeplinire un plan, nedându-se înapoi de la a comite fraude din dorința de a se îmbogăți și cu o încredere exagerată în propriile abilități. Din păcate angajatorii dornici de profit oricum, asta caută, ăsta e profilul angajatului perfect din punctual lor de vedere, fiind selectați în urma unor teste psihologice care să le scoată în evidență aceste "abilități".

Întâmpinarea cuprinde 8 pagini în care banca nu recunoaște nimic și impresionează prin legalitatea tuturor acțiunilor întreprinse.

La rândul meu am depus răspuns la întâmpinarea depusă de bancă cu calcule amănunțite, referitoare la determinarea gradului de îndatorare, calcule amănunțite ale veniturilor de pe carnetele noastre de muncă, pentru a se vedea și a se compara veniturile noastre de-alungul anilor cu sumele pe care banca intenționa să le scoată de pe urma noastră, conform graficelor de rambursare și creșterii continue a ratelor lunare. Aceste calcule făcute de mine banca le consideră simple propuneri, fără a pune la dispoziție un mod de calcul pentru a combate cele prezentate de mine, chiar dacă, surprinzător dau și ratele stabilite de bancă. Deasemenea banca invocă faptul că ni s-au prezentat caracteristicile esențiale ale produsului de credit. Total fals: am fost mințiți și în față și prin omisiune; dacă erau prezentate toate aspectele acestui credit cu avantajele și dezavantajele lui, cu riscurile ce le implică acest credit, orice persoană normală din punct de vedere psihic, s-ar fi speriat și s-ar fi retras. Ba din contră, ne-au fost ascunse riscurile la care urma să ne expunem, deoarece am mai avut deja o tentativă de a ne retrage și a renunța la acest credit, când au încercat să ne taie din creditul de nevoi personale, deci ne-au fost ascunse riscurile și după aprobarea creditului de nevoi personale. Nici nu a infirmat nici nu a confirmat banca destinația creditului de nevoi personale, deci nu a recunoscut în

nici-un fel avansul pentru locuință ca fiind acordat tot de bancă, probabil tot o omisiune nevinovată.

La prima contestație, în întâmpinarea depusă, banca afirmă:

„ *Întrucât imobilul care a constituit garanție în favoarea băncii conform contractului de garanție reală imobiliară autentificat...., a fost vândut prin licitație publică și adjudecat de către xxxxx pentru suma ....., care a fost achitată de către aceasta și distribuită ulterior către banca X,* ***calitatea de garant al contestatoarei a încetat,*** *iar noua proprietară a devenit adjudecătoarea."*

Mai târziu și-a adus aminte că de fapt n-ar fi rău să uzeze iar de calitatea de garant al contestatoarei pentru îndestulare, dar nu mai recunoaște nimic din declarațiile anterioare, nu mai recunoaște că de fapt nu mai sunt garant al creditului.

„*.....având în vedere că prin finalizarea executării silite* (vânzarea imobilului prin licitație), *nu s-a recuperate debitul urmărit, motiv pentru care contestatoarea este în continuare codebitor la rambursarea sumelor datorate subscrisei în baza contractului……. Singurul raport juridic care a încetat prin finalizarea executării silite imobiliare… este cel rezultat din contractual de ipotecă accesoriu al contractului de credit menționat."*

Adică nu mai sunt garant al creditului dacă e vorba de judecarea primei executări silite, dar pentru poprire pe salariu la o dată ulterioară, merge fără probleme, caliatatea de garant este regăsită miraculos.

Din punct de vedere al băncii, au fost respectate Normele de creditare BNR, Normele interne de creditare aprobate de BNR, toate articolele de lege invocate, deci totul a fost legal, totul a fost în regulă, împrumutul a fost legal, dar creditul neperformant încă din faza de analiză a dosarului. Un dosar de credit analizat corect, nu clachează încă din primul an de creditare din cei 22 de ani stabiliți: mai exact nu devine neperformant după doar 6 luni de plată, datorită creșterii gradului de îndatorare chiar și de peste 100%. Altfel spus: operația a reușit, pacientul este mort.

S-a afirmat în presă la un moment dat că " Într-un stat de drept ce semnezi, îți asumi", se făcea referire în mod special la debitori, ca o replică adusă lor, la acuzațiile de supraîndatorare. Noi debitorii suntem ținuți forțat în contracte de credite, preformulate, de adeziune, în care nu ai nici-un cuvânt de spus, semnezi sau nu și în care nici nu știi ce se clocește, dar un document (întâmpinare) gândit, tehnoredactat și semnat și ștampilat de trei reprezentanți ai băncii cu funcții de răspundere, nu are nici-o relevanță în instanță, e luat în considerare doar dacă dă bine pentru bancă.

După aproape un an, după o disjungere dosar pentru al treilea capăt de acuzare, care se va judeca separat, sentința vine sec:

“….....
Trecând peste împrejurarea că se solicită cu ușurință aplicarea sancțiunii anulării fără a fi conștientizate efectele acesteia (unul fiind repunerea părților în situația anterioară), se observă că, atașat contractului de credit, se regăsește un grafic de rambursare, semnat de ce doi împrumutați,.....

În consecință, cât timp contestatoarea (obligată fiind să furnizeze băncii informații privind veniturile obținute- art. 9 lit. c din contract) a luat la cunoștință încă din momentul contractării creditului, valoarea ratelor lunare ce trebuie restituite, instanța apreciază că nu a existat vicierea prin dol a consimțământului persoanelor împrumutate, contestația fiind neântemeiată.

Instanța mai reține că, în baza art. 5.10 din contract, codebitorul se obligă solidar cu împrumutatul să îndeplinească obligația de rambursare a debitului, astfel că neântemeiate sunt susținerile atât ale contestatoarei privind pierderea calității de garant, cât și ale intimatei în legătură cu calitatea procesuală pasiva.....

În fine, nu poate fi reținută apărarea contestatoarei în legătură cu somația emisă de executor, cât timp în prealabil a fost obținută incuviințarea executării silite, iar art. 1014 invocat de contestatoare, se referă la somația emisă în cadrul procedrii speciale a ordonanței de plată.

Respinge ca neântemeiată contestația la executare.....”

Nu pot să spun că nu mi-am exercitat dreptul legal la contestație la executare, de două ori, chiar dacă fără nici-un rezultat.

Să recapitulăm: Am avut cam mult tupeu să cer anularea contractului de credit și nu știu de unde atâtea pretenții referitoare la manopere frauduloase din partea băncii, din moment ce am semnat atît contractul de credit, cât și graficul de rambursare, chiar dacă nu știam eu că numai în câteva luni voi plăti cu 4 miloane vechi mai mult. Cu alte cuvinte: Ați semnaaattt! Ce mai vreți? Mi se pare cunoscută replica. Tocmai că am furnizat informații băncii, care a considerat că nu sunt toate absolut necesare, altfel îi pun pe ei în impas.

Mai departe: Contractul de credit e bătut în cuie, nu există nici-o abatere, chiar dacă este conceput în exclusivitate numai de o parte, în detrimentul celeilalte părți, dar o întâmpinare, nu-i nici-o problemă o interpretăm cum dă mai bine. Și-apoi ce atâtea pretenții din partea mea cu executarea silită? E corect oricum, e legal oricum: și când vine înștiințare poprire după 15 zile de la somația de plată și când vine somația de plată dupa contestația la executare. Referitor la art. 1014 într-adevăr este invocat greșit, dar dacă vrea instanța de judecată se poate sesiza din oficiu cu privire la un articol în care se poate încadra situația respectivă.

Am știut de ce mi-am dat demisia înainte de contestație, pentru că nu aveam suficientă încredere în justiție.

Nu după mult timp vine și hotărârea judecatoreasca pentru dosarul disjuns. Același răspuns sec: respinge cererea tardiv introdusă.

Dar eu ca un debitor îndărătnic, mă încăpățânez să lupt în continuare pe orice căi, chiar dacă nu am bani pentru recurs. Păstrez toată documentația pentru posteritate poate, sau poate-mi folosește mai curând, sper prea mult?

7. A treia contestație

După o jumătate de an de la formularea cererii de contestație în instanță m-am angajat din nou. Altă perioadă de stres, încordare, alte zile ca pe jar. Citesc cu înfrigurare tot ce apare ca știre despre sistemul bancar, despre bănci la modul general, despre credite neperformante. Îmi atrage atenția o știre referitoare la obligativitatea băncilor comerciale de a scoate în afara bilanțului creditele neperformante, prescrise, cu garanțiile deja executate și de a înștiința banca pe debitorii în cauză că nu mai au nici-o pretenție la datoria rămasă, adică recunoașterea oficială de către bănci a pierderii. Îmi dă speranțe, poate, poate ne încadrăm și noi, pentru creditul de nevoi personale, da, dar pentru creditul ipotecar însă, mai durează. Ce iluzie din partea mea să cred așa ceva, înseamnă că încă nu cunosc suficient de bine sitemul bancar. De fapt se revine asupra deciziei pentru a nu se crea hazard moral prin anunțarea debitorilor că nu mai datorează nimic.

În sfârșit mă dumiresc care-i problema cu hotărârile judecătorești; deși citisem eu pe internet cu ceva timp înainte, de intervenția FMI asupra problemei create de procesele dintre bănci și clienți. FMI și-a exprimat poziția clar, ca instanțele de judecată să emită hotărâri în așa fel încât să nu dezechilibreze sistemul bancar, dar nu credeam că se va merge atât de departe. Citez din numeroasele declarații și intervenții ale Domnului Avocat Gheorghe Piperea:

"*Într-o serie de împrejurări și cu ocazia unor evenimente mai mult sau mai puțin publice, dintre care unul s-a derulat sub egida Institutului Național al Magistraturii, judecătorilor li s-a inoculat soluția ce trebuie pronunțată în aceste dosare.*

INM, în „colaborare" cu BNR, a organizat în aprilie 2015, la Sinaia, un seminar de Drept bancar, la care au participat judecători care aveau sau au pe rol dosare declanșate de consumatori contra băncilor pentru clauze abuzive și înghețarea cursului leului față de valuta contractului. Vă rog să observați că acest seminar face parte din pregătirea profesională continuă a magistraților, de unde concluzia că a lipsi de la acest seminar nu a fost o opțiune pentru judecători. Vă atrag

atenția că acest seminar se derula în toiul luptei duse de BNR la tv, în presa scrisă și pe internet pentru descurajarea consumatorilor și pentru persuadarea judecătorilor de a nu fi atât de independenți încăt să determine riscuri sistemice prin soluțiille lor în dosarele cu consumatori și bănci.

Vă reamintiți, desigur, că, pe toate canalele, BNR, erijându-se în avocatul băncilor pârâte, a dus o campanie de descurajare a acestor procese în care se cere înghețarea cursului, asociindu-și acestui demers continuu și susținut FMI. De la „înălțimea" unui creditor internațional al României, care poate impune condiții economice și, din păcate, și condiții juridice și sociale, FMI a emis tot în perioada seminarului un raport din care rezulta că aceste procese, mai ales cele care se derulează în alianță procesuală, sunt un risc sistemic și, de aceea, ar trebui fie descurajate, fie judecate de instanțe speciale. Aceste demersuri sunt de natură a ridica nu numai suspiciuni ale justițiabilului față de necesara independență si imparțialitate a magistraților, ci și temeri individuale ale magistraților care s-ar putea să se teamă că o soluție care nu ar fi în trendul acestei campanii ar putea duce la consecințe neplăcute disciplinare pentru ei.

Nu trebuie omis că, în urmarea acestui seminar, au fost mai multe runde de „negocieri" ale președinților de curți de apel pentru unificarea practicii în acest domeniu, iar aceste îndrumări s-au coagulat în sensul soluției dorite (impuse) de BNR. Au fost 10 președinți de curți de apel pentru soluția respingerii de plano a acțiunilor consumatorilor și doar 5 impotriva. CSM are, desigur, toate datele acestor ședințe, întrucât aceste ședințe nu s-ar putea desfășura fără acordul prealabil al CSM. "

Problema e că asemenea întâlniri, pregătiri și instruiri se făceau de mult. Eu deja auzisem, citisem pe diferite sit-uri comentariile cititorilor care spuneau că debitorii care se reprezintă singuri, nu au șanse, nu sunt luați în considerare, iar în prima instanță nu se câștigă poate nici cu avocat angajat. Vă întrebați de ce magistrații riscă să dea sentințe neconforme cu realitate. Există mai multe categorii de funcționari sau „personalități înalte", cum vreți să le spuneți, ce beneficiază de imunități de tot felu, astfel, imunitate legalăde răspundere penală au, în acestă ordine: șefii BNR, Președintele României, parlamentarii, membrii guvernului. Imunitate cutumiară de răspundere au corporațiile ce desfășoară diferite activități pe teritoriul țării noastre și șefii lor. Imunitate de răspundere civilă pentru erorile judiciare și pentru neutralizarea drepturilor și intereselor persoanelor, au magistrații.

Economisesc ceva bani, atât cât se poate, cât mă lasă șmecherii în pace; se pare că o perioadă suntem lăsați în pace, dar nu pentru mult timp, la începutul anului 2016 suntem atacați din nou, de data asta nu de bancă, ci de recuperatori.

Contactez un avocat, arăt actele de executare silită, rămâne mirat: cei cu firma asta fantomă, nu am mai auzit de ea? Sincer, eu nici atât n-am auzit de așa ceva. Aud lucruri interesante: firmele de recuperatori dacă cumpără creanța cu, să spunem 100 lei, nu au voie legal să încaseze de la debitor mai mult de 150 lei. Știam că contractele de credit sunt cesionate de bănci către recuperatori cu discaunt de pâna la peste 90% din valoarea creanței, dar nu știam că nu au voie să încaseze mai mult de 50% din valoarea cu care au fost cumpărate. Așa că recuperatorii ascund cu mare grijă prețul cu care a fost achitată datoria cumpărată. Au plătit poate 2,3,5 sau 8% din valoarea creanței și vor să sccoată de pe urma nenorocirii debitorului sume uriașe, fără număr.

Un alt aspect foarte important al executărilor silite, îl reprezintă titlul executoriu. Cu mai mulți ani în urmă, înțelegeam importanța titlului executoriu din numeroasele contestații la executare silită depuse de debitori, dar concret nu știam despre ce era vorba, așa că n-am știut să mă leg în instanță de aspectul ăsta, nu că m-ar fi luat cineva în considerare de altfel. Titlul executoriu nu este valabil decât o dată în viață, se poate face executare silită sub toate formele ei cu un executor judecătoresc care nu poate fi schimbat decât din motive foarte serioase: deces sau dacă a fost executor bancar, iar aceștia au fost desființați și trecuți o parte din ei ca executori judecătorești, cel ce a început executarea silită ca executor bancar, nu a devenit ulterior executor judecătoresc și deci era firesc ca altcineva să-i preia responsabilitățile. În cazul nostru suntem la a treia executare silită cu trei executori diferiți în baza aceluiași titlu executoriu: primul executor bancar care între timp a devenit executor judecătoresc, deci nu exista nici-un motiv să nu continue executarea silită precedentă; următorii doi executori judecătorești sunt diferiți de asemenea și ei. Deci legea este încălcată constant, dar nu sunt sancționați nici bancherii, nici executorii judecătorești, nici judecătorii care dau incuviințări silite pe bandă rulantă fără o verificare în prealabil. Rămâne în sarcina debitorului ca la contestația la executare, dacă o face, să invoce pe bani grei excepțiile respective. La contestația anterioară din 2013, judecătorii se puteau sesiza din oficiu referitor la acestă neregulă, că doar știau, am depus la dosar și documentele executării silite prin vânzarea imobilului la licitație din 2012 și s-a văzut clar existența a doi executori diferiți pe același titlu executoriu. Dar au avut grijă să scoată în evidență culpa mea referitoare la nerespectarea contractului de credit și a graficului de rambursare.

Și ca o îngrădire în plus pentru datornic, pentru că prea ajungea să depună contestație în instanță așa ușor, să plictisească instanța de judecată cu prostiile lui, i s-a mărit taxa de timbru, așa că am fost nevoită să plătesc 1020 lei comparativ cu 194 lei, plătiți în contestațiile anterioare.

Se punea problema la un momendat, cine să încuviințeze executările silite, instanța sau executorii judecătorești. S-au încercat ambele posibilități, o perioadă

de timp încuviințările silite treceau prin filtrul instanțelor de judecată, după care au trecut în grija executorilor judecătorești, ca în final să ajungă să fie tot responsabilitatea instanțelor de judecată sub pretextul unui control judiciar mai riguros. Vă rog să mă credeți că nu are nici-o relevanță cine eliberează încuviințările executărilor silite. Deși mult mai legal și corect este ca să treacă prin filtrul justiției, pentru un control mai riguros, în realitate sunt eliberate și de judecători și de executori judecătorești la fel de ușor, repede și superficial, eventualele nereguli urmând să fie semnalate în instanța de judecată tot de către debitori pe bani grei, dacă-i are, dacă nu, este obligat să plătească în urma eliberării unor încuviințări de executări silite, de o legalitate îndoielnică.

Am căutat să mă documentez și în privința firmelor de recuperatori. Multe nu știam eu când m-am hotărât să lupt cu banca; deși auzisem de firme de recuperatori, nu credeam că sunt dispuse firme din afara băncii să cumpere un credit ca al nostru cu destule probleme, fără garanția imobiliară și cu debitori ca noi, pe care nu-i pot stăpâni, nu-i pot controla în totalitate. Ce iluzie din partea mea să cred așa ceva! Firmele de recuperatori sunt de fapt firmele băncilor, înființate de băncile "mamă", "băncile bunică", înființate de un consorțiu de bănci, sau chiar de băncile în cauză, cu scopul de a avea unde sa-și plaseze creditele neperformante. Au nevoie să le scoată în afara bilanțului, pentru a arăta, a părea mai "curate" pe bursă. Aceste firme de recuperatori nu reprezintă decât buzunarul de la spate unde-și plasează banca neperformanțele, sau preșul unde-și ascunde banca gunoiul. Recuperatorii nu sunt decât bancheri sub acoperire, aceeași Mărie cu altă pălărie, iar banii "storși" de la nefericiții clienți ai băncilor, nu reprezintă decât tot profitul bancherilor deghizați.

"*Profesorul de drept şi avocatul Gheorghe Piperea spune că, adesea, pachete mari de credite sunt vândute de bănci către astfel de SRL-uri, pe care le deţin în proporţie de 100%, la un preţ de circa 10% din valoarea nominală, bani pe care SRL-ul de recuperare îi împrumută tot de la bancă. „Efectul scontat al cesiunii este că acel credit nu mai este o expunere la risc a băncii mamă, cel puţin teoretic şi, deci, provizioanele de risc (în valoare de 44 milioane euro) se disponibilizează şi pot fi utilizate de banca mamă pentru alte credite. În plus, gradul de solvabilitate a băncii mamă creşte în ochii BNR şi ai opiniei publice. Dar este, desigur, o solvabilitate de carton, întrucât filiala 100% este, de fapt, societatea mamă, fiind un alter ego al băncii şi, oricum, făcând parte din acelaşi grup bancar", explică Piperea.*

Dacă pentru „administrarea „creditului" se foloseşte logistica şi personalul băncii (...), cesiunea ar putea fi calificată drept simulaţie", care „este prin esenţă ilicită, deoarece urmăreşte eludarea unor dispoziţii imperative din legislaţia financiar-bancară care instituie, aşa cum am arătat, un monopol legal în ceea ce

priveşte încheierea contractelor de credit bancar, precum şi obligaţia constituirii provizioanelor de risc şi a păstrării unui nivel minim de solvabilitate a băncii". „Potrivit Codului Civil şi regulilor din dreptul societar, sancţiunea care intervine în cazul unei simulaţii ilicite este nulitatea contractului simulat (cesiunea de creanţă dintre Bancă şi SRL-ul filială a acesteia). Toate prejudiciile reprezentând consecinţa directă a acestor cesiuni succesive simulate vor fi suportate de cei care au întreţinut, cu ştiinţă, aparenţa de legalitate a unor astfel de contracte. Înlăturarea unei astfel de simulaţii poate fi cerută, în instanţă, de orice persoană care poate dovedi un interes, spre exemplu de debitorul cedat dintr-o astfel de cesiune", mai spune profesorul Piperea."

Acum înțeleg de ce banca **nu** era dispusă să negocieze în nici-un fel cu noi, trebuia să plătim totul, indiferent cât de mult ar fi fost pentru noi, altfel…… executare silită pe toate planurile sub toate formele. Au un sistem foarte bine pus la punct în așa fel încât împrumutatul, prins în plasa creditării după semnarea contractului de credit, chiar dacă realizează imensitatea înșelătoriei la care a fost expus, chiar dacă nu-i mai convine mai târziu, nu mai are de ales. Nu poți să mai plătești, în prima fază ești supus popririi pe salariu, la scurt timp urmând vânzarea imobilului până nu-i scade prețul prea mult; refuzi să te supui popririi pe salariu, îți scot imobilul la vânzare care oricum ți-l vindeau ceva mai târziu, e drept; chiar dacă nu au cui să vândă imediat, au ei personajele lor dubioase, care le fac treaba murdară, pe care le scot în față pentru a transfera proprietatea de pe un nume pe altul până la adevărata vânzare a imobilului. Vrei să te judeci cu banca, au aranjate toate ploile de jos până sus și de sus până jos, în așa fel încât ai șanse foarte puține sau deloc să câștigi. Justiția e de partea băncilor, statul le pune la dispoziție executori judecătorești pentru executare silită, jandarmi pentru evacuare silită. Dacă refuzi în continuare să te supui popririi, au propriile firme de recuperatori care acționează la fel de "legal" ca și băncile sau poate "și mai legal decât băncile". Au suport legal, la limita legii cei drept, au suport financiar, au tot timpul din lume să te streseze, să te amenințe, să te urmărească, să vedem tu ca debitor cât mai rezişti? Mai scapă câte un nefericit de sistemul bancar, dacă nu are garanții și nu are bunuri în proprietate, dacă nu are nici-un fel de venituri, dacă pleacă în afara țării, poate în cele din urmă se plictisesc să-l mai urmărească, deși din experiența personală nu renunță banca la creanță nici după ani și ani de zile, execută tot și prescris și neprescris. S-a ajuns până acolo încât un recuperator îi sugerează subtil la telefon unui debitor, că se poate trăi și doar cu un rinichi: "Până la urmă un rinichi nu ar fi mare lucru, ca să scăpaţi de datorie. Se poate trăi cu unul singur". Este un fragment dintr-o discuţie care ar fi avut loc între un restanţier la bancă şi un recuperator de credite. Mă întrebam cu mulți ani în urmă, de ce risca banca să-i dea credit destul de mare unui aplicant de credite, potențial client,

păduche leșinat, care nu are decât lucrurile de pe el și cerul deasupra capului: nu are el casă, masă, bani în buzunar sau conturi grase, dar e sursă de venit oricum, are putere de muncă, deci se poate pune poprire pe salariu toată viața și are organe în el, poate deveni oricând donator de organe. Nu m-ar mira ca mâine, poimâine să fie strecurat "accidental" prin contractul de credit și această opțiune.

Datoria reziduală este de peste 1 miliard 700 de mii lei vechi, după ce am plătit noi peste 160.000.000 lei vechi și după ce ni s-a vândut imobilul la licitație cu aproximativ 470.000.000 lei vechi, mult mai mare decât creditul ipotecar care nu a depășit 1 miliard lei vechi. Se pare că aceste credite neperformante toxice, nu afectează băncile, le prinde bine de fapt, fac profituri uriașe de pe urma lor. Când mă gândesc la un reziduu, mă gândesc la o rămășiță în urma unui proces, o cantitate mai mică decât cea inițială; dar rămășița asta care tot toxică este, se pare că a suferit ceva mutații, că a crescut diform și necontrolat la fel ca și vietățile de prin preajma Cernobâlului. Bancherii și recuperatorii se hrănesc cu asemenea monstruozități toxice și se pare că nu au nimic, le merge chiar foarte bine, le pică bine la stomac, dar în schimb intoxică societatea în care-și desfășoară activitatea tot toxică. Oare ce fel de alchimie e asta, se sesizează cineva?

Afacerile băncii se bazează pe înșelătorie încă din faza de acordare a creditului, amenințări și teroare. Și ce dacă nu-i moral, dar au avut grijă să fie legal, măcar. Nu-i decât o mega-înșelătorie, o înșelătorie de proporții, istoria o va demonstra, schema de tip Caritas, FNI, nemaifiind credibile acum, operează de data aceasta, prin credit accesibil de tot felul, altfel nu ar fi atras oamenii. Sunt tot mai convinsă de faptul că lucrătorii bancari au fost instruiți să dea credite oricum, nefiind responsabili în fața legii, debitorii fiind obligați pe toate căile la plata consecințelor produse de această înșelătorie.

În sprijinul celor spuse de mine vin cu un material postat pe sit-ul contrabănci, în care înșelătoriile de acest fel nu le sunt chiar străine bancherilor:

" Deşi istoria creditării în valute străine diferă de la o țară la alta, mecanismul general este acelaşi peste tot. Întotdeauna implicând patru actori: instituții financiare internaționale în căutare de margine de dobandă; investitori, denumiți adesea „dentisti belgieni", adică persoane înstărite în căutarea unor investiții pe termen lung cu grad moderat de risc; instituții financiar bancare de pe piața locală (deseori subsidiare ale băncilor străine) care caută să acorde împrumuturi în valute străine; persoane în căutarea unor credite cu dobândă mică.

De mai mult de 30 de ani creditele FX provoacă dezastre uriaşe și tragedii personale, periodic, în țară după țară. Modelul este întotdeauna acelaşi. Băncile continuă cu acest tip de creditare, minimalizând sau ignorând riscul neinformării clienților. Singurele elemente noi sunt alte țări și alți oameni care suferă consecințele.

Întrucât istoria se repetă de zeci de ani, bancherii care acordă astfel de credite nu mai pot pretinde că nu au cunoscut riscurile. În schimb, acordarea de credite FX unor persoane fizice neasigurate împotriva riscurilor în creştere seamănă cu creditarea prădătoare: băncile trebuiau să cunoască riscurile şi faptul că acestea s-au materializat într-adevăr în diferite ţări.

Bancherii au demonstrat că nu au învăţat mai nimic din cele petrecute în ultimii zeci de ani. Organizaţiile naţionale şi internaţionale care activează în domeniul controlului financiar şi al protecţiei consumatorului ar trebui să lucreze la măsuri prin care acordarea de astfel de credite oamenilor care nu sunt asiguraţi împotriva riscurilor împrumuturilor în valute străine să devină ilegală. Până atunci, creditele FX vor găsi alte ţări în care să semene distrugere."

De data aceasta nu îmi mai dau demisia, merg pe prescriere, având în vedere că la ultima executare silită nu au realizat nimic, s-a desfiinţat executarea silită, iar ultimul termen de la care se calculează prescrierea este de la ultima realizare, adică 2012, momentul licitaţiei buclucaşe; de asemenea merg pe titlul executoriu şi pe suma reală care ar fi trebuit să o încaseze firma de recuperatori. Primul termen este fixat abia peste 3 luni.

Instanţa de Judecată dă sentinţa sec: Respinge cererea: aşa că merg mai departe. Încercăm să ne reprezentăm singuri în instanţă, se pare că pierdem contestaţiile la executare şi cu avocat şi fără avocat.

"CERERE DE APEL

împotriva ***Sentinţei Civile Nr. ... din data de ...2016****, pronunţate în* **dosarul nr. ...***, de către* ***Judecătoria xxx****, în termenul legal de 10 zile, de la comunicarea hotărârii apelate, prin care solicităm* ***admiterea apelului şi schimbarea în tot sau în parte a hotărârii apelate.***

……

În drept, *conform* ***art. 389 alin. (1)*** *după 6 luni fără a exista un act de executare, executarea silită se perimă de drept şi orice parte interesată poate cere desfiinţarea ei.*

Cererea de continuare a executării silite înainte de împlinirea termenului de 6 luni, nu este de natură a împiedica perimarea să opereze de drept, întrucât, cererea de continuare a executării silite, nu constitue prin ea însăşi act de executare silită. Deasemenea nu constitue act de executare silită nici încheierea din data de ...2014, emisă de executor xxx, astfel încât cursul de prescriere a

datoriei reziduale să curgă de la această dată. Nici măcar data la care a fost obținută încuviințarea executării silite de către B.E.J. xxx, nu constitue act de executare silită și implicit dată de la care să curgă un nou termen de prescriere a datoriei.

Conform aceluiași ***art. 389 alin. (2),*** *în caz de suspendare a executării silite termenul de perimare curge de la încetarea suspendării. Dar suspendarea executării silite operează din motive întemeiate și la cererea părții interesate, în cazul de față neexistând nici-o suspedare a executării silite, deci în consecință perimarea operează de drept.*

Având în vedere că de la încuviințarea executării silite din data de … din dosar nr…. până la data de …2013 nu a existat nici-un act de executare silită finalizat pintr-o realizare cel puțin în parte, executarea silită s-a perimat de drept, deaceea cerem Instanței de judecată conform art. 697 alin. (1) și (2) constatarea perimării executării silite din dosar nr. … al B.E.J. xxx, cu drept consecință desființarea tuturor actelor de executare, cu excepția celor care au dus la realizarea, în parte, a creanței cuprinse în titlul executoriu și a accesoriilor.

Precizăm faptul că nu am fost puși până în prezent în situația să formulăm cererea de constatare a perimării executării silite din dosar. nr….2013, neexistând o realizare măcar în parte a executării silite mai sus menționate, care să declanșeze un proces în instanță.

Decretul nr. 167/1958 *invocat în* ***Sentința civilă nr…. din …2016****, privitor la prescripția extinctivă, prescripția începe să curgă la data când se naște dreptul de a cere executare silită, iar, în ipoteza în care dreptul este în condiție suspendivă sau cu termen suspendiv, prescripția începe să curgă de la data când s-a împlinit condiția sau a expirat termenul. Conform art. 1412 alin. (1) Noul Cod Civil, termenul suspensiv este acela care amână exigibilitatea sau amână "scadența obligației" până în momentul împlinirii sale, ceea ce nu este cazul în contractul de credit ipotecar nr. ... din ....2008 Nu au existat nici suspendări, nici întreruperi a cursului perimării executării silite din dosar nr. ..2013., nici suspendări, nici întreruperi a termenului de prescriere de 3 ani a creanței, rezultată din contractul de credit anterior menționat.*

Banca X a declarat creditul scadent la scurt timp de la intrarea în incapacitate de plată a împrumutatului.

Fiind vorba de prestații succesive, conform art. 12 din Decretul nr. 167/1958, care prevăd : "În cazul în care un debitor este obligat la prestațiuni succesive, dreptul la acțiune cu privire la fiecare din aceste prestațiuni se stinge printr-o prescripție deosebită".

Contractul de credit ipotecar prevede plata creditului acordat în rate lunare successive, dar ***odată cu declararea scadenței creditului ipotecar, nu mai există posibilitatea prestațiunilor successive, banca invocând plata integrală a creditului,*** *deci* ***nu se mai pune problema stingerii fiecărei prestațiuni printr-o prescripție deosebită****.*

În principiu prescripția unei creanțe începe să curgă de la data la care aceasta a devenit exigibilă, adică de la data scadenței, în cazul de față creanța fiind prescriptibilă. Acestă prescriptibilitate este recunoscută în cele din urmă și în Sentința civilă menționată anterior:

"Pe cale de consecință, în mod legal, a fost inițiată executarea silită în dosarul execuțional nr. ...2016 al B.E.J. xxx, înlăuntrul termenului de prescripție a dreptului de a obține executarea silită."

Analizând șirul evenimentelor expuse cronologic, ***executarea imobilului ipotecat****, ce reprezenta garanția băncii, prin vânzarea la licitație a acestuia,* ***încuviințarea executării silite din dosarul nr. …2013 al B.E.J. xxx, fără finalitate****,* ***la care s-a renunțat*** *la data de ...2014, mult prea târziu după ce perimarea a operat de drept, urmată de* ***încuviințarea silită din dosarul nr. …2016, la 4 ani de la ultimul act de executare silită****, este lesne de observant că* ***B.E.J. xxx, a încuviințat o nouă executare silită în afara termenului de prescripție a dreptului de a obține executarea silită.***

În consecință, Onorată Instanță vă rog să constatați prescrierea datoriei reziduale rezultată în urma contractului de credit nr. …, conform art.705 și 706 din Noul Cod de Procedură Civilă.

Tot în cadrul ***Sentinței civile nr…. din …2016,*** *contestația la executare silită este considerată neîntemeiată conform art. 712 C.p.c.*

Contractul de cesiune *, ca document de bază în demararea executării silite, ulterior celei demarate de Banca X,* ***ce nu poartă date de identificare precise, cu rânduri întregi lipsă, neavând nr. de contract de cesiune, tabelul cu spații libere****, doar o rubrică completată și nici aceea cu date concrete,* ***neavând date de identificare cărui contract de cesiune aparține,*** ***este anulabil****. Deasemenea* ***Notificarea de cesiune de creanță*** *este considerată valabilă, atunci când se comunică în timp real debitorului cedat, dovedind aceasta prin confirmarea de primire a Notificării și când se transmite copie de pe contractul de cesiune real, așa cum arată el, nu cosmetizat. Aceste documente așa cum sunt, nu le-am văzut decât după ce am depus cerere de contestație la executare, neavând cum să le contestăm*

cu altă ocazie. Este pentru prima dată când suntem executaţi silit de către această firmă de colectare a creanţelor.

Societatea de colectare creanțe xxx, prin acest mod de operare, încearcă să acopere un anume viciu sau o încheiere a unei cesiuni poate încheiată cu altă firmă de colectare a creanţelor şi nici decum cu X, având în vedere că multe credite neperformante prescrise şi neprescrise circulă de la o firmă de colectare a creanţelor la alta.

Deaceea solicităm Instanței de Judecată verificarea aspectelor mai sus menționate în ceea ce privește legalitatea Contractului de cesiune de creanță și legalitatea procedurii de Notificare a cesiunii de creanță, sub sancțiunea nulității.

……

RĂSPUNS LA ÎNTÂMPINARE

***Nr. … din data de …2017** depusa la dosar de **X S.R.L.** ca urmare a depunerii cererii de apel de catre contestatorii **xxx** și **xxx**.*

……

*Cu privire la excepția netimbrării, precizăm faptul că **apelul a fost legal timbrat** la cererea **Tribunalului X**, conform **chitantei nr. … din …2017 în valoare de 510 lei, fapt pentru care solicităm Tribunalului X respingerea excepției netimbrării apelului.***

Art. 1578

Comunicarea şi acceptarea cesiunii

(1) Debitorul este ţinut să plătească cesionarului din momentul în care:

a) acceptă cesiunea printr-un înscris cu dată certă;

b) primeşte o comunicare scrisă a cesiunii, pe suport hârtie sau în format electronic, în care se arată identitatea cesionarului, se identifică în mod rezonabil creanţa cedată şi se solicită debitorului să plătească cesionarului. În cazul unei cesiuni parţiale, trebuie indicată şi întinderea cesiunii.

(2) Înainte de acceptare sau de primirea comunicării, debitorul nu se poate libera decât plătind cedentului.

(3) Atunci când comunicarea cesiunii este făcută de cesionar, debitorul îi poate cere acestuia să îi prezinte dovada scrisă a cesiunii.

(4) Până la primirea unei asemenea dovezi, debitorul poate să suspende plata.

(5) Comunicarea cesiunii nu produce efecte dacă dovada scrisă a cesiunii nu este comunicată debitorului.

În acelaşi dosar de contestație la executare, stadiul procesual - fond, am adus dovezi conform cărora noi nu aveam cum să fim înștiințați legal printr-o notificare

trimisă în județul X într-o localitate unde nu mai locuim din 2003. În 2008 am achiziționat prin credit imobilul cu destinația de locuință, cu adeverințe de serviciu din județul Y și am locuit în xxx și în imobilul ipotecat până la evacuarea silită, cât și cu chirie în continuare. Contestațiile la executarea silită din 2012 și din 2016 au fost depuse la Judecătoria X, însuși faptul că debitoarea xxx lucrează în județul Y demonstrează încă o dată dacă era nevoie că nu a luat la cunoștința de executarea silită decât în momentul popririi pe salariu, deci am fost puși în fața faptului împlinit.

Conform art. 1578 alin. (1), debitorul nu poate fi ținut să plătească decât din momentul în care acceptă printr-un înscris cu dată certă, ceea ce nu s-a întâmplat. Nu există nici-un document de înțelegere de plată cu firma de colectare creanțe X S.R.L.

Conform aceluiași articol ***alin. (1)****, ar fi trebuit să primim o comunicare scrisă a cesiunii pe suport hârtie, în care să se arate identitatea cesionarului și în care să se identifice în mod rezonabil creanța cedată. Abia din momentul declanșării contestației la executare am primit înscrisuri xeroxate, trimise de* ***Judecătoria X*** *din documentele depuse la dosar,* ***care nu dovedesc cu nimic existența creanței cesionate în contractul de cesiune invocat, contract fără un număr, doar o dată din care reiese la modul general cesionarea unui pachet de credite neperformante, fără a preciza creanța invocată. Este atașat un tabel gol, doar cu un nume pe el la mijlocul paginii pe orizontală, cu numele xxx, un CNP, fără alte precizări. Tabelul nu conține nici-un fel de date de identificare cărui contract de cesiune îi aparține, nu conține decât un capăt de tabel cu câteva cuvinte în engleză ce nu spun nimic concret: ANNEX 1 – SALE AND TAKE OVER AGREEMENT.*** *Acest tip de tabel îl poate face oricine în word și îl poate anexa unde dorește în funcție de interese. Precizez că* ***înscrisul ce reprezintă contractul de cesiune creanțe*** *a unui pachet de credite neperformante****, a fost acoperit în parte înainte de xeroxare pentru a ascunde informații debitorilor xxx și xxx, în acest caz fiind anulabil.***

Despre asemenea nereguli și neclarități, firma de colectare nu pomenește nimic, nu dă nici-un fel de explicații de ce lipsește jumătate din pagina fotocopiată, de ce tabelul gol nu conține nici-un fel de date de identificare cărui document îi aparține, creanța de recuperat, procentul cu care a fost achiziționat, deasemenea notificarea depusă în instanță nu are date clare de identificare a contractului de cesiune, nici măcar nr. Contractului de credit nu este menționat în notificare.

Conform ***art. 1578 alin (3)*** *nu a fost făcută dovada cesiunii în adevăratul sens al cuvântului, cu date de identificare reale, nici măcar după ce am semnalat toate aceste neregului în instanță,* ***societatea de colectare creanțe mai sus menționată***

încercând să acopere un anume viciu, <u>astfel executarea silită nu este nici temeinică și nici legală cum invocă firma colectoare.</u>

Conform ***<u>art. 1578 alin (4) și (5) cesiunea nu produce efecte dacă dovada scrisă a cesiunii, așa cum este în realitate, netrunchiată, nu este comunicată debitorilor.</u>***

Litigiul având ca obiect ***"Acțiunea de constatare a dării în plată" din iulie 2016, a fost deschis ulterior "Contestației la executare" dinfebroarie 2016 și era firesc să le fie trimisă "Notificare de stingere a datoriilor". Deci debitorii xxx și xxx nu au fost notificați în condițiile legii, cu respectarea prevederilor art. 1578 Cod Procedură Civilă.***

În drept, *conform* ***art. 389 alin. (1)*** *după 6 luni fără a exista un act de executare, executarea silită se perimă de drept și orice parte interesată poate cere desființarea ei.*

Perimarea poate fi invocată oricînd în cursul procesului, în faţa instanţei de fond, conform art. 253, <u>fapt pentru care, noi debitorii xxx și xxx am invocat și semnalat în Instanță perimarea executării silite din dosar nr. …2013, fără rezultat, deaceea reînoim cererea de constatare a perimării executării silite din dosar nr. …2013, în continuare în apel, conform art. 697 alin. (1) și art. 698.</u>

<u>Dacă în cadrul acestui proces de contestație la executare nu avem dreptul de a invoca perimarea executării silite din dosar nr. …2013, ce are legătură directă cu prescrierea invocată de debitori, atunci când și unde mai poate fi invocată?</u>

Deasemenea ***<u>nu constitue act de executare silită nici încheierea din data de …2014, emisă de executor xxx</u>****,* ***<u>fiind doar un act de constatare a imposibilității de continuare a executării silite</u>,*** *astfel încât cursul de prescriere a datoriei reziduale să curgă de la această dată.* ***<u>Nici măcar data la care a fost obținută încuviințarea executării silite de către B.E.J. xxx, nu constitue act de executare silită și implicit dată de la care să curgă un nou termen de prescriere a datoriei.</u>***

Conform Hotărârii Civile nr.15280/2016 :

"Vor fi înlăturate ca nefondate susținerile contestatorilor în sensul că termenul de prescripție ar fi început să curgă de la data încheierii actului de adjudecare în dosarul nr. ...2011 al fostului executor bancar xxx (...2012), câtă vreme ulterior acestei executări a fost efectuată o nouă executare silită, cea care a format obiectul dosarului execuțional nr. ...2013 al B.E.J. xxx, care nu a fost anulată, respinsă sau perimată și nici nu s-a renunțat la ea."

De fapt, ***nu a fost efectuată nici-o executare silită de către B.E.J. xxx, doar a fost obținută încuviințarea executării silite în dosarul nr. …2013****, la care, e clar că* ***a renunțat pentru totdeauna****,* ***din moment ce nu a mai continuat în interiorul termenului de 3 ani cu o altă cerere de încuviințare a executării silite, în același dosar de către același executor.***

Dacă nu a fost anulată sau respinsă, ***executarea silită din dosar nr. …2013 a fost sigur desființată, conform încheierii din data de …2014*** *la mai bine de un an de la încuviințarea executării silite, din moment ce suntem în prezent executați silit în alt dosar, de către alt executor judecătoresc. Nu poate exista concomitent nedesființată, în paralel cu un alt dosar deschis ulterior pentru executare silită. Tocmai de aceea este recomandabil legal să existe un singur dosar de executare silită printr-un singur B.E.J., pentru a nu risca desființarea executării silite anterioare prin toate formele ei. Imposibilitatea continuării executării silite din cauza lipsei de bunuri urmăribile, nu-i dă dreptul creditorului de a urmări debitorul și în afara termenului de prescriere agațându-se cu disperare de o încuviințare silită, desființată, fără o realizare măcar în parte a creanței.*

Conform aceleiași Hotărârii Civile nr.15280/2016 :

"În conformitate cu prevederile art. 706 alin. 1 și alin. 2 Cod Procedură civilă, republicat, care constitue o reluare a dispozițiilor cuprinse în art. 405 Cod Procedură Civilă din 1865, dreptul de a obține executare silită se prescrie în termen de 3 ani, dacă legea nu prevede altfel, cu excepția titlurilor emise în materia drepturilor reale, în cazul cărora termenul de prescripție este de 10 ani.

În concordanță cu dispozițiile art. 707 alin. 1 și alin. 2 din același act normativ, prescripția nu operează de plin drept, ci numai la cererea persoanei interesate, având ca efect stingerea dreptului de a obține executarea silită și pierderea puterii executorii a titlurilor executorii, în cazul hotărârilor judecătorești, dacă dreptul de a obține obligarea pârâtului este imprescriptibil sau, după ca, nu s-a prescris, creditorul putând obține un nou titlu executoriu, pe calea unui proces, fără a i se putea opune excepția autorității de lucru judecat.

Astfel cum dispun art. 7 alin. 1 și alin. 3 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă, republicat, aplicabil în cauză raportat la data la care a început să curgă termenul de prescripție, prescripția începe să curgă de la data când se naște dreptul la acțiune sau dreptul de a începe executarea silită, iar, în ipoteza în care dreptul este sub condiție suspensivă sau cu termen suspensiv, prescripția începe să curgă de la data când s-a împlinit condiția sau a expirat termenul.

Potrivit art. 1 alin. 2, odată cu stingerea dreptului la acțiune privind un drept principal se stinge și dreptul la acțiune privind drepturile accesorii.

Conform art. 12, în cazul în care un debitor este obligat la prestațiuni succesive, dreptul la acțiune cu privire la fiecare din aceste prestațiuni se stinge printr-o prescripție deosebită.

În prezenta cauză, instanța reține că dreptul de a cere executarea silită în baza contractului de credit nr. …/…2008, nu s-a prescris."

Au fost prezentate articole de legi diferite cu situații diferite, iar în final Instanța decide că nu s-a prescris dreptul de a cere executarea silită, fără a preciza concret articolul de lege și alineatul. Noi ca debitori nu știm ce a gândit Instanța de judecată: termenul de prescriere e de 3 ani sau de 10 ani? Datoria este prescriptibilă sau imprescriptibilă? Ce legătură există între termen suspensiv și cauza de față? Ce legătură au prestațiunile succesive cu cauza de față, având în vedere că creditul a fost declarat scadent anticipat, nemaifiind valabile plățile succesive sub formă de rate lunare sau grafic de rambursare, dacă creditorul vrea toată suma plătită odată, cu accesorii cu tot.

Conform aceluiași ***art. 389 alin. (2),*** *în caz de suspendare a executării silite termenul de perimare curge de la încetarea suspendării. Dar suspendarea executării silite operează din motive întemeiate și la cererea părții interesate, în cazul de față neexistând nici-o suspedare a executării silite, deci în consecință perimarea operează de drept.*

Decretul nr. 167/1958 *invocat în* ***Sentința civilă nr…. din …2016****, privitor la prescripția extinctivă, prescripția începe să curgă la data când se naște dreptul de a cere executare silită, iar, în ipoteza în care dreptul este în condiție suspendivă sau cu termen suspendiv, prescripția începe să curgă de la data când s-a împlinit condiția sau a expirat termenul. Conform* ***art. 1412 alin. (1) Noul Cod Civil****, termenul suspensiv este acela care amână exigibilitatea sau amână "scadența obligației" până în momentul împlinirii sale,* ***ceea ce nu este cazul în contractul de credit ipotecar nr. ... din ...2008****.* ***Nu au existat nici suspendări, nici întreruperi a cursului perimării executării silite din dosar nr. ...2013, nici suspendări, nici întreruperi a termenului de prescriere de 3 ani a creanței, rezultată din contractul de credit anterior menționat.***

Banca X a declarat creditul scadent la scurt timp de la intrarea în incapacitate de plată a împrumutatului.

Contractul de credit ipotecar prevede plata creditului acordat în rate lunare successive, dar ***odată cu declararea scadenței creditului ipotecar, nu mai există posibilitatea prestațiunilor succesive, banca invocând plata integrală a creditului,*** *deci* ***nu se mai pune problema stingerii fiecărei prestațiuni printr-o prescripție deosebită****.*

În principiu prescripția unei creanțe începe să curgă de la data la care aceasta a devenit exigibilă, adică de la data scadenței, ***în cazul de față creanța***

fiind prescriptibilă. *Acestă prescriptibilitate este recunoscută în cele din urmă şi în Sentinţa civilă menţionată anterior:*

”Pe cale de consecinţă, în mod legal, a fost iniţiată executarea silită în dosarul execuţional nr. …/2016 al B.E.J. xxx, înlăuntrul termenului de prescripţie a dreptului de a obţine executarea silită.”

Analizând şirul evenimentelor expuse cronologic, ***executarea imobilului ipotecat****, ce reprezenta garanţia băncii, prin vânzarea la licitaţie a acestuia,* ***încuviinţarea executării silite din dosarul nr. …/2013 al B.E.J. xxx, fără finalitate****,* ***la care s-a renunţat*** *la data de ...2014, mult prea târziu după ce perimarea a operat de drept, urmată de* ***încuviinţarea silită din dosarul nr. …/2016, la 4 ani de la ultimul act de executare silită****, este lesne de observant că* ***B.E.J. xxx, a încuviinţat o nouă executare silită în afara termenului de prescripţie a dreptului de a obţine executarea silită.***

Având în vedere aspectele expuse, analizate, solicităm Instanţei de judecată, constatarea prescrierii datoriei reziduale rezultată în urma contractului de credit nr. …, conform art.705 şi 706 din Noul Cod de Procedură Civilă, dat fiind că, că de la data de …2012, până la data de …2016, nu există nici-un document valabil care să întrerupă termenul de prescriere.

În consecinţă, Onorată Instanţă vă rog să constataţi prescrierea datoriei reziduale rezultată în urma contractului de credit nr. …, conform art.705 şi 706 din Noul Cod de Procedură Civilă şi de asemenea vă rog să constataţi ilegalitatea Notificării cesiunii de creanţă şi implicit ilegalitatea executării silite în baza unor documente incomplete, deci anulabile, conform art. 1578 alin (4) şi (5) cesiunea nu produce efecte dacă dovada scrisă a cesiunii, aşa cum este în realitate, netrunchiată, nu este comunicată debitorilor.

NOTE SCRISE

în vederea completării înscrisurilor depuse la dosar nr. … *de către contestatorii xxx şi* ***xxx.***

……

Art. 405²

(1)Cursul prescripţiei se întrerupe:

d)pe data îndeplinirii în cursul executării silite a unui act de executare;

(3)Prescripţia nu este întreruptă dacă cererea de executare a fost respinsă, anulată sau dacă s-a perimat ori dacă cel care a făcut-o a renunţat la ea.

Conform ***art. 405² alin. (2) lit. (d)*** *"pe data îndeplinirii în cursul executării silite a unui act de executare" și* ***alin(3)*** *"Prescripţia nu este întreruptă dacă cererea de executare a fost respinsă, anulată sau dacă s-a perimat ori dacă cel care a făcut-o a renunţat la ea",* ***prescripția datoriei reziduale*** *izvorâtă din* ***contract de credit nr. … în valoare de 27.996,50 euro, nu este întreruptă, deoarece nu constitue act de executare silită nici încheierea din data de …, emisă de executor xxx, fiind doar un act de constatare a imposibilității de continuare a executării silite,*** *astfel încât cursul de prescriere a datoriei reziduale să curgă de la această dată.* ***Nici măcar data la care a fost obținută încuviințarea executării silite de către B.E.J. xxx, nu constitue act de executare silită și implicit dată de la care să curgă un nou termen de prescriere a datoriei.***

A considera altfel, ar însemna că prevederile art. 405² alin. (2) lit. (d) și alin(3), să rămână fără finalitate și scopul pentru care au fost constituite și anume sancționarea pasivității creditorului în cursul executării silite de a lăsa procedura de executare în nelucrare. Faptul că cesionarul creditor a solicitat efectuarea executării silite a debitorului unui alt executor judecătoresc, nu determină repunerea în termenul de prescripție, pe care, de altfel, acesta nici nu a solicitat-o.

Conform Deciziei ÎCCJ (Complet DCD/C) nr. 9/2016 (comunicat ÎCCJ): Dispoziţiile art. 84 („Reprezentarea convenţională a persoanelor juridice") alin. (1) din Codul de procedură civilă, Cererea de chemare în judecată și reprezentarea convențională a persoanei juridice în fața instanțelor de judecată nu se pot face prin mandatar persoană juridică, nici prin consilierul juridic sau avocatul acesteia din urmă.

De aceea cerem Instanței de Judecată, să constate lipsa calității procesuale de creditor a firmei de colectare creanțe xxx conform art. 84 alin. (1) "reprezentarea convențională a persoanei juridice în fața instanțelor de judecată nu se poate face prin mandatar, persoană juridică, nici prin consilierul juridic sau avocatul acesteia din urmă".

De asemenea, în ceea ce privește ***Cesiunea de creanță, depusă la dosar nr. …, solicităm Instanței de Judecată, să admită o adresă către firma xxx, prin care să fie solicitate explicații, cu privire la: autorizarea firmei xxx, de a desfășura "Activități cu caracter bancar" și de posibilitatea de "Încasare de dobânzi contractuale".***

Dacă din ***creditul ipotecar în valoare de 27.996,50 euro, se scade*** *valoarea obținută în urma* ***Actului de adjudecare de 10.580 de euro,*** *fără a mai lua în considerare sumele plătite de împrumutatul xxx, până în momentul intrării în imposibilitate de plată, rămâne ca diferență, o valoare de* ***17.416,50 euro, mult***

mai mică *decât pretinde firma colectoare mai sus menționată****,*** *având în vedere că* ***echivalentul a 170.165.51 lei, în euro, pe care îi revendică firma colectoare,*** *este de* ***37.814,55 euro*** *(1 euro= 4,5 lei)****, diferența de 20.398,05 euro, reprezentând comisioane, dobânzi, penalități, ce nu pot fi încasate decât de instituții financiare reglementate de BNR, categorie din care nu poate face parte în nici-un caz firma xxx.***

În consecință, Onorată Instanță vă rog să constatați prescrierea datoriei reziduale rezultată în urma contractului de credit nr. …, conform art. 405[2] alin. (2) lit. (d) și alin(3), conform art.705 și 706 din Noul Cod de Procedură Civilă și de asemenea vă rog să constatați lipsa calității procesuale de creditor a firmei de colectare creanțe xxx conform art. 84 alin. (1) și implicit ilegalitatea executării silite, demarată de o societate comercială, ce nu poate face dovada desfășurării unor Activități cu caracter bancar" și de posibilitatea de "Încasare de dobânzi contractuale".

Aflu destul de târziu despre prevederile articolului de lege 1534 Noul Cod Civil, ce l-am fi putut invoca în contestațiile la executare, nu că ne-ar fi luat cineva în seamă, dar din punct de vedere legal ne-ar fi avantajat, deși nici acum nu-i târziu a deschide separat, Acțiune de constatare în instanță a faptului că, debitorul nu datorează despăgubiri pentru prejudiciile pe care creditorul le-ar fi putut evita cu o minimă diligență.

Ca de obicei și tribunalul dă sentința sec: Respinge ca nefondate cererile de apel. Definitivă. Se pare că toate acțiunile băncii și ale recuperatorilor sunt absolut legale în orice condiții, oricât de suspecte ar părea ele. Nu contează că firma de colectare creanțe desfășoară activități de cămătărie, considerate în afara legii, că încasează dobânzi, comisioane, penalități, penalități la penalități, ca simplu S.R.L. nereglementată de BNR, nu contează că ascunde prin documentația sumar prezentată informații absolut necesare și utile debitorului, acesta din urmă fiind doar obligat a plăti sume astronomice în orice condiții.

Desigur și de această dată, bancherii împreună cu recuperatorii lor, sunt nevinovați, s-au născut nevinovați. Vinovat este împrumutatul ce le-a ieșit în cale, precum victima sfâșiată de fiara sălbatică ce i-a ieșit întâmplător în cale, ce nu poate fi condamnată, fiind o creatură fără minte, dominată de instincte primare. Numai că bancherul deghizat în fecioara „neprihănită" înșeală nu numai "ochiul" incultului financiar, dar chiar și "ochiul" vigilent al BNR, ce le vizează contractele de credit preformulate, fără măcar o vagă bănuială că nu ar fi conforme cu legislația în vigoare a drepturilor omului la nivel național și european.

8. Excepția de neconstituționalitate depusă de creditor

Între timp se discută aprins despre legea dării în plată, se duce o luptă aprigă între inițiatorii legii și bancheri din aprilie 2015. Urmăresc zilnic sau aproape zilni evoluția evenimentelor în acest sens, iar la scurt timp de la promulgarea legii, nerăbdătoare îmi formulez chiar cererea în instanță pe legea 77/2016. Instanța sugerează că ar fi bine să le fie trimise notificări și băncii și firmei de recuperatori, să așteptăm termenul legal să vedem ce se întâmplă, după care să deschidem acțiune separată în instanță de contestația la executare. Această sugestie a instanței de judecată, demonstrează încă o dată dacă mai era nevoie că și judecătorii știu că de fapt creanțele cumpărate de recuperatori, sunt de fapt, în continuare tot ale băncilor, altfel de ce ar fi fost nevoie să notific și banca.

Suntem avertizați, chiar intimidați, noi debitorii care avem curajul sau nesăbuința să apelăm la această lege. *"Încă nu ați cunoscut avocații băncilor"*, așa că, faceți un pas înapoi, altfeeel….. nu se știeee!!!. Oare ce sunt acești avocați ai băncilor: extratereștrii sau extraoameni? Sunt diferiți sau tot ca noi cu două mâini, două picioare? Bănuiesc că extratereștrii au o inimă printre alte organe, dar extraoamenii, nu cred că sunt dotați cu un asemenea organ inutil, mai degrabă sunt dotați cu săbii ce planează amenințător deasupra capetelor debitorilor, îndărătnici și încăpățânați a se supune necondiționat bancherilor.

-Au, mărite bancher, nu pune avocații pe noi, că latră rău, și ne tremură galoșii rupți și găuriți și puținul mărunțiș ce ne-a mai rămas prin buzunare!

Guvernul întinde umbrela protectoare deasupra bancherilor, noi debitorii nu avem loc, umbrela ANPC-ului cu spițele rupte, dată peste cap plutește în derivă în văzduh în vijelia provocată de armaghedonul avocato-bancheresc. Dăm din mâini cu disperare, poate ne observă BNR-ul să ne trimită un colac de salvare, dar vai, ai grijă cui ceri ajutorul, că nu știi de partea cui este. În loc să ne trimită barca de salvare, îndreaptă către noi crucișătorul; au, ne zboară pe lângă urechi ghiulelele, fugiiiiți frații, la pământ!!!

După mai bine de 30 de zile de așteptare fără răspuns, în urma notificărilor trimise prin poștă cu conținut declarat, deschidem în instanță un alt dosar, o altă cauză: acțiune de constatare a stingerii datoriilor. Dar după 3 săptămâni primim prin poștă citație de la o altă judecătorie decât cea la care am apelat noi, pentru contestație la Legea 77/ 2016, din partea băncii X, în care invocă excepția de neconstituționalitate a legii în ansamblul ei și cere suspendarea judecării cauzei până la pronunțarea CCR. Iată că ne-am trezit dintr-o dată cu trei dosare deschise

în instanță cu aceeași problemă, mulțumită băncii X. Desfac plicul destul de voluminos și ce să vezi: 28 de pagini înegrite, în care banca își varsă supărarea, oftând neîncetat după drepturile de a încasa foloase necuvenite, după ce ani de zile s-au chinuit să blocheze în parlament orice inițiativă de a ajuta debitorii- "proprietate privată" sub formă de "drepturi de creanță", drepturi cu greu obținute prin metode frauduloase destul de sofisticate, drepturi care nu le mai pot fi răpite. Oare nu știau că noi suntem urmașii exilaților romani, nesupuși și evazioniști prin definiție, care se sustrag a da cezarului ce e al cezarului, ce-au mai căutat pe acest teritoriu rezervat celor certați cu legea, predispuși "hazardului moral"? N-ar fi fost mai bine să rămână în Austria, țara cetățenilor cinstiți și corecți, dar unde din păcate, statul nu le-ar fi permis dobânzi ametitoare, comisioane fără număr în contracte dubioase, urmate de profituri uriașe. Tot mai bine-i pe plaiurile mioritice, raiul infractorilor "legali", tărâmul tuturor posibilităților, unde pot fi manevrate instituțiile statului în funcție de interesele personale.

Voi prezenta o parte din excepția de neconstituționalitate depusă în instanță de către bancă, nefiind necesar să expun toate cele 28 de pagini, deoarece aceleași idei și argumente sunt repetabile, dar reformulate diferit de fiecare dată. Nu știu dacă am reușit să selectez cele mai reprezentative pasaje din excepția formulată de bancă, dar cu siguranță pot fi înțelese cele mai importante aspecte din cele ce urmează:

"

Domnule Preşedinte,

Subscrisa X.....
în temeiul art. 10 și art. 29 din Legea nr. 47/1992 modificată, coraborat cu art. 146 din Constituția României, invocă prezenta

EXCEPȚIE DE NECONSTITUȚIONALITATE

a dispozițiilor art. 1 alin 3, art. 3, art. 5 alin. 2, art.8 pct. 5, art. 10 și art. 11 din legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, prin care vă solicită:

i)să admiteți în principiu excepția ridicată și să dispuneți prin încheiere sesizarea Curții Constituționale în vederea soluționării excepției de neconstituționalitate.

ii)să dispuneți suspendarea judecării prezentului dosar în temeiul art. 413 alin. 1 Cod proc. civ. Până la momentul pronunțării Curții Constituționale asupra excepției pentru următoarele:

1.Încheierea contractului de credit.....
Comunicarea de către petent a notificării privind intenția sa de dare în plată a imobilului adus garanție.....
Contestație formulată împotriva notificării.....

2.Obiectul excepției de neconstituționalitate
.....
Potrivit art. 5 alin (2) din lege care prevede procedura obținerii efectului liberator: "notificarea prevăzută la lin. (1) trebuia să cuprindă și stabilirea unui interval orar, în două zile diferite, în care reprezentantul legal sau convențional al instituției de creditsă se prezinte la un notar public propus de debitor ***în vederea încheierii actului translativ de proprietate, prin care se stinge orice datorie a debitorului, principal, dobânzi, penalități, izvorând din contractual ipotecar, în conformitate cu dispozițiile prezentei legi."***
……..
Sub un prim aspect, excepția de neconstituționalitate formulată vizează prevederile de la ***art. 3 respectiv art. 10 din Legea 77/2016****, precum și* ***art. 1 alin. 3*** *prevederi care stabilesc că prin mecanismul dării în plată reglementat de această lege persoana fizică consummator, împrumutat, fidejusor, codebitor, coplătitor beneficiază de dreptul de a fi eliberat de orice datorii reziduale decurgând dintr-un contract de credit ce îndeplinește criteriile* ***art. 4*** *din lege prin darea în plată a imobilului ipotecat, indifferent de soldul creditului ori de valoarea imobilului, drept căruia îi corespunde obligația corelativă a creditorului de a accepta bunul în plată și de a stinge orice datorii ale acestuia care exceed valorii bunului dat în plată.*
Această reglementare încalcă pentru început exigențele constituționale cât și cle convenționale care impugn edictarea normelor legale cu respectarea principiilor accesibilității și previzibilității. Astfel legiuitorul intervine prin lege în contractele de credit asupra cărora părțile au căzut de accord, modificând funcția esențială a bunului imobil din garanție împotriva riscului de neplată în mijloc de plată cu efect liberatoriu, înlătură efectele fidejusiunii legal constituie și exclude orice analiză asupra posibilității efective de a putea restitui din veniturile personale prezente ori viitoare sumele efectiv împrumutate.
Totodată cele două norme se află într-o gravă contradicție cu prevederile art. 44 alin. 2 din Constituție prin faptul că nesocotesc un drept de proprietate privată valabil născut respectiv impun stingerea discreționară a dreptului de creanță al

creditorului constând în dreptul de a putea solicita restituirea sumelor împrumutate fără existența unei contraprestații echivalente valoric.

În fine, textele evocate instituie o imixtiune injustă și inechitabilă în raportul contractual (ce este fundamentat pe liberul accord de voință între părți) și disproporționată față de scopul urmărit situație ce contravene principiului de rang constituțional al proporționalității prevăzut de art. 53 din Constituție.

……

Sub un al doilea aspect excepția de neconstituționalitate formulată vizează prevederile de la ***art. 8 alin. (5)*** *respectiv* ***art. 11 din Legea 77/2016,*** *texte de lege care consacră posibilitatea împrumutatului a da creditorului bunul în plată cu efect liberatoriu se aplică nu numai contractelor ce urmează a fi încheiate începând cu momentul intrării în vigoare a legii ci și contractelor de credit aflate în derulare la acest moment inclusiv precum și acelor contracte de credit în privința cărora s-a finalizat o executare silită prin adjudecarea bunului de către un terț.*

Normele criticate încalcă principiul de rang constituțional prevăzut de art. De art. 15 alin. 2 din Constituție, principiu care, în redactarea actuală a legii fundamentale, nu comport nicio excepție în materie civilă. Astfel neretroactivitatea legii constitue una dintre primele garanții statale împotriva arbitrariului și un fundament al încrederii particularilor în sistemul de drept.

2.3.Prevederile constituționale încălcate

*i)****Art. 1 alin 5 din Constituția României*** *revizuită prevede:*

*"****În România respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie****"*

……

Loto sensu, principiul securității juridice "iradiază" sub două aspect- (i) chestiunea înfăptuirii actului de justiție (referindu-se în principal la efectele hotărârilor judecătorești- necesitatea respectării autorității de lucru judecat), iar la un nivel macro, (ii) vizează însăși activitatea de creare a unui cadru normativ coerent de către legiuitor, care să perpetueze stabilitatea și fluiditatea relațiilor sociale, respectiv a raporturilor juridice.

"Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile."

Art. 44 alin. 2 din Constituție *dispune:*

"Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular"

Art. 135 alin.2 din Constituție prevede:

"Statul trebuie să asigure (...) b) protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară."

(1)Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și ***numai dacă se impune****, după caz, pentru apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale, prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.*
(2)Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu ***fără a aduce atingere existenței dreprului sau a libertății.***

.....

Art. 1 alin. 1 din Protocolul adițional la Convenția Europeană a Drepturilor Omului *consacră dreptul particularilor la protecția proprietății indifferent că aceasta este amenințată de Stat ori de un alt particular.*
"Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. *Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate public și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional."*
…… ***În concluzie*** *în prezenta cauză,* ***sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate a excepției de neconstituționalitate, limitative prevăzute de art. 29 alin. (6) di Legea 47/1992, după cum urmează:***

i)Excepția este invocată în cadrul unui litigiu aflat pe rolul unei instanțe judecătorești de către o persoană ce deține calitate de parte.

.....

Temeinicia excepției de neconstituționalitate
Așa cum s-a arătat pentru a respecta legea, ea trebuie cunoscută și înțeleasă, iar pentru a fi înțeleasă, trebuie să fie suficient de precisă și previzibilă, așadar să ofere securitate juridică destinatarilor săi.
Previzibilitatea și accesibilitatea normelor reprezintă atât factori ai securității cât și cerințe pe care legiuitorul trebuie să le urmărească în adoptarea actelor normative. Acesta trebuie să asigure nu numai existența și aplicarea legii, ci și calitatea acesteia.
Previzibilitatea și accesibilitatea sunt în mod intrinsec legate de conduita individului. Astfel dacă normele nu se bucură de precizie suficientă ori intervin brusc și abrupt în ordinea juridică acestea vor limita posibilitatea destinatarului de a anticipa consecințele, făcând imposibilă adaptarea conduitei sale în mod corespunzător.

În orice caz, așa cum rezultă din jurisprudența sa previzibilitatea și accesibilitatea au devenit condiții esențiale ale calității și constituționalității normei juridice pe care Curtea le verifică inclusiv din oficiu.

4.1.2. Principiul previzibilității și accesibilității legii reflectat în jurisprudența Curții Constituționale precum și în practica CEDO și a Curții de Justiție a Uniunii Europene

.....

Principiul garantării previzibilității și accesibilității legii a fost reflectat și în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului..... Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat că o lege trebuie să aibe un grad sporit de precizie: "nu poate fi considerată lege decât o normă enunțată cu suficientă precizie, pentru a permite individului să-și regleze conduita. Individul trebuie să fie în măsură să prevadă consecințele ce pot decurge dintr-un act detrminat. "

…….

Prin prevederile art.3, art. 5 alin. 2 respectiv art. 10 din Legea 77/2016 legiuitorul roman instituie cu titlu de noutate în peisajul contractual românesc obligația creditorului dintr-un contract de împrumut ce întrunește condițiile prevăzute la art. 4 din lege de a primi în plată bunul imobil adus în garanție de împrumutat, cu efectul stingerii tuturor obligațiilor acestuia din urmă.

Cu titlu prealabil, constatăm că legiuitorul roman, nu a înțeles să dea posibilitatea creditorului din contractele în vigoare să-și manifeste acordul pentru modalitatea de stingere alternativă, la fel cum nu a înțeles să dea părților care doresc să încheie noi contracte posibilitatea să aleagă între a insera în contract alternativa dării în plată și a nu o insera (în acest caz ea aplicându-se oricum ex lege).

Menționăm că indiferent de calificarea juridică a dării în plată cu efect liberatoriu instituite de legea nr. 77/2016, acestă instituție nu presupune un accord din partea creditorului ipotecar care este constrâns să accepte bunul în orice condiții/ circumstanțe cu efect liberatoriu fără a se contura cât de cât care este diferența liberatorie (cu atât mai puțin pretinsa existență a echilibrului) sub sancțiunea pronunțării împotriva sa a unei Hotărâri judecătorești care să confirme transferul și să constate stingerea datoriilor.

Or, în dreptul românesc atât darea în plată, iertarea de datorie cât și obligația alternativă ***sunt instituții esențialmente legate de voința creditorului și de predicția/ anticiparea comportamentului cocontractantului****, situație ce făcea imposibilă orice încercare a acestuia de prevedere a consecințelor ce urmau a decurge din contractul de credit la momentul încheierii sale.*

…….

Legiuitorul ignoră acest deziderat și pe lângă faptul că instituie o obligație invariabilă a creditorului de a prelua bunul ce atrage stingerea oricărei datorii,

acesta extinde efectele obligației legale asupra tuturor contractelor ce îndeplinesc criterii legale, indiferent de momentul încheierii lor.

……

Astfel, previzibilitatea impunea menținerea aceloraşi efecte ale contractului de credite cu cele pe care părțile le-au prevăzut sau ar fi putut în mod rezonabil să le prevadă la momentul încheierii contractului, respectiv a faptului că împrumutul urmează a se stinge prin plata integrală ori prin modalitățile de executare silită prevăzute de lege.

……

Principiul neretroactivității legii civile consacrat la art. 15 alin. 2 din legea fundamentală este un principiu de tradiție în Constituția României.

……

*…**nu poți concepe ca o lege care este făcută în vederea viitorului să se aplice și trecutului.***

…Societatea are interesul ca tranzacțiile omenești să fie sigure, că ceea ce s-a făcut azi în conformitate cu legea de azi, să fie sigură toată lumea că nicio lege viitoare nu va putea să o strice , altminteri cine ar mai contracta?** Fără securitatea tranzacțiilor, ce ar fi viața economică a **unei societăți? Nimic căci fără încredere în respectul contractelor nimeni nu ar mai contracta!

……

Subiectul de drept nu putea să prevadă ce va reglementa legiuitorul, iar comportamentul său este normal și firesc dacă se desfășoară în cadrul ordinii de drept în vigoare. O altă practică legislativă sau o altă interpretare ar fi de natură a afecta grav stabilitatea și securitatea raporturilor juridice precum și încrederea în lege.

……

*Aceeaşi autori au arătat că prin **drepturi câștigate se înțeleg drepturile intrate definitive în patrimonial nostru și care nu ne mai pot fi răpite prin faptul nimănui, iar prin expectative simpla speranță de a se folosi de un drept, care nu s-a realizat încă și a cărei realizare este eventuală***

……

… efectele viitoare ale contractului,** astfel cum sunt determinate prin comuna voință a părților contractante, **se vor realiza potrivit acestei voințe în limitele îngăduite de legea în ființă în momentul în care contractual s-a încheiat, iară ca o lege ulterioară să poată avea vreo influență asupra efectelor care mai rămân a se produce în puterea contractului.

.....

*Potrivit acestuia, **o lege retroactivă** **când atinge sau modifică situații trecute, definitive stabilite, sau acte care și-au epuizat toate efectele în trecut, precum și***

atunci când atinge consecinţele deja trecute şi efectele deja realizate ale unui act cu efecte successive.

……

Neretroactivitatea fiind un principiu constituţional, prevăzut în mod expres, legiuitorul nu poate adopta norme juridice cu aplicare retroactivă, în materie civilă, cu atât mai mult cu cât suntem în prezenţa unei legi cu un puternic impact pe planul dreptului material.

……

Sub un prim aspect este discutabil dacă simpla justificare a faptului că suntem în prezenţa unei legi în material protecţiei consumatorilor în privinţa căreia nu s-a realizat un studiu de impact permite legiuitorului să modofice ordinea de drept fixată de părţi şi pe care nici una dintre acestea nu a contestat-o sub aspectul modalităţii de rambursare a creditului.

……

În al doilea rând, în lipsa oricăror criterii de apreciere în concret a dezechilibrului încercat de consumator nu putem vorbi de o echilibrare a contractului, de echitate, pentru că nu este nici măcar definit dezechilibrul avut în vedere, cu atât mai mult cu cât darea în plată este un mijloc de stingere a contractului, iar nu de menţinerea sa în vigoare.

……

Dreptul de proprietate privată este un drept fundamental ce stă la baza dezvoltării tuturor comunităţilor umane şi a fiecăruia dintre indivizi, acesta fiind protejat expres prin Constituţia României.

……

Însă, deşi exercitarea dreptului de proprietate poate comporta în mod evident şi ingerinţe, statul putând limita exerciţiul unor drepturi sau al unor libertăţi, aceasta nu se poate realiza decât în anumite condiţii cumulative expres prevăzute de art. 53 din Constituţie. Astfel restrângerea trebuie prevăzută în lege, trebuie să se impună pentru apărarea drepturilor şi libertăţilor cetăţeneşti şi să fie necesară într-o societate democratică.

……

În acest sens ***Curtea a reţinut în jurisprudenţa sa importanţa consimţământului****: legiuitorul este competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea dreptului de proprietate, în accepţiunea conferită de Constituţie.....*

Astfel,acesta din urmă va fi obligat să renunţe la dreptul său de proprietate asupra creanţei rămase de recuperat la cererea debitorului, deşi acesta din urmă nu înregistrează sau nu există nici o dovadă că înregistrează nicio dificultate în continuarea şi stingerea creditului prin modalitatea plăţii.

.....”

Acum înțeleg de ce ne abuza banca fără nici un fel de reținere și la nesfârșit; se bazau pe faptul că statul nu va putea interveni în contractele de credit cu legi favorabile propriilor cetățeni, datorită tratatului semnat între Austria și România pentru protejarea investițiilor în această țară. Deci prăduiau cetățenii țării la adăpostul acestui tratat prin deposedarea continuă de bunuri și venituri prezente și viitoare, iar acum suspină după acest drept care le-a fost răpit de legiuitorul iresposabil, nerecunoscând de fapt că aceste contracte de credit au fost concepute să nu poată fi onorate. E trist dacă într-un asemenea război economic ne predăm efectiv fără a ne opune deloc, depunem armele înainte de a începe lupta.

Banca invocă de asemenea lipsa unui studiu de impact pe Legea Dării în Plată, dar nici un moment nu și-a pus problema unui studiu de impact asupra debitorilor executați silit și evacuați silit, obligați fiind a se supune legilor favorabile băncii, neinteresând-o starea fizică și psihică a debitorilor. Ba din contră, cu tupeu invocă lipsa dificultății din partea debitorilor de a plăti în continuare 1/3 din venituri de la fiecare în parte, în absența obiectului creditării către bancă, știind foarte bine că au nevoie să locuiască cu chirie, ceea ce presupune o sumă lunară de plătit.

Cum nu există nici-o dovadă a existenței vreunei dificultăți în a plăti în continuare băncii, tot așa nu există nici-o dovadă a existenței vreunei forme de înțelegere din partea băncii asupra împrumutaților.

În cele ce urmează, voi atașa întâmpinarea pe care am depus-o la contestația notificării de dare în plată:

“

DOMNULE PREȘEDINTE,

.....

.

<u>ÎNTÂMPINARE LA CONTESTAȚIE ȘI LA EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE</u>

prin care solicit Onoratei Instanțe: să respingă suspendarea judecării acestei cauze în prezentul dosar, precum și să respingă excepția de neconstituționalitate din motivul tergiversării în temeiul art. 413 alin. (3) Cod Procedură Civilă.

Motive:

Pentru a vă pronunța în sensul celor de mai sus , vă solicităm să aveți în vedere aspectele ce vor fi învederate în continuare:

1. ***Subsemnații îndeplinim condițiile prevăzute de art. 4 din Legea 77/2016 pentru a beneficia de drepturile conferite de actul normativ anterior menționat.***
2. ***Subsemnații am parcurs procedura prevăzută de dispozițiile art. 5 din Legea 77/2016, nefiind necesar și stabilirea unui interval orar, în două zile diferite în care reprezentantul legal sau convențional al instituției de credit să se prezinte la un notar public, obiectul creditării- garanția băncii, fiind deja valorificată încă din 2012, actul translativ de proprietate fiind deja întocmit la notariat la momentul respectiv.***
3. ***Notificarea în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credit ipotecar nr. ..... este întemeiată.***

……

<u>Contraargumente ale excepției de neconstituționalitate</u>

"Gravele vicii de neconstituționalitate" *a normelor invocate drept temei al notificării privitoare la Darea în Plată, nu sunt decât motive neîntemeiate, invocate de banca X pentru a se sustrage aplicării* ***Legii 77/2016****, sustragere menită să le asigure în continuare venituri necuvenite conform legii în vigoare, menționate.*

Obiectul excepției de neconstituționalitete de la punctul 2, în ceea ce privește ***"notificarea prevăzută la alin. (1), trebuie să cuprindă și un interval orar, în două zile diferite în care reprezentantul legal sau convențional al instituției de credit să se prezinte la un notar public propus de debitor în vederea încheierii actului translativ de proprietate… " nu este întemeiată, având în vedere că nu mai există obiectul creditării, deci nici obiectul actului translativ de proprietate.***

<u>Nu era necesar decât un document emis de banca X din care să reiasă constatarea stingerii datoriei reziduale ce depășește cu mult creditul ipotecar inițial.</u>

Exigențele constituționale *invocate de banca X, tot la punctul* ***2****, se referă și la respectarea* ***Art. 57*** *din* ***Constituția României****, care precizează faptul că* ***cetățenii străini*** *(acționarii băncii)* ***trebuie să-și exercite drepturile și libertățile constituționale cu bună- credință, fără să încalce drepturile și libertățile celorlalți****.* ***Legea 77/2016*** *nu este decât consecința încălcării constante a drepturilor împrumutaților și îngrădirea libertății propriilor clienți.*

Deasemenea ***Art. 44 alin. (2)*** *este invocat incorect, având în vedere că este vorba de* ***proprietatea privată (terenuri)*** *și nici decum de stingerea discreționară a dreptului de creanță,* ***banca uzând de fragmente de lege scoase din context****.*

"O imixtiune injustă și inechitabilă în raportul contractual" *nu ar fi fost posibilă dacă* ***contractul de credit ipotecar ar fi fost echitabil de la început, neexistând de fapt "liberul acord de voință între părți", decât formal****, contractul de credit fiind preformulat disproporțional înclinat în favoarea băncii, care cu de la sine putere și-a conferit drepturile numeroase ale contractului de credit.*

Art. 53 *din* ***Constituție*** *este interpretat convenabil pentru banca X, având în* ***vedere morala publică (contracte de credite lipsite de etică, etica fiind scoasă în afara business-ului),*** *drepturile și libertățile cetățenilor ignorate, precum și evitarea dezastrului produs de bancă prin deposedarea împrumutatului de bunuri și valori sub pretextul nerespectării condițiilor contractuale* ***, intervenția legiuitorului în acestă situție fiind absolut necesară.***

O lege este retroactivă când atinge sau modifică situații trecute, definitive stabilite sau acte care și-au epuizat toate efectele în trecut, precum și atunci când atinge consecințele deja trecute și efectele deja realizate ale unui act cu efecte succesive . ***Legea 77/2016 nu prevede anularea executărilor silite anterior*** *sub toate formele lor* ***și nici întoarcerea executării silite****, cu repunerea părților în situația anterioară, ce ar pune în dificultate creditorul, care rămâne cu tot ce a încasat de-alungul anilor a ratelor lunare aferente creditului, plus garanția băncii valorificată deja de către instituția financiară,* ***deci nu se pune problema de caracter retroactiv.***

Deasemenea, în cazul în care legea nouă ar suprima o situație juridică, ea poate fi aplicată numai efectelor viitoare , nu însă și efectelor produse de acea situație juridică înainte de intrarea în vigoare a legii noi. Deci ***Legea 77/2016*** *poate fi aplicată doar efectelor produse în continuare de contractul de credit, prin poprirea veniturilor viitoare, eventual executarea silită prin vânzarea la licitație și a altor bunuri, proprietate personală a debitorului.*

O lege nu este retroactivă *atunci când modifică pentru viitor o stare de drept născută anterior și nici atunci când suprimă producerea în viitor a efectelor unei situații juridice, constituite sub imperiul legii vechi, pentru că în aceste cazuri legea nouă nu face altceva decât* ***să reglementeze modul de acțiune în perioada ulterioară intrării ei în vigoare.***

<u>Onorată Instanță, vă rugăm să respingeți excepția de neconstituționalitate privind retroactivitatea legii 77/2016 invocată de banca X, ca fiind neîntemeiată.</u>

Conform ***Art.1 alin. (5)*** *din* ***Constituția României****, banca X invocă încălcarea prevederilor constituționale: "****În România respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie" .*** *Acest fragment este deasemenea scos din context, în condițiile în care nu se poate vorbi de supremația Constituției României prin încălcarea* ***Art. 1 alin. (3)*** *din* ***Constituția României*** *care prevede clar că****: "România este stat de drept democratic și social, în care demnitatea***

omului, drepturile și libertățile cetățenilor , libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989 și sunt garantate."

Banca X, în timp ce-și revendică numeroase drepturi, nici un moment nu-și pune problema că poate ***și cetățeanul de rând, debitor în momentul de față, ar avea drepturi fundamentale garantate prin Constituție****. Se poate lesne* ***observa lipsa eticii în plângerea formulată de banca X prin această excepție de neconstituționalitate.*** *Pentru a fi respectat* ***Art. 1 alin. (3)*** *din* ***Constituția României****, este absolute necesar, ca* ***România ca stat național, suveran și independent, unitar și indivizibil****, să intervină cu o lege nouă, menită a reglementa neregulile existente în contractele de credite, care încalcă flagrant și constant demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor (debitori ai băncilor comerciale). E firesc atunci când două părți nu se împacă, chiar și într-un contract privat, această stare de fapt persistând de ani de zile fără nici-o soluție din partea băncii creditoare,* ***statul să intervină în favoarea consumatorului neputincios legal în fața creditorului.***

<u>Nu poate fi invocată necesitatea respectării autorității de lucru judecat din hotărârile judecătorești, din simplul motiv că, anterior intrării în vigoare a Legii 77/2016, nu se putea cere în instanță constatarea stingerii datoriilor izvorâte din contractele de credit ipotecare, neavând bază legală, acestă cerere fiind posibilă abia după promulgarea și intrarea în vigoare a legii mai sus menționate. De-asemenea nu poate fi invocată necesitatea repectării autorității de lucru judecat din hotărârile judecătorești, având în vedere lipsa identității între părți în acest dosar.</u>

Fluidizarea relațiilor sociale *a fost periclitată din start de instituția creditoare, fiind incapabilă să relaționeze cu împrumutatul în condiții absolut necesare.*

Într-adevăr ***art. 15 alin. (2)*** *din* ***Constituția României*** *precizează că legea dispune numai pentru viitor, ceea ce* ***nu*** *contrazice* ***Legea 77/2016*** *care acționează numai pentru viitor, nemodificând situațiile trecute.*

Art. 135 alin. (2) *din Constituție prevede ca statul să asigure* ***atât (b) protejarea intereselor naționale*** *(iar cetățenii reprezintă interes național)* ***în activitatea economică, financiară și valutară*** *(activitate financiară ce trebuie reglată la nevoie de către stat),* ***cât și (f) crearea condițiilor necesare pentru creșterea calității vieții*** *(aspect împotriva căruia banca acționează cu rea-credință).*

Art. 1 alin. (1) *din* ***Protocolul adițional la Comisia Europeană a Drepturilor Omului****, nu consacră dreptul băncilor comerciale la* ***protecția proprietății prin***

grava încălcare a drepturilor omului, care-i afectează demnitatea, siguranța fizică și psihică a zilei de mâine, sub pretextul îndestulării fără limite a instituției creditoare*, în contul unei datorii reziduale ce sfidează logica, fiind mult mai mare decât suma trecută în contractul de credit, chiar și după valorificarea garanției.*

Directiva Uniunii Europene *privind contractele consumatorilor* ***(nr.93/13/EEC din 5 aprilie 1993 publicată în OJ 1993 L 95, p 29)*** *prevede că* ***clauzele abuzive dintr-un contract încheiat între un consumator și un comerciant, nu sunt obligatorii pentru un consumator, atunci când sunt impuse de către comerciant, spune comunicatul CEJ.***

<u>În concluzie, Onorată Instanță, vă rugăm să respingeți excepția de neconstituționalitate, conform art. 29 alin. (5) din Legea 47/1992.</u>
Excepția este invocată în cadrul unui litigiu aflat pe rolul unei instanțe judecătorești, de către o persoană ce nu deține calitate de parte, având în vedere că datoria rezidual a fost cesionată firmei X, actualul creditor fiind cea din urmă. Dacă Banca X susține calitatea de creditor, implicit de parte în acest proces, atunci cesiunea de creanță nu a fost decât o simplă simulație pentru curățarea bilanțului, care este prin esență ilicită, sancționată legal prin nulitatea contractului simulat (cesiunea de creanță dintre banca X și S.R.L.-ul menționat).

Principiile previzibilității și accesibilității normei legale *sunt principii fundamentale, atât în garantarea supremației legilor și a Constituției, cât și în garantarea continuității contractului de credit. Astfel,* ***dacă legea pentru a fi cunoscută și înțeleasă, trebuie să fie precisă și previzibilă, tot așa și contractul de credit ipotecar, cu pretenție de lege, pentru a fi cunoscut și înțeles trebuie să fie precis și previzibil pentru împrumutat, pentru a evita intrarea în incapacitate de plată într-un timp relativ scurt. Contractul de credit ambiguu formulat****, departe de a fi clar, precis, previzibil, cu formule de calcul neștiute decât de bancă și indici financiari stabiliți ulterior în afara contractului de credit, la bunul plac al creditorului,* ***oferă debitorului surprize mari, de proporții, nu tocmai plăcute****, care-i pun sub semnul întrebării existența, subzistența, siguranța zilei de mâine, atât lui cât și familiei lui.* ***Dacă contractul de credit ar fi respectat condițiile de previzibilitate și accesibilitate, intervenția statului și a Curții Constituționale****, nu ar mai fi fost necesare. Mărturie stă volumul mare de neperformanțe existent de la declanșarea crizei economice, datorită neprofesionalismului personalului bancar sau poate a calității de rea- voință a băncii la acordarea de credite ipotecare.*

Puteau fi previzibile de către bancă, apariția primelor legi favorabile consumatorului, având în vedere volumul mare al executărilor silite, efectuate fără discernământ de către bancă, în situația în care, nu împrumutatul este vinovat

de situația fianciară creată , de criza economică declanşată. Banca X culege ce a semănat în urma relelor tratamente la care a fost supus debitorul.

Banca X a refuzat o negociere corectă cu proprii clienți, sperând poate, că va putea bloca la nesfârşit ***Legea 77/2016****, altfel ar fi existat o înțelegere și o negociere de bun simț între instituția creditoare și împrumutat, altfel trebuia să fie în măsură să prevadă consecințele ce pot decurge dintr-un act determinat.*

Deci Onorată Instanță vă rugăm să respingeți excepția principiilor previzibilității și accesibilității ca fiind nefondată, deoarece din culpa băncii ne aflăm în situția de față, banca X putea să prevadă apariția unor legi care să reglementeze situția actuală, ce putea fi rezolvată în interiorul sucursalelor bancare.

Legea 77/2016 nu presupune un acord din partea creditorului ipotecar, constrâns să accepte bunul cu efect liberatoriu*, deoarece instituția financiară în cauză,* ***nu a fost predispusă la negocierea corectă a ratelor lunare aferente creditului ipotecar****, astfel încât să beneficieze și împrumutatul de obiectul creditării (locuința absolut necesară), iar creditorul de încasarea contravalorii creditului ipotecar, acceptând un profit mai mic dar sigur din partea împrumutatului.*

Viciul de neconstituționalitate *invocat de banca X, este consecința* ***viciului de consimțământ al împrumutatului la semnarea contractului de credit****.* ***Transparența procedurilor bancare*** *în cazul debitorilor, precum și* ***riscurile pierderii care decurg pentru creditor din insolvabilitatea debitorului****,* ***trebuiau analizate, tratate corespunzător****, în timp util pentru a nu se ajunge în situația în care debitorul disperat să apeleze la asemenea lege.*

Nu i-a interzis nimeni băncii X *nici în momentul creditării, nici mai târziu* ***să negocieze cu proprii clienți****, pentru evitarea unei asemenea situații. Dar banca X s-a bazat doar pe posibilitatea de șantaj, presiune asupra împrumutaților pentru a scoate sume tot mai mari de pe urma lor,* ***în lipsa unor legi adecvate protecției consumatorului.***

Deci Onorată Instanță, după cum se poate observa din cele prezentate până acum, banca X nu are nici un motiv să conteste Legea Dării în Plată, atâta timp cât a existat posibilitatea de a preântâmpina asemenea situații, de a rezolva asemenea probleme în incinta propriilor sucursale.

Se pune problema ***siguranței legilor viitoare*** *în ceea ce privește desfășurarea activității băncii X, dar această bancă și-a pus vreodată problema* ***siguranței împrumutatului****, în ceea ce privește suma lunară de achitat către bancă și*

implicit siguranța unui credit sigur finalizat fără probleme, nu a unei iluzii vândute fraudulos împrumutatului? Desigur, nu a fost interesată de siguranța împrumutatului după executare silită urmată de evacuare silită, cum nu a fost interesată nici de siguranța capitalului de încredere, deteriorat progresiv, dar se pare că este interesată de ***lipsa încrederii în contractele de credite ipotecare viitoare****, care mai pot sau nu, exista, datorită neseriozității de care banca dă dovadă.*

Drepturile intrate definitiv în patrimoniul băncii și care nu-i mai pot fi răpite*, din păcate* ***răpesc drepturile debitorului la o viață normală****, cât de cât decentă,* ***prin supraîndatorare****, îl aruncă în pragul disperării, uneori în pragul sinuciderii,* ***banca nemaiinvocând în asemenea situații drepturile omului****. Banca X dorește să transforme împrumutatul într-un scut anticriză economică și într-un garant al profiturilor uriașe în orice condiții.*

Sunt invocate ***decizii de neretroactivitate*** *care nu au legătură cu cazul de față, fiind vorba de* ***numiri în funcții*** *și nici decum de* ***gravele probleme generate de bancă.***

Efectul obligatoriu *al* ***Legii 77/2016*** *deranjează creditorul acum, dar* ***efectul obligatoriu al contractului de credit ipotecar în orice condiții asupra debitorului,*** *nu-l deranja deloc, chiar dacă-l obliga la sume de restituit foarte mari pentru posibilitățile lui. Dacă banca X este vizibil deranjată de* ***rambursarea integrală a împrumutului acordat și a dobânzii prin predarea unui bun,*** *de ce nu era îngrijorată, vizibil deranjată, când* ***obliga debitorul la rambursarea anticipată a întregului credit****, știind foarte bine că debitorul nu avea de unde rambursa anticipat suma totală + dobânzi, comisioane, penalități. Iarăși, de ce nu se coboară la nivelul posibilităților de rambursare ale clientului, evitând Darea în plată, ca ultimă opțiune a împrumutatului disperat.*

Mai înainte de a interveni legiuitorul în mod ***"abrupt, ilegitim și neconstituțional",*** *a distrus banca în mod* ***"abrupt, ilegitim și neconstituțional"****, vieți, destine, familii, prin clauzele menținute cu încăpățânare de către bancă în contractele de credite ipotecare. Și apoi* ***banca X este ultima instituție abilitată să vorbească de o reechilibrare a contractului, de echitate, în condițiile în care debitorul s-a aflat ani de zile într-o stare acută de inechitate, datorită afacerilor financiar- bancare total lipsite de etică.***

Creditorul nu înțelege pur și simplu, că ***dreptul de proprietate sau dreptul unui bun sau dreptul de creanță, încetează în momentul în care încalcă dreptul altui om,*** *nu înțelege că semenul său nu este un bun, ci o ființă umană; dreptul creditorului încetează când încalcă legea bunului simț.*

Astfel se explică ***argumentele expuse de bancă împotriva Legii Dării în Plată****, ce se întind nu mai puțin pe* ***28 de pagini****, banca dovedind în acest fel că vrea totul sau nimic****. Nu există negociere între împrumutat și bancă****, în nici una dintre*

fazele contractuale, fiind absolut necesară ***promulgarea și aplicarea Legii Dării în Plată****, pentru a controla setea de profit în orice condiții a instituțiilor creditoare.*

Banca X a răpit libertatea împrumutatului prin acest contract de credit ipotecar, iar acum cere un preț de răscumpărare mult prea mare, având în vedere că obiectul creditării s-a întors în patrimoniul băncii cu mult timp înainte.

Pentru toate argumentele expuse, solicităm instanței să respingă atât excepția de neconstituționalitate inadmisibilă în condițiile art.29 alin (5) din Legea 47/1992, cât și respingerea suspendării judecării prezentului dosar în temeiul art. 413 alin. (3) Cod Procedură Civilă, din motivul tergiversării soluționării acestuia."

Nu știu dacă Instanța de judecată, a ținut cont de această Întâmpinare depusă de debitor la dosar, dar nu a înaintat Excepția de neconstituționalitate formulată de bancă la CCR și nici nu a suspendat judecarea cauzei, dar a fost amânat procesul din diferite motive, astfel încât să se judece totuși după Motivarea Curții Constituționale.

Dosarul Contestației Dării în Plată a devenit mai stufos în urma conexării a două dosare la judecătoria preferată de bancă, astfel că trebuie să răspundem atatât băncii cât și fraților lor- recuperatorii.

„RĂSPUNS LA ÎNTÂMPINĂRI

.....

prin care solicit Onoratei Instanțe: să admită acțiunea în contestarea dării în plată formulată de către xxx și xxx ca admisibilă, conform Legii 77/2016.

Motive:

Pentru a vă pronunța în sensul celor de mai sus , vă solicităm să aveți în vedere aspectele ce vor fi învederate în continuare:

1)Subsemnații îndeplinim condițiile prevăzute de art. 4 din Legea 77/2016 pentru a beneficia de drepturile conferite de actul normativ anterior menționat. Calitate de creditor rezultă din art. 1 din contractul de credit ipotecar nr ... din ...2008 (*Banca acordă Împrumutatului* un *credit în valoare de 27996,50 eur*...), suma nu depășește 250.000 euro, destinația de locuință reiese din art. 2 din același contract de credit (*Creditul va fi folosit exclusiv pentru achiziționarea imobilului cu destinația de LOCUINȚĂ*), iar Cazierul Judiciar al fiecărui debitor, xxx și xxx, vor fi atașate la Răspuns la Întâmpinare și depuse în termenul legal stabilit.

2)Subsemnații am parcurs procedura prevăzută de dispozițiile art. 5 din Legea 77/2016, nefiind necesar și stabilirea unui interval orar, în două zile diferite în care reprezentantul legal sau convențional al instituției de credit să se prezinte la un notar public, obiectul creditării- garanția băncii, fiind deja valorificată încă din 2012, actul translativ de proprietate fiind deja întocmit la notariat la momentul respectiv.

3)Notificarea depusă la Judecătoria xxx pe ...2016 în dosarul de contestație la executare silită nr. ... (neștiind că trebuie deschisă actiune în instanță separată), prin care este înștiințat Biroul Executorului Judecătoresc xxx în dosarul de executare silită nr. ...2016, a fost scanată și trimisă pe email-ul Biroului Executorului Judecătoresc, de la xxx, după o convorbire telefonică, la cererea secretarei, împreună cu Procesul verbal de licitație al imobilului-garanția băncii din dosar nr. ...2012 , Proces verbal de evacuare silită din dosar nr. ...2012, precum și Certificat Grefier nr. ... din ...2016, fiind deasemenea scanate și trimise și aceste documente, urmând ulterior să solicit și să aduc de la unitatea angajatoare dovezi în sprijinul celor afirmate de noi debitorii xxx și xxx. Notificarea din dosar nr. ...2016, o voi anexa deasemenea Răspunsului la întâmpinare.

4)Notificarea în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credit ipotecar nr. ... din ...2016 este întemeiată.

<u>Contraargumente ale inadmisibilității acțiunii de constatare a dării în plată</u>

……

Condițiile stricte pe care legiuitorul le-a stabilit, sunt **susținute cu înscrisuri pe care tocmai Banca X le-a eliberat**. Astfel din **contractul de credit** reiese clar atât **calitatea de consumator al împrumutatului**, cât și **destinația de locință a imobilului licitat și evacuat**, procesele de licitație și de evacuare fiind dovezi incontestabile a faptului că am fost scoși în stradă din locuința achiziționată prin bancă. Apoi **banca, dacă nu a recunoscut problemele noastre financiare, dificultățile finaciare în achitarea ratelor din ce în ce mai mari, nu a dovedit înțelegere în situații critice, cum să recunoască îndeplinirea condițiilor de constatare a stingerii datoriilor în instanță?**

Îngrijorarea firmei X S.R.L. față de infracțiuni în legătură cu creditul va fi spulberată odată cu depunerea la dosar a celor două **caziere** menționate și cerute, deși la contractarea creditului nu a fost nimeni interesat de aceste caziere, nu a fost nimeni îngrijorat de riscul creditării fără caziere.

Am mai menționat în rândurile anterioare lipsa necesității de a preciza în Notificarea de stingere a datoriei stabilirea unui inerval orar în două zile diferite, în care reprezentantul legal al instituției de credit să se prezinte la un notar public propus de debitor în vederea încheierii actului translativ de proprietate, deoarece **obiectul creditării- imobilul nu mai există, a fost valorificat deja de bancă, grație ipotecii înființate în favoarea băncii, actul translativ de propreietate fiind deja întocmit încă din febroarie 2012, nefiind posibil transferul de proprietate din 2012 fără acte notariale.**

Executorul judecătoresc a fost primul înștiințat de Notificarea de stingere a datoriei, căreia i s-au atașat documentele justificative, încă din luna mai anul curent, documentele fiind scanate, trimise și păstrate pe email-ul xxx, altfel nu am fi putut să cerem și să obținem suspendarea popririi, urmând să depunem dovezi în acest sens și copia Notificării vizată la Registratura Instanței de judecată și depusă la doarul de contestație la executare silită menționat mai sus. **Deasemenea executorul judecătoresc xxx, a acceptat suspendarea popririi fără a obiecta.**

Totodată vom depune în instanță și dovezile în original, pe lângă dovezile xeroxate, conform cărora **Notificările au fost trimise prin poștă cu conținut declarat, atât băncii X, cât și firmei X S.R.L.**

Cesionarul nu dorește să recunoască îndeplinirea condițiilor impuse de legea 77/2016, nu dorește să recunoască documentele eliberate în acest sens ca fiind dovezi incontestabile îndeplinirii condițiilor de constatare a stingerii datoriilor în instanță, deoarece pentru cesionar primează numai interesele financiare, etica fiind scoasă cu desăvârșire în afara business-ului.

<u>În considerarea tuturor aspectelor de fapt și de drept invederate în cazul prezentei, vă solicităm constarea motivelor expuse de cesionară ca fiind neîntemeiate și de asemenea, vă solicităm să admiteți acțiunea în constatarea dării în plată formulată de către xxx și xxx ca admisibilă, conform Legii 77/2016.</u>

Banca X dacă **nu are calitate procesuală pasivă** în acest dosar, în această Ațiune de stingere a datoriei în Instanță**, nemaiîndeplinind calitatea de creditor**, actualul creditor fiind X S.R.L., atunci cum este posibil să invoce în **dosarul nr. ...** de contestație la Legea 77/2016, **<u>excepția de neconstituționalitate, neavând calitate procesuală</u>**? Dacă în **dosarul nr. ...2016 banca își rezervă dreptul de creditor**, dreptul de proprietate, sub formă de drept la creanță, **atunci cesiunea de creanță nu a fost decât o simulație** menită să curețe bilanțul băncii, sancționată de lege prin anularea **contractului de cesiune de creanță** dintre bancă și S.R.L.-ul menționat. Noi am notificat atât banca cât și cesionara, la recomandările primite, nefiind clar nici în momentul de față cine este creditorul. Conform **art. 84 alin. (1)**

reprezentarea convențională a persoanei juridice în fața instanțelor de judecată nu se poate face prin mandatar, persoană juridică, nici prin consilierul juridic sau avocatul acesteia din urmă.

Nu înțelegem de ce banca X invocă dreptul de proprietate, când odată cu cesionarea creanței, banca nu mai încasează nimic legal, nu mai poate realiza nimic prin nici-o formă de executare silită legală, doar dacă S.R.L.-ul cesionar, recuperează datoriile reziduale tot pentru bancă, în acest caz, cesiunea fiind doar o simulație, iar firma de recuperare fiind doar "*buzunarul de la spate al băncii"*.

Din Notificarea de cesiune rezultă că actualul creditor este X S.R.L., fiindu-i transferate toate drepturile, neavând drept de reprezentare în instanță conform **art. 84 alin. (1)**, iar banca contestă în **dosarul nr. ... 2016 dreptul debitorilor de a apela la Legea 77/2016, în condițiile în care banca X nu mai este creditor, odată cu cesionarea dreptului de creanță, banca și-a pirdut calitatea de creditor, Acțiunea de stingere a datoriei în instanță neputând fi contestată, având în vedere lipsa calității de creditor, atât a băncii X, cât și a calității de creditor și de reprezentare în instanță a firmei X S.R.L..**

Un alt aspect deosebit de dubios și neclar îl reprezintă lipsa totală a sumei cu care a cumpărat cesionarul creanța. Dacă cesionarul este corect, cinstit, respectând legile în vigoare, de ce evită să divulge procentul sau suma cu care a fost cumpărată creanța. I se oferă discaunt de peste 90%, cumpără creanța cu 2% sau 3% sau 5%, urmărind să scoată de la noi debitorii 100%, legal neavând dreptul de a încasa mai mult de 50% din prețul de achiziție al creanței.

Dreptul reclamanților de a beneficia de procedura prealabilă a notificării, le este dată de însuși **Legea 77/2016, nefiind necesară vreo aprobare în prealabil**. Este suficient a fi trimisă printr-o **persoană juridică specializată în domeniu (avocat)**, care desigur știe ce face, astfel **inadmisibilitatea cererii de chemare în judecată, nu este întemeiată.**

Deasemenea am aflat de Contestația la **Legea 77/2016**, după ce am introdus Acțiune în Istanță pentru stigerea datoriei, tocmai datorită faptului că **nu** am fost informați în prealabil de către bancă, de intențiile în privința Notificării.

Deci, banca X, nu trebuia decât să elibereze un document în acest sens pentru recunoașterea stingerii datoriei reziduale, odată cu cesionarea creanței în primul rând și ca urmare a Legii 77/2016 în al doilea rând, ci nu o notă contabilă, cum afirmă banca, banca dovedind indisponibilitate pentru rezolvarea pe cale amiabilă a acestei probleme ce persistă de ani de zile, fiind absolut necesară rezolvarea problemei în instanță.

<u>Excepția de neconstituționalitate nu a formulat-o din cauza neprezentării la notar, ci pentru a-și revendica dreptul de proprietate , dreptul de creanță (pierdut deja prin cesiunea de creanță), cu scopul tergiversării de a finaliza Constatarea stingerii datoriei în Instanță.</u>

Deși banca X **știa foarte bine adresa domiciliului ales în X**, fiind specificat clar în **Notificare stingere datorie,** a ales să depună Contestație la **Legea 77/2016 la Judecătoria X, județul X**, din motive ce sfidează logica. Atâta timp cât legea este respectată și aplicată corect, cele trei dosare aflate pe rolul instanțelor de judecată, două în X și unul în X, pot fi judecate atât separat cât și conexate, poate mai degrabă toate trei, în perimetrul domiciliului ales de consumatori.

<u>Drept urmare, Onorată Instanță solicităm conexarea dosarului nr. …2016 aflat pe rolul Judecătoriei X la dosarul ce are ca obiect prezentul litigiu și anume dosarul nr. …2016, precum și la dosarul nr. …2016, fiind în perimetrul domiciliului ales al debitorilor.</u>

Reechilibrarea contractului de credit a cărui executare a devenit excesiv de oneroasă, trebuia să se realizeze în interiorul sucursalelor bancare, dar cum așa ceva a fost imposibil de realizat, statul a fost nevoit să intervină cu **o lege favorabilă consumatorului, neputincios legal în fața creditorului.**

Debitorului nu i s-a oferit niciodată condiții rezonabile de echilibrare a riscurilor contractuale, ba din contră, contractele de credit preformulate de bancă au fost concepute, pentru a nu fi onorate.

Convenția Europeană a Drepturilor Omului este inutil invocată de către bancă, în condițiile în care **banca nu a fost niciodată interesată de drepturile debitorului care, paradoxal este și el cetățean al Uniunii Europene cu drepturi fundamentale.**

Banca uzează deasemenea de fraze scoase din context, pentru a scoate în evidență **culpabilitatea consumatorului de a furniza în mod deliberat informații neconforme sau falsificate la momentul efectuării evaluării bonității, sau prin omitere de informații, având ca rezultat o evaluare a bonității negative.**

Trebuie să recunosc că banca X are mult curaj să intre pe un teren minat,riscă chiar să deschidă Cutia Pandorei, știind foarte bine a cui a fost vina evaluării bonității negative. **Noi debitorii suntem oricând de acord să fie cercetat dosarul de creditare încă din faza de analiză a dosarului, dar oare banca e de accord să-i fie descoperite manoperele frauduloase din dorința cotei de piață, e de accord să-i fie descoperite modalitățile de manipulare manuală a programului de scoring, pentru a arăta scoring favorabil creditării?** Altfel cum vă explicați

că la un venit net pe familie de 2200 lei, să ni se fixeze rată lunară pentru ambele credite, inclusiv pentru creditul de nevoi personale destinat avansului pentru locuință în cumul de 350 euro pe lună, echivalentul a 1200-1300 lei pe lună inițial, cu grad maxim de indatorare de 70% (istoricul creditării împrumutatului lipsind cu desăvârșire, fiind la primul credit din viața lui), fără a ne fi luată minora în considerare la calculul coșului de subzistență și pentru ea. Astfel în aproximativ o jumătate de an, am ajuns să ni se mărească rata lunară puțin până în 1700 lei, nemaiputând să supraviețuim trei membrii ai familiei să ne asigurăm hrana, cheltuielile cu întreținerea, facturi de plătit, probleme de sănătate. Ce fel de analiză a creditului a fost aceasta, dacă împrumutatul a clacat din primul an de creditare?

Se pare că, încă nu am reușit să stârnim curiozitatea și interesul, pentru a se clarifica și a se face lumină în acest caz, deși am încercat și cu altă ocazie.

În sfârșit banca X realizează în cele din urmă, **inexistența vreunui bun de dat în plată**, cu toate astea insistă a ne poprii salariile în continuare pe motiv că noi debitorii nu am făcut dovada situației financiare, deși **Legea 77/2016 nu prevede o asemenea cerință**, tocmai datorită faptului că banca suspectează veșnic debitorii de rea- credință, nu dorește sub nici-o formă să accepte că debitorul nu poate plăti, suspiciune ce o descalifică și o deconspiră.

De asemenea banca precizează într-unul din documentele depuse în instanță că *„nici deteriorarea situației financiare, nici incidentul medical survenit în familia contestatoarei nu sunt evenimente ce îndeplinesc cerințele forței majore, care să exonereze de îndeplinirea obligațiilor asumate prin contractul de credit pe durata cât persistă evenimentul*”.

În concluzie, Onorată Instanță, vă rog să respingeți ca fiind neîntemeiate motivele expuse împotriva notificării, condițiile prevăzute de Legea 77/2016 fiind îndeplinite și vă solicităm respectuos soluționarea prezentei cauze, conform art. 8 alin. (2) din Legea 77/2016.”

După mai multe amânări, după ce ne convingem că la dosar sunt depuse toate documentele necesare, depunem și Concluzii scrise, chiar dacă nu avem încă siguranța pronunțării instanței în curând.

“CONCLUZII SCRISE

la contestația la Legea 77/2016, Legea dării în plată, <u>din dosarul nr. …2016</u>, *pentru precizări și completări necesare* ***deciziei instanței <u>împotriva contestației la Legea dării în plată</u>****, prin intermediul cărora solicităm instanței:*

I. ***<u>Să respingă ca neîntemeiată contestația la Legea 77/2016.</u>***
II. ***<u>Să admită Notificarea în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credit ipotecar nr. … din ….2016</u>***

Motive:

Pentru a vă pronunța în sensul celor de mai sus , vă solicităm să aveți în vedere aspectele ce vor fi învederate în continuare:

4. ***Subsemnații îndeplinim condițiile prevăzute de art. 4 din Legea 77/2016 pentru a beneficia de drepturile conferite de actul normativ anterior menționat.***
5. ***Notificarea în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credit ipotecar nr. … din …2008 este întemeiată.***

……

Conform ***art.1 alin. (1) și art. 4 din Legea 77/2016,*** *împrumutatul trebuie să îndeplinească cumulativ mai multe condiții:*

Art. 1
(1) Prezenta lege se aplica raporturilor juridice dintre consumatori si institutiile de credit, institutiile financiare nebancare sau cesionarii creantelor detinute asupra consumatorilor.
Art. 4
(1) Pentru stingerea creantei izvorand dintr-un contract de credit si a accesoriilor sale prin dare in plata trebuie indeplinite, in mod cumulativ, urmatoarele conditii:
a) creditorul si consumatorul fac parte din categoriile prevazute la art. 1 alin. (1), astfel cum acestea sunt definite de legislatia speciala;
b) cuantumul sumei imprumutate, la momentul acordarii, nu depasea echivalentul in lei al 250.000 euro, suma calculata la cursul de schimb publicat de catre Banca Nationala a Romaniei in ziua incheierii contractului de credit;
c) creditul a fost contractat de consumator cu scopul de a achizitiona, construi,

extinde, moderniza, amenaja, reabilita un imobil cu destinatie de locuinta sau, indiferent de scopul pentru care a fost contractat, este garantat cu cel putin un imobil avand destinatia de locuinta;
d) consumatorul sa nu fi fost condamnat printr-o hotarare definitivă pentru infractiuni in legatura cu creditul pentru care se solicita aplicarea prezentei legi.
(2) In situatia in care executarea obligatiilor asumate prin contractul de credit a fost garantata cu doua sau mai multe bunuri, in vederea aplicarii procedurii prevazute de prezenta lege debitorul va oferi in plata toate bunurile ipotecate in favoarea creditorului.

Raportul juridic dintre consumatori și instituția de credit rezultă din ***contractul de credit nr. … din …2008,*** *astfel instituția creditoare este* ***Banca X****, iar consumatorii sunt titularul de credit* ***xxx*** *și codebitoarea* ***xxx****, consemnați pe prima pagină a contractului de credit în care sunt prezentate părțile.*

Pentru stingerea creanței izvorand dintr-un contract de credit și a accesoriilor sale prin dare în plată, creditorul și consumatorul fac parte din categoriile prevazute la ***art. 1 alin. (1)****, cuantumul sumei împrumutate la momentul acordării* ***figurează în contractul de credit la art. 1,*** *nedepășind plafonul legal, suma împrumutată fiind de* ***27996,50 EUR.***

La ***art. 2*** *din* ***contractul de credit nr. … din …2008,*** *reiese clar* ***destinația imobilului de LOCUINȚĂ****, achiziționat prin credit,* ***destinația de locuință a imobilului reiese și din documentul nr. … depus la dosar, eliberat de Registrul Comerțului xxx****, imobil compus din ……..*

De asemenea, conform cazierului împrumutatului xxx și cazierului codebitoarei xxx, depuse la ***dosarul nr. …2008,*** *atât în original cât și în copii xerox,* ***consumatorii nu au fost condamnați printr-o hotarare definitivă pentru infracțiuni în legătură cu creditul*** *pentru care se solicită aplicarea prezentei legi.*

Prevederile ***art.5 din Legea 77/2016, nu pot fi aplicate consumatorului care a fost supus deja executării silite prin scoaterea la licitație a imobilului ipotecat*** *și implicit,* ***valorificarea acestuia de către banca creditoare în contul datoriei, notarul nemaiavând de întocmit actul translativ****, acesta fiind deja întocmit odată cu adjudecarea imobilului la licitație și deasemenea* ***notarul neputând elibera legal documente de constatare a stingerii datoriilor reziduale, această stingere a datoriilor din punct de vedere legal, conform Legii 77/2016, neputând fi constatată decât de către Instanța de Judecată.***

Art. 8
(5) Dreptul de a cere instantei sa constate stingerea datoriilor izvorate din contractele de credit apartine si consumatorului care a fost supus unei executari silite a imobilului ipotecat indiferent de titularul creantei, de stadiul in care se afla ori de forma executarii silite care se continua contra debitorului.

Astfel ***Legea 77/2016*** *prevede prin* ***art.8 alin. (5)*** *posibilitatea* ***stingerii datoriilor și consumatorului supus deja executării silite indiferent de stadiul executării silite****, caz în care ne încadrăm și noi.*

Deoarece ***X*** *și* ***S.C. xxx S.R.L.****, nu au răspuns în nici-un fel* ***notificărilor trimise în data de …2016*** *pentru* ***constatarea stingerii datoriilor reziduale****, am depus la* ***Judecătoria xxx*** *pe data de* ***…2016, cerere de stingere a datoriilor izvorâte din contractul de credit nr. … din …2008 și a accesoriilor sale.***

În data ***de … mai 2016*** *Biroul Executorului Judecătoresc* ***xxx****, a fost informat cu privire la* ***Notificarea de stingere a datoriilor****, depusă la* ***Judecătoria xxx****, prin intermediul adresei de e-mail xxx, fiind scanate și trimise "****Notificare de stingere a datoriei****"," Proces verbal de licitație" dosar ex. Nr. … din …2012, "****Proces verbal de evacuare silită****" dosar de executare … din …2012, „****Certificat grefier****" nr. …din …2016, în urma cărora a fost suspendată executarea silită prin poprire salariu, informare confirmată prin documentele xxx, depuse la dosar deja.*

Din ***cererea de credit inițială nr. … din …2008*** *rezultă o valoare a creditului cerută de* ***30.315,25 euro*** *și un avans de* ***5250 euro*** *pe care urma să-l primim prin credit de nevoi personale , deoarece nu aveam suma necesară. Nu am știut că ulterior suma inițial stabilită putea fi modoficată, urmând a ne aproba o sumă mai mică decât înțelegerea inițială, altfel ne-am fi retras de la început, nefiindu-ne necesar un credit insuficient pentru achiziționarea unei locuințe.*

Ne-a fost acordat mai întâi un credit de nevoi personale conform ***contractului de credit nr. …2008,*** *în valoare de* ***6150 euro,*** *din care* ***ni s-a oprit 150 euro comision procesare dosar****, fără să fim înștiințați, avertizați, după o încercare de a ne aproba mai puțin cu 2000 euro decât înțelegerea inițială. Deoarece am avut tendința de a ne retrage, au făcut derogare și* ***ne-au aprobat 6000 euro credit pentru a nu ne scăpa de clienți****, ceea ce nu s-a mai întâmplat și în cazul creditului ipotecar, unde* ***ne-a aprobat o sumă mai mică cu 2000 euro****, la care* ***ni s-au oprit 500 euro comision de procesare a dosarului de creditare*** *după ce plătisem deja avans pentru locuință. Astfel, prin aceste practici nu tocmai corecte,* ***am fost determinați să mai împrumutăm bani și de la persoane fizice****, tocmai ceea ce am fi vrut să evităm mai mult.*

Deși am fost întrebați de existența potențialilor minori și ***deși am specificat că avem o fiică, au preferat să treacă cu vederea acest aspect****, profitând de neștiința noastră în acest domeniu și* ***ne-au fixat rate lunare în procent de 70%*** *ca grad de îndatorare, din veniturile nete pe familie, conform calculelor depuse la dosar.*

De coșul de subzistență am aflat mai târziu, după semnarea contractului, când am început să întâmpinăm serioase probleme de rambursare a creditului prin rate

lunare mult prea împovărătoare pentru noi, realizând că, dacă ne-ar fi luat în considerare și subzistența fiicei noastre în calculul ratelor lunare, am fi avut de plată mai puțin lunar sau chiar nu ne calificam pentru creditul imobiliar.

*În câteva luni de la creditare, **după creșterea cursului euro declanșat de criza economică din toamna anului 2008 și datorită dobânzii variabile la creditul de nevoi personale destinat avansului de locuință, am intrat în imposibilitate de plată.***

*Astfel, Banca X simulează o încercare de ajutorare a noastră, printr-un act adițional ce modifică **Rata dobânzii curente la creditul de nevoi personale de la 9,5% la 22,09%**, iar la **creditul ipotecar de la 5,9% la 12,44%**, neținând cont de veniturile noastre și de datoriile făcute de noi tot în contul băncii din perioada creditării și de asemenea pe o perioadă limitată de timp, motiv pentru care am considerat noi că un job în afara țării ne-ar rezolva problema.*

O serie de evenimente neplăcute urma să ne perturbe încercarea noastră de redresare, agravându-ne mai rău relația cu banca.

*Astfel în timp ce împrumutatul xxx a fost spitalizat în Cipru, la un pas de moarte, **obligat de împrejurări la un repaus de 6 luni**, în perioada în care **salariile bugetarilor (categorie din care face parte codebitoarea xxx), au fost tăiate cu 25%**,banca X **declară creditul ipotecar scadent**, conform **Notificării nr. …,** ignorând cu desăvârșire problemele reale ale debitorilor provocate cu bună știință tot de către bancă.*

Urmează o perioadă în care începem să ne plătim datoriile către persoane fizice, confirmate de chitanțele depuse la dosar, perioadă în care Banca X demarează acțiunea de executare silită, finalizată în februarie 2012 prin vânzarea imobilului ipotecat, nînduplecată în înțelegerea problemelor noastre.

*Deși am încercat să aducem la cunoștință băncii X situația noastră, care reprezintă cauza unei forțe majore, care să împingă debitorul în imposibilitate de plată, răspunsul a fost sec în **Întâmpinarea nr. …2013** depusă în instanță: „Faptul că situația financiară a contestatoarei s-a deteriorat pe parcursul derulării contractului este un eveniment care nu poate afecta valabilitatea consimțământului dat de aceasta în scopul încheierii contractului de credit , un contract de credit bancar nefiind acordat sub condiția menținerii constante sau în trend crescător a valorii gradului total de îndatorare avut în vedere la momentul aprobării împrumutului. Deteriorarea situației financiare a persoanelor obligate la rambursarea creditului este un risc pe care și-l asumă deopotrivă aceste persoane, garanții și creditorul, cu consecințe diferite în patrimoniul fiecăruia.*

În acest context, precizăm că nici deteriorarea situației financiare, nici incidentul medical survenit în familia contestatoarei nu sunt evenimente ce îndeplinesc cerințele forței majore, care să exonereze de îndeplinirea obligațiilor asumate prin contractul de credit pe durata cât persistă evenimentul”.

Banca X, deasemenea trebuie sa-și asume riscul unor evenimente ce intervin pe parcursul derulării creditului, chiar cu consecințe nedorite în patrimoniul său, trebuie să-și asume responsabilitatea deciziilor luate de-alungul timpului în raport cu proprii clienți și să accepte cu demnitate consecințe ale politicii bancare, precum Legea 77/2016.

***Impreviziunea oferă o bază legală pentru adaptarea sau încetarea contractului. Adaptarea are loc atunci când utilitatea socială a contractului poate fi menținută (imobilul cu destinația de locuință), pe când încetarea contractului, atunci când în cazul intervenirii noilor condiții contractul își pierde utilitatea socială**, caz în care ne încadrăm și noi debitorii xxx, **datorită dezechilibrului prestațiilor din contractul de credit**.*

Pentru motivele expuse în rândurile anterioare, solicităm instanței de judecată să respingă cererea de contestație la Legea 77/2016, ca fiind neîntemeiată și să admită cererea de stingere a datoriilor reziduale generate de creditul ipotecar nr. … în instanță, ca fiind întemeiată și ca urmare a imposibilității stingerii litigiului pe cale amiabilă. Îndeplinim toate condițiile impuse de Legea 77/2016, nemaiexistând astfel nici un impediment în stingerea datoriei reziduale mai sus menționate."

Se pare că procesul pe Darea în plată se amână prin noi termene, astfel încât nu știm când se va da sentința pe Contestație la Legea 77/2016 și sentința pe Acțiune de constatare a stingerii datoriilor în instanță.

9.Excepția de neconstituționalitate depusă de debitor

Stau și mă gândesc, studiind unul din articolele de lege ce favorizează cesiunea de creanță, oricât de oneroasă ar deveni creanța și oricât de speculativă, operațiunea, sub pretextul liberei circulații, este liber transmisibilă. Corelat cu legislația executărilor silite, deosebit de generoasă creditorilor, reprezintă combinația fatală pentru împrumutat.

Cum să nu-i convină creditorului să acorde împrumuturi în orice condiții, dacă are atâtea facilități, de a-și controla propriul client.

Băncile își permit să formuleze și să depună în instanță excepții de neconstituționalitate prin care invocă drepturi multiple asupra creanțelor, constituite în condiții cel puțin dubioase, iar debitorul înșelat, abuzat, deposedat de bunuri și valori, ca urmare a unor practici înșelătoare a băncilor, nu poate depune excepție de neconstituționalitate?

.....

"Excepție de neconstituționalitate

a art. 1569 alin. (2), art. 665 alin. (2) și alin.(5), art. 706 alin. (1) din Noul Cod Civil, privitoare la Cesiunea de Creanță, la Încuviințarea executării silite, la prescripția ce operează numai la cererea persoanei interesate,

prin care vă solicită:

1. ***Să admiteți în principiu excepția ridicată și să dispuneți prin încheiere sesizarea Curții Constituționale, în vederea soluționării excepției de neconstituționalitate,***
2. ***Să dispuneți suspendarea judecării acestui aspect privind legalitatea executării silite și legalitatea Cesiunii de Creanță pentru următoarele:***

……...

Motive:

Momentul întocmirii dosarului de creditare, de aprobare și de acordare a creditului ipotecar este strâns legat de momentul cesionării creanței către o firmă de colectare, fiind condiționate una de cealaltă. ***Nu creditele neperformante generează apariția firmelor de colectare creanțe, ci existența posibilității plasării creditelor neperformante către aceste firme de colectare, generează numărul mare de credite neperformante încă din faza de analiză a dosarului de creditare,***

nemaifiind absolut necesar pentru creditor respectarea propriilor norme de creditare, având la dispoziție o legislație generoasă recuperării în orice condiții a sumelor împrumutate. *Deși cesionarea creanței este ulterioară etapei de aprobare și acordare a creditului, din punct de vedere al derulării evenimentelor,* ***cesionarea creanțelor*** *cu discount cu mult peste 90%, unei Societăți cu Răspundere Limitată controlată poate, în proporție de 100% de cedent, nereglementată de Banca Națională a României,* ***poate influența și încuraja cedentul în acordarea unor credite neperformante****, probabil de orice natură,* ***nerespectînd propriile norme interne de creditare****, neaccesibile aplicantului de credite, sub pretextul caracterului intern al băncii,* ***transformând debitorul într-un scut anticriză, într-un garant al creditării în orice condiții****, cedentul nemairiscând nimic prin creditarea iresponsabilă.*

Astfel, ***la adăpost de cesiune, toate riscurile creditării sunt transferate aplicantului de credite****, ulterior devenit debitor, acesta din urmă neavând cunoștință de intențiile mai puțin legale ale instituției creditoare, neștiind că creditorul are toate pârghiile legale de a-și recupera valoarea înscrisă în contractul de credit împreună cu toate accesoriile acestuia, comisioane, dobânzi, penalități, chiar și după intrarea în imposibilitate de plată a debitorului. Din acest motiv, creditorul nu are disponibilitate către o înțelegere a clientului, nici către o negociere de bun simț cu debitorul, nu acceptă nici-o reducere a datoriei cât de nesemnificativă ar fi ea, ci dorește maximizarea profitului prin aceste S.R.L.-uri de colectare a creanțelor. Deasemenea modalitatea de calcul a creanței înainte de cesionare, nu este accesibilă debitorului, operațiune netransparentă, acesta din urmă constatând neputincios creșterea exponențială a datoriei, obligându-l la achitarea acesteia în orice condiții, chiar și după valorificarea garanției băncii.*

Prin cesiunea de creanță la o valoare simbolică de 1%, sau 2% sau cel mult 5%, cedentul își rezolvă trei probleme deodată: curățarea bilanțului de N.P.L.-uri, încasarea provizioanelor constituite pentru creditele neperformante, precum și achitarea unui impozit pe profit mai mic, ***fără a avea probleme de conștiință în privința debitorului pe care cu bună știință l-a determinat prin manopere frauduloase să semneze contractul de credit ipotecar, necalificându-se de fapt pentru creditul respectiv, prizonier astfel în contracte "capcană".***

Banca X nu poate invoca trecerea pe pierdere în documentele contabile a creditului neperformant, atâta timp cât din partea cesionarului acceptă o pierdere de poate 98%, iar din partea debitorului nu acceptă piredere nici măcar de 50%, astfel, ***prin modalitatea de operare asupra creditelor neperformante, banca se deconspiră****, dovedind clar că are „****strânse legături****" cu firma de colectare, chiar dacă aparent pare o simplă vânzare. Altfel,* ***de ce debitorul nu ar avea dreptul și prioritate față de S.R.L.-ul de colectare creanțe, de a-și cumpăra propria creanță cu doar 2 % din valoarea stabilită anterior.***

(...) „nu pot face obiectul cesiunii creanţele având ca obiect altă prestaţie decât plata unei sume de bani (adică obligaţiile de a da altceva decât o sumă de bani, de a face sau de a nu face), dacă prin efectul transmisiunii, obligaţia va fi „în mod substanţial mai oneroasă ” [art. 1569 alin. (2) şi 1571 alin. (2) noul Cod Civil]. Per a contrario, în ce priveşte creanţele privind sume de bani, principiul liberei circulaţii se reinstaurează, astfel încât, oricât de oneroasă ar deveni creanţa ca urmare a transmisiunii şi oricât de speculativă ar fi întreaga operaţiune pentru cedent şi cesionar, ea este liber transmisibilă;”

*Conform **art. 1 alin.(3) din Constituția României** , **cedentul și cesionarul** prin operațiunea deosebit de speculativă a cesiunii de creanță, **lezează demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, fiind valori supreme garantate de stat, sub pretextul semnării de către debitor a contractului de credit, care le conferă aceste drepturi**, obligând astfel debitorul la achitarea unor sume uriaşe pentru posibilitățile lui, în condițiile în care, **debitorul**, cetățean român în situația de față, **nu avea pregătirea necesară financiară și legislativă ca simplu consumator** pentru a evita asemenea situație dezastruoasă creată în detrimentul lui, **datoria statului fiind corectarea unor asemenea erori generatoare de monstruozități speculative.***

Sub pretextul dreptului la creanță, cedentul și cesionarul sunt predispuși la abuzuri mari asupra debitorului neputincios legal în fața acestor profesioniști de o “bună-credință” îndoielnică**. Deasemenea, conform tot **art. 1 alin. (5)**, **În România, respectarea Constituției, a supremației sale şi a legilor este obligatorie.

*Conform **art. 16 din Constituția României**, cetățenii țării sunt egali în fața legii, fără privilegii, fără discriminări, dar după cum este lesne de observat, **cedentul și cesionarul au multiple privilegii legislative față de debitor**, creându-le posibilitatea exploatării lui, **conferind** contractului de credit preformulat **statutul de lege**, astfel fiind încălcat al doilea alineat care menționează că nimeni nu este mai presus de lege.*

*Conform **art. 20 din Constituția României**, operațiunea de cesionare a creanței este într-o totală contradicție cu **Declarația Universală a Drepturilor Omului**, debitorului fiindu-i afectat dreptul la demnitate, sănătate, hrană, un acoperiș deasupra capului, chiar şi cu chirie, acest lucru nefiind posibil dacă **cedentul și cesionarul atentează la veniturile destul de modeste ale debitorului**, luându-i cu forța banii de chirie, riscând chiar să rămână în stradă la propriu, după executarea și evacuarea din garanția băncii.*

*Conform **art. 665 alin. (2) și alin. (5)**, încuviințarea executării silite nu prevede **obligativitatea citării părților** și nici **obligativitatea verificării prescrierii creanței**. Astfel, **debitorul este într-o situație vădit inferioară creditorului**, pus în fața faptului împlinit, după ce somația și notificările sunt trimise în neant, în localități unde creditorul și cesionarul știu că debitorul nu le poate primi din moment ce nu mai locuiește acolo de ani de zile, **cu veniturile blocate, poprite, tocmai într-un moment crucial pentru el, diminuându-i astfel șansele de apărare, de contestație, șansele la un proces echitabil, în condițiile în** care creanța este și prescrisă deja. **Creditorul și cesionarul execută tot și prescris și neprescris, cunoaște legislația țării, în scopul maximizării profitului și nicidecum pentru respect și considerație pentru Constituția României**. Debitorul, **fără resurse financiare** după poporirea împotriva voinței lui, **riscă tardivitatea formulării cererii de contestație în instanța, ce atrage după sine recunoașterea oficială a datoriei prescrise**, situație deosebit de favorabilă creditorului care binențeles cunoaște toate aceste detalii.*

*Prin **citarea părților pentru încuviințarea silită**, debitorul ar fi scutit de multe neplăceri, nedreptăți, s-ar clarifca situația înainte de a produce un rău ireparabil, mai ales în condițiile în care creditorul este verificat în mai multe privințe: **legalitatea acordării creditului, legalitatea contractului întocmit, disponibilitatea creditorului spre înțelegerea clientului, precum și o negociere reală cu acesta din urmă și nu în cele din urmă verificarea prescrierii creditului existent.***

În momentul de față, banca nu este verificată de nici-o instituție a statului, asupra legalității acțiunilor ce le întreprinde împotriva debitorului, decât prin prezentarea contractului de credit ce reprezintă titlu executoriu, și acesta utilizat de nenumărate ori, deși legea prezizează unicitatea folosirii lui, dar nu demonstrează în nici-un fel respectarea unor norme de creditare, legalitatea creditului acordat, legalitatea practicilor la care este supus debitorul, înainte de executarea silită sub toate formele ei.

***Art. 24 alin. (1) și (2) din Constituția României** conferă cetățeanului dreptul la apărare, **dreptul de a fi asistat de un avocat ales sau din oficiu**, numai că debitorul nebeneficiind de un avocat din oficiu ca în cazurile penale, îi rămâne doar opțiunea alegerii unui avocat **dacă are bani și dacă își permite și achitarea taxei de timbru deloc neglijabilă de 1020 lei,** după ce cedentul sau cesionarul a trecut deja la poprire pe salariu, a blocat contul de salarii al debitorului, luându-i tot salariul sub pretextul faptului că nu cunoștea destinația contului, privându-l chiar și de pâinea cea de toate zilele de pe masa lui, lăsându-l practic fără posibilitatea apărării, riscând să introducă cerere de contestație tardiv,*

nemaiavând posibilitatea unui proces echitabil. *Banca şi firma de colectare creanţe* ***îşi permit asistenţă juridică****, privându-l pe debitor de acest drept, prin practicile lor, pentru îndestularea lor fără limite. Astfel de multe ori debitorul aflat în imposibilitate de a se apăra, asuprit şi prigonit de creditor şi cesionar în propria lui ţară, graţie legislaţiei în vigoare deosebit de favorabilă lor,* ***fuge cu dreptatea în mână****, uneori alegând* ***autoexilarea****, ca o formă de eliberare din contractele de credite deosebit de speculative, asta în cazul în care nu aleg deja* ***sinuciderea*** *ca ultimă opţiune.*

După deposedarea debitorului de bunuri şi valori, uneori, sau în multe dintre cazuri, acesta nu poate beneficia de dreptul la apărare.

Deaceea solicităm constatarea neconstituţionalităţii art. 665 alin. (2) şi alin. (5), precum şi a art. 706 alin. (1), referitoare la încuviinţarea executării silite urmată imediat de executarea silită sub toate formele ei şi referitoare la prescripţia intervenită, ce permite deposedarea propriului client de bunuri şi valori înainte ca împrumutatul să fie audiat, să fie ascultat, iar instituţia creditoare să fie verificată asupra legalităţii practicilor financiar-bancare, înainte de a se pronunţa instanţa de judecată în acest sens.

Conform ***art. 154 alin. (1)****,* ***din Constituţia României: Legile şi toate celelalte acte normative rămân în vigoare, în măsura în care ele nu contravin prezentei Constituţii****. Ori* ***art. 1569 alin. (2)*** *contravine legilor mai sus menţionate, nefiind posibil existenţa şi funcţionalitatea lor în paralel. În acest caz trebuie modificate sau abrogate ori articolele de lege din Constituţia României care conferă drepturi elementare cetăţenilor români,* ***astfel fiind recunoscută oficial exploatarea cetăţeanului român de către profesionişti,*** *în cazul de faţă debitor, dar vine în contradicţie cu* ***Declaraţia Universală a Drepturilor Omului****, ori modificarea sau abrogarea* ***art. 1569 alin. (2), prin eliminarea operaţiunii de cesionare şi a cesionarului implicit, sau obligaţia cedentului de a vinde creanţa fără reducere, la un preţ corect cum este menţionat în contractul de cesiune, sau cesionarul obligat să nu încaseze peste preţul de achiziţie mai mult de 50%.***

Astfel instituţiile de credit ar deveni mult mai responsabile în acordarea creditelor, ştiind că nu mai are acestă oportunitate legislativă.

În sprijinul celor afirmate de noi debitorii xxx şi xxx, expunem chiar cazul nostru……

Acestă posibilitate de cumpărare a creanţelor cu sume simbolice, sau procente simbolice, conform art. 1569 alin. (2), influenţează şi încurajează creditarea iresponsabilă, contravine mai multor articole din Constituţia României, art. 1 alin. (3) şi alin. (5), art. 16, art. 20, art. 57 şi art. 154 alin. (1),

generând, crize financiare periodice, sub pretextul cesiunei liber transmițibile, transformând debitorul într-un bun exploatabil, sursă de venit, încurajând astfel o practică veche și anume sclavia, prin metode moderne, democratice, sofosticat elaborate, interpretate convenabil prin hățișul legislativ, dar care nu demonstrează altceva decât existența sclaviei financiare moderne.

Deaceea solicităm constatarea neconstituționalității art.1569 alin. (2), art. 665 alin. (2) și alin.(5), art. 706 alin. (1) care aduce grave prejudicii cetățenilor și încalcă o serie de articole de lege din Constituția României. *"*

Cum era de așteptat, este respinsă excepția formulată în primă instanță, așa că mergem în recurs.

……

"CERERE DE RECURS

În cadrul dosarului ***nr. ..2016. Contestație la executare,*** *am depus cerere de sesizare a* ***Curții Constituționale*** *cu privire* ***la Excepția de neconstituționalitate a art. 1569 alin. (2), art. 665 alin. (2) și alin.(5), art. 706 alin. (1) din Noul Cod Civil, privitoare la Cesiunea de Creanță, la Încuviințarea executării silite, la prescripția ce operează numai la cererea persoanei interesate, prin care am solicitat:***

1. ***Să fie admisă în principiu excepția ridicată și să se dispună prin încheiere sesizarea Curții Constituționale, în vederea soluționării excepției de neconstituționalitate,***
2. ***Să dispună suspendarea judecării acestui aspect privind legalitatea executării silite și legalitatea Cesiunii de Creanță.***

Prin Hotărârea Curţii Constituţionale nr. 2 din 9 februarie 2016 pentru interpretarea articolului 135 alin. (1) lit. a) și lit. g) din Constituție, a fost explicată modalitatea de aplicare a instituției excepţiei de neconstituţionalitate.

Judecătorul ordinar nu se pronunță asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformităţii cu Constituţia a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:
→ obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție;
→ excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;
→ prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;
→ nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

Verificarea constituţionalităţii normelor contestate constituie competența exclusivă a Curții Constituționale. Astfel, judecătorii ordinari nu sunt în drept să refuze părților sesizarea Curții Constituționale, decât doar în cazul neîntrunirii condițiilor menționate anterior. În cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea normelor, instanța de judecată este obligată să sesizeze Curtea Constituțională

Autorii sesizării sunt părțile unui litigiu,aflat pe rolul unei instanțe judecătorești, obiectul sesizării îl constituie o lege în vigoare, ce ar trebui supusă controlului de legalitate exercitat de instanțele judecătorești, lege ce are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și de asemenea nu a fost constatată neconstituțională printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale.

<u>Onorată instanță, vă rog să constatați îndeplinirea cerințelor menționate în art. 29 alin (1) din Legea nr. 47/ 1992.</u>

Nici o lege nu poate îngrădi accesul la justiţie. Potrivit articolului 20 din Constituție, orice persoană are dreptul la satisfacţie efectivă din partea instanţelor judecătoreşti competente împotriva actelor care violează drepturile, libertăţile şi interesele sale legitime. Fără un acces efectiv la o instanță, drepturile oferite justițiabililor ar fi iluzorii. Astfel, dreptul de acces la justiție este înțeles ***ca un drept de acces concret și efectiv****, care presupune ca justițiabilul să beneficieze de o posibilitate clară și concretă de a contesta un act constituind o atingere adusă drepturilor sale.*
Pentru asigurarea protecţiei efective a drepturilor omului, nu este suficient a consacra drepturile materiale şi a preciza pe cale constituțională condițiile minime pentru realizarea unei justiţii echitabile, dar este necesar, de asemenea, a stabili unele ***garanţii procedurale de natură să consolideze funcţionalitatea acestor mecanisme.*** *Prin respectivele garanții procedurale, dreptul la un proces echitabil urmează a fi asigurat, în consecință, efectiv și eficace.*
Controlul concret de constituţionalitate pe cale de excepţie constituie singurul instrument prin intermediul căruia cetăţeanul are posibilitatea de a acţiona pentru a se apăra împotriva legislatorului însuşi, în cazul în care, prin lege, drepturile sale constituţionale sunt încălcate.
În acest context, dreptul de acces al cetățenilor prin intermediul excepției de neconstituționalitate la instanța constituțională reprezintă un aspect al dreptului la un proces echitabil.

*Pentru **a beneficia de un proces echitabil**, ambele părți implicate în litigiu **au dreptul să depună excepții de neconstituționalitate** în cadrul procesului. Astfel, cum **creditorii au beneficiat de această oportunitate de a contesta Legea dării în plată la Curtea Constituțională**, la fel și **debitorii au dreptul de a contesta pe parcursul procesului, procedurile de executare silită și actele de executare silită favorabile creditorului**. În acest sens, am detaliat în **Excepția de neconstituționalitate** depusă,situația creată de legislația referitoare la executarea silită, **ce creează serioase probleme de apărare a debitorului**, aflat evident într-o situație net inferioară creditorului.*

Vrem să trăim într-o Românie în care primează drepturile omului, ale cetățeanului de rând și nu activitățile deosebit de speculative ale unor entități financiare de o bună- credință, îndoielnică.

De aceea, solicităm instanței de judecată respingerea Încheierii din data de … prin care este respinsă ca inadmisibilă cererea de sesizare a Curții Constituționale cu soluționarea excepțiilor de neconstituționalitate a art. 1569 alin. (2), art. 665 alin. (2) și alin.(5), art. 706 alin. (1) din Noul Cod Civil, privitoare la Cesiunea de Creanță, la Încuviințarea executării silite, la prescripția ce operează numai la cererea persoanei interesate."

Realizez tot mai mult că, bătălia cea mare nu se duce atât de mult pe aspectul legislativ, cât pe trezirea conștiinței. Legea o cunoaștem cu toții, creditori, debitori, recuperatori, judecători, cu toții știm chiar dacă nu dorim să recunoaștem în unanimitate, că este încălcată legislația țării și Constituția României, prin aceste practici specifice bancherilor. Instituțiile creditoare beneficiază de instanțe specializate în litigiile cu proprii clienți, mulțumită intervenției FMI prin Banca Națională a României, fapt pentru care magistrații sunt obligați să participe la cursuri de formare continuă, în care sunt instruiți de formatori furnizați și plătiți de bancheri. Consecințele nu sunt greu de ghicit, iar rezultatele nu întârzie să apară. Deși în "Note Scrise" depuse la Tribunal, abordez cu precădere aspectul legislativ, în „Concluzii" depuse la dosar abordez problema din alt punct de vedere.

.....

„NOTE SCRISE

……

*Deoarece **Încheierea finală nr. …… din data ……2017,** am primit-o ulterior depunerii **cererii de recurs** în ceea ce privește **Excepția de neconstituționalitate,***

este necesar să precizăm lămuriri și completări pentru o ***înțelegere corectă a cererii de sesizare a Curții Constituționale a României.***

Astfel ***art. 665 alin. (2) și (5) și art. 706 alin. (1) Cod procedură civilă*** *invocate de debitorii* ***xxx și xxx*** *în* ***Excepția de neconstituționalitate,*** *apar corect menționate și în* ***Incheierea nr….2017.***

Nu înțelegem însă de ce se face referire la ***art. 666 alin. (2) și (5) și art. 707 alin. (1),*** *în condițiile în care în* ***Excepția de neconstituționalitate*** *nu sunt menționate. Deși executarea silită a demarat sub imperiul* ***art. 666 din Codul de procedura civilă****, nu acest articol de lege necesită controlul constitutionalității din două motive:* ***<u>în primul rând</u>*** ***art. 666 C.P.C. a fost deja declarat ca neconstituțional****,* ***<u>iar în al doilea rând</u>****,* ***nu există diferențe de criterii de acordare a incuviințării silite nici prin executor judecătoresc, nici prin Instanța de Judecată****. La fel de ușor oferă sau acordă* ***Încuviințarea executării silite și Executorii Judecătorești și Instanțele de Judecată****. Fiind trecuți prin ambele situații, nevoiți să trăim ambele experiențe* ***<u>nu am sesizat nici-o diferență</u>****.*

<u>Ca urmare a celor expuse în rândurile anterioare, vă rog să constatați Onorată Instanță, faptul că a fost respinsă ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate art. 666 alin. (2) și (5) CPC, în condițiile în care nici măcar nu am invocat art. 666 în Excepția de neconstituționalitate formulată.</u>

Indiferent conform cărui articol de lege este demarată executarea silită, prevederile legale, condițiile legale de acordare a Încuviințării silite sunt aceleași, în vigoare la data formulării cererii Excepției de neconstituționalitate.

În ***Excepția de neconstituționalitate*** *noi debitorii am semnalat* ***<u>lipsa unor condiții și criterii pe care trebuie să le îndeplinească creditorul</u>*** *pentru a i se acorda* ***Încuviințarea executării silite****, tocmai în ideea de a fi evitate abuzurile creditorului și nedreptățile la care este supus debitorul. În acest sens creditorul trebuie să dovedească* ***legalitatea acordării creditului, legalitatea contractului întocmit, disponibilitatea creditorului spre înțelegerea clientului, precum și o negociere reală cu acesta din urmă și nu în cele din urmă verificarea prescrierii creditului existent,*** *având în vedere că,* ***prescripția nu operează de plin drept, ci numai lacererea persoanei interesate.***

În motivarea ***Încheierii nr. ……2017,*** *se pare că e o neînțelegere: „****Art. 707 alin. (1) din Codul de procedură civilă: prescripția nu operează de plin drept, ci numai la cererea persoanei interesate”****.*

Art. 706 CPC alin. (1) *menționează faptul că prescripția nu operează de plin drept, ci numai la cererea persoanei interesate, iar art. 707 CPC prevede altceva.*

Art. 707

Suspendarea prescripţiei
(1) Cursul prescripţiei se suspendă:
1. în cazurile stabilite de lege pentru suspendarea termenului de prescripţie a dreptului de a obţine obligarea pârâtului;
2. pe timpul cât suspendarea executării silite este prevăzută de lege ori a fost stabilită de instanţă sau de alt organ jurisdicţional competent;
3. cât timp debitorul nu are bunuri urmăribile sau care nu au putut fi valorificate ori îşi sustrage veniturile şi bunurile de la urmărire;
4. în alte cazuri prevăzute de lege.
(2) După încetarea suspendării, prescripţia îşi reia cursul, socotindu-se şi timpul scurs înainte de suspendare.
(3) Prescripţia nu se suspendă pe timpul cât executarea silită este suspendată la cererea creditorului urmăritor.

În ceea ce priveşte ***prescrierea datoriei izvorâte*** *din* ***contractual de credit nr. ……, nu ne putem pronunța încă, atâta timp cât nu există o Hotărâre definitivă și irevocabilă în acest sens, ambele părți putând uza de căile de atac existente în vigoare.***

Și chiar dacă ***soluția pronunțată în dosarul nr. … nu depinde de constituționalitatea sau de neconstituționalitatea articolelor de lege invocate,*** *asta nu înseamnă că****, nu mai pot fi supuse controlului constituțional articolele de lege în vigoare,*** *menționate în* ***Excepția de neconstituționalitate.***

Art. 1569
Creanţe care nu pot fi cedate
(2) Creanţa ce are ca obiect o altă prestaţie decât plata unei sume de bani poate fi cedată numai dacă cesiunea nu face ca obligaţia să fie, în mod substanţial, mai oneroasă.

Per a contrario, conform art. 1569 alin. (2) și art. 1571 alin. (2), dacă creanța rezultată din contract credit nr……, are ca obiect plata unei sume de bani și nu altă prestație, poate fi cesionată indiferent cât de oneroasă poate fi, ori cât de speculativă poate fi operațiunea dintre cedent și cesionar.

Declarația prim-viceguvernatorului Băncii Naționale a României, vine să confirme și să completeze aspectele prezentate de noi cu privire la cesionarea creditelor neperformante, precum și ”legăturile strânse’’ dintre cesionar și cedent, determinate de interesele comune

Legal citată, intimata nu a formulat un punct de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate invocată, nici în prima Instanță, conform Încheierii nr.

...2017, de asemenea nici în recurs, dacă noi debitorii nu am primit nici până la acestă dată nici-un înscris depus de intimată.

De aceea, solicităm instanței de judecată respingerea Încheierii din data de ...2017 prin care este respinsă ca inadmisibilă cererea de sesizare a Curții Constituționale cu soluționarea excepțiilor de neconstituționalitate a art. 1569 alin. (2), art. 665 alin. (2) și alin.(5), art. 706 alin. (1) din Noul Cod Civil, privitoare la Cesiunea de Creanță, la Încuviințarea executării silite, la prescripția ce operează numai la cererea persoanei interesate.

CONCLUZII SCRISE

……..

*Conform **Excepției de neconstituționalitate**, legislația în vigoare favorabilă creditorilor și cesionarilor, această problemă, ce face obiectul dezbaterilor și confruntărilor în prezent, își are rădăcini încă din faza precontractuală, având ca scop semnarea contractului ipotecar, în condiții neclare pentru împrumutat, dar în cunoștință de cauză pentru creditor, **ce oferă aplicantului de credite spre semnare un contract de credit tipizat, preformulat, în care sunt inserate clauze favorabile numai creditorului, deci un document de adeziune**, pe care aplicantul de credit alege să semneze sau nu, aceasta fiind singura lui alegere. Dacă aplicantul de credite, la modul general refuză să semneze asemenea contract de credit, atunci piața creditelor de orice fel încetează, înainte de a începe. Ce-l determină pe aplicantul de credite să semneze un asemenea contract? **Încrederea în instituțiile statului**, ce au supus controlului activitatea de creditare a creditorului, ce au autorizat contractele de credite preformulate ale creditorului pentru această activitate economică.*

Aplicantul de credite solicită un credit în funcție de ceea ce și-a propus să achiziționeze, neavând preferințe neapărat asupra valutei sau a tipului de valută. Constată cu mirare că nu se poate încadra legal pentru o anumită sumă în moneda națională, ci numai în valută, condițiile de creditare fiind drastice pentru moneda națională și destul de relaxate pentru alte monede.

Această practică nu este întâmplătoare, este chiar generatoare de profit dacă luăm în considerare riscul valutar și dobânda variabilă, mereu crescătoare suportate numai de împrumutat.

Curios lucru, deși creditarea în moneda națională a fost de-a dreptul imposibilă, conversia creditului în monedă națională deasemenea a fost de-a dreptul imposibilă, în schimb, executările silite prin poprire pe salariu se fac în moneda națională. De ce în lei? Pentru că executorul judecătoresc nu poate executa veniturile în valută. De ce nu poate executa veniturile în valută? Pentru că

debitorul nu are valută. De ce debitorul nu are valută? Pentru că salariul lui este în lei. Atunci debitorul de ce nu a fost creditat în lei? Aici poate deține răspunsul creditorul, debitorul fiind total nedumerit, având în vedere incultura financiară în care se zbate și gradul redus de înțelegere al acestuia, că doar nu oricine face parte din elită.

Debitorul plătește scump datorită inculturii financiare și datorită lipsei de experiență în domeniu, dar se pare că, nici instituțiile financiare nu reușesc să învețe din propriile greșeli comise în țările vecine și vin tot cu lecțiile neînvățate pe plaiurile noastre mioritice.

"Istoria creditării în CHF a început în anii '80 în Australia, Noua Zeelandă, recent continuând cu țările din estul Europei. În Cipru, peste 20.000 de cetățeni britanici au contractat credite în franci elvețieni pentru achiziția de imobile, iar în Franța Banca BNP Paribas este cercetată penal, fiind suspectată de practici înșelătoare în procesul acordării de credite în franci elvețieni. Peste tot creditul în CHF a avut același comportament, lăsând în urmă familii distruse, faliment personal, tragedii. Aceste lucruri constituie dovezi imbatabile asupra consecințelor creditării în CHF." Asta nu înseamnă că creditarea în euro sau alte monede decât cea națională, au avut parte de alt tratament.

„Mai mult, s-a identificat chiar ***modelul după care sunt acordate aceste credite,*** *conform unor autori:*

Împrumuturile în valută, de obicei țintesc persoanele cu venituri medii sau mici din țări cu economie slab dezvoltată sau în tranziție, cu monedă națională instabilă sau lipsită de credibilitate – și/sau dobânzi mari. Băncile care creditează sunt adesea, dar nu întotdeauna, bănci străine, care operează într-un context legislativ slab, cu o protecție a consumatorului slabă sau inexistentă*". Conform regulamentului BNR nr.11/2008 pentru modificarea și completarea Regulamentului nr.3/2007 privind limitarea riscului de credit la creditele destinate persoanelor fizice, ar fi trebuit să se țină cont în determinarea gradului maxim de îndatorare de riscul valutar, de informarea corectă a clienților a posibilității majorării sumelor datorate, ca urmare a riscului valutar și riscului de modificare a dobânzii variabile și riscul creșterii costului creditului din comisioane și alte cheltuieli privind administrarea creditului, dar toate aceste prevederi ale Regulamentului BNR au fost ignorate total, situație în care suntem și noi debitorii xxx și xxx.*

Aceste ***„greșeli premeditate"*** *nu i-au afectat deloc pe creditori, ba din contră le-au adus profituri fabuloase.*

Banca X afirmă în nenumărate rânduri că acţiunile pe care le întreprinde sunt legale, temeinice, respectă legile ţării în care îşi desfăşoară activitatea, oare atunci de ce apar informaţii care nu onorează deloc instituţia financiară în cauză?

"Autorităţile din Bulgaria au amendat subsidiara locală a băncii austriece Raiffeisen International cu 5,58 milioane leva (2,85 milioane euro) pentru concurenţă neloială, acuzând instituţia de credit că a atras clienţi cu o promoţie de asigurări gratuite, care au fost ulterior anulate."

'Comisia Europeană a amendat în 2002 aceste bănci, printre care se numără Erste Bank, Raiffeisen Zentralbank și Bank Austria, o divizie a UniCredito, cu suma totală de 124,3 milioane de euro (165 de milioane de dolari) într-un caz care a dus la dezvaluirea unor „încălcări șocante" ale legislației antitrust. Cartelul format de băncile austriece purta numele de Lombard Club."

„Oficiul pentru concurența din Ungaria (GVH) a condamnat 11 bănci la plata unei amenzi record pentru că în urmă cu doi ani acestea au pus la punct un cartel destinat să impiedice clienții să-și ramburseze anticipat creditele în valută, transmite MTI.
Cele 11 bănci au primit amenzi totale de 9,48 miliarde de forinți (32 milioane de euro), a explicat GVH într-un comunicat de presă publicat luni. Majoritatea băncilor amendate sunt filiale ale băncilor străine, de exemplu Erste Bank, Raiffeisen Bank, UniCredit, Intesa Sao Paolo si BNP Paribas."

„Consiliul Concurenței a amendat Raiffeisen Bank cu 14 milioane de lei (3,37 milioane de euro) pentru furnizarea de informații inexacte în cadrul investigației privind contextul pieței bancare și interbancare din octombrie 2008, când s-a suspectat o înțelegere între bănci privind nivelul ridicat al dobânzilor."

„Serviciul Federal Antimonopol rusesc a inițiat două cazuri împotriva filialei rusești a băncii Raiffeisen Bank și a nouă companii de asigurări, informează Kommersant. Acestea sunt suspectate de încălcarea articolului 11 al legii federale "A protecției concurenței"."

"Şocantă la scandalurile LIBOR şi EURIBOR nu este doar manipularea indicilor, investigată de autorităţi din întreaga lume, ci şi colaborarea între bănci care se presupune că ar fi concurente. Decizia de astăzi trimite un mesaj clar că CE este hotărâtă să se opună şi să sancţioneze aceste activităţi de tip cartel în sectorul financiar. Concurenţa sănătoasă şi transparenţa sunt de importanţă crucială pentu ca pieţele financiare să funcţioneze corect, în serviciul economiei

reale, şi nu în interesul câtorva persoane", a declarat în comunicat Joaquin Almunia, vicepreşedinte CE pentru concurenţă.

Se pare că au predispoziție către ilegalități și în mod special preferă cartel bancar și dobânzi foarte mari, probleme cu care ne-am confruntat și noi debitorii.

În perioada de dinaintea crizei, ofițerii de credite aveau ordine clare: să crediteze pe oricine, indiferent de tipul de credite, indiferent dacă se califică sau nu pentru creditare, indiferent de tipul iluziei vândute, important era să fie cât mai mulți împrumutați prinși în plasa creditării, în sistem, deoarece dețineau posibilitatea manipulării indicilor libor, euribor, iar legislația executărilor silite pe plan local, le dădeau posibilitatea executării debitorului în orice condiții, fără un control asupra modului ilegal de creditare, asupra modului ilegal de executare și evacuare, bancherul fiind plasat deasupra legii încă de la început. Am încercat încă din 2012 să aducem la cunoștință instanțelor de judecată modul de operare al acestor operatori financiari, din proprie experiență, cu lux de amănunte, însă fără succes. Am cerut și nu o dată să fie analizat dosarul de creditare, spre a dovedi ilegalitățile comise, dar fără resurse financiare, nu am mai putut continua procesele în apel, recurs, așa că bancherii au făcut în continuare ce au știut ei mai bine.

Omul modern a dobândit capacitatea de a fi de acord, de a accepta şi a se conforma fără dubii, fără întrebări, fără preget. Victimă sau complice, el se lasă tras şi dus de curentul principal (main stream) al influenţării automate şi al persuasiunii. În aceste situaţii generate de societatea post-modernă, nu prea se mai poate vorbi de liberul arbitru. Conştiinţa se ascunde în umbră, de bună voie. Oamenii se lasă atraşi de bună voie în întunericul unei nopţi care pare calmă.

Aceşti agenți economici ce desfășoară diferite activități pe teritoriul țării noastre sunt numiți jucători în piață. Pentru ei totul este un joc, viața noastră, lociunța noastră, siguranța zilei de mâine a noastră și a copiilor noștrii. Prin semnarea acestor contracte de credite, am intrat în jocul lor. Oare să fie vorba despre loterie, poker sau chiar de Balena albastră ?

Jocurile de suma nula (zero sum game) sunt jocurile în care ceea ce câștigă unul dintre jucători, pierde celalalt. Acestea sunt jocuri strict competitive în care ***câștigul unuia poate însemna ruina celuilalt****. În economie și societate, când în astfel de jocuri câştigă doar unii (pentru că beneficiază de mărime, de monopoluri, de controlul procesului legislativ, de tratate și opinii legale scrise de experții plătiți de jucătorii privilegiați, de instanțe specializate și de mass-media controlată) se ajunge la ultraconcentrarea averii. Toți ceilalți își pun gaj*

viitorul pentru a-şi plăti datoriile. După care urmeaza ieşirea din impas, prin explozie socială. Evident, aceasta nu este o solutie optimală.

Ar fi de preferat o revoluție de catifea în acest sens, ***controlul legislativ al Curții Constituționale,a articolelor de lege invocate, pentru remedierea erorilor legislative.***

Atunci când contractul considerat „legea părților", reprezintă un raport juridic de putere, cel mai puternic își impune legea celui mai slab, și adeseori, consacră strivirea celui mai slab de către cel puternic, ***contravine art. 1236 Noul Cod Civil- Încheierea contractului.***

Încheierea contractului
Art. 1236
Condiţii
(1) Cauza trebuie să existe, să fie licită şi morală.
(2) Cauza este ilicită când este contrară legii şi ordinii publice.
(3) Cauza este imorală când este contrară bunelor moravuri.

Contractul, construit ca un instrument al abuzului, poate da o aparență de legalitate intereselor meschine, fraudei, profitului ilicit etc. și poate determina inegalitățile sociale și economice, și atunci el nu mai este un element benefic de structură a edificiului, ci un risc de ruină a acestuia.

Cel puternic, asemenea unui terorist ce i se ia arma cu care ucide la întâmplare oameni nevinovați, devine deosebit de revoltat și de recalcitrant, se dă cu fundul de pământ, țipă, zbiară că i s-a luat arma, cu care teroriza oamenii, comunitatea, era dreptul lui. Astfel cel puternic, dacă i se ia arma legislativă cu care terorizează o țară întreagă, se va dezlănțui cu toată forța lui, se va opune categoric, dar în timp se va obișnui și cu un profit mai mic, decât să-și încheie afacerile în acest domeniu, decât să fie nevoit să muncească ca oamenii de rând.

Creditorul și cesionarul, adevărați jucători în piață, suferă de un handicap sever: ***lipsa de empatie****. Nu știm dacă se poate trata psihologic sau psihiatric, însă se poate trata cu succes* ***legislativ****.*

Numai statul prin instituțiile sale poate aplica acest tratament, cu efect benefic pentru ambele părți.

*Numai că statul, prin instituțiile sale, îl țin de mâini și de picioare pe debitor, pentru a putea bancherul împreună cu recuperatorii săi, să-l buzunărească cum trebuie. Dacă statul român, refuză să mai fie părtaș la asemenea "****buzunăreală****" legală, bancherul țipă, plânge, reclamă necontenit drepturile sale ce nu-i mai pot fi răpite, dar care din păcate răpesc dreptul debitorului la un trai decent pentru el*

și familia lui, devenind neputincios în a-și apăra micuții de abuzurile și agresiunile creditorului și cesionarului.

Statul apără minorii prin instituțiile abilitate în acest sens, de proprii părinți, de dascăli, pentru a nu rămâne traumatizați, dar îi lasă total descoperiți față de creditori și recuperatori, fiind privați de cele mai elementare drepturi ale copilului: dreptul la hrană, dreptul la îmbrăcăminte, dreptul la un acoperiș deasupra capului, dreptul la o copilărie lipsită de grijile materiale. Nu-și pot permite nici să viseze la un viitor, datorită ratelor lunare mult dimensionate de către creditori, prin care le obligă părinții la eforturi financiare insuportabile. Odată aruncată în stradă familia cu copii cu tot, chiar cu concursul statului care ar fi trebuit să-i protejeze de aceste abuzuri, nu mai interesează pe nimeni, unde sunt adăpostiți copiii, unde înoptează, cum se vor descurca pe mai departe, ba din contră, drept ***ofertă la pachet****, le sunt poprite și salariile. Acum protecția copilului nu mai demarează anchete, împotriva agresorilor legali,* ***pentru a nu destabiliza indicatorii macroeconomici.***

S-a întrebat cineva ce se ascunde în sufletul unui biet copil de câțiva anișori în acele momente? Nu, desigur, mai importantă este ***stabilitatea sistemului financiar*** *decât starea fizică și psihică a micuților aflați în asemenea situații. Mai întâi este nedumerit pentru ceea ce se întâmplă, plânge, nu înțeleg ce au acești adulți cu ei de ce le fac atâta rău, nu înțeleg ce are statul cu ei de sprijină asemenea* ***acțiuni împotriva umanității****. Treptat durerea și suferința din suflet se transformă în ură împotriva celor ce îi chinuiesc pe ei și părinții lor, treptat în sufletul lor încolțește* ***neîncrederea în instituțiile statului****. Acești copii ajunși adulți, nu știu dacă vor mai avea tactul și răbdarea de a-și mai căuta dreptatea în instanță, precum părinții lor, care, gata să iasă la pensie împreună cu judecătorii de pe sălile judecătoriilor și tribunalelor, în speranța că-și vor găsi dreptatea.*

Creditorul și cesionarul, prin acțiunile lor oarecum legale , dar în mod cert imorale, seamănă vânt, culeg furtună, ***declanșează adevărate bombe sociale*** *în ignoranța lor,* ***acești copii vor fi motivul frământărilor sociale de mâine****. În zadar vor fi etichetați și catalogați drept* ***golani, vagabonzi, elemente perturbatoare ale societății****, în zadar se va încerca înghesuirea gunoiului sub preș, va răbufni mizeria la suprafață. Vor dori dreptate, dar pe alte căi, mai degrabă directe și imediate, vor dori să-și răzbune părinții chinuiți și umiliți ani și ani și ani de-a rândul.*

Trebuie să înțelegem foarte bine acest fenomen, trebuie să înțelegem foarte bine interesele noastre ca popor. ***Cum ne vom redresa ca popor cu o societate bolnavă cu oameni bolnavi?*** *Cui folosește bunăstarea sistemului bancar, ce fac bancherii cu banii acumulați? În societate nu se vede, nu sunt interesați bancherii de siguranța cetățeanului de rând și nici de un acoperiș deasupra capului. În schimb observăm la nivel mondial crize financiare, precedate de crize de moralitate,*

frământări sociale ce generează îngrijorări din ce în ce mai mari, escaladarea fenomenului de terorism, căruia nu i se cunoaşte nici acum sursele de finanţare.

Dacă ne acoperim ochii, ne astupăm urechile, refuzând categoric să percepem realitatea aşa cum e, nu facem decât ***să hrănim şi să creştem aceste instituţii financiare****, până în stadiul de adevăraţi dinozauri finaciari, ce vor lovi cu cozile lor puternice instituţiile statului, muşcând mâna celui ce le-a hrănit. Striviţi sub greutatea acestor imense creaturi şi apoi devoraţi, chiar nu mai contează din ce categorie am făcut parte:* ***victime sau complici****. În asemenea stadiu sunt mult mai greu de potolit şi de domolit legislativ asemenea creaturi scăpate de sub control, ca într-un experiment de laborator financiar, dar nu şi imposibil, dacă rezistăm acestui proces de modificare a conştiinţei, de suprimare a conştiinţei.*

Declaraţia prim-viceguvernatorului Băncii Naţionale a României, vine să confirme şi să completeze aspectele prezentate de noi cu privire la cesionarea creditelor neperformante, precum şi ”legăturile strânse’’ dintre cesionar şi cedent, determinate de interese comune, potrivnice debitorului.

Instanţa de judecată, refuzând să sesizeze Curtea Constituţională în vederea controlului legislativ a ***art. 1569 alin. (2), art. 665 alin. (2) şi alin.(5), art. 706 alin. (1) din Noul Cod Civil, privitoare la Cesiunea de Creanţă, la Încuviinţarea executării silite, la prescripţia ce operează numai la cererea persoanei interesate,*** *nu face decât* ***să plaseze creditorul şi cesionarul în continuare deasupra legii****, împiedicând creditorul să devină responsabil în activitatea de creditare.*

<u>De aceea, solicităm instanţei de judecată respingerea Încheierii din data de ……2017 prin care este respinsă ca inadmisibilă cererea de sesizare a Curţii Constituţionale cu soluţionarea excepţiilor de neconstituţionalitate a art. 1569 alin. (2), art. 665 alin. (2) şi alin.(5), art. 706 alin. (1) din Noul Cod Civil, privitoare la Cesiunea de Creanţă, la Încuviinţarea executării silite, la prescripţia ce operează numai la cererea persoanei interesate.”</u>

Se pare că nu am impresionat pe nimeni. Sentința e ca de obicei: Respinge cererea ca neîntemeiată. Deci problemele debitorilor sunt inexistente, pot să suporte mai mult chiar, decât atât, deci nici-o problemă, mergem cu legislația actuală în continuare în privința executărilor silite.

Nici nu s-au deranjat recuperatorii să depună la dosar, măcar un înscris în apărarea lor, sentința fiind totuși favorabilă lor în final, ceea ce mă face să cred că nu erau chiar străini de sentința judecătorească ce urma să fie. Am fost sfidați prin indiferența lor și încă o dată ne-au demonstrat indirect dacă mai era nevoie, cât

suntem de mici și neputincioși. Așa că dragi aplicanți de credite, nu vă înghesuiți, nu vă călcați pe picioare, stați frumos la rând, cu legislația în vigoare a executărilor silite și posibilitatea creării banilor virtuali, veți fi creditați cu toții, întreaga planetă chiar, poate și încă două planete vecine, neavând nevoie nici măcar de tiparniță.

Am crezut eu, că pot zdruncina convingeri, mentalități, dar, numai Dumnezeu poate înmuia inimi, numai Dumnezeu poate ilumina oamenii. Simt nevoia să mă retrag, să caut să înțeleg ce se întâmplă. De ce simt mâhnire? N-ar trebui, dar am făcut greșeala să îmi pun nădejdea în oameni. "Oamenii sunt ca oamenii", spunea un sfânt părinte, "nu-ți poți pune nădejdea în ei, nu te poți supăra pe ei", nu pot face mai mult decât înțeleg. De ce mă deranjează nedreptatea, că doar de-alungul istoriei, cu puține excepții, dreptatea a fost de regulă de partea banului, de partea puterii. Am avut așteptări mai mult decât trebuia, iar bancherii au avut grijă să mă trezească la realitate. Era clar că cei puțini și influenți nu vor renunța niciodată la ideea de a exploata pe cei mulți, găsesc ei metode și metode, chiar dacă s-a abolit sclavia oficial. Îmi doresc camioane pline cu bani să le basculez în "ograda" bancherilor, să-i văd, în sfârșit fericiți, să aibă ce număra și să lase oamenii în pace.

Părintele Paisie Aghioritul spunea că, omul trebuie să fie conștient de unde până unde e responsabilitatea lui și de unde trebuie să cedeze problema , din ce punct trebuie să predea ștafeta, să-l lase pe Dumnezeu să rezolve problema, cum numai el știe, pe căi, cum numai el le cunoaște. Dumnezeu mă trage de mânecă în acest fel, invitându-mă să mă retrag pe margine, contribuția mea s-a încheiat, va fi preluată în continuare, dacă Dumnezeu vrea, tot universul "conspiră" în rezolvarea acestei probleme. Dar nerăbdarea poate, îmi bruiază intuiția, încăpățânarea, poate, mă face să cred că pot eu singură să merg până la capăt.

Dumnezeu îngăduie asemenea nelegiuri până la un anumit punct, cu un scop precis, poate în mod pedagogic, poate avem și noi "polițele" noastre de plătit. Când va sosi momentul, le va dejuca toate planurile la nivel subtil acestor profitori. Noi nu știm cât va dura , poate ani și ani, poate mai mult sau mai puțin, dar noi cei ce suntem abuzați, exploatați, nu avem răbdarea necesară, noi vrem să se facă dreptate aici și acum, numai că Dumnezeu acționează atunci când trebuie, nu când vrem noi.

Al Capone a dominat lumea interlopă din Chicago, ajungând conducătorul unei mari rețele de crimă organizată, obținându-și veniturile din afaceri de jocuri de noroc ilegale, din rețele de bordeluri, iar în anii regimului Prohibiției în SUA, din trafic ilegal de băuturi alcoolice, la care se adăuga extorcarea de bani sub forma taxelor de protecție . Între anii 1920- 1930 părea de neînvins, fenomenul părea de necontrolat, ca în 1931 să ia totul sfârșit în mod miraculos; până atunci i-a fost îngăduit să comită nelegiuiri. Bancherii sunt chiar mai periculoși, cu toate aranjamentele legale, ajutați de stat pentru a deposeda debitorii de bunuri și valori, îngenunchiază o țară întreagă, până când? Nu știm.

10. Incultura debitorului

Șeful ARB și CEC Bank face o declarație surprinzătoare, cel puțin:

"Dacă ai primit ceva cu împrumut, trebuie să-l dai înapoi. Deci să nu-şi închipuie nimeni că poate scăpa de o datorie: fie face puşcărie, fie i se iau toate bunurile."

Cred că trebuie să fie teribil de disperat, cred că are multe credite de recuperat pe cumetrii, nu-și permite să scape din plasă nici-un creditac, bun de plată. Am cunoscut persoane, foarte puține, cu credite ipotecare la care nu au avut nici-o problemă; creditul a fost în lei, cu dobândă fixă pe toată perioada creditării, cu rată lunară fixă pe toată durata creditării și chiar au terminat de plătit creditul fără evenimente neplăcute, au rămas și cu imobilul cumpărat prin bancă. Cum e posibil așa ceva?

Au achiziționat imobilul prin bancă, dar numai prin intermediul unor cunoștințe apropiate, care lucrau în bancă, nu prin Banca X în nici-un caz. În afară de aceste puține persoane privilegiate, noi toți ceilalți care am achiziționat locuințe prin bancă, am fost de sacrificiu, ni s-au făcut contracte dintre cele mai draconice, cele mai dezastruoase pentru noi împrumutații și foarte avantajoase pentru bănci, pentru a putea scoate de pe urma noastră atât profituri uriașe, cât și creditele de milioane de euro, neplătite în urma fraudelor bancare. Referitor la amenințarea cu închisoarea a celor care nu plătesc creditele, formulată de șeful ARB, am văzut cu mai mulți ani în urmă, o hotărâre judecătorească a unei persoane, în care era precizat faptul că împrumutatul nu poate fi condamnat la închisoare pe motivul neachitării creditului, deoarece banca ia oferit creditul de bună voie, deci și-a asumat răspunderea odată cu acordarea creditului, banii nu au fost furați.

Acest șef al ARB, dar și al CEC Bank (bancă de stat) lucrează la limita legii dacă uzează de asemenea amenințări. Tot acest șef ARB, președinți de bănci comerciale, precum și membrii ai consiliului de administrție BNR, au venituri lunare de câteva zeci de mii de euro, cred că realizați că țin cu dinții de creditacii în continuă scădere ca număr, pentru a-și încasa aceste venituri deloc neglijabile. Dacă ne gândim, cei mai mulți dintre noi, oamenii de rând, nu reușim într-o viață de om să economisim acești bani pentru o locuință, iar dumnealor își pot permite să cumpere câte o locuință, mai modestă cei drept, în fiecare lună și tot ei sunt foarte înverșunați împotriva împrumutaților greu încercați de povara creditelor bancare; sunt debitori care au ajuns să aibe rate lunare mărite și de două ori și de trei ori decât au fost ratele inițiale și cu toate astea nu dovedesc nici-un fel de înelegere

față de aceștia. Cu aceste venituri lunare, le-au fost cumpărate conștiința, acesta fiind singurul criteriu de a stabili așa zisa mare capacitate remunerată generos. Doar în lipsa conștiinței pot obliga oamenii la plăți astronomice, doar în lipsa conștiinței pot raporta profituri uriașe. În cazul nostru nu am ajuns să avem rate lunare dublate sau triplate, pentru că am intrat în imposibilitate de plată mult mai devreme decât alți debitori, altfel creșteau și la noi ca și la ceilalți debitori.

O altă declaraţie a guvernatorului BNR:

“ Clauzele abuzive sunt parte a unor contracte pe care oamenii le-au semnat/ Într-un stat de drept iți asumi ceea ce semnezi. Clauzele abuzive sunt parte a unor contracte pe care oamenii le-au semnat.
-Într-un stat de drept, dacă semnezi ceva iți asumi ceea ce semnezi.
-Sunt persoane care spun vezi doamne că n-au știut ce semnează
-Băncile dau cu împrumut nu banii lor ci banii deponenților. Băncile nu depun banii din depozite într-un seif de unde să îi scoată și cu dobandă, ci împrumută cu mai multă sau mai puțină abilitate clienților. Așa funcționează băncile.”

Eu aş avea alte explicaţii referitoare la modalitatea de funcţionare a băncilor, dar prefer să o abordez separat în alt capitol, în alt context.

Cum spuneam în paginile anterioare, contractul de credit este bătut în cuie cu tot cu clauze abuzive şi nu poate fi modificat decât de bancă, unilateral şi după bunul plac al băncii.

Frecvent suntem avertizaţi pe canalele de televiziune că urmează imagini care ne-ar putea afecta emoţional, dar nu e nimeni interesat să afle cât de emoţional sunt afectaţi cei executaţi silit, cei evacuaţi silit. De asemenea, tot pe canalele de televiziune suntem îndemnaţi să reclamăm nereguli ce ne afectează calitate de consumatori, că doar suntem cetăţeni europeni şi avem drepturi, dar nimeni nu este interesat de drepturile noastre ca cetăţeni europeni când vine vorba de contractele de credit încheiate între consumatori şi bănci. Că nu ai aer condiţionat într-o cameră de hotel, te afectează pentru câteva zile, dar că eşti abuzat într-un contract de credit te afectează o viaţă-ntreagă.

- “Au, nea guvernatorule, strigă debitorul împovărat şi supraîndatorat, uite ce mi-o făcut băncuţa asta!

- Ce să-ţi fac prostănace, incult financiar, ai semnat, acum plăteşti.

- Ai bre nea guvernatorule, nu ştiu io d-astea, în incultură financiară m-o făcut maica mea şi n-o avut bani să mă deie la şcoli mai înalte.

- Asta nu-i o scuză, idiotule, trebuia să ştii, ai semnat, eşti bun de plată.

- Au bre nea guvernatorule, noi ăştia proşti da' mulţi, credeam că eşti tătucul nostru, ce mă fac acum, trebuie să ştiu tot cât e în lună şi în stele, ce mă fac dacă merg la spital, trebuie să ştiu medicină, altfel risc să primesc tratament greşit, dacă merg la magazin trebuie să ştiu chimie alimentară, dacă mă intoxic, vai..., şi-mi trebuie şi laborator de analize a alimentelor acasă, de unde bani, şi-mi trebuie şi.... Toate minţile luminate să apeleze la mine să mă înveţe şi pe mine cu ce facultate să încep, măcar la frecvenţă redusă!

- Expică-mi şi mie brea nea guvernatorule, ca la proşti, că vreau să mă cultiv şi io financiar, ce îs alea: produse derivate toxice, înţelegeri de tip cartel, club Lombard, manipulare robor, euribor...

- Hai sictir, debitor obraznic, nu ţi se pare că vrei să ştii prea multe?

- Uite ce mi-o zis, bre nea guvernatorule, bancheru':

- Derbedeule, locuinţa ta de vară e afară!

- Atunci cea de iarnă unde e, întrebai eu.

- Nu ştiu, nu ne interesează, mi-o răspuns, că noi nu suntem de la societate de binefacere!

- Atunci dacă nu sunteţi de la societate de binefacere, sunteţi de la societate de răufacere! Cred că trebuie să ies din ţară şi să intru din nou, ca imigrant, doar aşa să beneficiez de un acoperiş deasupra capului sau să cer azil economic, social lui Kim- Jong-Un.

Plecai cam abătut pe stradă, simţeam că mă răstorn, mă clătinai pe picioare, aşa că mă trezi c-o geantă-n cap:

-Bea mai puţin tăntălăule, ia pune-i fiola domnule poliţist.

Primi amendă şi de la nenea poliţaiu, nu m-o găsit cu alcolemie, dar o zis că poluez atmosfera. Cum dom'le că n-am nici bicicletă, dar maşină, dar mi-o zis că expir dioxid de carbon. Promisei că atenuez fenomenul, merg cu un ghiveci cu o plantă în braţe, dar nimic, amendă tot primii că doar trebuia sa-şi facă planul de amenzi.

- Uite ce mi-o zis bre nea guvernatorule doctoru' de familie: ai anemie, ce-nsemnă asta bre nea guvernatorule?

- He, he, he, nătăfleţule, anemia ta înseamnă bunăstarea băncilor comerciale, stabilitatea sistemului financiar.

- Uite, ce mi-o zis nea guvernatorule: mai manâncă şi tu măcar din când în când.

- Ceee...? Doctorul ăsta nu ştie politici macroprudenţiale, indici macroeconomici, pune ţara în pericol, stabilitatea sistemului bancar, pericol de risc sistemic, DNA-ul pe el....

- Bre nea guvernatorule, dar după logica mea, dacă io, debitorul nu mă hrănesc, cum pot să mai trăiesc să muncesc să dau bani la bancă?

- Prostovane, ce ştii tu, uneori debitorul e mai valoros mort decât viu, se scot bani frumoşi după asigurările de viaţă.

- Ai lasă bre nea guvernatorule, că o mai cunoscut ţărişoara asta trădători şi tot o rămas independentă. Râul, ramul, mi-e prieten numai mie, iară ţie...

- Să crezi tu asta prăpăditule, râul secat şi ramul uscat sunt demult vândute şi se supun acum necondiţionat investitorilor străini.

- Vai de mine nea guvernatorule, io nu vreau să fac rău ţărişoarei mele, ce să fac acuma?

Mă gândesc, mă gândesc, mă gândesc... mi-adusei aminte, maica mea mi-o zis: Dorele, să nu ignori sfaturile medicului! Aşa că mă hotărâi: luna asta nu mai plătesc rata la bancă, cumpăr de mâncare. Cumpărai o bucată de slană, o bucată de telemea de oaie, praz, muştar, un codru de pâine şi.... Au, mi-adusei aminte, risc sistemic, ce mă fac? Îmi pare rău şi vreau să mor şi-am chemat televiziunea ca să plâng în faţa lor. Plâng. Mănânc şi plâng.Mănânc! Telefonul sună, ştiu io cine sună, dar nu pot să răspund când mănânc. Parcă mă simt mai bine, o avut dreptate doctoru' ăsta dom'le, bun doctor, bun! Răspunsei la telefon, o voce blândă şi mieroooasăăă..., di mult nu mi-o mai vorbit cineva aşa frumos. O zis că e de la SOS K... şi nu mai ştiu cum, că n-am înţeles tot, şi-o zis că-mi face un contract foarte avantajos. Cum să refuz asemenea persoană drăguţă, asemenea ofertă, aşa că mă dusei la adresa cu pricina. În biroul frumos aranjat la o măsuţă, îmi puse în faţă un contract cu cifre....îîîîî aşa ameţitoareee...,că scăpai pixu pe jos şi pusei mâna la ochi, apoi ridicai ochii ca să mă deconectez de la problemă spre televizoru' din perete şi exclamai: vai ce televizor frumos aveţi! Dar interlocutorul meu când o ridicat ochii la televizor şi-o pus mâinile în cap şi-o exclamat:

- Legea dării în plată s-a promulgaaaat... Auuuu ce ne facem noi acum?

L-o boscorodit pe Zamfir, nu le-o fi cântat la nai cum trebuie? O vinit şi nea guvernatoru' cu bancheri după el, plângea de i se înodau lăcrimile în barbă. Încercai să-l consolez:

- Ai bre nea guvernatorule, nu mai plânge bre atâta, că doar n-o murit profitu di tot, o mai rămas ceva de el.

- Tu să taci din gură idiotule, ieşi afară.....

- Nu-l lăsa mă să iasă că nu a semnat angajamentul de plată. Tot recuperatorii i-o încurajat pe bancheri zicându-le:

- Ai lasă că găsiţi voi alţi creditaci naivi pe care să-i storceţi voi bine, după care să ni plasaţi şi nouă să-i mai stoarcem şi noi încă o dată.

Profitai de învălmăşeală şi dispărui pe uşă, în urma mea coborând pe scări s-o auzit o pocnitură; cred că o desfăcut şampania, zisei eu şi coborâi în continuare agale pe scări. Când ajusei aproape de parter, doi brancardieri cu o soră medicală, mă dădură în fund pe spate, strigând în goana lor:

-La o parte încurcă lume, nu vezi că ne grăbim?

Ajunsei afară, o zi frumoasă călduroasă, în stradă multă lume, veselie mare, oamenii cântau, jucau în horă, aruncau cu confeti, să fi venit crăciunul, dar parcă nu ninge. "Trăiască DIP", „Trăiască DIP", strigau în cor, mă luară şi pe mine în horă; întrebai în stânga, în dreapta, cine-i DIP ăsta mă, că nu-l cunosc. În sfârşit s-o găsit cineva să mă lămurească şi pe mine:

- Ne ajută să ne scuturăm carcalacii din spatele nostru, ne ajută să ne debarasăm de ei.

Ia uite dom'le mare erou DIP ăsta şi io n-am ştiut. O ieşit şi brancardierii cu asistenta şi cu nea guvernatoru' în fund pe targă. Cred că l-o luat cu frisoane, că o avut un fular în jurul gâtului înfăşurat. Mă apropiai de el:

- Ai bre nea guvernatorule, te văd cam palid, ori în turnul ăla a lu' matale de fildeş n-ai un doctor bun, un consilier mai bun? Doctorul ăsta al meu e tare bun, ţi-l recomand şi matale, chiar dacă nu ştie el indici macroeconomici, dar eu m-am făcut bine.

Oamenii, aruncă spre el cu monede mici de 1 ban şi de 5 bani, mă gândesc ce oameni generoşi, io dat şi lui de-o pâinică. N-o putut să îi adune de pe jos, că îi lua tensiunea asistenta. O vinit să-l consoleze şi o doamnă impunătoare cu o maşină AND, ... au, iar am citit invers. Se pare că n-o fost zâna bună că s-o albit instantaneu.

Las oamenii pe stradă cu veselia lor şi plec agale la serviciu. Se pare că o avut dreptate nea guvernatoru' cu criza economică, risc sistemic, că mi-o zis patronu':

-Dorele, mi-ai făcut destule belele, ia aici de-o gogaşă şi dispari să nu te mai văd.

Mergând aşa abătut pe stradă, mă bate cineva pe umăr:

- Ce mai faci măi Dorele?

- Dom' director de la scoală, ce surpriză? Tocmai rămâsei fără servici.

- Vino măi Dorele la noi la şcoală ca suplinitor pentru o perioadă. Profesorul de matematică este plecat la căpşuni în Spania să-şi plătească creditul, profesoara de biologie a primit doi ani cu executare că a urecheat un elev şi l-a făcut obrăznicătură, iar profesoara de română este în spital că a îndrăznit să ceară tema unui elev.

- Aoleu, mă speriai eu, ce să fac eu dom' director la şcoală? Eu nu ştiu decât câteva adunări, tabla înmulţirii, Srisoarea a treia... M-o bătut tovarăşa învăţătoare cu rigla în cap să învăţ tabla înmulţirii, că am rămas traumatizat pe viaţă, acum n-o mai vrea să iasă din cap tabla înmulţirii.

- E suficient Dorele, nu se prind elevii că nu ştii mai mult, ei nu ştiu nici atât.

La şcoală făcui cunoştinţă cu o varietate de elevi cu creastă, fără creastă, cu tatuaj, fără tatuaj. Se pare că au cunoştinţe avansate de biologie, ştiu toate proprietăţile unor plante precum canabis, opium, cânepa; au de asemenea cunoştinţe avansate de informatică, clonează carduri la greu. Sunt perfecţi pentru societatea în care trăim, se pliază perfect pe cerinţele societăţii actuale. O învăţat şi poezii:

De treci codrii de aramă

De departe vezi arzând

Fosta casă a lui bunicu

Şi cu el în ea arzând...

Merg la dom' director:

- Ia-uziţi dom' director ce poezie o spus un elev, oare nu m-o fi bătut suficient de bine tovarăşa învăţătoare când am învăţat poezia la şcoală, de n-am reţinut eu cum trebuie?

- Lasă măi Dorele, dă-le note de trecere, că altfel primim reclamaţii din partea părinţilor că le subminăm creativitatea.

Nu mai înţeleg cum vine nici cu sistemu' de valori: elevii care nu învaţă nimic umilesc elevii care se străduiesc totuşi să înveţe ceva. Deştepţii sunt şmecherii, iar proştii sunt elevii conştiincioşi; e clar că s-o inversat sistemu' de valori, dacă aşa stau lucrurile, în acest caz, întrebai:

- Cine-o vrea să fii prost asăzi?

- Eu, eu, o răspuns un elev, o ieşit la tablă şi o umplut două table cu exerciţii în doi timpi şi trei mişcări, corect rezolvate toate, verificai rezultatul la sfârşitul cărţii. A se cerceta de unde ştie.

Asta nu-i a bună, nu corespunde deloc profilului societăţii în care trăim, nu se pliază de loc pe societatea în continuă transformare, da' nu-i nimic, ne scapă repede americanii de asemenea anomalii.

Într-o zi veni la şcoală în vizită domnii bancheri la copiii din nivelul primar, pentru educaţie financiară. Şi cum micuţii nu învaţă decât prin joc şi voie bună, anunţa-i copiii:

- Dragi, copii, din ciclul "Comisionul sare masa, dobânda sare casa!", domnii bancheri împreuna cu corul madrigal al recuperatorilor, vă prezintă programul artistic: "Noi suntem mândria ţării!". După program, vă rugăm să însoţiţi pe aceşti domni la monumental eroilor din 1989, în semn de recunoştinţă. Datorită lor pot desfăşura asemenea activităţi pe teritoriul ţării noastre, chiar dacă nu a fost tocmai ăsta idealul pentru care s-au jertfit.

Şi cum e nevoie de cineva specializat pentru a transmite asemenea cunoştinţe, propuse-i:

- Mă ofer eu să le predau noţiuni economico- financiare, spusei eu, sunt cel mai în măsură, sunt trecut prin toate etapele: sunt creditat, restructurat, executat, evacuat, recuperat, sunt uns cu toate alifiile.

- Nu, nu, zise bancherii, micuţii trebuie corect...

- ...dezinformaţi, completai eu, altfel nu semnează contractul de credit.

Bancherii făcu semn cu capu' către dom' director, aşa că ieşi cu dom' director afară unde fusei informat că activitatea mea în şcoală se încheie, deoarece profesorul de matematică s-o întors de la căpşuni, bronzat, piele şi os, dar cu creditu' achitat, profesoara de română s-o întors mergând cu cadru dar mult mai spăşită şi mai smerită în faţa elevilor, de asemenea şi profesoara de biologie s-o întors reeducată de la Jilava.

- Dar au nevoie pentru o perioadă de personal la spitalul de urgenţe măi Dorele, zise dom' director, am vorbit deja pentru tine. Un asistent a fost bătut de un beţiv care s-a trezit accidental din comă alcolică, un doctor a fost condamnat pentru malpraxis, o asistentă a leşinat după câteva ture lucrate continuu, aşa că du-te cât mai curând.

- Aoleu, dom' director, sări eu ca ars, da' ce ştiu eu să fac acolo, nu am nici un fel de cunoştinţe de medicină, nu ştiu decât unde bate inima, care-i cutia craniană, cutia toracică, unde sunt membrele inferioare şi membrele superioare, ce ştiu eu să le fac pacienţilor?

- Nu-i nimic măi Dorele, nici doctorii n-au ce le face pacienţilor, chiar dacă ştiu ei ceva, n-au cu ce, aşa că nu-ţi face mari probleme, dă-i drumul mai repede.

La spitalul de urgenţă stau cu pacienţii pe hol şi îi încurajez până le vine rândul la cabinetul de urgenţe, iar nea şoferul după ambulanţă nu înţelege să mai aştepte puţin să nu ne mai aducă aşa mulţi pacienţi.

-Ia zic eu, hai să spunem o rugăciune până vă vine rândul, ai bre nea, nu mai te supăra aşa rău, ştiu că te doare, uite cu puţin noroc, poate găsesc p-aci o aspirină.

Un nene stă pe un scaun pe hol la urgenţe de vreo 4 ore, iar acum lăsă capul într-o parte:

- Ai bre nea, ai rezistat până acum câteva ore, iar acum când ţi-o vinit rândul te-ai supărat, îl încurajai eu bătându-l uşor pe faţă.

- Lasă-l că n-ai ce-i mai face, e prea târziu, mai bine du-te la secţia de maternitate că a leşinat asistenta moaşă după trei zile şi trei nopţi de lucrat continuu.

- Aoleu, da' ce ştiu eu să fac acolo, n-am fost niciodată.

- Te descurci tu, n-avem timp de explicaţii.

Spusei tinerei viitoare mămici să-i explice micuţului nerăbdător, să mai aştepte puţin că sistemul nu e pregătit să-l primească. El nu şi nu, mă trezi cu el în braţe orăcăind cât îl ţinea gura; ce mi-e şi cu generaţia asta, cred că îşi cunoaşte numai drepturile nu şi obligaţiile. Mă întorsei să-l pun în pătucul lui şi ....îîîuuu, un bancher în spatele meu, cât p-aci să-l calc pe gumari, da ce-i cu ăsta aici; mă închinai şi scuipai în sân de trei ori să nu visez urât la noapte:

-E nelipsit de pe această secţie, mă lămuri asistenta moaşă care-şi reveni din leşin între timp, face parte din decor, acum nici-un nou născut nu mai are voie să vină pe lume, dacă nu spune jurământul:

Jur cu mâna pe buric

Să cresc mare şi voinic

Fără să mănânc nimic

Creditac la infitit.

Îmi terminai misiunea şi aici, iar asistenta moaşă mă îndrumă la secţia morga, să ajut o firmă de pompe funebre, să pregătească pentru înhumare persoane decedate. Aici aflai că o murit un debitor şi un bancher; unul o murit de supărare iar celălalt de indigestie când o sărbătorit profitul, de

prea multă îmbuibeală. Debitorul, slab pielea pe os, l-o îmbrăcat în tricou, pantaloni scurţi şi şlapi, că n-o avut altceva să-i deie pe el, bancherul... au mama ta doamne, ce mai stareee..., nu mai zic. La groapă, lume multă la bancher, eu n-am de lucru şi zic:

-Hai vilişoarili n-o încăput nici-una aici în groapă, conturili din Panama n-o putut să le verse aici în groapă, dar măcar acolo un sac de bani puteaţi să-i puneţi şi lui la căpătâi aici, doar aşa să-l înduplece pe Sfântu Petru la poarta raiului să-l lase şi pe el să intre în rai.

Neinspirat fusei, mă trezi c-o geantă-n cap:

-Idiotule, mie ce mai îmi rămâne?

Scăpai repede, sări o cucoană:

-Nenorocito, eu sunt moştenitoarea de drept.

Şi se-ncinse o bătaie pe cinste, mai rău ca-n filmele cu Vandame la căpătâiul mortului. Profitai de învălmăşeală şi plecai la celălalt mormânt. Aici linişte şi pace, pe ce să se certe urmaşii debitorului: pe contractul de credit sau pe angajamentul de plată? Popa cânta:

- .... într-un loc cu verdeaţă....

- Părinte, zic eu, n-o fi el sătul de-atâta verdeaţă că de când o luat creditul n-o mai văzut carne!

Părintele s-o aplecat către urechea unei femei, care s-o apropiat de mine cu o pungă cu merinde de căpătat şi mi-o spus să mă duc cu dumnezeu înainte.

Mă îndepărtai cu o sacoşă cu colaci, colivă de căpătat şi mă aşezai pe o piatră de mormânt îngândurat. Oare de ce omul aleargă atât de mult să acumuleze iar şi iar într-o viaţa de om, că după câte băgai de seamă şi săracul şi bogatul tot cu mâna goală pleacă de-aici, tot într-o groapă fără nimic intră şi unul şi altul.

Mergând agale pe stradă pe lângă un şanţ, unde săpau nişte muncitori vărgaţi, aceştia întinseră mâna la mine să le dau de mâncare; aşa că scosei colaci şi începui să le împart, dar...

- Ia stai bre nea supraveghetorule, p-ăştia cunosc bre i-am văzut la televizor; ptiu, bătui-ar vina.

- Sunt felictaţi de DNA şi înscrişi în Academia Jilava, mă lămureşte nea supraveghetorul.

- Vai tu doamne, zisei eu, de-acum o să plouă (nea supraveghetorul s-o uitat pe cer), cu lucrări ştiinţifice, completai eu. Dar p-ăsta nu-l cunosc cine e?

- Nici n-ai cum să-l cunoşti, ăsta n-a furat decât o găină şi a primit 5 ani de închisoare.

- E vina matale bre, zisei eu condamnatului, da' ce vroiai să mănânci găina singur? Asta se pedepseşte, copanele şi pieptul le dădeai şi matale mai sus şi-ţi rămânea şi matale de-o ciorbică. Furtul nu-i o problemă în ţara noastră dacă-i legalizat.

- Cum aşa măi omule, ce spui tu acolo?

- Îţi făceai o firmă "Găinuşa SRL" şi mâine, poimâine erai listat şi la bursă.

- Extraordinar, şi cum puteam face aşa ceva?

- Ridici plasa de gard la vecinu, chemi găinile vecinului cu grăunţe: piri, piri galbena, na, na, na moţata na şi când s-or strange suficient de multe, laşi plasa de gard şi tot ce e în curtea ta e proprietatea ta. Pe cuvânt crede-mă, e garantat, după model bancherez, aşa o procedat bancherii, o ridicat plasa creditării şi o strigat:

- Credit doar cu buletinul, cine mai pofteşte, cine mai doreşte, apropiete neamule; ce zici tu, nu te încadrezi, nici-o problemă, facem derogare. Când s-o strâns suficienţi de mulţi creditaci, o lăsat plasa creditării şi tot ce-o prins în ograda lor, o zis că-i prprietatea lor, iar specializatele instanţe au grijă să nu scape nimeni din ţarc.

Trec agale pe trecerea de pietoni, gândindu-mă la nemurirea sufletului, când aud claxon de maşini şi un scrâşnet puternic de roţi şi un glas de om nemulţumit, chiar înfuriat:

- Băi tăntălăule, ce faci dormi pe trecere?

- Ai bre nea patroane, nu mă recunoşti bre, sunt io Dorel!

- Ăăăăăă..., tu eşti măi Dorele? Urcă repede în maşină, chiar mă gândeam la tine, nu vrei să vii să lucrezi iar pentru mine, că din câţi angajaţi am , nu ştie nici-unul să măsoare cu metrul.

Totu-i bine când se termină cu bine!"

11. Produse derivate toxice

Pentru înțelegerea corectă și completă a sistemului financiar- bancar, este nevoie să aprofundăm unele noțiuni fianciare, mai greu accesibile înțelegerii noastre. Guvernatorul BNR încearcă să ne prezinte un fel de alchimie a sistemului financiar- bancar, pe care noi muritorii de rând, nu știm dacă o vom înțelege vreodată, având în vedere că nu am fost înzestrați cu o asemenea capacitate sclipitoare ca a dumnealui, de aceea încercăm pe pași mărunți, pe bucăți, să ne lămurim, să înțelegem puțin câte puțin, să intrăm în tainele acestui sistem al personalităților din casta superioară, inaccesibil nouă celor mulți. De aceea o să redau iarăși un citat:

"Discuțiile (despre conversia creditelor) trebuie să fie mai aplicate, în sensul că societatea să înțeleagă mai bine esența fenomenului bancar. Banca face o mică alchimie. Nu ia banii depozitarului și-i bagă undeva într-un seif și-i păstrează acolo, pentru ca în clipa aceea nu mai produc nimic: nici dobânda, nu-și acoperă nici cheltuielile de funcționare, nu-și acoperă nici profitul pe care trebuie să-l dea capitalistului, investitorului. Cine investește într-o bancă dacă nu primește bani? Și atunci ia banii respectivi și-i plasează, intră într-o operațiune de risc pe care trebuie să o calculeze foarte bine, să lucreze cu riscurile, în care caută să obțină câștiguri din care să acopere toate aceste lucruri: să-i dea și depozitarului să-l mulțumească, să-i dea o dobândă real pozitivă (mai mare decât inflația), să-i dea și acționarului o rată de profit, să-și acopere și cheltuielile de funcționare…"

Înduioșător până acum, nimic anormal, numai că dacă ar fi ca băncile să ofere credite doar din depozitele deponenților, ar exista mult mai puține persoane sau companii creditate, din lipsă de bani reali, iar riscurile nu ar fi fost atât de mari, deoarece bancherii ar fi mult mai prudenți cui oferă credit și ar fi direct interesați să-și recupereze creditul, banii, ar fi mult mai receptivi la problemele reale ale împrumutatului, fie că e persoană fizică, fie că e persoană juridică. Deci dacă lucrurile ar sta așa, ar fi bine, am știi câți bani reali circulă pe piață și ar fi relativ ușor de controlat. Dar situația stă din păcate altfel; citez dintr-un material al domnului avocat Gheorghe Piperea:

"Dar băncile moderne nu funcţionează aşa. Bancile nu doar intermediază între cei ce deţin lichidităţi si cei care au nevoie de acestea; ele au putere de a emite bani – datorie*; atunci când dau credite, băncile nu au obligaţia rezervei integrale (volumul creditelor acordate = suma fondurilor proprii, inclusiv depozitele). Pentru o unitate monetară dată cu împrumut, băncile nu sunt obligate să deţină fonduri proprii (rezerve) de aceeaşi valoare, ci doar o fracţiune din această valoare. Este ceea ce se numeşte, îndeobşte,* rezerva fracţionară*. Restul banilor daţi cu împrumut sunt creaţi de bancă, prin utilizarea ingredientului magic al încrederii, o încredere impusă de stat, prin monopolul pe care îl acordă băncilor pentru activitatea de* banking *: aceşti bani împrumutaţi nu pre-există în rezervele băncii faţă de momentul creditului, dar se regăsesc în conturile împrumutatului după acest moment. Această încredere în bănci, susţinută (*leveraged*) de stat şi de băncile centrale, devine bani în exact momentul în care împrumutatului îi este "permis" să-şi constituie depozite sau conturi curente echivalente cu aceşti "bani" la banca împrumutătoare.*
Aşadar:
(i) băncile îşi creează rezerve prin însăşi actul creditării, nefiind nevoie ca rezervele necesare acoperirii creditului să pre-existe creditării[1];
(ii) băncile creează bani din crearea de datorii*; aceştia sunt banii-datorie, care nu există decât în măsura în care există ingredientul magic al încrederii; cu cât ne împrumutăm mai mult, cu atât mai mulţi bani-datorie sunt creaţi de bănci şi cu atât mai mult avem "nevoie" de ele;*
*(iii) nu doar că băncile sunt prea mari pentru a eşua (*to big to fail*), dar ele sunt prea "necesare" pentru a dispărea.*
Este un incredibil privilegiu pe care îl deţin şi îl exercită doar băncile : e vorba de un monopol legal.
Încrederea este, deci, ingredientul magic al industriei financiare, prin care se creează bani din nimic, este aurul alchimistilor*. "*

Deci eu ca aplicant, merg la bancă, spun ce sumă vreau împrumut, operatorul bancar tastează suma dorită, fără a avea banii respectiv în seif, mi se deschide un cont în care este trecută valoarea respectivă, dacă creditul este ipotecar sau pentru achiziţionarea unor produse (televizor, frigider, etc.) nu văd nici-un ban real, mai departe suma respectivă este transferată tot virtual către cel de la care cumpăr locuinţa, sau alte produse, iar respectivul posesor al sumei virtuale dacă face în continuare transfer de bani tot virtual sau plăteşte produse şi sevicii cu cardul, deci tot transfer de bani virtuali, iată că deocamdată nu este nevoie de bani reali şi este pusă în funcţiune o piaţă, o economie bazată pe… nimic, doar pe încredere, numai că acest cerc vicios se închide la un moment dat, dacă împrumutatul intră în imposibilitate de plată. Deci banca nu a dat nici-un ban, iar eu trebuie să încep

plata creditului lunar; iată primii bani reali încasați de bancă fără să facă nimic altceva, decât să folosească tastatura unui calculator. Pentru a acorda credite de acest fel, banca este obligată legal să dețină bani reali doar 10% din valoarea banilor virtuali, deci 90% din bani sunt creați din nimic, banca câștigând enorm din punerea în circulație a unor sume create virtual. De fapt asta e alchimia cu pricina: "nimic nu se pierde, totul se câștigă și nimicul se transformă în sume uriașe de bani". *Nimicul*, care creează bani se sprijină pe *încredere*, numai că aceasta din urmă, când se clatină, se produce dezastrul. Capitalul principal al unei bănci este încrederea, dar bancherul în nemăsurata lui lăcomie, gândește doar pe termen scurt, nu și pe termen îndelungat, cu bătaie lungă, nu are grija capitalului de încredere să nu se deterioreze, astfel că ingredientul principal fiind neglijat, alchimia bancherului începe să dea rateuri.

Împrumutatul este, practic, dependent de banca pe toată perioada creditului, întrucât, în caz de neplată, banca intră în posesia casei, evacuându-l imediat pe debitor, astfel pe lângă faptul că împrumutatul nu primește nici-un ban real, banca încasează de pe urma lui bani sub forma ratelor lunare și se pricopsește și cu casa lui. Într-o anumită măsură, și banca este dependentă de împrumutați, întrucât orice schimbări importante survenite în viața și sursele de finanțare ale împrumutaților determină dificultăți în încasarea ratelor și dobânzilor, adică riscuri de pierdere pentru bancă. De fapt banca nu are de pierdut nici-o sumă reală, dar din lăcomie, să nu cumva să ajungă împrumutatul în imposibilitate de plată, preferă să-i vândă creditul altei instituții financiare. Asta presupune securitizarea ipotecilor : mai multe astfel de "produse" sunt împachetate în portofolii care se pun în circulație pe piețele financiare sub formă de instrumente financiare derivate. Banca vinde astfel ipotecile și, în consecință, nu mai are legatură juridică inițială cu debitorul. Prin crearea și multiplicarea instrumentelor financiare derivate, care securitizează ipotecile, ratele plătite de împrumutat nu mai ajung la împrumutător, ci la băncile de investiţii. Astfel, având la dispoziție lichiditățile rezultate din circularizarea ipotecilor, băncile pot acorda mai multe credite, chiar cu mai multă uşurinţă decât s-ar crede, deoarece le ramâne indiferent dacă împrumutatul rambursează împrumutul sau nu. Au putut fi împrumutați, astfel, și simpli particulari care nu aveau posibilitatea rambursării împrumutului, fiind din start compromiși. S-au putut crea, astfel, mai mulți bani-datorie. Această iluzie a economiei care duduie a fost alimentată de iluzia cresterii continue a valorii imobilelor.

Banii – datorie au creat și alimentat iluzia prosperității consumatorilor, a statului, care se împrumută la bănci și în același timp, devin controlabili prin îndatorare. Citez iarăși același material al domnului avocat Gheorghe Piperea:

"Jocul care urmează împachetării creditelor ipotecare poate fi asemănător unui joc de poker : creditele ipotecare securitizate sunt ambalate în ţipla "opiniilor"

agenţiilor de rating, care acordă calificativ AAA acelui pachet de credite ipotecare, chiar dacă ele sunt sub-prime. Agenţiile de rating opinează că un apartement de 200 de mii de dolari (pe care, în mod real, împrumutatul sub-prime *nu îl va putea achita niciodată) va putea valora în cinci ani 1 milion. Titlurile securitizate nu se pun în vânzare decât după acreditarea AAA, dar după acest moment devin mai valoroase decât aurul : sunt cumparate în cascadă de fonduri de investiţii, de fonduri sau case de pensii, de fonduri de asigurări de sănătate, de firme de asigurări de viaţă etc. Şi sunt asigurate contra riscului de* default *de firme de asigurări. Opinii, "simple" opinii emit : agenţiile de rating/scoring, companiile de evaluare, firmele de audit şi consultanţă. Pe sume colosale primite chiar de la cel analizat, auditat, consultat etc. Toţi aceşti actori sunt plătiţi să creadă, să spere sau să opineze că apartamentul de 200 de mii va avea o valoare de 1 milion. Este, de fapt, un poker jucat de toţi aceşti magicieni ai riscului. Dar pariurile se vând enorm de bine tocmai pentru că sunt îmbrăcate în aceste opinii de foarte mare încredere."*

Aceste pachete de credite ipotecare erau vândute după ce bancherii îi corupeau, îi cumpărau pe evaluatorii agenţiilor de rating, pentru a primi calificative maxime, ştiind foarte bine că de fapt erau credite sub- prime sau credite neperformante, astfel să poată obţine sume uriaşe pe ipotecile scoase la vânzare. Adică mai întâi este înşelat aplicantul, potenţialul client precum că se califică pentru un credit ipotecar, după care le prezintă mai departe aceste ipoteci, ca fiind deosebit de valoroase după supraevaluarea imobilelor de către evaluatori agreaţi de bănci, iar dacă fonduri de investiţii, fonduri sau case de pensii, fonduri de asigurări de sănătate, pică în plasa bancherilor, ne trezim că pensiile sunt compromise, sistemul de sănătate falimentar etc.

Iată cum marii alchimişti financiari, transformă visele oamenilor în adevărate industrii financiare. În timp ce omul de rând doreşte o locuinţă şi un trai decent, marii investitori profită de neştiinţa acestora şi pariază pe posibilitatea de rambursare a creditelor sau nu a acestora, falimentându-i de multe ori cu bună ştiinţă din start, pentru că nu au nimic de pierdut, ci numai de câştigat: reuşeşti să plăteşti, banca câştigă, nu reuşeşti să plăteşti, banca tot câştigă. Îţi împachetează creditul cu al altor nefericiţi ca tine şi devii marfă vandabilă, împreună cu munca ta de-o viaţă. Astfel te îmbie cu promisiuni deşarte, cu zâmbetul pe buze, te asigură de tot sprijinul lor, fac "eforturi" să ţi se aprobe creditul, fac derogări dacă e nevoie, iar tu ca potenţial client, te laşi pe mâna lor crezând că ei sunt profesioniştii care ştiu ce fac, nebănuind nici-un moment ce se ascunde în spatele acestor activităţi bancare. Uneori, au fost acordate credite chiar şi cu derogări generoase de la condiţiile care trebuiau îndeplinite pentru a te putea califica în credit-scoring-ul premergator şi obligatoriu. Aceste derogări au fost acordate de "Centrala" băncii

respective și nu au fost obținute cu forța de clienții care completau cererea de credit. Ei erau doar informați că nu se încadrau în conditiile de acordare a creditului după o primă evaluare și că se fac eforturi pentru a li se rezolva cererea. Nu erau refuzați sau trimiși "la concurență", deoarece asta însemna neatingerea target-ului de vânzări și necucerirea unei cote cât mai semnificative din piață.

În continuare banca nu permite ca debitorul să plătească, 2% din creanță, din datoria rămasă, nici 20%, nici măcar 40%-50% din datorie, deoarece banii aceia există doar din momentul creditării, până în momentul restituirii. Numai după ce este vândută creanța colectorului, recuperatorului, banii există în continuare, datoria există în continuare. Banii aceștia de fapt, nu au existat decât cu ocazia împrumutului respectiv, dacă s-ar plăti băncii doar 2% cât plătește recuperatorul, datoria ar dispărea și tocmai asta nu vrea bancherul.

Nici debitorii programului "Prima casă" nu sunt scutiți de neplăceri, având în vedere că este un program, nu social așa cum s-ar dori să se creadă, ci un program destinat supraviețuirii sistemului bancar. Mă întrebam deseori de-alungul anilor de derulare al acestui program, cum își permite guvernul țării, indiferent care ar fi acela, să suporte garanții guvernamentale în favoarea băncilor, de unde atâția bani, când veșnic este invocată lipsa fondurilor în sănătate, educție, etc. Proveniența banilor n-am aflat-o nici acum, dar am aflat un lucru foarte ineresant, abia la începutul anului 2016, odată cu dezbaterea aprinsă pe marginea "Dării în plată": de fapt, după ce statul suportă plata garanției către bancă pentru debitorul aflat în incapacitate de plată, se îndreaptă către nefericitul debitor, prin ANAF și este urmărit și executat silit sub toate formele pentru diferența de 50 % plătită de stat către bancă, plus dobânzi, comisioane, penalități ca și la bancă, poate pentru tot restul vieții. Acesta e programul social pentru tineri promovat cu atâta fast de autorități, pentru a nu scădea prețul pieței la imobiliare și implicit scăderea valorii activelor bancare; deci tot nefericitul debitor poartă pe umerii lui povara întregului risc bancar și risc al statului.

În lipsa unei legi a falimentului personal, orice intrare în incapacitate de plată a unui debitor persoană fizică reprezintă un faliment nescuzabil, sancționat prin tot felul de instrumente legale, care duc la "moartea economică" a unui consumator, a unei persoane potențial active și afectarea întregii economii în cazul unor crize economice atât de masive precum cea actuală. Și ca și cum nu ar fi fost de ajuns, bancherii se bat cu pumnul în piept că se vor bate în justiție pentru „proprietatea" lor, având în soldă o armată de avocați, dacă debitorii încearcă să se folosească de legea dării în plată. Dar nu ne explică nimeni, ce înseamnă proprietatea bancherilor? Contractele de credite? Să le păstreze, nu avem nevoie de ele după ce am apelat la darea în plată. Să înțeleg că noi debitorii suntem proprietatea bancherilor? Parcă știam că s-a abrogat sclavia, atunci ce să fie? Bancherii nu înțeleg că drepturile lor încetează odată cu încălcarea drepturilor altora.

Este greu de conceput să nu existe răspunderea celui care a cauzat aceste fenomene negative, uneori chiar falimente bancare, ba a și câștigat de pe urma lor prin bonusuri și alte stimulente financiare, dar să existe sancțiuni exact pentru cel care a fost un inocent în tot acest proces, fie el debitor bancar, fie deponent care-și pierde economiile folosite pentru salvarea băncilor de la faliment prin bail-in.

BIS (Banca de Reglementări Internaționale), a fost creată în 1930, în plină criză economică mondială, adevarata ei forță fiind revelată de cealaltă criză, cea din 2008, de după falimentul Lehman Brothers, cand totalitatea băncilor centrale ale lumii, inclusiv Banca Centrală Europeană, cu sediul la Frankfurt, au adoptat regula salvării cu orice preț a băncilor, pe motiv că sunt prea mari pentru a fi lăsate să falimenteze. Dar, mai mult decât atât, a fost adoptată și impusă ca politică public, regula a-moralității băncilor, pentru care contează doar profitul, și regula fixității contractelor bancare tipizate, care se vor impune indiferent dacă încalcă sau nu legea, ordinea publică, morala și echitatea, cu condiția să respecte formal procedurile.

Piesa de rezistență a creditelor ipotecare, însă, o reprezintă, după o regretabilă scurgere de informații din interiorul băncii, dobânda introductivă. Aplicanții de credite ipotecare erau ademeniți și creditați cu ajutorul unei dobânzi relativ mică, sub valoarea pieței, pentru a se putea califica, valabilă un an, cel mult doi ani, numită dobândă introductivă, dobândă fixă, destinată exclusiv atragerii de clienți, urmând ulterior a fi mărită după grafice deja existente, stabilite procentual încă din faza de acordare a creditului, pentru fiecare tip de valută, pentru care s-a și operat în sistemul informatic, dar viitorii clienți nu aveau știință de așa ceva, nici acces la asemenea documente secrete ale băncii cu caracter intern. Contractul de credit ipotecar, însă, prevedea ca la împlinirea unui an aniversar de la creditare, dobânda să fie variabilă, adică crescătoare sau descrescătoare, în funcție de evoluția indicatorilor libor, euribor, robor, la acel moment, dar banca prin graficele de creștere a dobânzilor ipotecare stabilite cu mult timp înainte de împlinirea unui an de la creditare, dovedește clar că de fapt nu aveau nici-un gând să țină cont de evoluția pieței, creșterea ratei lunare a creditului fiind inevitabilă. Uneori dobânda introductivă era așa de mică inițial, evident și rata lunară stabilită la semnarea contractului de credit, încât banca creditoare mergea poate, pe pierderi, urmând ulterior prin modificarea unilaterală a contractului de credit, prin mărirea ratei lunare periodic să recupereze și pierderea din primul an și să obțină sume mult mai mari decât cele prevăzute în graficul de rambursare a creditului, să obțină profituri fabuloase de pe urma ruinării debitorului înșelat cu bună știință la semnarea contractului de credit.

Nu am pretenția că știu totul despre sistemul bancar, dar suficient de mult cât să mă țin la distanță de bănci și de bancheri cel puțin 200 de ani de-aici încolo.

Dacă omori un om, eşti ucigaş, dacă omori 300 de oameni, atunci eşti un erou. De asemenea, dacă înşeli o persoană, eşti infractor, dacă înşeli zeci de mii, sute de mii, milioane de oameni, obţinând profituri uriaşe, atunci eşti o mare personalitate, un geniu în viaţă, o somitate, vei fi ridicat în slăvi, promovat în funcţiile cele mai înalte, remunerat deosebit de generos. În acest mod funcţionează din păcate societatea în care trăim.

Am urât totalitarismul, am detestat comunismul, ne-am dorit libertatea, democraţia, neştiind ce pericole ne paşte un tip de societate total necunoscută nouă. Poate credeţi că sunt nostalgică: nidecum, altfel cum aş fi reuşit să cunosc, să analizez, să-mi fac o părere obiectivă despre capitalism, să fac o paralelă între cele două tipuri de societate? Dacă nu trăiam şi în capitalism, aş fi tânjit toată viaţa după această formă de societate, după libertatea de exprimare, după democraţia care se întrezărea din spatele graniţelor închise, după prosperitatea occidentului, aş fi crezut că pierd enorm dacă trăiesc numai în ţarcul comunist.

Un preot spunea că restricţiile bisericii ortodoxe, îngrădirile bisericii ortodoxe sunt ca un gard care protejează oamenii, enoriaşii de potenţialele pericole la care ar fi expuşi în afara îngrădirilor sau a gardului (ispite care pot distruge oamenii) , care totodată delimitează şi un drum pe care să meargă omul. Neexitând nici-un gard, nic-un drum, omul poate merge în orice direcţie, neavând restricţii, dar nici certitudinea drumului ales corect, riscând să rătăcească mult şi bine până când va realiza care-i drumul benefic lui. Poate că nici comunismul nu ar fi rezistat nici măcar câţiva zeci de ani, dacă nu şi-ar fi securizat serios graniţele, având în vedere că între capitalism şi comunism a existat o continuă luptă de afirmare, de convingere că forma de societate a fiecăruia dintre cele două părţi este mai bună. De fapt ambele forme de societate, ca ideologii sunt foarte bune, dar corupţia şi într-un caz şi în celălalt, gradul scăzut de conştiinţă al oamenilor le-au făcut insuportabile. Aceste forme de societate, la începuturile lor, au oferit oamenilor o viaţă decentă, prosperitate chiar, protecţie socială, asta până când s-au şmecherit vârfurile. Se pare că eu nu am experimentat nici începutul comunismului, nici începutul capitalismului; la noi în ţară, după căderea comunismului s-a instalat direct capitalismul de pradă. Nu cred că au fost preocupaţi în mod deosebit de grija cetăţeanului de rând nici comuniştii, nici capitaliştii. Nu ştiu exact în ce măsură comuniştii erau interesaţi de binele oamenilor de rând, dar capitaliştii s-au întrecut pe ei înşişi. Capitaliştii sub pretextul drepturilor limitate sau oprimate a oamenilor în communism, au făcut tot posibilul să răstoarne comunismul. De fapt lupta cea mare s-a dat pe capitalul uman- oamenii: de ce să-i lăsăm pe comunişti să exploateze oamenii şi să nu-i exploatăm noi capitaliştii, că noi ştim mai bine să facem aşa ceva. Capitaliştii se străduiesc să demonstreze de zeci de ani că statul este un prost administrator al companiilor, al resurselor pe care le deţine ţara respectivă, pentru a pune mâna pe punctele strategice ale unei ţări. Astfel prin

manipulări, corupție încearcă să prezinte sub o altă lumină problemele din sănătate, educație, industrie, agricultură etc. Culmea e că dictatorii regimului comunist, iniferent de țară, sunt odioși, dar nu corupți, trădători; și asta-i deranjează cumplit pe capitaliști, așa că nu le rămâne decât răsturnarea guvernului pe orice căi.

Într-un documentar în engleză făcut în Coreea de Nord de către occident, sunt prezentate diverse aspecte ale regimului comunist, astfel încât cel ce vizionează imaginile respective să constate încălcarea drepturilor omului și să realizeze ineficiența sistemului. Oameni simpli, trecuți de 40 de ani suportă operații oftalmologice gratuite în spitalele lor din țară, iar în momentul îndepărtării bandajului de pe ochi, în semn de recunoștință, sunt obligați de oficialități să mulțumească președintelui țării, în genunchi o perioadă de timp în fața unui tablou expus pe perete. Prezentatorul documentarului, ține să scoată în evidență umilința la care sun expuși cetățenii coreeni, în numele acelei operații, dar în același timp precizează că o astfel de operație în occident costă 30.000 euro- 35.000 euro. Nu știu câți dintre noi ne permitem să apelăm la o asemenea operație cu banii jos; ești nevoit poate să împrumuți această sumă imensă de la bancă, deci să pici la mâna bancherilor și să-ți distrugi poate familia pentru tot restul vieții și nici nu te mai poți întoarce în timp să renunți la o asemenea intervenție chirurgicală, să renunți la împrumutul bancar și să te mulțumești să trăiești tot restul vieții așa cum se poate. Nu știu ce poate fi mai rău: să mă dau cu capul de podea de câteva ori în semn de mulțumire pentru operația gratuită sau să mă îndatorez poate chiar pentru două vieți pentru aceași operație?

Ah, ce-ar pune "gheara" bancherii pe o așa piață virgină a creditelor, ce-ar mai profita bancherii și de incultura financiară a coreenilor, dar Kim-Jong-Un ăsta e prea încăpățânat și deloc coruptibil și pe deasupra e și foarte bine păzit.

Deși am avut destul de mult de suferit de pe urma capitalismului de pradă, deși am avut mult de pierdut financiar, material, pot să spun că am câștigat experiență, un alt mod de a gândi, un alt mod de a aborda lucrurile, o altă viziune asupra vieții. Nu știu dacă așa ceva se datorează multitudinii de informție la care am avut acces în perioada post- decembristă, libertății de exprimare sau dacă, odată cu vârsta, odată cu maturizarea, am avut deschidere către noi domenii, noi orizonturi. Asta m-a ajutat să văd lucrurile diferit față de cum le percepeam până la un moment dat și m-a ajutat să trec oarecum mai ușor peste problemele pe care singură mi le-am creat.

Suntem țară membră a Uniunii Europene, în pragul adoptării monedei euro, multe speranțe ne-am pus în această aderare la valorile democrației, drepturile omului. Cu toate acestea am rămas o țară săracă cu destule probleme, drepturile omului au rămas pe hârtie, Uniunea Europeană și Troika Financiară, sar tot în ajutorul băncilor comerciale, invocând risc sitemic. Uniunea Europeană s-a

îndepărtat de la viziunea părinților fondatori, nu este decât o formă subtilă a totalitarismului.

12.Ne educăm împreună

Bancherii, în nemărginita lor grijă față de clienți și alte categorii sociale, încearcă să ne facă educație financiară, măcar mai târziu decât niciodată. Din puținele informații pe care le găsesc în acest sens, îmi dau seama că de fapt nu e deloc ce-ar aștepta clienții de la ei; o mai bună gestionare a resurselor financiare (ca și cum eu nu aș ști să fac economie, trebuie să mă învețe neapărat bancherul, care nu știu dacă ar fi capabil să supraviețuiască cu banii ce-i rămân debitorului, după „confiscarea" lunară de rigoare), cursuri de formare în ideea de a câștiga mai mult (probabil pentru a putea să le plătești tot lor, altfel nu ar avea nici-un interes). În schimb niciodată nu ne-ar dezvălui posibile norme de creditare internă, pe care eu nu le-am văzut niciodată, nici măcar în instanță la cererea mea, secretul comisioanelor ascunse, secretul manipulării indicilor libor, euribor, robor, modalitățile de calcul ale gradului de îndatorare, ale ratelor lunare în continuă creștere și nici pomeneală de dobânda introductivă.

Se discută despre necesitatea predării în școli a unor noțiuni de educație financiară: dobândă simplă, dobândă compusă; reinventăm apa caldă, reinventăm roata în condițiile în care deja beneficiem de ele. Noțiuni de procente și aplicații simple în acest sens se predau în școală, încă din gimnaziu, iar printre subiectele de la examenul de bacalaureat se regăsesc și probleme de calcul financiar. Ce nu i se va spune niciodată elevului la școală și aplicantului de credite în incinta unei sucursale bancare este adevărul cu privire la "ingineriile" bancare practicate la limita legii. Nu mă ajută cu nimic formula de calcul pentru dobânda simplă, dobânda compusă, dacă nu am cunoștință de metodele, uneori infracționale ale bancherilor de a vinde iluzii frumos ambalate, produse derivate toxice și revândute mai departe unde nici nu visează împrumutatul. Poate hacherii să ne ajute cumva să ne cultivăm financiar cu ceva informații bine ascunse, dosite de bancheri.

Se pare că sunt vizați și judecătorii, cred că cei care se „încăpățânează" să fie instruiți la cursurile de formare continuă organizate de BNR, în favoarea băncilor. Eu nu am avut șansa să dau peste asemenea judecători "încăpățânați" în toate cele trei contestații. S-au săturat bieții bancheri de incultura financiară a magistraților, care emit hotărâri judecătorești așa cum nu trebuie, în favoarea clienților în dosare pe clauze abuzive.

Ca soluție, aceștia propun ca angajații instituțiilor financiare să le țină lecții judecătorilor despre sistemul bancar și importanța lui. Dar eu mă întreb, la ce

folosește un sistem bancar prosper și sănătos într-o societate cu oameni bolnavi, cu o economie bolnavă, la pământ? Pe cine finanțează, căci cei pe care i-a finațat până acum sunt terminați, fizic, psihic, material, financiar. Care e importanța sistemului bancar dacă seamănă în preajma lui numai suferință și dezastru? Societatea se înființează în jurul omului și pentru om, dar dacă elemental de bază al societății-omul este scos din ecuație, atunci pentru cine funcționează sistemul financiar bancar?

Eu apreciez însă și intenția bancherilor de a împărtăși cu noi "profanii" cunoștințele lor în domeniu, de aceea în semn de recunoștință și noi ceilalți, că doar suntem complementari, încercăm să împărtășim cu bancherii cunoștințe care-i pot apropia de condiția de oameni.

Pentru că "omul" este nucleul central al discuțiilor noastre, încercăm să explorăm organismul uman să-l înțelegem în profunzimea lui, atât cât ne permite puterea noastră de înțelegere. Organismul uman este format din miliarde de celule; fiecare celulă este formată din particule mai mici care se supun fizicii mecanice, fiecare particulă la rândul ei este formată din alte particule mai mici care de asemenea și ele funcționează conform fizicii mecanice și tot așa în interiorul celulei orice altă pariculă la rândul ei este formată din alte particule mai mici. Nu avem aparatură, indiferent cât de performantă ar fi, să identificăm mai departe alte și alte particule fiecare în interiorul alteia. Astfel în interiorul unei celule se cască un alt univers. Se pare că de la o anumită mărime din ce în ce mai mică, particulele nu mai respectă legile fizicii mecanice, ci se comportă sub formă de unde, care se supun fizicii cuantice, ele putând să se deplaseze cu viteza luminii. Aceste particule sunt de fapt energie, energie ce are inteligența ei, inteligență ce reprezintă inteligența supremă, inteligența universală care stă la baza formării universului ce ne înconjoară ; tot la acest nivel se pare că funcționează și conștiința. Această energie sau straturi de energii ce se îmbină și se întrepătrund armonios, deși nu ne ne mai putem exprima din punct de vedere liniar, în plan tridimensional, recepționează intențiile noastre și reacționează ca atare. Aceste particule sub formă de unde, deplasându-se cu viteza luminii, formează un camp energetic responsabil de reacțiile noastre instantanee, ca urmare a receptării stimulilor externi. De fapt în adâncul ființei noastre se află planurile multidimensionale pe care noi le căutăm oriunde în altă parte.

În profunzimea celulei tale bancherule, se pare că se ascunde un alchimist divin, mai tare decât alchimia pe care o practici tu. Este în același timp un architect desăvârșit, un constructor neîntrecut și un doctor priceput, cel mai priceput. Dintr-o singură celulă te-a construit frumos și armonios, instruind și specializând grupuri de celule pentru fiecare organ în parte, ți-a pus la punct un întreg sistem locomotor, te-a înzestrat cu simțuri senzoriale, cu capacitatea de a acumula informații, cunoștințe. Nu este lăudăros, este modest și tăcut, nu iese în față să se laude cu realizările lui, deși ar putea, nu se bate cu pumnii în piept să atragă atenția, așteaptă

să fie descoperit, se lasă descoperit. Nu se ocupă cu simple scamatorii sau magie ieftină, îți poate materializa în fața ochilor tăi grămezi de bani, te poate lăsa să-i înumeri să vezi că se poate, după care să-i scufunde în neant, pentru a te feri de ispită. Te poate ajuta ori de câte ori ai nevoie numai să apelezi la el, numai să-ți întorci fața spre el, e acolo în profunzimea ființei tale, te așteptă de când te-ai născut să-l contactezi; nu are program de audiențe, nici nu-i plecat vreodată în concediu, în vacanță, îl poți "deranja" oricând la orice oră din zi sau din noapte, cu condiția să fi pe aceeași frecvență cu el, cu condiția să te ridici la nivelul conștiinței lui.

Alchimia pe care o practici tu bancherule este deficitară, nu reușești decât un număr de scamatorie ieftină; tu bancherule nu ești capabil să creezi, o frunză, o floare, o gărgăriță, un fluture, dar să creezi un organism complex precum un om, atunci cum îți permiți să distrugi ceea ce nu ai creat tu?

Această energie în profunzimile ființei noastre, acționează conform gândurilor noastre, dorințelor noastre, intențiilor noastre, fără a fi necesar să cunoaștem complexitatea angrenajului pus în funcțiune pentru îndeplinirea obiectivului respectiv. De exemplu, dacă apăsăm pedala de accelerație a unei mașini, mașina va înțelege intenția noastră, se va pune în funcțiune un întreg angrenaj pentru a rula mașina cu o viteză mai mare, fără a fi nevoie să cunoaștem complexitatea mecanismului interior al mașinii. Dacă dorim să oprim mașina, e suficient să apăsăm frâna, intenția noastră este receptată, se va pune de asemenea în funcțiune un întreg mecanism care va opri mașina. Dacă dorim să hrănim organismul, e suficient să ingerăm hrana, că stomacul știe el ce are de făcut, nu ne interesează pe noi complexitatea proceselor ce se produc în interiorul corpului, observăm doar rezultatul final. Dacă suntem în fața calculatorului și tastăm o cifră, o literă, nu ne ineresează ce se întâmplă în acele momente în interiorul tastaturii, pe fir în continuare, în unitatea centrală, ci vedem cifra sau litera tastată pe ecranul monitorului.

- Calculator prost, eu ți-am zis să-mi arăți litera **a** și tu-mi arăți litera **s**!
- Utilizator neexperimentat, fi mai atent cu tastatura, ai apăsat tasta de alături.

Deci nu-i suficientă intenția, trebuie să acționăm și corect. Bancherul a avut intenția bună de a ne informa, de a ne educa financiar, dar a apăsat tasta greșit.

- Doamne, eu îmi doresc binele, dar după ce îi iau capra lui Ion!
- Măi Vasile măi, de ce crezi tu că o să-ți fie bine numai cu capra lui Ion, ia încearcă și fără capra lui Ion!

Organismul uman este format din miliarde de celule care se supun gândurilor omului, intențiilor sale. Omul cu mintea lui este lăsat să domnească peste un regat sau împărăție de miliarde de celule, deci este rege, împărat sau conducătorul a miliarde de celule, receptive la ce li se transmite. Ca orice rege, conducător, va trebui să emită legi și decrete în regatul său; dacă decretele sunt bune, în regat va

domni pacea, armonia, dar dacă decretele sunt proaste, atunci puțin câte puțin se va instala haosul, anarhia. Bolile în organism sunt rezultatul "decretelor proaste" emise de către un "rege" incompetent.

Întreaga umanitate este un corp format din miliarde de oameni, asemenea celulelor din organism, grupați pe zone, regiuni, țări, continente. Dacă conducătorii acestui corp numit umanitate emit decrete proaste, oamenilor începe să li se dezvolte gînduri negative, sentimente negative, nu le mai pasă unora de alții, li se dezvoltă invidia, egoismul, individualismul, dorința de acumulare în detrimentul celorlalți etc, astfel se instalează anarhia. Toate rotițele unui ceas au importanța lor, fie că sunt mai mici, fie că sunt mai mari; dacă una se înpotmolește, se oprește întreg mecanismul ceasului.

În societate, oamenii se consideră unii mai importanți decât alții:

- Eu mare șef al comapiei, sunt mai important decât femeia de serviciu!
- Atunci să eliminăm femeia de serviciu, la cât de competent și important ești, de descurci și într-un maldăr de gunoi, gata să lupți cu miliarde de viruși, că doar te descurci în toate, sau dacă nu-ți convine, pune mâna pe mătură, pe mop.

Oamenii încep să lupte unii împotriva altora în războaie, în grupări teroriste, invocând drepturi pe care alți oameni nu trebuie să le aibă. Încet, încet le este indusă necesitatea războielilor de tot felul. Grupări de oameni mai numeroși domină și controlează grupări de oameni mai puțini numeroși, căpușându-i legal în cele din urmă.

Cancerul nu este decât copia fidelă a societății în care trăim, astfel se vor găsi celule care să se creadă mai importante decât altele:

- Noi celulele care formăm inima suntem mai importante decât cele care formează aparatul excretor!
- Ia să se blocheze aparatul excretor să vedem cum vă mai descurcați!

Celulele încep să lupte unele împotriva altora, formează grupări "teroriste" (tumori) care anihilează celulele sănătoase.

Celulele recepționează atât sentimente de empatie, compasiune, altruism, conlucrând între ele într-o armonie perfectă, pentru buna funcționare a organismului, dar recepționează și sentimente, ca dorința de dominare, control, exterminare, luptând între ele într-un program autodistructiv.

Cercetări științifice au descoperit că dacă organismul în care s-a instalat cancerul este privat de hrană o perioadă de timp, celula normală, se reconfigurează, resetează precum calculatorul, sau altfel spus, revine la „setările din fabrică", în timp ce celula canceroasă care consumă de 18 ori mai multă energie decât o celulă normală, neavând sursă de hrană, deci sursă de energie, se reduce și se convertește, devenind celulă "de treabă". Dacă în societate, grupările teroriste sunt private de „hrană" (arme, finanțări), atunci acești teroriști, celule canceroase ale corpului numit umanitate, n-au alte opțiuni decât să trăiască normal ca și până în momentul

cooptării în terorism. Dar desigur așa ceva nu se dorește, setea de dominare și control este mai aprigă decât gândirea rațională.

O să spuneți: bine, bine, dar copiii de ce au cancer de la vârste foarte fragede? Informația existentă într-o primă celulă înainte de formarea organismului a fost viciată deja, a fost moștenită genetic, ca urmare a unui fond genetic deteriorat. Gândurile noastre, acțiunile noastre pot vicia informația de bază a celulei, pot deteriora fondul genetic, afectând urmașii din prima generație sau generațiile următoare. Ori de câte ori acționăm în sensul rău al cuvântului să ne mai gândim și cum am vrea să fie copiii noștrii, să ne gândim că îi afectează orice stil de viață pe care îl abordăm.

Dar sunt și situații în care, dacă nu mai poate omul, intervine dumnezeu. Sunt situații destul de rare în care un copil se naște într-o familie care nu are nimic să-i ofere, nici un fond genetic sănătos, nici educație (alcolici poate, lipsiți de moralitate) și totuși copilul refuză categoric să repete greșelile părinților. Acest copil a venit pe această lume tocmai pentru a le arăta părinților că există și un alt mod de a gândi și un alt mod de viață. Iarăși, sunt situații deasemnea destul de rare, când părinții acumulează de-alungul unei vieți mai mult sau mai puțin pentru ai lăsa copilului moștenire și au surpriza să constate că fiul lor nu vrea nimic, lasă totul în urmă și pleacă în lume, încercând să-i facă să înțeleagă că s-au străduit în zadar să acumuleze, deoarece el are alte planuri aici pe pământ. Pentru acești părinți durerea este mare, consideră că nu au avut parte de un copil normal, sănătos psihic, în realitate el este mult prea evoluat pentru nivelul de înțelegere al părinților care i-au dat viață.

Societatea în care trăim e bazată pe competiție și nu pe o colaborare și o conlucrare benefică între oameni, astfel încât cei mai puternici să aibe grijă de cei mai neajutorați. Această competiție le dezvoltă oamenilor instictele primare și le detrmină un stil de viață instinctual, fără a mai conștientiza că la baza creării fiecăruia dintre noi, stă același architect desăvârșit, dar care ne lasă libertatea de a alege între o conștiință înaltă sau o viață în derizoriu.

Într-o familie normală, părintele îl dă pe Gigel fiul mai mic, în grijă fiului mai mare, Costică:

-Ai grijă de Gigel, ține-l de mână sa nu-l calce mașina, vezi să-i dai să mănânce la timp, să ai grijă să se odihnească, să-l ajuți la teme.

Dar Costică ignoră sfaturile părintelui, îl pune pe Gigel să-i facă pantofii, să-i pună masa, să-i care apă, să-i care bagajul etc.

- Nene, nene nu mai pot, mă dor mâinile, uite am făcut bătături, mi-e foame, mi-e sete, sunt obosit!

- Ceee, nu mai poți, ești doar puturos și prefăcut, unde-i biciul?

Părintele urmărește dim umbră mâhnit, la cele ce se întâmplă, îi iubește deopotrivă pe-amândoi, doar sunt copii lui, își dorește, copiii lui să trăiască în

deplină armonie și înțelegere, așteaptă o vreme ca fiul cel mare să realizeze imensitatea greșelii lui, după care îl trage discret de mânecă pe Costică:

-Hei, hei, adu-ți aminte resposabilitățile de frate mai mare.

Dar Costică în ignoranța lui, invocă obligația fratelui mai mic de a-l asculta pe el fratele mai mare în orice condiții, continuându-și comportamentul reprobabil. Părintele îi aplică un dos de palmă de pică ca după măgăreață. Costică se revoltă furios, reclamând "drepturile" lui:

- Eu sunt cel mai mare, cel mai puternic, așa că fratele mai mic se supune necondiționat mie, îmi este subordonat mie prin "lege".

- Care lege Costică, poate doar legea pe care ți-ai conferit-o tu cu de la sine putere și vrei să o impui fratelui mai mic; ți-ai cheltuit iresponsabil „talanții" primiți în dar!

Din acest moment, Costică este iremediabil pierdut, își declanșează singur un program de autodistrugere, soldat în cele din urmă cu moartea. O să spuneți: ha, ha, ha, ce poantă bună, oricum o să murim cu toții. Cu toate acestea vârsta matusalemică a existat. Ea s-a redus de-alungul mileniilor puțin câte puțin până a ajuns la media de viață a zilelor noastre, datorită erorii de înțelegere a lucrurilor, datorită erorii în care trăiește omenirea. Reducerea mediei de viață a oamenilor nu este ireversibilă, dar trebuie făcut un efort considerabil de a îndrepta greșelile și mentalitățile adânc înrădăcinate în codul genetic al oamenilor. O să întrebați: bine, bine, dar Gigel ce vină are în toată povestea asta, că el e doar o victimă, nici el nu este scutit de moarte „prematură"? Și Gigel ca și ceilalți oameni, au deja moștenită genetic media de viață, atât datorită exploatării lor de către cei bogați și șmecheri, sănătatea fizică și psihică fiindu-le afectată, îmbătrânirea prematură fiind inevitabilă, cât și greșelilor lor din viața de zi cu zi, ca urmare a unui mod greșit de înțelegere a lucrurilor sau ca urmare a manipulării constante la care sunt supuși. Se dorește ca oamenii să rămână în bezna necunoașterii, să rămână prizonierii propriilor greșeli, să rămână într-un stadiu precar al evoluției, adevărul îi poate elibera, tocmai de aceea trebuie bine ascuns, altfel vor refuza să mai muncească pentru cei puțini și privilegiați.

Trebuie făcut un efort de conștientizare în acest sens, atât individual cât și colectiv, pentru a schimba informația din ADN, pentru a rescrie informația din ADN, sau pentru a activa gena resposabilă logevității vieții. Bine bine, o să spuneți, păi dacă am trăi foarte mult, în condițiile în care deja suntem prea mulți pe metru pătrat, atunci cum ne-ar mai susține planeta pământ? Oamenii înainte de „cădere", se înmulțeau calitativ, nu cantitativ.

Acest sistem inteligent, universal, este foarte bine pus la punct; ia gândiți-vă, ce s-ar întâmpla dacă oameni precum Hitler, Stalin, precum sunt și bancherii, oameni interesați să acumuleze mult, foarte mult în detrimentul celor mulți, să domine, să controleze, ar trăi veșnic sau câteva sute de ani cel puțin; n-ar rămâne

nici frunză de iarbă pe acest pământ, ar pârjoli tot. Așa că își întocmesc singuri dosar de "pensie", singuri se reduc la „tăcere", mai devreme decât și-ar dori ei. Ei au intenția bună de a trăi mult, dar au apăsat tasta greșit.

Bancherul nu înțelege că, alchimistul divin din el, nu l-a înzestrat cu capacitatea de a învăța, de a conduce instituții importante, de a deține putere financiară, exclusiv în avantajul lui, ci pentru a avea grijă de „frații lui mai mici", mai neputincioși, mai neajutorați. "Talanții" primiți în dar, bancherul și ia cheltuit irresposabil. Consecința nu întârzie să apară, pentru noi oamenii poate fi o perioadă îndelungată de timp, de ani, pentru eternitate nu-i decât o clipă.

Frecvent ne sunt promovate spre vizionare filme horror, thriller, în care suntem invadați de monștrii dinozauri preistorici, experimente scăpate de sub control sau monștrii extratereștrii, ni se induce un iminent pericol, existența unor inamici veniți din vremuri preistorice sau din spațiul cosmic pentru a ne face rău. Trăim noi thriller-ul nostru din viața de zi cu zi, mai perfid decât pericolele virtuale; brontozaurul, dinozaurul, sau extraterestrul sub forma unui robot uriaș, îl vezi și știi la ce te poți aștepta de la el, îl eviți, te protejezi, te ascunzi. Dar ce te faci dacă monstruozitatea cu pricina se ascunde într-un chip plăcut, carismatic, binevoitor, săritor și te trezești că-și arată colții când te aștepți mai puțin și cu sprijinul autorităților care ar fi trebuit să te apere. Ajungi să fi prigonit de lupul deghizat în zâna bună, fugi cât te țin picioarele, faci salturi mari de la un serviciu la altul, te rogi de angajator să-ți dea salariul numerar și dacă se poate să te țină la "negru", dar sub pretextul evaziunii fiscale, asta nu se poate, câinii de pază au coalizat cu lupii, pentru a le creea acestora din urmă toate condițiile pentru vânătoare. Până nu demult vânau căprioara, mistrețul, acum vânează milionul, miliardul de dolari sau euro, în detrimentul celorlalți. "Lupul" nici măcar nu se obosește să se deplaseze după tine, te fugărește de pe scaunul din fața PC-ului lui. Îți trebuie multă abilitate să intuiești "săgeata otrăvită", trimisă de "lup", pompos numit "executor judecătoresc", să o eviți la timp. Alergi iar și iar, strângând la pieptul tău dreptatea-ți prețioasă pentru tine, dar care nu te ajută cu nimic deocamdată, nefolositoare încă. Oamenii, neavând capacitate de discernământ sunt tentați a ține cu "lupul", a-l aplauda, sunt de partea învingătorului, de partea banului, te arată cu degetul ca fiind infractorul, hoțul, pentru simplu motiv că fugi, singurul criteriu după care ești catalogat. Te ajunge săgeata popririi, cu sângele șiroind, curgând (puținele resurse financiare ce se scurg), te retragi într-un loc ferit pentru a-ți linge rănile. Oare se vor trezi câinii de pază în timp util pentru a-și apăra stâna? Âsta da thriller, nu e deloc virtual, îl trăiești pe pielea ta, la intensitate maximă.

Cum putem pune capăt abuzurilor acestor invadatori numiți "investitori"? Cu ajutorul autorităților nu prea sper să se întâmple așa ceva curând. Mahatma Gandhi pentru a-și scăpa țara de sub ocupația britanică, îndeamnă populația Indiei, să nu mai cumpere nimic de la comercianții englezi, să-și producă fiecare cele necesare

zilnic, hrană, diverse produse, obiecte în propria gospodărie, pentru a-i determina pe timp îndelungat să se întoarcă în țara lor. Am putea să urmăm exemplul indienilor, să ignorăm total băncile străine din țara noastră cu practici abuzive, să evităm mărul otrăvit (împrumutul) oferit de aceste bănci, să optăm pentru salariul numerar, iar rezultatul nu va întârzia să apară, mai ales că prezența băncilor străine în țara noastră, nu face decât să mențină prețul ridicat al imobilelor.

De-alungul istoriei omenirii, de-alungul a zeci de mi de ani, sute de mi de ani, milioane poate de ani, omenirea a avut o evoluție sinusoidală, a fost când pe val, când sub val. O să credeți că în momentul de față, în perioada în care trăim noi, omenirea este pe val, datorită dezvoltării tehnologiei; total eronat. Suntem din păcate sub val, ne trădează însăși gradul de tehnologizare, care nu e de fapt decât „cârja" sau „bastonul" în care se spijină omenirea. Știința a descoperit că omul nu-și folosește decât cel mult un procent de 10% din capacitatea creierului; dacă ar reuși să-și folosească un procent mult mai mare din capacitatea cu care a fost dotat, atunci nu ar mai fi atât de dependent de tehnologie avansată.

Dar cum nu are acces la tehnologia cea mai înaltă din adâncul ființei lui datorită erorii în care trăiește, nu-i rămâne decât să-și îmbunătățească traiul zilnic, căpușându-i pe ceilalți și dezvoltându-și un tip de tehnologie oarecum similar celui încorporat deja în adâncul ființei lui, perfectibil continuu, dar care ne condiționează să fim dependenți de el.

Părintele Arsenie Boca nu a avut nevoie nici de telefon, nici de telegramă pentru a afla vestea morții mamei lui, nu a avut nevoie nici de învoire, nici de mijloc de transport pentru a ajunge din închisoarea comunistă la înmormântarea mamei lui, nu a avut nevoie nici să-și exploateze colegii de închisoare pentru a supraviețui el. Ba din contră, porția lui de hrană o împărțea semenilor lui și muncea fără a obosi și pentru colegii de închisoare pentru a-i ajuta să supraviețuiască. Putea să dispară oricând fără urmă pentru totdeauna, pentru doar binele lui personal, dar el a ales să rămână acolo unde confrații lui aveau cel mai mult nevoie de ajutor. Oare ce descoperise Părintele Arsenie Boca, oare unde a pătruns el cu mintea lui?

Deasenenea ne trădează și media de vârstă, care nu reprezintă altceva decât gradul de involuție în care am ajuns ca oameni, deci încă un argument adus în favoarea afirmației că de fapt suntem sub val. Steve Jobs cred că avea suficienți bani să se trateze de cancer, să se vindece, cu toate astea a murit neputincios la numai 56 de ani, în ciuda faimei de „geniu" pe care și-o căpătase; la fel și în cazul lui Dinu Patriciu, nu banii au fost problema pentru a se salva și totuși nu a reușit să depășească vârsta de 63 de ani.

Un alt indicator care ne avertizează că de fapt suntem sub val, îl reprezintă numărul mare de legi existent la nivel de țară și la nivel global. Pentru a evita ilegalitățile și infracțiunile, nu avem nevoie decât de o singură lege și aceasta nescrisă: "Iubești aproapele tău". Dacă-l iubești, nu poți să-i faci nici-un rău. Dar

cum omenirea e în cădere liberă, e nevoie de adoptarea altor legi suplimentare; Darea în plată este prima lege dintr-o serie de legi care ar urma să fie adoptate, pentru a ține în frâu lăcomia bancherilor.

Oamenii nu văd în animalele din preajma lor decât posibilitatea dezvoltării artei culinare, nu văd în semenii lor decât obiecte și instrumente pentru atingerea scopului personal, de satisfacere a dorințelor egoiste, nu reușesc să privească și din alt punct de vedere ființele din preajma lor. Astfel un gurmand vede căprioara ca pe o ocazie de a se înfrupta pe "cinste", pe când un copil inocent o vede ca pe o operă de artă a naturii. O femeie frumoasă este privită diferit în funcție de gradul de evoluție sau involuție al fiecăruia. Astfel un copil o vede ca pe o potențială mamă, un traficant de persoane o vede ca pe o marfă, un obiect de multiplicare a banilor, un dependent sexual o vede ca pe un instrument de satisfacere a dorințelor bolnave, un bancher o vede ca pe sursă de venit, pentru un artist ea poate fi modelul picturii pe care vrea să îl realizeze, iar pentru un om cu adevărat evoluat, ea reprezintă măreția creatorului. Zâmbetul unui copil este opera de artă a creatorului. Frumusețea căzută în sfera simțurilor, distorsionează adevărata imagine pe care ar trebui să o observăm, să o contemplăm, să o conștientizăm.

Dependențele de orice fel ne limitează libertatea; dependența de consum, puternic promovată și mediatizată pe toate canalele de televiziune, ne fac prizonierii acestui sistem. Astfel, sub pretextul necesității și sub imperiul plăcerilor, suntem constant îmbiați a consuma produse de tot felul, orice: de la alimente sub toate formele lor, până la medicamente de tot felul cu efecte miraculoase, dar care se lasă de multe ori așteptate în zadar, până la servicii de tot felul mai mult sau mai puțin utile, inclusiv servicii financiare. Creditorii speculează foarte mult dorințele oamenilor, le provoacă, le întreține pentru a le pica lor în plasă. Ni se induce ideea fericirii doar dacă ingerăm tot ce ni se oferă, doar dacă adoptăm stilul de viață care ne este servit. Pentru a ține "pasul cu moda" însă trebuie să muncim foarte mult, să câștigăm foarte mult să ne putem permite multitudinea de produse și servicii prezentate în diverse reclame. Vrei să fumezi, muncește, scoate bani, vrei să bei alcool, muncește, scoate bani, vrei să mănânci mult și consistent, muncește, scoate bani.

Dar după ce consumi toate aceste produse spre fericirea ta, constați că te-ai și îmbolnăvit. Nu-i bai, ești chiar un cetățean model, perfect pentru societatea asta. Nu mai poți să consumi orice, nu mai poți să arunci bani în piață, în schimb devii în continuare sursă de venit pentru sistem, sursă de venit pentru medici, pentru marile companii farmaceutice, cât timp poți să mai rezişti. Ți s-au terminat "bateriile", statul nu te regretă, nu plânge după tine, ți-ai făcut datoria de cetățean contribuind din plin financiar la bunul mers al societății bazată pe consum și te-ai "retras" la timp, la momentul oportun, când tocmai trebuia să-ți mai dea și pensie, degrevând astfel statul de o cheltuială în plus.

Timpul liber ni se reduce din ce în ce mai mult, suntem stresaţi, obosiţi, chinuiţi, nu reuşim să lucrăm noi cu noi înşine, nu ştim care este rostul nostru pe această lume, nu ne mai trăim noi viaţa, ne trăieşte ea pe noi, intrăm în depresie, clacăm uneori. Există oportunitatea la un momentdat de a lucra în mari companii pe salarii mari, pentru a-ţi putea permite ceea ce-ţi doreşti, dar care presupune amorţirea conştiinţei. Vei câştiga foarte mulţi bani dacă eşti dispus să faci compromisuri; uşor, uşor se instalează lăcomia, care câştigă teren din ce în ce mai mult, anihilează eu-ul personal, îl trece pe plan secund, până atunci central, devine periferic acum, lăcomia trece la guvernare, te domină, te controlează, trebuie să acumulezi, mai mult şi mai mult în numele ei, iar dacă nu realizezi unde ai alunecat, rişti să scapi în această extremă definitiv.

Toate acestea scot în evidenţă dependenţa de sistem; cu cât suntem mai dependenţi de sistem, cu atât suntem mai stresaţi, mai nefericiţi, cu atât viaţa noastră este mai grea. În schimb suntem mai liniştiţi, mai împăcaţi cu noi, dacă depindem, de cât mai puţine lucruri considerate absolut necesare: excesele alimentare, dependenţa de modernism, dependenţa de medicamente, dependenţa de medicina alopată, care de cele mai multe ori intervine pompieristic, comparativ cu medicina alternativă, mai puţin costisitoare şi poate nu produce nici dependenţă, nici reacţii adverse. Dependenţa de programe tv de divertisment ieftin, doar ne ţin mintea ocupată, nemaiavând timp să observăm lucrurile cu adevărat importante din preajma noastră, deasemenea dependenţa de vizionarea filmelor cu violenţă, induce ideea că numai aşa se pot rezolva problemele etc.

Toate aceste restricţii, produc o trezire la nivel de conştiinţă, menită să ne protejeze de manipulările la care suntem expuşi, ne poate reda pacea, liniştea sufletească şi adevărata libertate. Dacă din ce în ce mai mulţi oameni vor gândi şi acţiona în acest sens, atingem masa critică estimată în momentul actual ca fiind de 1 milion de oameni, astfel încât informaţia se va propaga cu o viteză uimitoare, răsturnând proporţia actuală, astfel, nu ne mai pot determina să trăim aşa cum ne este sugerat, după placul unora, în funcţie de interesele lor, ci în funţie de ce ne este nouă benefic.

Deşi în tabere diferite, nici nu ne dăm seama cât de mult ne putem ajuta reciproc, la nivel subtil, noi clienţii băncilor împreună cu lucrătorii bancari, sau reprezentanţii unor asemenea instituţii financiare, noi consumatorii împreună cu factorii de decizie din marile companii şi corporaţii de tot felul. Cu toţii suntem concetăţenii aceleaşi naţii, ne completăm şi ne condiţionăm reciproc, deci suntem complementari.

Aceşti bancheri sau lucrători bancari ce ne-au înşelat în procesul creditării, ne-au făcut un rău direct, pe termen scurt şi îndelungat, dar ne-au făcut şi mult bine fără voia lor, în mod indirect. Ne-au trezit la realitate la modul cel mai dur, ne-au determinat să percepem realitatea aşa cum e, ne-au obligat să gândim, să ne punem

întrebări cauzale, existențiale, să căutăm răspunsuri, ne-au netezit calea, ne-au împins pe drumul evoluției, ne-au deschis orizonturi nebănuite cândva. Vorba părintelui Paisie Aghioritul: "Dumnezeu adesea îngăduie să se facă ceea ce este spre folosul celor mulți. Și niciodată nu îngăduie să se facă un rău, dacă nu ies din el multe lucruri bune". Dintr-un lucru rău poate decurge un lucru bun, dintr-o gresie spartă, Dumnezeu a făcut un mozaic superb. La rândul nostru, avem datoria de a le trezi conștiința, că doar suntem mădulare ale aceluiași trup, numit, umanitate, ca în cele din urmă să ne trezim unii pe alții din somnul cel de moarte, pentru a conștientiza starea de fapt în care suntem, stadiul în care am ajuns în urma imensei manipulări la care suntem supuși și să decidem calea pe care o vom urma.

O trezire colectivă, în masă nu face decât să ne netezească drumul către libertate.

Cuprins:

1. **Etapa creditării.....4**
2. **Etapa restructurării.....7**
3. **Evacuarea silită.....15**
4. **Un fond genetic sănătos.....20**
5. **Prima contestație.....26**
6. **A doua contestație.....39**
7. **A treia contestație.....64**
8. **Excepția de neconstituționalitate depusă de creditor …….81**
9. **Excepția de neconstituționalitate depusă de debitor …….107**
10. **Incultura debitorului……..125**
11. **Produse derivate toxice.....135**
12. **Ne educăm împreună.....143**

A doua parte

STRÂMTOAREA VEACULUI ÎN CARE NE-AM NĂSCUT

Prezentare

"Strâmtoarea veacului în care ne-am născut" sau Mentalitatea ce ne îngrădeşte, este o continuare şi o aprofundare a ultimului capitol din "Alchimia financiară", este un studiu a ceea ce experimentăm într-o viaţă de om, suma tuturor însuşirilor noastre, a gândurilor noastre, a căutărilor noastre.

Alegem să trăim o viaţă în derizoriu sau alegem să săpăm în adâncul fiinţei noastre, să forăm , să explorăm necunoscutul din noi. Suntem asaltaţi de întrebări la care nu găsim răspunsuri, explicaţiile specialiştilor nu ne conving întotdeauna, nu se pliază pe simţămintele noastre. Ne conformăm regulilor, convenţiilor societăţii, căutând să nu ieşim din tipar, cu toate acestea nu ne simţim confortabil, iar fericirea mult căutată şi aşteptată de noi toţi, întârzie să apară. Soarta, bătu-o-ar vina, ghinion! Aşa a vrut Dumnezeu! Singurul răspunzător pentru eşecurile noastre. Asta-i singura explicaţie plauzibilă şi ne resemnăm. Ne naştem într-o lume în care regulile sunt făcute de înaintaşii noştrii, obiceiurile şi tradiţiile deasemenea, noi trebuie decât să le respectăm, altfel am pune la îndoială înţelepciunea străbunilor noştrii. Dar oare înţelepciunea strămoşilor noştrii a răzbătut prin timp până la noi nealterată, sau a suferit modificări semnificative? Oare nu cumva strămoşii noştrii s-au ghidat după alte principii decât noi? Oare de-alungul istoriei, ce se pierde în negura timpului au mai existat şi alte forme de organizare a societăţii?

Venim pe acestă lume cu un bagaj genetic mai mult sau mai puţin benefic, la care se adaugă educaţia primită în funcţie de mentalităţile adulţilor, societatea deasemenea îşi pune amprenta asupra formării noastre, astfel că liberul arbitru este pus sub semnul întrebării, sub presiunea societăţii. Dacă ai un mod diferit de a gândi decât majoritatea, eşti catalogat, etichetat ca un element perturbator al societăţii, ce strică ordinea, necesitând o corecţie spre starea de normalitate. Au gândit alţii pentru tine, de ce mai e nevoie să gândeşti şi tu?

Dependent sau independent de voinţa noastră, ne transformăm, la nivel mental, la nivel de AND. Trecem printr-o perioadă apocaliptică, de altfel de relevaţie, de ridicare a vălului de pe ochii minţii. Împinşi şi presaţi de evenimente, murim seara să renaştem dimineaţa alţi oameni, fiecare zi e un prilej de reflecţie, de evoluţie. Dacă refuzăm să evoluăm de bună voie, evoluăm prin suferinţă, individual sau colectiv, la nivel de comunitate. Învăţătorul nostru, maestrul interior, ne ghidează pas cu pas spre cunoaştere, înţelepciune, desăvârşire. Nu trebuie decât să fim receptivi, să asimilăm informaţia, să o internalizăm.

Mi-am propus să abordez problema dependenţei de sistem şi dependenţelor multiple, asemenea unor lanţuri fine, invizibile, ce ne ţin ancoraţi în această

dimensiune. Sunt dificil de abordat separat aceste dependențe, ele fiind verișoare bune, dacă nu, chiar surori, de regulă vin la pachet.

1. Dependenta de sistem

Ne naștem într-un sistem ce ne vinde iluzia siguranței, protecției, , educației, confortului, evoluției, privilegiați ai unor timpuri evoluate tehnologic. Privim animalele din jurul nostru cu un aer de superioritate, crezând că suntem pe o treaptă superioară dacă beneficiem de condiții de trai diferite de ale lor. Dar în ignoranța noastră nu realizăm dependența noastră de "binefacerile sistemului", nu realizăm cât trebuie să muncim să putem plăti facilitățile curentului electric, utilităților la modul general, fără de care suntem mai neajutorați decât necuvântătoarele. Nu realizăm că noi creștem niște organisme la nivel planetar prin dependența noastră de produsele și serviciile lor, indinspensabile, credem noi în viața de zi cu zi. De aeea, ni se induc nevoi din ce în ce mai multe, produse și servicii suplimentare, inventate, de care în realitate nu avem nevoie, dar atunci care ar mai fi motivația orelor suplimentare prestate către aceste organizații.

Suntem induși în eroare sistematic că suntem deștepți, suntem lăudați, premiați pentru informațiile memorate, stocate în urma școlarizării, a unor performanțe iluzorii, dar neputincioși și neajutorați în afara sistemului. Numai la o cădere de curent la nivel național și chiar planetar, nici măcar nu avem posibilitatea de a ne hrăni, ne încălzi, ne deplasa, comunica, nu mai spun în cazul unei catastrofe de orice natură, care ne-ar periclita condițiile de viață, confortul. Cățelul, nici-o problemă nu are, nu e dependent de un acoperiș deasupre capului, corpul îi produce energie cât să reziste în condiții destul de vitrege, hrană găsește, nefiind prea pretențios, se îngrijește de igiena corpului în lipsa unui duș, de medicamente nu duce grijă, în timp ce omenii rămași sub cerul liber, se pot îmbolnăvi de frig, pot izbucni epidemii care pot decima omenirea. Chiar dacă sistemul a prevăzut așa ceva, fiind pregătit cu locații speciale, dar câți pot fi salvați? Un număr mic de privilegiați ai sistemului beneficiază de condiții similare de viață, create în aceste locații secrete, restul ce fac? Sunt lăsați pradă disperării în situații dezastruoase, poate, create chiar de ei, după ce au fost folosiți ca forță de muncă, generații întregi, secole de-a rândul.

Sistemul este un set de învățături, legi și reguli, pe care trebuie să ni le însușim, respectăm, pentru a beneficia de tehnologia sistemului, nefiind învățați, instruiți cum să ne descurcăm singuri. Inteligența pe care o dezvoltă sistemul în oameni, este inutilă în afara sistemului, amintindu-ne de fapt cine ne este stăpânul. Ce nu ni se spune de către sistem, este că tehnologia zilelor noastre de care ne folosim și ne spijinim precum într-o cârjă, noi o avem încorporată în "softul" nostru, în adâncul ființei noastre, numai că nu avem manual de utilizare, nu știm să setăm și să activăm funcții utile în viața de zi cu zi. Strămoșii noștrii pe care îi credem primitivi, reduși în comparație cu noi, de fapt erau evoluați în adevăratul sens al

cuvântului, puteau comunica la distanță fără a se abona la o companie furnizoare de aceste servicii, nu erau nevoiți a-și lua energia necesară zilnic numai din alimente, care și acestea sunt discutabile dacă le alegem corect, dacă ne sunt benefice organismului, sau chiar dăunătoare. Aveau o intuiție dezvoltată și simțuri extrasenzoriale ce îi avertizau în timp util asupra pericolelor, știau să plieze timpul și spațiul, neavând nevoie de mijloace de deplasare. Îmbinau armonios știința cu spiritualitatea, respectau legile naturii, legile universului, pierdeau noțiunea timpului, durata medie de viață era net superioară celei din zilele noatre. Erau conectați la sursă, conectați la informație, conectați la energia universal. Ruptura s-a produs în momentul în care știința a fost separată de spiritualitate; adevăratele valori au fost pervertite, situație în care oamenilor li s-a impus limitator de vârstă, astfel media de viață în zilele noastre este de aproximativ 70 de ani și se pare că e în scădere dim motive multiple. Pentru a ne reconecta la sursă, presupune, conșientizare și voință pentru a rupe lanțurile dependențelor ce ne ține în ignoranță.

Celula înmagazinează înformație de-alungul a generații și generații, se pierde în negura timpului, este o bancă de date, un sistem informațional al universului, la care putem avea acces neîngrădit oricare dintre noi, aievea unui far ce ne luminează existența. Celula, precum sticla unui felinar, nu poate lumina dacă e necurățată, neștearsă, lumina cunoașterii nu poate răzbate prin sticla îmbâcsită de grăsime, fum, alcool, mizerie, precum și gânduri negre.

2. Dependenta de alimente

Deși corpul uman are capacitatea de a-și produce singur energia necesară bunei funcționări a organismului, omul este nevoit să apeleze la alimente pentru a-și extrage energia necesară în primul rând a supraviețuirii. Corpul omului este un mecanism complex pe care din păcate nu-l cunoaștem decât într-un oarecare procent, nu-i înțelegem în totalitate funcțiile, nu-i cunoaștem "softul" din dotare, nu avem acces la baza de date a acestei „mașinării" de care ne folosim de multe ori în necunoștință de cauză, deteriorând mai mult, această "bijuterie", cunună a creațiilor existente.

Ne considerăm superiori animalelor, dar nu reușim să depășim condiția lor. Ca și la animale și la om se instalează la fel entropia după un anumit număr de ani, bătrânețea devenind inevitabilă, urmată de trecera în neființă și descompunerea în elementele pamantului. Unde-i superioritatea omului față de alte creații, unde e calitatea de fii ai divinității, unde-i calitatea de stăpân peste pământ și animale, dacă el nu reușește să-și gestioneze problemele personale. Se consideră stăpân al planetei, doar că folosește resursele naturale ale planetei, doar că exploatează animale fără cunoștință și conștiință, doar că ucide animale nevinovate și neajutorate? Asta nu demonstrează decât neputința omului de a-și înțelege adevărata condiție și adevăratul "arsenal din dotare" la nivel subtil. Oamenii de știință au recunoscut că omul nu-și folosește creierul decât cel mult 10% din capacitatea lui. Cu toate acestea sunt oameni care au înțeles mecanismul într-o proporție destul de mare, astfel încât să folosească energia din univers pentru buna funcționare a organismului, dovadă că există un număr însemnat de oameni, numiți autotrofi. Aceștia se hrănesc cu energie solară după afirmațiile unora, sau au capacitatea de a inspira particule foarte fine din atmosferă, ce conțin toate elementele nutritive de care avem nevoie, în procesele ce se produc în interiorul corpului uman, fără a mai fi nevoie să pună organele corpului la muncă pentru a digera și procesa alimentele ingerate, evitând astfel uzura organismului.

Problema cea mai mare nu este consumul de alimente, cât calitatea lor și dozajul. Astfel alimentele procesate, gătite, își pierd din valoarea nutrițională mult și foarte mult, astfel încât mâncăm doar să ne potolim foamea și să ne satisfacem plăcerea papilelor gustative, fără beneficii importante în organism. Am devenit dependenți de mâncarea gătită, am învățat organismul cu acest mod de hrănire, astfel că, dacă încercăm să ne hrănim cu legume nepregătite, cereale și fructe, se produc reacții nu tocmai plăcute. Memoria celulară a mâncării, nu ne lasă așa ușor

să ne schimbăm stilul de viață, nu cedează oricum, decât printr-un efort susținut. De multe ori adevărul se află sub privirile noastre, dar nu reușim să-l percepem, nu avem disponibilitatea de a-l accepta. Deși omul se hrănește cu o multitudine de alimente, laborios preparate, nu are puterea calului care se hrănește doar cu cereale în stare naturală și iarbă. Legumele proaspete, cerealele nepregătite și fructele oferă organismului energia de care are nevoie, net superioară energiei furnizată de hrana preparată la temperaturi înalte.

Dar oare noi ne hrănim pe noi sau multitudinea de bacterii, microbi, viruși ce abia așteaptă festinul din stomacul și intestinele noastre?

3. Dependenta de carne

Carnea și lactatele sunt produse de care nu avem nevoie, dar cu care avem o relație de dependență. Proteinele vegetale sunt mai sănătoase pentru organism decât cele de proveniență animală. Încă din copilărie, indiferent de forma de societate, ni s-a indus ideea de a consuma zilnic un minim de lactate și carne pentru o alimentație sănătoasă, chiar necesare în perioada de creștere. La vremea respectivă, cine nu își permitatea a consuma carne zilnic sau destul de des, era compătimit, crezând că are carențe serioase de substanțe nutritive necesare bunei funcționări a organismului. Deși vorbesc la trecut, sunt destule persoane și în zilele noastre care gândesc la fel, cu toate că se știe că proteina de proveniență animală este sursa multor boli precum cancerul, boli cardiace, obezitate și multe altele. Multe dintre bolile incurabile s-ar vindeca, numai dacă s-ar renunța efectiv la carne, fără alte tratamente, dar profitabilitatea marilor corporații alimentare și financiare ar avea de suferit. Informațiile contradictorii în acest sens, derutează oamenii în alegerea modalității de alimentație, astfel sub pretextul subnutriției, suntem îmbiați a consuma carne , produse lactate. Dar, carnea nu este altceva decât o aglomerare de celule moarte, ce intră în descompunere chiar și în organismul nostru, devenind o sursă de infecție și diverse boli și accelerând procesul de îmbătrînire a organismului și datorită consumului mare de energie din partea organelor interne, de a o digera, energie care, odată pierdută reduce speranța de viață. Apoi, animalele crescute la grămadă în ferme, se atacă unele pe altele, se mănâncă chiar unele pe altele cu tumori, fecale, astfel riscul înbolnăvirii este și mai mare.

Omul deși este în prezent omnivor, oare la origini a fost conceput a se hrăni cu proteină de origine animală? Ma îndoiesc, în ciuda falsei ideologii susținută de autoritățile statului și de către unii medici.

Parcă văd cum Dumnezeu, înainte de a-l crea pa Adam, alerga ștergându-și transpirația de pe frunte, între căzănelul cu țuică și berbecuțul perpelit la proțap, pregătind pe mese întinse bunătăți în întâmpinarea creației lui tremurânde și anemice, iar Adam, odată creat, mănâncă nu se încurcă. Omenit cum trebuie, cu burta la soare, cu paharul lângă el, Adam simte că-i lipsește ceva, se simpte incomplet:

- Doamne, dacă tot m-ai creat, nu crezi că ar trebui să-mi oferi și o femeie, nu de alta, dar să am și eu pe cine arunca vina la nevoie!

La origini, omul a fost creat perfect, nu avea nevoie nici măcar de hrană în stare solidă, nicidecum de carne și produse din carne, lactate, ouă, alcool. A fost prevăzut cu toate setările în dotare în interiorul fiecărei celule a organismului, conectat la sursă, avea acces nelimitat la informație, numai că a pierdut manualul de utilizare a mecanismului din dotare, ca urmare a erorilor de gândire, a căzut în piele, în dimensiunea a treia. ADN-ul, cânva pur, precum o antenă de recepționare a informației, a fost bruiat și i-au fost atașate gene recesive, ce i-au afectat funcțiile organismului și memoria, uitând de proveniența lui divină. A început să semene tot mai mult cu animalul pe care îl consumă, instinctele animalice au pus stăpânire pe el, coborându-l uneori mai jos decât animalul.

O altă falsă ideologie referitoare la aportul benefic al lactatelor asupra sistemului osos, este demontată în ultima perioadă de studii de specialitate care arată tocmai contrariul. Conform reclamelor, lactatele întăresc oasele, însă acestea de fapt, măresc riscul de fracturi. Calciul necesar sistemului osos, trebuie procurat din surse vegetale și nu din lapte și produse lactate, fapt demonstrat chiar de animalele din preajma noastră. Multe avem de învățat de la necuvântătoare, pe care de multe ori le subestimăm în ignoranța noastră. Calciul în exces, prezent în organismul omului, dacă nu se elimină, se depozitează în țesuturile moi, în inimă, rinichi, mușchi și piele, mărind vulnerabilitatea la boli și la moarte.

4. Dependenta de alcool, tigări, cafea, droguri

Este o problemă sensibilă care domină omenirea de secole, de milenii fără rezolvare în aparență. Oare, când alcoolul a fost descoperit și s-au constatat efectele devastatoare asupra organismului uman, nu se putea renunța definitiv a se mai produce această licoare "fermecată", sub efectul căruia oamenii au un comportament cel puțin ciudat? Se putea renunța la așa ceva, numai că cei cărora le-ar fi stat în putință să ia această decizie, nu au avut interes să renunțe la alcool. Ba din contră au găsit încă o modalitate eficientă de a ține omenirea sub control. Nu numai că afectează consumatorul de alcool pe durata vieții lui, dar și perpetuează problema din generație în generație, ca urmare a modificărilor suferite la nivel de ADN și transmise urmașilor ca zestre genetică la pachet cu alte probleme acumulate de-alungul vieții și înscrise în ADN. Bieții urmași, ce trebuie să moștenească, să ducă în spate greșelile părinților, bunicilor, străbunicilor sub pretextul normalității, sub pretextul unei vieți bine trăite. Copiii suferă foarte mult din cauza problemelor provocate de alcool părinților, cu toate acestea ajung să sfârșească în aceleași dependențe precum părinții. De mici aud cum se îndeamnă adulții unii pe ceilalți să consume alcool în numele socializării, cu orice ocazie, la necaz dar și la evenimente deosebite. Odată servit cu un păhărel de alcool, e chiar o lipsă de bun simț să refuzi, așa că, "trăiască berea în care ne-am născut!". Alcoolul crează dependență într-un timp relativ scurt, iar printre adepții lui se numără adolescenți și copii de la vârste din ce în ce mai fragede. Alcoolul nu are nevoie de digestie în organism, el trece direct în sânge. Consumul de alcool, ne face să trăim în lumi paralele, în realități diferite, chiar în cadrul aceleiași familii, ne deteriorează percepția drepturilor omului. Dreptul legal al unor membrii din familie de a consuma băuturi alcoolice încalcă dreptul legal al altor membrii de familie la un trai decent și liniștit.

De-alungul secolelor, cultura vinului și a celorlalte băuturi alcoolice, o adevărată literatură țesută în jurul acestor licori, a acumulat foarte multe aprecieri contradictorii. Literații le-au căutat, moraliștii le-au criticat, oamenii de știință le-au analizat, iar fiziologii au concluzionat: alcoolul nu poate fi considerat un aliment nefiind necesar și util organismului uman. Nu poate fi consumat pentru a astâmpăra setea, deci nu poate suplini apa și nici hrana.

Alcoolul afectează organele interne, în mod special ficatul, dar și sistemul nervos, provoacă cancer, epilepsie și multe alte boli, consumat în exces determină efecte toxice în organism de o gravitate incalculabilă, iar consumat moderat pentru unii reprezintă una din plăcerile vieții.

Ca și cum alcoolul nu ar fi creat suficiente probleme omenirii, au apărut și drogurile printre preferințele de consum ale omului. Deși cu un efect mult mai puternic decât al alcoolului și mult mai periculoase din multe puncte de vedere, totuși creează un număr mai mic de victime decât alcoolul, care se găsește la orice colț de stradă și accesibil ca preț pentru orice buzunar. Drogurile sunt drumul lent dar sigur către moarte prematură, afectează fizicul și psihicul în egală măsură, iar efectele nu se lasă prea mult așteptate. Oamenii sunt îmbiați a consuma droguri, ușoare sau chiar puternice, sub pretextul distracției, relaxării, pentru modificări ale stării de conștiință, ce le rezervă experiențe de neuitat. Este confundat magicul cu misticul, oamenii sunt interesați de senzațional și paranormal, decât de ridicarea nivelului de conștiință.

Cum consumul de alcool nu prea are haz în lipsa plăcerii de a fuma, trebuie să ne conformăm, să ne străduim să suportăm fumul de țigară până ne obișnuim, că altfel nu dă bine în societate, nu merge socializarea, suntem marginalizați și ridiculizați. Dacă omul ar fi fost conceput pentru a fuma, ar fi fost prevăzut și cu un horn în creștetul capului, pentru eliminarea fumului de țigară. În lipsa acestui horn, folosim plămânii, astfel ne pricopsim mai întâi cu o tuse, urmată de o răceală puternică, după care se poate instala cancerul pulmonar. Dar ce nu facem noi pentru a ține ritmul cu plăcerile vieții. Durerea în trup intră prin plăcere. Ciudat cum, alcoolul, deși are un gust oribil, creează totuși dependență într-un timp relativ scurt, ca de altfel și țigara. De ce ne străduim noi oamenii să le suportăm, apoi să le acceptăm, ca în cele din urmă să devenim dependenți de ele? Cercetările sugerează că nicotina existentă în țigări, poate cauza dependență ca și heroina, cocaina, alcoolul. Dependența este o realitate când vorbim de fumat, de consum de alcool, de consum de droguri.

Și ca tacâmul să fie complet, hai să savurăm și o cafea, că de, cum să fumezi o țigară fără ceașca de cafea în față. Mulți dintre oameni recunosc că nu pot începe ziua fără o cafea, nu se pot trezi, nu se pot mobiliza în activitățile zilnice fără a-și trezi simțurile cu această licoare. Apoi este urmată și de alte cești de cafea pe parcursul zilei, altfel nu dau randament. Cafeaua este considerată cel mai utilzat drog al zilelor noastre, cofeina fiind cel mai utilizat drog prezent în cafea, ceai, sucuri, analgezice, ciocolată, băuturi energizante. Ce nu i se spune consumatorului de cafea și alte băuturi energizante, este că acea energie pe care crede el că i-o dă cafeaua, de fapt este propria energie consumată din rezervele organismului, deci ne autoconsumăm din interior, iar efectele nu întârzie să apară.

5. Dependenta de sex

Un subiect extrem de sensibil, în anumite privințe, un subiect tabu și în general un subiect destul de evitat. În ceea ce privește degradarea morală prin această dependență, modalități multiple de satisfacere a dorințelor sexuale și a dependenței implicit, a curs multă cerneală, s-au scris multe cărți pentru adulți, s-au făcut filme pentru adulți în ideea de a adopta acest stil de viață, tolerat de autorități mai întâi, agreat apoi și chiar încurajat în ultimă instanță. Dar prea puțin s-a scris despre prevenirea dependenței de sex, de consecințele nefaste ale abuzului de organele de reproducere. Rareori am întâlnit câte o frază rătăcită în cărțile citite, referitoare la acest subiect controversat, doar sfinții părinți au abordat modest și în treacăt subiectul, probabil pentru a nu deranja prea mult. Părintele Arsenie Boca tratează mai pe larg problema în cărțile sale, fiind un bun teolog și psiholog în același timp având și cunoștințe în domeniul medicinei, împletește armonios teologia cu știința oferindu-ne explicațiile necesare înțelegerii fenomenului în sine.

Astfel observă că, *"...împotriva tinerilor şi spre distrugerea lor, se folosesc armele psihologice moderne care sub masca „fericirii, binefacerii şi modei apusene moderne", îi încurajează să fumeze, să consume alcool, să privească doar filme de groază, violență şi pornografie, să se drogheze şi să înceapă cât mai devreme viața sexuală, pentru a-I secătui de vlagă dacă se poate cât mai de timpuriu. De la scenele pornografice televizate la proiectele "educative" confecționate de către instructorii de sex pentru depășirea "miturilor şi prejudecăților tradiționale" cum se justifică ei, de la dansurile voit libidinoase din discoteci, la lecțiile ce se predau în cabinetele de "planificarea familiei", totul este un atentat împotriva castității, una dintre cele mai de seamă virtuți pe care se întemeiază viața în sânul familiei, este o tentativă de a pătrunde în sanctuarele vieții intime binecuvântate prin nunta creştină, cu scopul de a le devasta.*

Căci, oare ce poate fi mai rău decât desfrâul, această boală groaznică, o adevărată lepră morală care calcă în picioare iubirea, fidelitatea, frumusețea şi noblețea existenței. Acceptând aceste rele de bună voie, sigur, mergem spre pierzanie.

În goanna după plăcere, vrând să înlăture responsabilitatea naşterii şi creşterii copiiilor şi să rămână doar cu plăcerea împreunării sexuale, omul a decăzut la

nivelul practicilor împotriva firii ajungând de la anticoncepționale și avort, adică de la crimă premeditată, la degradarea în homosexuali și lesbiene fără rușine, degenerând de la funcția de om moral și spiritual la cea de om animalic- decăzut din drepturile lui de ființă omenească după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. De aici rezultă și uriașele tulburări sufletești care răbufnesc sub formă de tot felul de vicii grave, de boli psihice conducând până la sinucidere și care-i duc la moarte veșnică, sub robia nemiloasă a diavolului".

Energia genetică a organismului uman, limitată fiind, este benefică revigorării organelor din corp, dar dacă este risipită prin practicarea sexului de dragul plăcerii, nu mai intră în sistemul circulator, în sânge, astfel se produce o degradare accentuată a organismului, o îmbătrânire prematură, urmată de o scădere a mediei de viață în rândul oamenilor; intervine entropia, altfel spus.

Viața e prea scurtă pentru noi oamenii să realizăm erorile de gândire și să ne redresăm, suntem contracronometru, multe nu le cunoaștem, multe ne sunt ascunse și mare-i manipularea de a ne ține în întunericul necunoașterii, în ignoranță. Câteva moment de plăcere sunt scump plătite prin ani de suferință și durere.

În perioada anilor '60 și chiar mai înainte, în numele consumerismului, profitului și controlului asupra populației, au fost duse campanii de promovare și acceptare a modei și a sexualității, cu ajutorul unor psihologi celebrii ai vremii, care au știut să speculeze dorințele oamenilor și să le scoată la suprafață instinctele primare. Pentru a determina și femeile să fumeze, au asociat în reclame, torța Statuii Libertății cu țigarea, au asociat noțiuni precum independența, libertatea cu țigarea, alcoolul și plăcerea sexului. Au inversat sistemul de valori și în numele libertății, au înrobit de fapt oamenii, aceștia fiind nevoiți să muncească din greu pentru a-și procura zilnic țigările, alcoolul, a achiziționa lucruri inutile de care nu aveau nevoie, acestea fiind de fapt nevoi induse. Actul sexul în afara sentimentului de iubire adevărată, creează dependență ambilor parteneri, dar se pare că persoanele de sex masculin devin dependente de sex mult mai repede decât persoanele de sex feminin.

Nepotul lui Sigmund Freud, „părintele relaților publice" Edward L. Bernays, a descoperit, pe urmele studiilor întreprinse de ilustrul său unchi, cum poți manipula masele, făcându-le să se comporte irațional prin crearea unei legături între dorințele lor subconștiente (sexuale, de dominație, de parvenire) și produsele comerciale. Lui îi datorăm, în bună măsură, această suprasaturare publicitaro-freudo-sexuală care face ca în zilele noastre limita dintre sexualitatea firească și desfrânare să fie greu de trasat și, mai cu seamă, de dezbătut în spațiul public.

Importanța excesivă acordată sexualității provoacă o adevărată dezordine la nivelul structurii personalității umane. Jean-Claude Larchet scrie: „Ordinea facultăților omului este astfel tulburată, și în ființa sa se instaurează un profund dezechilibru, provocat de faptul că mintea, voința și afectivitatea încetează de a mai sta în slujba spiritului și, nemaifiind modelate și ordonate de el, sunt puse în slujba poftei sexuale, mânată de căutarea plăcerii. Omul, stăpânit de instinct, ajunge asemenea animalelor”.

6. Erori de gândire, dependenta de sentimente negative, dependenta de societate, de modernism

Deşi încerc să tratez separat fiecare tip de dependență, se pare că există o mare legătură între ele, astfel, dacă te-ai pricopsit cu un soi de dependență, mai vin la pachet alte două- trei, apoi dacă scapi de una dintre dependențe, te mai eliberezi și de altele poate fără să realizezi pe moment.

Consumul de carne accentuează instinctele primare, astfel oamenii devin mai agresivi, mai nervoși, mai orgolioși, nerealizând că de fapt nu asta-i natura lor. Omul începe să semene puțin câte puțin cu animalul pe care-l consumă frecvent. Imaginați-vă ce se întâmplă când ADN-ul animalului se întâlnește în organism cu ADN-ul omului. Nu cred că ar fi nevoie de un studiu științific, de laborator pentru a deduce efectele. Evident că subiectul preia din energia animalului ucis, din instinctele lui, din fricile lui, ajunge să copieze modelul de viață al animalului, ajunge să imite legea junglei în societate, considerând normale și distractive, până nu demult, luptele pe viață și pe moarte din arenele special amenajate, înlocuite în zilele noastre de așa zisele competiții sportive. Dacă în vremuri demult apuse, oamenii vânau mamutul, acum vânează milionul, miliardul, considerând absolut normal a acumula excesiv în detrimentul celor mulți.

Alcoolul, țigarea, drogurile, activează un soi de egoism, individualism, sunt interesați doar de problema lor de a-și procura și consuma periodic produsele de care au devenit dependenți, ignorând uneori total nevoile de bază ale celorlalți membrii ai familiei. Apoi egoismul vine la pachet cu invidia, provocată și aceasta din urmă de lăcomie.

-Adică cum, să realizeze mai mult decât mine, să aibe o casă mai mare și mai frumoasă decât a mea? Nu-i drept, eu sunt mai deștept și mai cinstit decât vecinul, Doamne, chiar nu-l vezi?

Odată întreținute și cultivate aceste sentimente negative, schimbă informația din ADN, oamenii devin din ce în ce mai posomorâți, mai nemulțumiți, mai depresivi, mai invidioși, mai egoiști, se îndreptățesc față de semenii lor, nerealizând de fapt că lucrează împotriva lor înșuși. Fiecare celulă a corpului conține un microunivers, deci infinitul, dar cum nu există mai multe infinituri, infinitul din semenul nostru este infinitul din noi. Infinitul se află în noi, iar noi suntem în infinit, suntem părți ale unității și nu are sens să luptăm între noi. În momentul în care lovești în

semenul tău, de fapt loveşti în tine, luptăm noi împotriva noastră, fără a realiza anomalia.

Dependența de modernism subjugă oamenii foarte mult, dar renunțând la așa ceva, societatea te marginalizează și ce nu este dispus omul zilelor noastre pentru a atrage atenția, pentru o imagine mai bună în societate. E de-a dreptul rușinos să purtăm mereu aceleași haine și acestea validate de societate, altfel nu ești la modă, riscând să fi etichetat și catalogat cum nu ți-ai dori. Și ce dacă au o formă cel puțin bizară, mai sunt și gata rupte, incomode de multe ori și ca prețuri deloc modeste, că doar moda costă, ce credeai? Chiar dacă încălțămintea ne creează suficiente probleme, ne chinuiesc picioarele, ne provoacă dureri de coloană, dar arătăm bine pe tocuri, cu vărful ascuțit ce ține degetele picioarelor ca într-o menghină.

Vai și nu-i suficient dacă nu arăți și putere financiară, așa că o mașină nu ți-ar strica, chiar dacă te cam ustură la buzunare, nu atât achiziția ei cât întreținerea, deloc de neglijat, într-o societate unde prețul combustbilului crește nestingherit, piesele de schimb, taxele auto plătite, deloc ieftine, precum și amenzile deloc mici. Și cum să ai tu mașină ca bărbat, dacă nu o decorezi și cu o persoană de sex feminin, frumos aranjată și împodobită, sumar îmbrăcată și greu de întreținut financiar, altfel ce spun cei din jurul tău? Viața mondenă este și ea deloc de neglijat, dacă nu ți pasul cu petrecerile, întâlnirile mondene, dacă nu faci cinste periodic în oraș, riști să pierzi relații ce te-ar propulsa pe viitor în anumite domenii.

Apoi vizitele reciproce, bătule-ar vina, câtă cheltuială provoacă, câtă muncă în pregătirea celor necesare, câtă atenție la detalii ca totul să fie prefect, de la vestimentație, până la aranjamentele florale, că doar aspectul exterior contează cel mai mult, nu goliciunea sufletească. Biata femeie, proaspăt căsătorită, trebuie să demonstreze abilități de gospodină, altfel se face de rușine față de cei din afara familiei și riscă atenționări din partea soțului și socrilor. Muncește din zori și până în seară, să pună la punct casa cu două- trei etaje, să vadă musafirii că au stare și ordine în casă. Pregătește numeroase feluri de mâncare, de la aperitiv până la sarmale, fripturi, prăjituri și torturi, pentru a creea impresie bună. Nu trebuie să lipsească cei mai important, alcoolul și carnea sub diverse forme, numai așa poate arăta prosperitate. Apoi după ce au mâncat până la indigestie și au băut în numele prieteniei până nu au mai știut de ei, acum biata femeie, nedormită, obosită, bolnavă cu stomacul și ficatul afectate de consumul excesiv de mâncare, cu pastilele după ea fără de care nu-și poate reveni, trebuie să strângă în urma musafirilor, odihnându-se poate, după câteva zile după petrecerea cu pricina. Dar ce mai contează, așa trăiește bine omul modern, arătând prosperitate, disponibilitate pentru cheltuieli destul de mari, costisitoare, abuz de consum de carne și alcool. Dacă acest stil de viață persistă ani și ani de zile, omul ajunge o masă inertă de carne și povară pentru cei mai tineri, sub pretextul unei vieți bine trăite.

Depinde cum ne raportăm fiecare dintre noi la noțiuni precum prosperitate și viață sănătoasă. Dacă vecinii ce te urmăresc de o perioadă de vreme, curioși și indiscreți se autoinvită și îi servești cu un pahar de apă, câteva fructe sau semințe după caz, purtând discuții elevate, reflecții asupra vieții, se ridică dezamăgiți de la masă, spunându-și oarecum în șoaptă:

-Hai făi nevastă să plecăm de la sărăciile astea, nu tu mici, nu tu bere, nu tu Guță, nu tu dănțuială, da ce-am venit la priveghi?

Apoi după un timp constată că trebuie să meargă periodic la medic, cu probleme de tot felul, supraponderali, dependenți de medicamente. Contează totuși puterea exemplului, realizează în timp că ceva nu a fost în regulă în comportamentul lor, în stilul lor de viață, studiind mai cu atenție vecinul până nu demult detestat, suplu și vioi de care nu se pot ține pe stradă.

7. Dependenta de putere

Dependența de putere este o mare problemă a zilelor noastre și nu numai. Se pare că dependența de putere a creat probleme din timpuri străvechi atât în pătura de jos a societății, cât mai ales în straturile înalte ale societății. Dacă cei aflați la conducere și-au cultivat de-alungul vieții și de-alungul generațiilor această abilitate de control și putere asupra celor mulți, lucrurile nu au stat altfel nici în familie. Cel ce trebuia să se plece cu umilință în fața stăpânului pentru a nu-și pierde privilegiile, sau pentru a nu atrage mania stăpânilor, se întorcea acasă și își exercita valeitățile de stăpân la el în familie. Dornic de a deține și el puterea și controlul, precum cel din vârf, neavând nici o șansă la cârma țării sau a comunității, își teroriza familia absolut legal, că doar era capul familiei, iar toți membrii familiei trebuiau să asculte de el. Acest comportament dăunător ființei umane, nu s-a schimbat de-alungul mileniilor, ba din contră s-a înrădăcinat în adâncul ființei lui, întunecându-i mintea, umbrindu-i capacitatea de analiză și sinteză, reducând astfel șansele trezirii conștiinței. Setea de putere a omului la orice nivel, dependența de putere, îi hrănește orgoliul și îi crește orgoliul până la niveluri insuportabile, îl chinuie teribil acest orgoliu, astfel că, dacă întâmpină un eșec în exercitarea puterii și controlului asupra celor din subordinea lui, îl aduce în pragul nebuniei. Deja se crede net superior celorlalți, un semizeu poate, invicibil chiar, confundând teroarea cu puterea și controlul. Cei ce se supun orbește unor asemenea persoane, fie ei regi, împărați, președinți, șefi de serviciu, cap de familie, nu fac decât să-i încurajeze în nebunia lor și sunt direct responsabili pentru decăderea accentuată a acestora. Dacă a ajuns monstru cu chip de om, nu e el atât de vinovat, cât cei din preajma lui care i-au dat concursul. Într-o relație bolnăvicioasă de orice fel, nu e vinovat agresorul, cât este vinovată victima pentru supunere totală. Desigur că există și excepții de la regulă pe care le voi trata pe parcurs.

Conceptul de putere și control a fost înțeles total greșit, a fost inoculat adânc în mentalitatea oamenilor, astfel că în zilele noastre, nu pot concepe altceva. Puțini sunt aceia care au înțeles adevărata semnificație a puterii: puterea de a iubi, puterea de a ierta, puterea de a-și cere iertare, puterea de a empatiza cu semenii, putera de a înțelege. Puterea de înțelegere corectă a lucrurilor, puterea de discernământ, ne ajută să ținem sub control sentimentele negative, ieșirile nervoase ce ne descalifică ca ființe umane.

Oamenii de-alungul istoriei, simțind că le lipsește ceva, au înlocuit adevărata putere și adevăratul control, cu puterea mușchilor și mai ales cu puterea funcției. Dacă, nu cu multe secole în urmă, bărbații și chiar unele femei, se antrenau de la vârste fragede pentru lupte sângeroase, pentru a mânui spada și sabia în diverse scopuri mai nobile sau mai puțin nobile, în zilele noastre tinerii merg la sală să-și dezvolte musculatura, că dă bine în societate și în fața femeilor, care văd în ei protectori, salvatori, până la proba contrarie, când își exercită puterea mușchilor chiar asupra lor. Oamenii nu înțeleg că puterea stă în inimă și nu în mușchi, nu înțeleg că nu pot avea control într-o stare tensionată, ci într-o stare de pace sufletească, ce le permite o analiză și sinteză a situației și le poate furniza soluția cea mai potrivită. Omul ce se bazează doar pe mușchii lui, își arată neputința, își recunoaște limitarea, în timp ce omul guvernat de sentimente mai prietenoase, este nelimitat.

Înmulțiți-vă și stăpâniți pământul, ne spun scrierile religioase, iar omul a luat-o ca atare, ad-litteram, în loc să-și înmulțească harul, s-au înmulțit precum iepurii, în loc să protejeze natura, animalele, frați mai mici ai omului, acesta le-a exploatat, că doar nu degeaba e stăpân.

- Au, mărite judecător, zice găina, uite ce ne-a făcut stăpânul nostru. Dacă până mai ieri tot mai aveam spațiu și libertate, dacă tot mai reușeam să sărim gardul la vecinu' să mai ciuguluim și noi câte o salată, varză, astăzi suntem ținute în cuști mici de metal cu gratii, de ne-a jumulit și ne-a afectat frumosul nostru penaj. Ne derutează, nu mai știm ce înseamnă noapte sau zi, ne ține becul aprins continuu, cică să mărim producția de ouă, că altfel nu suntem profitabile. Nu mai zic că puișorii noștrii nu-i mai vedem, suntem private de sentimentul matern, sunt crescuți ca la Auschwitz puișorii noștrii.

Judecătorul studiază cu atenție documentația depusă la dosar, fermierul are toate avizele în regulă, taxele plătite, totul este legal, așa că ciocanul acestuia căzu cu greutate în liniștea sălii de judecată, speriind biata găină, că-i sări și ultimii fulgi din frumosu-i penaj:

- Au, suratelor, am pierdut procesul, acum trebuie să muncim și mai mult, trebuie să plătim și cheltuieli de judecată!

Bietul miel, trecând prin preajmă, ridică capul un moment, iar la auzirea veștii, plecă mai departe resemnat pentru tăiere. În țarcul de alături, unde purcelul asculta cu interes relatarea găinii, colegul de „apartament" se apropie de el îmbunându-l:

- Ai văzut ce bine este aici, ce condiții avem și ce hrană bună și din abundență ni se dă!
- Vine el crăciunul, spune cu amărăciune purcelul.
- Ai măi, termină cu teoria conspirației!

Murgul ce tocmai trecea înhămat la căruță, nechezând, se opri un moment ascultând cu interes povestea găinii, dar se trezi cu un bici usturător pe spate:

- Ce-i murgule, ți s-a urcat democrația la cap?

Sub pretextul legalității sunt comise multe abuzuri nu numai în rândul animalelor, ci și în rândul oamenilor. Marii corporatiști și mai ales bancherii, e suficient să-și legalizeze nelegiuirile, cu bugete special alocate , ilegale binențeles, ce au ca scop exploatarea celor mulți, astfel că instanțele specializate chiar de corporatiști, le dau câștig de cauză aproape în orice condiții.

Noi oamenii nu conștientizăm că exploatând animalele din gospodăriile noastre, din ferme, privându-le de libertate în folosul nostru exclusiv, suprimându-le viața sub pretextul supraviețuirii, atragem asupra noastră același rău pe care îl facem noi animalelor. Ținem în sclavie animalele și noi vom fi ținuți sclavi precum animalele de cei ce conduc și controlează masele la nivel planetar. Trăind în ignoranță, în necunoaștere, împotriva legilor naturii, nu suntem decât o mare fermă de animale sociale la nivel planetar, ce se reproduc singure, se cresc singure, numai dumnezeu știe prin ce sacrificii, iar stăpânii beneficiază de toate facilitățile oferite de acestă oportunitate. Dacă de la oaie se valorifică tot, blana, pielea, carnea, laptele, mieii, atunci de ce nu s-ar valorifica tot și de pe urma omului, crescut și trăit în „întuneric”. Sunt luați în evidență la naștere, crescuți de părinți, dresați în școli pentru a muncii pentru cine trebuie, le sunt folosite organelle ca piese de schimb și mai nou sunt deschise primele restaurante unde se consumă carne de om, că doar e la discreție și fără bani, dacă dispar de pe stradă fără să bănuiască nimeni unde ajung. Deci nu rămâne nimic nevalorificat nici de la om.

Așa cum înțelegem noi să stăpânim animalele, așa suntem și noi stăpâniți la rândul nostru, ce dăm aia primim, efect de boomerang.

Omul a fost astfel deconectat prin toate aceste dependențe și abuzuri de spiritul său, bogăția sa interioară, izvorul său nesecat de putere, iubire, entuziasm, sănătate și divinitate.

8. Institutia căsătoriei

Un subiect extrem de sensibil, ce presupune un studiu aparte, având în vedere informațiile și așa puține și departe de realitate a problemelor generate de neînțelegerea acestei instituții fundamentale în evoluția omenirii.

Oamenii au învățat că trebuie să parcurgă anumite etape standard ale vieții. Te naști, mergi la școală pentru a te specializa într-o meserie, să fi util societății, nu contează că societatea nu te învață și nu te previne asupra unor probleme vitale care-ți vor marca tot restul vieții. Apoi e musai să te căsătorești, fie femeie, fie bărbat, că doar așa e de când lumea, așa e rânduiala, iar tu nu poți face excepție de la regulă, altfel vor spune oamenii că ai o problemă gravă, ai vreun defect, sau ești blestemat. Ești etichetat, catalogat, marginalizat, nu ești în rândul lumii cu alte cuvinte și asta nu se iartă. Trebuie să asiguri sub pretextul iubirii, continuitatea speciei și să furnizezi mai departe "oameni de nădejde" în societate, în funcție de cerințele acesteia.

Așa că Maricica, gata ajunsă la vremea adolescenței se căsătorește cu Costeluș din aceeași comunitate cu ea. Pregătire mare, nuntă pe măsură, etalarea bunăstării, a bogăției că doar nu sunt de neam prost, alaiul mare în procesiunea lui, parcurge întreaga comunitate, fiind un eveniment deloc de neglijat. Veselie multă, muzică lăutărească, dansuri pe măsură, un tablou ce induce starea de bine și de fericire a celor doi și a familiilor lor, ce s-au asociat în urma acestei legături.

Noaptea nunții, ultima noapte de dragoste, întâia noapte de război, trece ca un vis, lăsând în urmă clipe de neuitat pentru tinerii căsătoriți. Luna de miere trece, starea de beatitudine nu ține prea mult, trece deasemenea și ea, apoi se ivesc probleme în "palatul de cleștar". La scurt timp după nuntă sunt aruncați efectiv ca într-o arenă și arbitrați de pe margine:

- Nu fi proastă fă Maricico, impună-te, dă-i cu făcălețul dacă nu te-ascultă, așa ai văzut tu la mă-ta? Ai văzut cum l-am contrloat eu pe tac-tu toată viața, ia exemplu, ia aminte!
- Măi Costeluș, mă fi bărbat că asta-și face de cap, te face de rușine, te răpune, așa ai văzut tu la tact-tu? Ai văzut cu ce mână de fier am condus eu familia toată viața. Femeia trebuie bătută la tinerețe dacă vrei s-o ai femeie de casă la bătrânețe!

Dacă mai există și un copil la mijloc, bietul de el devine instrument de răzbunare și de tortură pentru celălalt care nu a prins copilul. Evident că toate

defectele le are celălalt nu eu, eu sunt perfect, partenerul sau partenera de viață are o problemă, eu niciodată.

Așa am învățat de mici, că viața e o luptă continuă, nu contează care cu cine, că e părinte cu copil, că e frate cu soră, că e soț cu soție, că e vecin cu vecin, oricine e un potențial dușman.

De-alungul istoriei, bărbatul s-a impus cu forța în fața femeii, a căutat să o domine, să o stăpânească, să o supună total, multe fiind nevoită, a suporta femeia din partea bărbatului. Uneori, să poți supraviețui printre animale, trebuie să devii fiară. Astfel femeia a înțeles că, dacă nu domină și controlează, va fi dominată și controlată, așa că a început lupta acerbă între soți pentru supremație. Puține sunt cuplurile care se iubesc și se înțeleg în adevăratul sens al cuvântului, în majoritatea cazurilor și în zilele noastre, domină ori femeia , ori bărbatul în căsnicie, depinde cine se impune mai agresiv, celălalt urmând a se supune necondiționat, în cazul în care nu divorțează.

Nu trebuie să existe pace și armonie între oameni, nici în familie nici în comunitate, nici între state, nici la nivel planetar și interplanetar, trebuie dezbinați, pentru a pierde forța unității, numai așa pot fi stăpâniți și controlați. Nu trebuie să existe motive reale de discordie, orice e binevenit a întreține starea de tensiune și conflict ce le ține mintea ocupată oamenilor fiind mai puțin atenți la ce se întâmplă sus, în pătura superioară a societății. Dacă dușmanul nu există, trebuie inventat, altfel cum să fie oamenii ținuți în stare de alertă în permanență. Oamenii trebuie să se teamă și de umbra lor, pericolul poate veni de oriunde, inclusiv din spațiu cosmic sub forma extratereștrilor. Frica blochează anumite funcții, împiedicând oamenii să gândească normal, lucid, ea trebuie să fie instalată în oameni de mici, mai întâi sub formă de bau-bau, când se măresc, trebuie întreținută cu filme de groază și știri cu violență, creând o stare permanenetă de nesiguranță, ce-i poate convinge asupra neputinței lor și asupra limitării lor. Pericolul ce vine din afara țării și din afara spațiului cosmic, trebuie să ne reamintească mereu de nesitatea existenței autorităților, pregătite cu arme de război pentru a ne apăra. Ori de câte ori privim la știri, îngroziți de actele teroriste, spre cer, îngroziți de teroarea extratereștrilor, privim cu îndurare spre guverne pentru a ne apăra, că tare neputincioși mai suntem. Suntem de acord și cu formarea guvernului mondial, numai să ne apere. Dacă dușmanul nu există trebuie inventat, iar "dușmanul de serviciu" poate fi oricine, altfel cum își poate face apariția în scenă salvatorul care tocmai a creeat confuzia.

Femeile și bărbații se asociază în căsătorii sub pretextul dragostei, mai mult sau mai puțin, începându-și astfel viața sexuală. Actul sexual, din plin abordat de cei ce promovează cărțile și filmele pentru adulți, imorale, în scopul degradării ființei umane, este din păcate un subiect tabu din punct de vedere al moralității, puțin sau deloc abordat în diverse scrieri religioase sau laice, pentru a nu intra în

intimitatea cuplului. Desigur,fiind un fals motiv, pentru a nu deranja lucrurile așa cum sunt și așa cum se vrea să fie.

Îmi propun, astfel, să iau taurul de coarne, chiar cu riscul de a nu fi pe placul tuturor. Abia dacă sunt amintite aceste lucruri în treacăt în vreo frază cel mult două, de genul: „umanitatea este într-un mare dezechilibru în ceea ce privește sexualitatea" sau o abordare sumară în cărțile sfinților părinți de câte un rând, cel mult două rânduri. Cel mai mult tratează acest subiect Părintele Arsenie Boca în scrierile sale:

"*Cununia e un hatâr făcut firii omenești și răspândirii vieții. Nu-s toți în stare să se păstreze curați, feciorelnici și singuri, ci doar aceia cărora le este dat. Desăvârșitul celibat este un har, o răsplată a izbânzii sufletului asupra trupului.*

Oricine vrea să închine întreaga dragoste de care-i în stare unor fapte mari, va trebui să se osândească pe sine a rămâne cast. Omul ce trebuie să îndeplinească o grea solie, care-i va cere toate zilele, până la cea din urmă, nu se poate lega de o femeie.

Cununuia cere părăsirea ființei tale în voia altei ființe, iar Mântuitorul va să dea tuturor ființelor îmbinarea a două suflete – nu-i ajunge – căci ar face grea, poate cu neputință contopirea cu toate sufletele celelalte. Răspunderile pe care le atrage după sine alegerea unei femei, nașterea copiilor, întemeierea unei mici înjghebări în mijlocul celei mari, sunt atât de grele, că ar fi o zilnică piedică față de alte îndatoriri nespus de grele.

Omul care vrea să le poruncească celorlalți oameni, să-i schimbe, nu se poate lega pe viață cu o singură făptură. Ar trebui să fie necredincios femeii ori chemării sale. Îi e prea dragă lumea nesfârșită a fraților săi, ca să o îndrăgească numai pe una dintre surori. Eroul e întotdeuna singur. Singurătatea –i osândă și măreție. Se lipsește de bucuriile dragostei casnice, iar iubirea din el se înmulțește spre a se împărtăși tuturor oamenilor, într-o sublimizare de jertfă, ce întrece toate extazele pământești. Bărbatul fără femeie e singur, dar liber; sufletu-i necotropit de gânduri lumești, poate urca mai sus. Nu zămislește copii în carne și oase, dar îi face să nască la a doua viață pe copiii sufletului său.

Nu tuturor le e dat însă de a ține piept abstinenței: Cine-i în stare să o facă! Întemeierea împărăției cere oameni care să-și dea tot sufletul; dăruirea trupească, chiar îngrădită de îndrituirea cununiei, e o moleșire pentru cel ce e chemat să cate la cele sufletești.

Cei ce se vor scula în marea zi a izbândirii nu vor mai avea ispite în Împărăția Cerurilor. Împreunarea bărbatului cu femeia fie chiar sfințită prin dăinuirea veșnică a căsătoriei, va fi înlăturată. Marea ei țintă va fi zămislirea de oameni noi; dar atunci moartea va fi înfrântă și nu va mai fi nevoie de veșnica primenire a semințiilor. Bărbații lumii acesteia se însoară, iar femeile se mărită; dar cei ce vor fi socotiți să aibe parte de lumea viitoare și de învierea morților, nu vor mai

fi ţinuţi să se cunune, că aceia nu mai pot muri niciodată; sunt oameni asemenea îngerilor şi sunt copii ai lui Dumnezeu, fiind copii ai Învierii.

Prin dobândirea vieţii veşnice şi a firii îngereşti- cele două făgăduinţe şi credinţe ale lui Hristos- ceea ce părea cu putinţă de îndurat ajunge de negândit; ceea ce părea curat ajunge josnic; ce era sfânt, netrebnic. În acea lume supremă, toate încercările la care e supusă seminţia omenească au fost făcute mai dinainte.

Păcătoşitul mascul bestial i-a ajuns împreunarea fugară cu femeia furată; bărbatul se ridică până la cununie, până la unirea unică cu femeia unică; sfântul se ridică şi mai sus, ajungând până la castitatea de buna lui voie. Dar omul arhanghelizat în cer, prefăcut în duh de iubire, a învins fie chiar şi în amintire trupul; iubirea-i, într-o lume în care nu se află săraci, bolnavi, nenorociţi şi duşmani, se transfigurează într-o contemplaţie mai presus de cele pământene.

Ciclul naşterilor s-a închis. Cea de-a patra împărăţie a fost întemeiată o dată pentru totdeauna. Cetăţenii acestei împărăţii fi-vor pe veci aceiaşi aceia iar nu alţii, de-alungul veacurilor. Femeia nu va mai naşte în durere. Osârdia surghiunului e stinsă; şarpele e înfrânt. Părintele îl sărută iarăşi pe copilul fugit, raiul e găsit a doua oară şi nu va mai fi pierdut niciodată."

Iată ce ni s-a ascuns de-atâta amar de vreme. Căsătoria nu este obligatorie, rămâne la aprecierea fiecăruia în funcţie de puterea de înţelegere a fiecăruia, este alegerea de rezervă, alternativă a celibatului, când altfel nu se poate. Idealul suprem al oamenilor este atingerea perfecţiunii, a sfinţeniei, a desăvârşirii, în scopul dobândirii duhului sfânt, ce reprezintă cunoaşterea adevărată, în scopul de a-i ajuta şi pe fraţii lor mai mici în înţelegere. Viaţa eternă nu este doar o vorbă aruncată în vânt, omul poate avea această însuşire, proprietate, ca urmare a activării genei regenerării, ce împiedică fenomenul de entropie, ce se instalează în corpul uman, ca urmare a erorii fundamentale în care trăieşte încă de la naştere. Învăţăm în şcoală şi în familie orice altceva, în afara lucrurilor esenţiale dezvoltării şi evoluţiei noastre. Suntem privaţi de cele mai importante informaţii ce ne-ar putea ajuta să ne alegem cu adevărat drumul în viaţă. Atunci, la vremea adolescenţei, se mai pune problema liberului arbitru în alegerile noastre, când în viaţa noastră sunt atâtea necunoscute? Alegem în funcţie de ce ne-a fost prezentat în copilărie ca fiind valabil, obiceiurile şi tradiţiile uneori fiindu-ne de fapt mai puţin benefice de cum s-ar crede, chiar o frână, uneori în calea evoluţiei noastre.

Ion o place nespus pe Maria, iar ea nu pare deloc deranjată de curtea ce i-o face acesta, aşa că hotărăsc de comun acord să-şi unească destinele prin căsătorie. Se aşează la casa lor conform tradiţiei, sunt văzuţi bine în comunitate, în societate, el e un bun gospodar, iar ea femeie de casă, aşa cum se cade a fi, pentru a nu cade în dizgraţia celor din jur, a părinţilor, a bătrânilor a oamenilor din sat. Dar nu trece prea mult timp că obiceiurile rele, dependenţele de tot felul instalate, adânc

înrădăcinate în ființa omului, intrate în sânge la propriu, chiar în ADN-ul uman, perturbă sentimentul frumos de iubire, ce poate degenera în neînțelegeri și comportări mai puțin demne de statul de ființă umană.

Căsătoria debutează în general cu sentimentul împlinirii, al firescului, astfel că tinerii căsătoriți trăiesc într-o oarece înțelegere și armonie cel puțin o perioadă la început, în general până la apariția primului copil. Perioada sarcinii este o perioadă extrem de delicată, conștientizată și în societatea în care trăim, dar tocmai aspectele cele mai importante sun ocolite, ignorate, atât cât să ne creeze probleme la care nu găsim răspuns și rezolvare. Ion ajuns dependent deja de actul sexual, ignoră problemele viitoarei mămici din perioada sarcinii, insistând a-și satisface plăcerile, oricum.

Părintele Arsenie Boca, un fin observator, îmbină armonios cunoștințele de biologie, medicină, religie și psihologie pentru a ne lămuri, ce se întâmplă cu ființa umană ajunsă în această etapa. Sămânța de om, pe care o numim cu termen intermediar *energie genezică* sau *energie genetică*, acest capital vital din viața lui, trebuie chivernisită, pentru a da roade de regenerare a insului, familiei, neamului. Omul se lasă momit de plăcerea sexuală și astfel este tâlhărită energia genetică, ce ar trebui să ajungă în sistemul circulator pentru revigorarea organismului.

"Numai atât e nunta binecuvântată de Biserică, cât e spre naşterea de prunci, cât e comuniunea de iubire dintre părinți și copiii care vor veni- restul e numai desfrânare."

Dar acest aspect nu ni se spune în copilărie, în adolescență, nu ne este prezentat nici de către părinți, nici de către autorități, nici de către preoți. În mod normal, nu trebuie să cunoaștem toate aceste aspecte înainte de a purcede în căsnicie? De multe neplăceri am fi scutiți de-alungul vieții, dar părinții în mod sigur nu au știut nici ei, preoții ori nu știu nici ei, ori nu au voie să dezbată prea mult aceste probleme.

Atunci, tânăra mămică acordă o atenție deosebită noului născut, iar soțul pică pe plan secund. Dacă până atunci Maria i-a răspuns soțului ei promt la sentimente, acum nu o mai interesează, fapt ce-l deranjează vizibil pe Ion, acesta neînțelegând că actul sexual este destinat exclusiv naşterii de prunci și de unde să știe că doar nu a avut nimeni interes să-l informeze. Instinctul matern al Mariei intră în contradicție cu dorința bărbatului de repetate a actului sexual.

"E oprită cu mare asprime vremea sarcinii şi vremea alăptării. (...)
Dacă părinții i-au tulburat tocmirea cu fărădelegea desfrânării, acesta se va tipări într-însul cu tărie mare. Iar când se va naşte, până nu ajunge să priceapă se va juca cu sora de-a mirele cu mireasa sa și încă de la 7 ani. Mai târziu va încerca la dobitoace sau se va deda la curvie cu mâna, pe urmă la curvie în toată regula, patimi ce-i vor omorî milioane de celule nervoase. Și de nu se va întâlni cu cineva care să-i cunoască boala, pe la vârsta căsătoriei ajunge în doaga nebuniei. Despre

sporul la carte nici nu mai vorbesc, patima aceasta le tâmpeşte mintea, căci începe să se poată face de pe la 14 ani. Iar dacă nu-i dă de leac, nu lasă pe om nici la 70 de ani.

Dar şi vremea alăptării trebuie ţinută curată, că încă e legat de mamă şi de purtările ei. Apoi nu poate rodi copil nou pentru că nu-şi poate împărţii sângele în trei părţi şi toate să meargă bine: o parte cu laptele, alta pentru sine şi a treia parte pentru cel de pe cale. Dacă sunt mai deşi decât îngăduie rânduiala aceasta, toţi sunt slabi şi nu-s de trai.

Dar aici se mai înţelege ceva: că pe măsură ce s-a întărit desfrânarea în mădularele oamenilor, a scăzut şi puterea lor de apărare împotriva bolilor de tot felul, iar căzând în acestea, foarte greu se tămăduiesc, deşi mijloacele de vindecare sunt din ce în ce mai bune. Orice fel de desfrânare e o putrezire înceată... ca gunoiul care arde... şi scurtează zilele omului.

Luaţi aminte, că pentru osteneala părinţilor după voia lui Dumnezeu, Se milostiveşte spre copii şi-i binecuvântează cu daruri, precum însuşi a zis: până la al miilea neam pentru cei ce-l iubesc pe El."

Părinții și școala ar trebui să prevină copiii la vreme despre viața sexuală și capcanele ei, dar părinții sunt tare neștiutori, iar școala nu are nici-un interes, ba dincontră, sub pretextul educației sexuale sunt îndemnați către acest stil de viață, oferindu-le prezervative și anticoncepționale. Organismul întreg și sistemul nervos se dezvoltă bine datorită hormonilor genetici sub o cenzură de înfrânare.

Stănel din deal, policalificat și multifuncțional, bun la toate, acum psihologul de serviciu al satului, indinspensabil în asemenea situații, îl instruiește pe neinițiatul Ion cum să reacționeze în asemenea probleme:

- Rupe-i botu', sparge-i capu', femeia trebuie să fie supusă în orice condiții, trebuie să asculte de bărbat indiferent de situație, bagă-i mințile în cap!

Cu o vastă experiență în domeniu, 4 neveste la activ, părăsit de toate, cunoscut pentru tenacitatea cu care căuta să-și reeduce nevestele pe rând, în funcție de interese, Stănel din deal îl determină pe Ion să-și schimbe atitudinea față de proaspăta lui soție, așa că îi aplică o corecție cum numai el știe. Biata Maria este dezorientată, numai știe ce să creadă, nu reușește să înțeleagă ce s-a ales de dragostea lor, de ce Ion se supără că acordă prioritate micuțului și nu lui. Devenit dependent sexual, Ion își pierde mințile de furie, neînțelegând de ce Maria nu mai e interesată de acest aspect, vital pentru el.

Maria, cu simțul ei matern, cu instinctul ei de ființă sensibilă și intuiția ei feminină care nu o înșeală, înțelege în subconștientul ei, că a acorda atenție vieții sexuale în asemenea perioadă, nu este benefic nici ei, nici soțului ei, nici mai ales micuțului. Femeia este interesată de dragostea trupească până la apariția sarcinii, considerând în subconștientul ei că, rolul împreunării trupești, a luat sfârșit, măcar pe moment. Încearcă să se împotrivească pornirilor nefirești ale partenerului de

viață, explicându-i starea neplăcută pe care o simte și dorința de a se dedica noului statut de mămică, dar mușchii soțului ei, meniți să o apere, acum o zăpăcesc. O ploaie de pumni și de palme se abat asupra ei.

De-alungul istoriei, au existat oameni cu o gândire diferită de a majorității, din cauza căreia au avut mult de suferit din partea celor mulți sau din partea autorităților. Au fost internați cu forța în spitale de nebuni, au fost bătuți, deși aveau dreptate, dar nu au renunțat la ideile lor, chiar cu prețul vieții. Mulți consideră că moartea lor a fost în zadar, dar au declanșat semne de întrebare asupra veridicității celor susținute de ei, chiar și după moartea lor; dacă e adevărat ceea ce a spus??? Asemenea oameni sunt veniți cu un scop precis pe acest pământ, ei sunt demolatori de mentalități, sunt stricători de legi, sunt considerați nebuni, dar din fericire, ei au schimbat lumea. Deși pot fi *ale*și pentru asemenea misiuni, nu au viață ușoară printre semenii lor.

Nu e și cazul Mariei, ea este o ființă sensibilă, fragilă, sperioasă, temătoare, așa că nu opune rezistență prea mult, lăsându-se în voia lui Ion. Ion a primit o soție în dar, dar nu a primit și manualul de utilizare al ei, nici măcar manualul de utilizare al propriului organism nu-l are.

Nici la nivel mai înalt lucrurile nu stau diferit, doar modul de abordare e puțin diferit:

- Ăăăă.., dragă Elvira, sper să-ți remediezi comportamentul nepotrivit cu cerințele căsătoriei, altfel sunt nevoit să-ți amintesc ce prevede contractul prenupțial. Cu traista ai venit, cu traista pleci.

Așa că, Elvira se conformează dorințelor soțului ei, pentru a nu pierde privilegiile materiale greu obținute, altfel e nevoită să se întoarcă în sătucul ei de baștină, unde sătenii vor râde pe seama ei, iar părinții vor fi tare mâhniți de statutul ei de femeie despărțită. Mentalitățile învechite ale celor din preajma ei, o obligă chiar să depună eforturi în a-și satisface soțul ce-i oferă o viață lipsită de grijile materiale, trăite în copilărie.

"În cadrul familiei există o întreagă gamă a desfrânării, prin așa zisele aberații sexuale, încât se pune accentul numai pe plăcerea erotică, nebunească, care devine o a doua natură a soților, încât ajung săsrăciți de putere și robiți de plăcere. Când se întâmplă să vină și o zămislire, nedorită sau prin accident, energia naturală slăbită va da un copil slăbănog sau debil fizic și mintal.

Un trecut păcătos, n-a prea trecut: însoțește ca un cazier judiciar. Ispășirea e obligatorie (...) răbdând palmele trecutului peste obrazul minții."

Dar caracterul obligatoriu al sexului în căsnicie și nu numai, chiar dacă e acceptat de nevoie, împotriva voinței unuia dintre parteneri, provoacă dependență sexuală atât bărbatului, cât și femeii. Cei doi parteneri ajung să se autoconsume, reciproc, energia genezică nu mai ajunge în sânge, organele nu se mai refac, nu se mai regenerează, în combinație și cu alți factori distructivi, reprezintă combinația

fatală pentru ei. Media de viață a omului scade, zilele-i sunt numărate, așa că organismul cedează, intervenind moartea prematură și în special a bărbaților. Statistic, bărbații au o durată de viață mai scurtă decât a femeilor, dar asta nu-i împiedică să meargă din greșeală în greșeală, sub imperiul plăcerii și a drepturilor revendicate cu de la sine putere.

"*Nu apărați desfrânarea că nu are nici o apărare. Ea nu întreține, ci mai curând sau mai târziu macină dragostea între soți și duce la ură și răzbunare, ca orice păcat.*"

Partea tristă, e că, chiar unii preoți la spovedanie, îndeamnă femeile să nu refuze bărbații ori de câte ori aceștia simt nevoia de sex. Consideră că bărbații pot aluneca mai rău, degenerând chiar în nebunie. Atunci cum să combatem dependența de sex, întreținând-o? Cum să înbunătățim ereditatea?

Ereditatea este o forță cu care trebuie să luptăm, putem interveni în mediul extern și intern, în cel spiritual, se poate interveni în forța destinului, altfel poate fi anihilată orice inițiativă de a ne îmbunătății viața.

"Căsătoria e o taină dintre cele 7, tocmai ca să nu îngăduie într-însa atâta șerpărie de fărădelegi, încât în zilele noastre să strigăm amarnic: Ridicați căsătoria din desfrânare măcar la rânduiala dobitoacelor! Binecuvântarea lui Dumnezeu nu s-a dat fărădelegilor."

Adevărul este foarte bine ascuns, la vedere, chiar sub ochii noștrii, dar cine să vadă? Avem preocupări multiple ce ne împiedică a fi fini observatori. Cu toții am avut sau avem animale domestice în curte, în casă. Fie căței, fie purcei, fie pisici sau vite, cai, oi, toate acestea respectă aceleași legi ale naturii. În scopul perpetuării speciei, fiecare animal are perioada lui fertilă, propice reproducerii. Astfel, femela eliberează o substanță menită să avertizeze și să înștiințeze masculul în vederea împerecherii, valabilă numai câteva zile până când femela rămâne gestantă. Din acel moment, masculul nu se mai împerechează cu femela în perioada gestației, până când nu se termină perioada alăptării, perioada creșterii și instruirii puilor, pentru a fi lăsați să se descurce singuri. Apoi urmează altă perioadă propice împerecherii, un alt ciclu de creștere a puilor și tot așa. Acest mecanism, foarte bine reglat la animale, având în vedere că nu au cunoștință și conștiință, nu mai este valabil la om. Dumnezeu a considerat că omul știe ce are de făcut, are conștiință, capacitate de discernământ, este responsabil, cunoaște toate aceste etape, ca urmare poate decide în cunoștință de cauză cum să-și organizeze viața. Numai că, în ignoranța lui, omul poate decade mai jos decât animalele, dacă nu-și poate controla instinctele primare. Iată că noi oamenii nu suntem nici măcar la rânduiala dobitoacelor.

Un eveniment tulburător ne-a scos din rutina zilnică, lăsând semne de întrebare asupra formei de organizare și funcționare a societății. O tânără mămică cu trei fetițe, două de mână și a treia în brațe, însărcinată iarăși, decide a-și lua viața cu

copii cu tot. Cât de nefericită și dispertă a putut să fie, să-și arunce copiii în fața trenului, apoi să se arunce și ea. Ce a determinat-o să renunțe la viață, să-și ia cu ea copiii cu multă greutate crescuți? La o primă anchetă, se pare că a avut neînțelegeri cu soțul, neînțelegeri ce persistau de ani de zile, fără rezolvare și fără speranța de a primi ajutor din partea cuiva: a părinților, a socrilor, a rudelor, a cunoștințelor și nu în cele din urmă, a statului. Situația materială destul de grea nu-i permitea a se despărți de soț, nu-i permitea a aduce pe lume copii după copii, iar ultima sarcină a fost decisivă. Indiferent de neînțelegerile dintre soți, "dragostea" merge înainte, așa că eventualele sarcini nu pot fi evitate, poate decât cu aniconcepționale, dar care costă bani pe care nu toate femeile și le permit. Dosarul de anchetă, în asemenea situații este rapid clasat, sinucigașa etichetată drept o persoană cu probleme psihice, deși a cerut ajutor în nenumărate rânduri, fără rezultat. A realizat prea multe, era prea disperată de situația fără ieșire și abandonată total, cu copii cu tot.

La nivel de țară, avem o armată de psihologi și sociologi care să analizeze problema, să depisteze cauzele adevărate ale acestor drame și tragedii, dar sunt tratate doar efectele, cauza nu se recunoaște niciodată și sunt ignorate în continuare problemele legate de căsnicie.

Caracterul obligatoriu al sexului în căsătorie, transformă o frumoasă poveste de dragoste într-un coșmar. Soțul ajuns dependent de sex, poate și de băutură, își exercită "dreptul legal" de a-și satisface dorințele sexuale, indiferent de consecințe, dezvoltă un comportament nedemn de o ființă umană, devine în multe cazuri gelos, violent, crează scenarii în mintea lui care să-i valideze comportamentul. Dacă peste toate astea se suprapune și dependența financiară a femeii de soțul ei, toate acestea reprezintă combinația fatală. Captivă a instituției familiei, femeia realizează că, din dorința de a intra în rândul lumii, a devenit sclavă, fără posibiliatatea de a scăpa și după un număr de nașteri voite sau nu. Femeia nu poate fi considrată jucărie sexuală sau mașină de făcut copii, sub pretextul normalității.

Biserica, se pare că este împotriva abstinenței totale, după un copil sau doi; consideră că familia este binecuvântată dacă aduce pe lume un număr cât mai mare de copii. Este total împotriva avorturilor și pe bună dreptate, dar nici nu previne asupra pericolului, pe tinerii ce vor să se căsătorească, considerând că are Dumnezeu grijă de toți copiii. Se pare că Dumnezeu este policalificat și multifuncțional și nu are altă treabă decât să crească mulțimi de copii. Este babysitter, partener de joacă al copiiilor, educator, învățător, psiholog, îndrumător în viață, finanțator, legislator ce mărește alocația copiiilor periodic; apoi angajator ce furnizează salariul absolut necesar existenței zilei de mâine. Doamne, ai grijă de copiii noștri, că noi avem treabă, să ne combinăm și nu la cartelă, ci să mai facem câțiva puradei de care trebuie să ai grijă și de ei.

Mulți dintre copiii săraci aduși pe lume la număr, în numele caracterului obligatoriu al sexului în familie, ajung pe mâna traficanților de carne vie, din dorința de a muncii în afara țării și a depăși problemele financiare ale părinților.

Iarăși ni se amintește de către biserică, cât de fericiți și morali sunt oamenii ce trăiesc 14-15 persoane într-o cameră, se acceptă reciproc și aduc pe lume copii câți dă Dumnezeu. Ne întrebăm, desigur, cât de morali pot fi părinții acestor copii ca noapte de noapte în prezența acestora, ce nu dorm profund toți să-și întrețină dependența sexuală, obligându-i astfel să fie martorii actului sexual? Când vor fi adulți, fac și ei ce-au văzut la părinți, eroarea se perpetuează din generație în generație.

Această problemă a existat nu de ieri de azi, ci de secole și mii de ani, mărturie stau copiii veniți pe lume în orice condiții. În romanul Pasărea Spin, Fiona, mama lui Meggie, rămânea până seara târziu în bucătărie, deși frântă de oboseală, până adormea soțul ei, în speranța că poate scăpa de obligativitatea actului sexual. Între două sarcini perioada era prea scurtă, de un an, un an și jumătate sau cel mult doi ani. Fiul ei cel mare văzând cum burta mamei se mărește iar la scurt timp după nașterea ultimului copil, își atacă furios tatăl vitreg, acuzându-l de iresponsabilitate, precum un porc.

Sfinții Părinți, în scrierile lor, pomenesc în treacăt de famili, în care după al doilea copil, soții hotărăsc să trăiască împreună ca frate și soră. Desigur, sunt puțini cei ce ajung la un nivel superior de înțelegere a lucrurilor în căsătorie, aceştia însă sunt de o modestie aparte, nu fac caz de virtuțile lor și trec neobservați prin viață.

Societatea, indiferent de tip, indifernt de timpuri, niciodată nu a fost interesată să rezolve asemenea probleme. Ba din contră, a lăsat lucrurile la voia întâmplării, a neglijat total educația populației, sau chiar a împins-o într-o asemenea situație. Regii și împărații profitau din plin de situația creată în familii, se procreea mult și de o calitate îndoielnică, cât să fie manipulați, războaiele necesitând mulți soldați ce trebuiau să moară pe câmpurile de luptă, la comanda stăpânilor lor și în locul acestora. Apoi abuzul de sex între soți, îi ținea într-o stare de ignoranță și inconștiență, într-un grad redus de conștiință, ce nu le putea permite o evoluție spirituală, care ar fi putu să-i trezească. Iată că împușcau doi iepuri deodată.

Maricica și Costeluș, ridică într-un timp relativ scurt, cu ajutorul părinților, o frumusețe de vilișoară cu tot ce-i trebuie, dar sentimentele-i de iubire ale Maricicăi, încep să pălească după venirea primului bebeluș, așa că simte nevoia să-și ia micuțul să meargă la părinți, unde și rămâne definitiv. Costeluș ce să facă, odată locul vacantat de soție, îl scoate la concurs, că doar nici un loc liber din univers, nu rămâne neocupat. Și pentru că Florica din capătul satului, cu un statut modest, îi face ochi dulci de ceva vreme și pentru că prestează servicii sexuale de calitate, de ce să n-o adjudece. Se instalează cu fast în frumoasa vilă, spre disperarea părinților Maricicăi, care mult au trudit prin Spania și Italia, să ridice maiestuoasa casă,

motiv pentru care se tratează cu pungi întregi de medicamente, pentru a face față situației. Nu-i pentru cine se pregătește, ci pentru cine se nimerește. Dependența de situația materială, îi pune în conflict, se poartă unii pe alții prin tribunale, iubitorul soț al Maricicăi e dispus a plăti martori mincinoși pentru a rămâne cu casa construită pe terenul lui. Nu a mai rămas nici o scânteie din iubirea ce i-o purta Maricicăi cândva? Sau de fapt nu a existat niciodată? Păi cam așa se întâmplă când iubirea este de fapt pseudoiubire, când căsătoria nu-i decât o alianță între familii, sau doar o afacere pe cinste, mai dă și rateuri.

Dependența de pseudoiubire este prezentă atât la bărbați cât și la femei. Biata femeie, după eșecul primei căsnicii, nici-un moment nu bănuiește nereguli în instituția căsătoriei, ci consideră că doar a avut ghinion și-atât. Consideră că încă nu și-a găsit jumătatea, așa că încearcă iar și iar; ajunge la a cincea căsătorie, a șasea, a șaptea, dar norocul întârzie să apară. Este încurajată și de difuzarea a numeroase filme de dragoste, așa că e perseverentă, cine știe poate găsește și adevărata dragoste.

Maria, devenită dependentă și ea de sex între timp, gata pervertită de insistentul soț, nu se mai mulțumește doar cu relația conjugală, consideră că Ion nu o mai satisface îndeajuns. Vecinul Vasile parcă arată mai bine decât Ion, apoi parcă-i mai atent, așa că nu ratează ocazia de a avea o aventură excraconjugală cu acesta. Ion se prinde destul de repede, așa că îi aplică o corecție Mariei cum numai el știe. Dar ce să facă acum, să se despartă de Maria și cum s-o ia de la capăt cu o altă femeie, când deja a venit pe lume și al doilea copil? Ion își iubește copiii, pe Georgică, întâiul născut și pe micuța gingașă, Steluța, fără de care nu concepe viața. O acceptă pe Maria în continuare, ca soție a lui și ca mama copiiilor lui, dorește să-și vadă copiii crecând sub ochii lui, iar pentru asta își calcă pe orgoliu.

Astfel apare infidelitatea între soți, aceștia nefiind capabili a depista adevăratele motive ce determină asemenea anomalii.

Ion muncește cu sârg să ofere copiilor lui tot ce le trebuie, să le ofere un viitor mai bun, pe care el nu l-a avut. Pe Georgică îl dă la școală mai departe, la oraș, iar Steluța, încă micuță, rămâne alături de părinți.

Într-una din zile, Georgică își vizitează părinții însoțit de un prieten apropiat, mai afectuos decât ar trebui, ceea ce îl cam nedumerește pe Ion. Nu se sfiesc în cele din urmă să se țină de mână și să recunoască orientarea lor sexuală, ceea ce îl înfurie teribil pe Ion. Nervos, îi aplică un dos de palmă, amenințându-l:

- Asta ai văzut tu la noi? D-aia te-am trimis la școală, să te destrăbălezi, eu te-am făcut, eu te omor, bagă-ți mințile în cap, altfel nu știu ce-ți fac!
- Au, țață Veto, ațină-te la Ion că-l omoară pe Georgică, sare Maria. Fugi dragu' mamei, sari gardul cât mai ai timp, că te omoară tactu'! Ce-ai Ioane, ai înebunit, nu vezi că lumea evoluează, dacă băiatu' vrea să fie altfel decât noi, ce-ai cu el?

Educația unui copil începe încă din pântecele mamei, din perioada alăptării, din primii ani de viață, primii șapte ani de-acasă, continuă cu perioada școlarizării, continuând chiar și după majorat. Comportamentul părinților este perceput de copil încă din perioada sarcinii, fiindu-i transmise moralitatea sau imoralitatea părinților și prin alăptare și chiar la nivel subtil în primii ani din viață, chiar dacă încă nu e conștient de ce se petrece în preajma lui. De câte ori Georgică nu o fi asistat fără voia lui până la un an- doi, lăsat singur în pătuțul lui, la scenele de dragoste necenzurate ale părinților lui, aceștia crezând că doarme sau nu observă, sau nu știe. Ba chiar s-au mai trezit și cu câte o jucărie în cap, în muncile lor, dar nu-i bai, dragostea merge înainte.

Părinții copiiilor își cultivă plăcerea pentru sex de-alungul anilor, proprietate ce se va regăsi în cele din urmă înscrisă sau încorporată în ADN. Copilul moștenește genetic această proprietate printre altele și se manifestă în ei de la o generație la alta la vârste tot mai fragede.

Organismul uman este înveșmântat în straturi de energie precum o mantie, un câmp energetic ce conține informație. Intersecția acestor câmpuri energetice purtătoare de informație, determină un schimb de informații între diverse persoane la nivel subtil, astfel se creează simpatii sau antipatii, în funcție de sentimentele percepute de fiecare. Cu atât mai mult când e vorba de membrii aceleiași familii, ce se pot influența reciproc din punct de vedere, moral, etic, comportamental. Deși copilul nu cunoaște concret momentele de infidelitate ale părintelui, de la o anumită vârstă se manifestă în el aceleași porniri ca ale părinților. În zadar încercăm să ascundem lucrurile murdare față de copiii noștrii, ei le-au perceput demult, iar mai târziu le pun în aplicare. Membrii aceleiași familii, simt situațiile limită, percep sentimentele și se pot influența reciproc la nivel subtil și la distanțe foarte mari.

Teoria câmpurilor morfice explică fenomenul: „Câmpurile morfice, la fel ca binecunoscutele câmpuri din fizică, sunt regiuni nonmateriale de influenţă, ce se întind în spaţiu şi se prelungesc în timp. Câmpurile morfice nu dispar: sunt scheme de influenţă cu potenţial organizator, susceptibile de a se manifesta din nou, în alte vremuri şi în alte locuri. Procesul prin care trecutul devine prezent, în mijlocul câmpurilor morfice, este numit rezonanţă morfică.“ Rezonanţa morfică implică transmiterea influenţelor cauzale formatoare prin spaţiu şi timp.

Astfel, în momentul în care se face referire la trecut, acesta poate să se actualizeze prin rezonanţă morfică, astfel câmpurile morfice pot influența psihicul uman. Unele caracteristici dobândite pot fi transmise nu prin modificarea genelor, ci prin rezonanţă morfică. Asta înseamnă că transmiterea nu implică transferul genelor.

Așadar, după cum afirmă Sheldrake, fiinţele vii care aparţin aceleiași specii adoptă comportamente similare cu cele ale altor membri ai speciei, fără să

moştenească niciuna din genele modificate ale acestora şi chiar în absenţa oricărui mijloc cunoscut de comunicare între cele două filiaţii.

Georgică, cu un fond genetic nu foarte bun, moştenit de la părinţi lui, cu posibilitatea de a se induce la nivel subtil, comportamentul imoral al părinţilor, peste care se suprapune şi perioada copilăriei lăsat nesupravegheat, uneori până târziu în noapte la televizor, urmărind emisiuni de o calitate îndoielnică, needucative şi mai rău, filme pentru adulţi, se formează cum nici nu bănuiesc părinţii lui.

Dacă generaţiile mai în vârstă păstrau în dormitor scene deloc înălţătoare, copiii nu numai că le practică şi ei, dar le şi perfecţionează, le scot şi în stradă sub pretextul drepturilor multiple într-o societate democratică, unde libertatea este confundată cu libertinajul.

Steluţa ajunsă şi ea la vremea adolescenţei, o mândreţe de fată, dar cu înclinaţii mai modeste faţă de şcoală şi cu preocupări mărunte, ce nu-i dezvoltă un caracter puternic, cade şi ea sub influenţa nefastă a timpurilor moderne. Capra sare masa, iada sare casa!

Ion este anunţat de către poliţia comunitară că fiica lui a fost arestată pe variantă, pentru prostituţie. Vestea pică ca un trăznet pe capul lui, nu mai are puterea nici să riposteze, se prăbuşeşte în genunchi, inert, nefiind capabil să reacţioneze în nici un fel, un timp. Îşi pune un pahar de ţuică de casă să poată rezista evenimentelor ce se precipită în viaţa lui. Priveşte fotografia copiilor lui la câţiva anişori, o sărută, o strange la piept, plângând amarnic. Se întreabă nedumerit:

- Doamne, unde-am greşit?

Răspunsul nu poate răzbate din străfundul fiinţei lui prin canalele ruginite, necurăţate, nelustruite, îmbâcsite de proteină animală, de fum de ţigară, de alcoolul produs în gospodăria proprie şi de gândurile, nu totdeauna pline de evlavie. Adierea de vânt, mişcă perdeaua, ce deranjează iconiţa Maicii Domnului pusă formal pe etajera de lângă fereastră, aterizând uşor lângă fotografia copiiilor lui. Prin crăpătura uşii, îşi face loc pisica, deplasându-se graţios prin cameră. Parcă e prima dată când o observă cu adevărat; delicată cu blăniţa-i lucioasă, se urcă nestingherită pe măsuţa din faţa canapelei, iar cu un dezvoltat simţ estetic, îndepărtează cu lăbuţa paharul cu alcool, răsturnându-l, nepotrivit lângă fotografia copiilor şi iconiţa Maicii Domnului.

În următoarele zile, Ion nu se simte prea bine, aşa că merge la doctor. După un control de rutină şi o serie de analize, doctorul decide:

- Ioane, gata de-aici încolo, fără carne, cu atât mai puţin de porc, fără alcool, fără prăjeli, fără mâncăruri prea consistente, periodic la control şi fără supărări!
- Cum doctore fără carne, păi nu ni se spunea nouă de mici copii "Nici-o masă fără carne, nici-o masă fără lactate, nici-o masă fără peşte"? acum de ce nu mai am voie?

- E deja legendă, ce ți se spunea când erai copil, a fost doar un mit, adevărul e ăsta pe care-l auzi acum, dacă vrei să mai trăiești!
- Păi și ce le fac eu la atâtea găini, rațe, purcei, au fost bune până acum, iar de-acum nu mai sunt valabile?

Se-ntoarse posomorât Ion acasă cu traista de medicamente, nemaiînțelegând nimic. Stănel din deal, nelipsit în momente- cumpănă din viața lui Ion, mult mai competent decât doctorul de la care tocmai venise, intervine:

- Ce știe doctorul ăsta, noi avem modalitatea noastră de a ne trata. Lasă măi Ioane, că trece cu o țuică fiartă, o bucată de slană de porc, o bucată de ceapă, usturoi, un vin fiert și ești ca nou.

Așa că Maria puse masa cu toate cele recomandate de Stănel din deal și se omeniră cu toții cum au făcut-o ani de-a rândul.

Maria îl puse-n temă pe Ion că trebuie să meargă la nuntă la băiatul cel mijlociu al lui nașu Pandelică, însă acesta nu avea nici-un chef de nuntă, dorea să rămână liniștit cu gândurile lui. Numai că Maria insistă, explicându-i că prezența la nuntă e o obligație, având în vedere că și ei au copii și vor avea și ei nevoie la rândul lor. Ion răbufni:

- Făi Mario, ești tâmpită? Cu cine mai faci tu nuntă? Cu un homosexual, cu o prostituată?

Maria gata pervertirtă, reacționează promt:

- Lasă Ioane, ia să vezi tu cum legalizează ăștia căsătoriile gay, iar Steluța nu-ți fă tu probleme, își găsește ea un bărbat bun cu bani!

Nu avu încotro Ion, nu scăpă de gura Mariei și se pregăti pentru nuntă. Costumele de altădată, nu-l mai cuprind, cu greu reuși să-și găsească ceva potrivit. În timp ce Maria încuie poarta, Ion privește din drum la agoniseala lui de-o viață. Frumoasă gospodărie și-a înjghebat, dar parcă e pentru prima dată în viața lui când nu-i mai găsește utilitatea, nu-l mai impresionează.

La nuntă, lume multă, aranjată la patru ace, doamnele elegante îmbrăcate sumar, domnii ba din contră, îmbrăcați la costum. Restaurantul mare, decorat în ton cu evenimentul părea la un moment dat neîncăpător.

- Să trăiască socru mare!!! Hai coană Marieto, joacă găina.
- Hhiiii!!! Scoate milionul coane Pandelică, dacă vrei să joc găina, să trăiască mirii, casă de piatră!!!

Biata găină, decapitată, decopertată, face deliciul nuntașilor amețiți de aburii alcoolului. Altădată, o ceremonie solemnă, acum nunta degenerează în ridicol, în grotesc. Lăutarii îmbie nuntașii la dans, ba cu o horă, ba cu o sârbă. Ion așteaptă liniștit la masă cu ochii pe ceas, ora plecării. Numai că nuntașii nu-i dau pace deloc, invitându-l să joace în horă cu ei; așa că vrei nu vrei, se ridică resemnat de la masă și intră în horă cu ceilalți; prinde pasul, prinde ritmul, burta-i mare tresaltă în ritmul pașilor, mâncarea multă și diversificată, tresaltă și ea în stomac, își agită

trupu-i voluminous, inima o ia la trap. Ion simte amețeală, simte amorțeală, simte că se mișcă lent ca-n reluare, totul se-nvârte în jurul lui, nu mai vede pe nimeni în preajma lui. Ciudat, în asemenea momente îl năpădesc amintirile tinereții, se prăbușește în mijlocul restaurantului:

- Nașule Pandelică, adu apă, coană Marieto, sună la salvare. Faceți loc, să vină salvarea mai repede, de ce întârzie???

Bietul Ion, în învălmășeala creată, își vede viața derulându-se prin fața lui, retrăiește evenimentele importante din viața lui, acum își vede atât de clar erorile ce i-au deturnat cursul firesc al vieții, prea târziu, ce păcat!!!

În zadar încearcă echipajul de pe salvare să-l resusciteze, inima lui Ion cedează, ora decesului este înregistrată, se creează o tăcere nefirească, nepotrivită cu evenimentul în sine. Se aud voci în șoaptă:

- Așa a vrut Dumnezeu!!!

Se pare că Dumnezeu e capul tuturor răutăților!

- De ce Doamne ai vrut așa, ce-a făcut Ion să merite o asemenea soartă? Abia sărise de 50 de ani, nici de pensie nu a beneficiat și cât a muncit!!! Ne erijăm în avocații lui Ion, cu ce-a greșit???
- Au, Doamne iartă-ne, a greșit destul, dar de unde să știe el toate acestea, că doar nu l-a informat nimeni???
- Iarăși iartă-ne Doamne, avea posibilități multiple de a se informa!

Se pare că omul nu are nici-o vină pentru ce se întâmplă, orice eșec, orice dramă, orice tragedie sunt puse pe seama lui Dumnezeu. Oare Dumnezeu vrea să se întâmple tot ce-i mai rău, omul nu-i resposabil de faptele sale???

Idealul cel mai înalt al omului este mântuirea, indiferent că e singur sau căsătorit. Căsătoria, ca idee în sine, nu este rea, dar nu sub forma în care funcționează în zilele noastre și nu numai. În acestă formă, nu există nici-o șansă de mântuire nici pentru femeie nici pentru bărbat. E inutil să ne facem speranțe, după atâtea abuzuri, mizerii și erori fundamentale de gândire, doar că plătim o liturghie, că ne spovedim, ne împărtășim, nu putem să depășim problema, nu putem rezolva problema dacă nu recunoaștem adevărata cauză. Celula de bază a societății- familia, este un concept sănătos, un mediu în care copiii ar trebui să se dezvolte frumos și armonios, dar dacă celula de bază este viciată, bolnavă, cum poate furniza societății cetățeni de nădejde, verticali, cu un caracter puternic. Sunt foarte puține căsnicii ce respectă legile naturii, soți ce se iubesc în adevăratul sens al cuvântului, se respectă reciproc și evoluează împreună, numai că nu sunt dornici de afirmare, sunt modești, retrași, pot fi modele pentru ceilalți, dacă sunt fini observatori. Compatibilitatea între soți e valabilă doar o perioadă, cât sunt pe aceeași treaptă a evoluției, cât timp aderă la aceleași idei, trăiesc amândoi pur-material. Dacă unul dintre parteneri indiferent care, își schimbă modul de a gândi, nu-l mai satisface situația materială, financiară, realizează mai mult, vrea mai mult,

compatibilitatea este deja depășită. Fiecare dintre parteneri încearcă cu disperare să-l tragă pe celălalt în tabăra lui, de aceeași parte a baricadei, unul în sus, iar celălalt în mocirlă, crezând astfel că, îl aduce cu picioarele pe pământ. Reușește cel ce are mai multă putere de convingere, dar cel ce a reușit să-și coboare partenerul pe aceeași treaptă cu el, are de plătit mai târziu sau mai devreme, pentru îngrădirea acestuia. Sau se despart, fiecare merge pe drumul lui, bărbații adesea se izolează în afara societății, cât mai departe de posibilitatea de a fi ispitiți să se întoarcă la vechiul stil de viață.

Se pare că de-alungul istoriei, au fost încercate și alte forme de societate, diferite de ceea ce cunoaștem noi. Nu știu dacă era un lucru bun sau mai puțin bun, cert e că nu abuzau de organele de reproducere, în scopul obținerii de plăceri.

Femeile Blajinilor trăiau separate de bărbați și nu se întâlneau cu ei decât o dată pe an, la Paștele lor, când se puteau căsători. Ei nu rămâneau decât puțin timp împreună, cam până la Înălțare, căci în restul anului posteau și duceau o viață de pustnici.

Societatea noastră nu poate concepe așa ceva.

9. Gardienii timpului

Raiul și iadul le trăim negreșit aici pe pământ, sau începând cu viața pe pământ, în funcție de nivelul nostru de înțelegere și de percepere a realității înconjurătoare. Oamenii rătăcesc prin viață în căutarea fericirii, numai că fericirea pe care o percep ei, e departe de ceea ce ar trebui să fie, simt că le lipsește ceva, simt golul din ei, nu știu însă la ce să se raporteze. Rătăcesc în labirintul iluziei, încercând să umple acest gol interior cu posesiuni, droguri, alcool, muncă, antidepresive, prinși astfel în lanțul dependențelor de orice fel, nu pot identifica adevăratul idealul înalt din viața lor.

Pe măsură ce anii trec, oamenii se adâncesc tot mai mult în nisipurile mișcătoare ale unor vicii sau dependențe, deturnându-i de la traseul firesc al vieții. Dependenți de alcool, droguri, mâncare, sex, de control, de putere și nu în ultimul rând de suferință, ratează eternitatea pentru o clipă de plăcere. Numai că, durerea intră în trup prin plăcere, provocând dureri fizice, sufletești greu de îndurat. Dependența de mâncare forjează organele interne să lucreze din greu, le uzează, consumă o cantitate mare de energie benefică de altfel organismului pentru regenerare, degenerând în boală și suferință. Trupul este satisfăcut sexual, dar intră în conflict cu sufletul care-și dorește o viață pură, curată, instalându-se astfel o depresie adâncă. În zadar se străduiesc psihologii să combată depresia, dacă nu se dorește recunoașterea adevăratei cauze, sursa tuturor neplăcerilor. Dacă nu există o forță mai mare decât forța viciului, care să ne tragă spre lumină, viața noastră, cândva luminoasă, plină de speranță în copilărie, nu e decât o mlaștină în care ne zbatem, fără putința de a ieși. Banii, puterea, sexul, drogurile, alcoolul, sunt influența supremă din viața noastră, zeii la care ne închinăm. În goana după bogăția exterioară, omul își neglijează, își ignoră bogăția interioară, izvorul său nesecat de putere, iubire, sănătate și divinitate.

Suntem ținuți în întuneric, ignoranță, precum într-un țarc, sau într-un borcan, tocmai în ideea de a nu intui libertatea de dincolo de marginile borcanului, altfel nu mai muncim pentru stăpânii acestei lumi. Puricii sunt conștienți de proprietatea lor de a sări, le este transmisă genetic acestă însușire, dar dacă vor fi închiși într-un borcan, încearcă o perioadă să sară de-acolo, se lovesc constant de pereții borcanului, apoi renunță să mai și încerce să sară. Următoarele generații nici nu se mai nasc cu această proprietate, își recunosc limitarea din start. La fel și oamenii, ținuți în ignoranță și întuneric atâta amar de vreme, nici măcar nu mai sunt

conștienți de faptul că sunt ființe nelimitate, capabile să sară dincolo de marginile borcanului, în dimensiuni superioare. Cu toate acestea, se mai găsesc oameni cu o intuiție și o voință de fier, să sară peste țarc, sau să sară dincolo de gura borcanului, dincolo de timp și spațiu, descoperind și altă realitate decât cea știută. Pentru ca asemenea accidente să nu mai aibă loc, sau să fie cât mai puține și izolate, e nevoie de o armată de gardieni să păzească granițele spațiului ce ne delimitează de alte spații. Cum încercăm să forțăm granițele spațiului în care conviețuim, suntem împinși înapoi, înepărtați de linia de demarcație dintre lumi. Dar să nu ne închipuim că singurii gardieni sunt doar cei de pe margine cu sarcini clar trasate de a ne supraveghea. Și noi cei mulți din borcan suntem bine instruiți de a ne controla și supraveghea unii pe alții, astfel că, numai dacă este bănuit vreunul dintre noi că ar dori să forțeze marginile borcanului, să sară cât mai aproape de gura borcanului, sar ceilalți, îl prind de picioare și îl aduc obligat forțat pe fundul borcanului. Cum să îndrăznească să sară, să evadeze din acest spațiu, iar noi să rămânem captivi aici. Nici un moment nu ne gândim că cei salvați ne pot ajuta și pe noi să ne redobândim libertatea pierdută. Ne place din păcate să pozăm în postura de gardieni ai celor din preajma noastră, simplificându-le mult munca gardienilor de la gura borcanului, uneori din exces de zel, chiar îi depășim în atribuții.

Sunt mulți oameni ce au opinii diferite, văd clar realitatea din jurul nostru, văd mai mult decât putem noi vedea, dar sub pretextul normalității,, pentru că noi nu avem această abilitate, nu vedem decât anormalitatea din ei, nebunia din ei. Astfel sunt copii care au percepții extrasenzoriale mai mari decât a celor din preajma lor, decât a părinților lor, văd și aud entități pe care noi nu le vedem, sunt duși însă la psihiatru, iar acesta dacă se mulțumește și se rezumă doar la cunoștințele acumulate în facultate, îi infundă de medicamente dăunătoare creierului și ajung legume, poate pentru tot restul vieții. La fel și adulții, pot fi legați, injectați și ținuți la ospiciu, doar pentru că gândesc diferit de majoritatea oamenilor. Mulți dintre ei, știu atât de multe, au atât de multe de spus și nu au cui; trăiesc într-o mare de oameni , dar sunt atât de singuri, retrași, discreți, tăcuți, altfel riscă să fie ridiculizați, banalizați, etichetați, catalogați, să fie prinși de picioare și trași pe fundul borcanului.

Oare dincolo de linia de demarcație e spațiul atemporal, ca în poveștile din copilărie, Tinerețe fără bătrînețe și viață fără de moarte? Se pare că timpul nu există, trăim într-o atemporalitate demonstrată științific.Transformarea materialului are loc doar în spațiul fizic și nu în timp. Timpul nu poate fi observat de către vedere, schimbările materiale nu au o durată, ele au doar o ordine numerică, conform planului liniar în care trăim, planul tridimensional, universul este un fenomen atemporal. Timpul pe care îl cunoaștem prin ceasuri și calendare a fost inventat. Omul nu există în tim, ci în timp există omul, nu se poate călători prin spațiu-timp, se poate călători numai în spațiul atemporal.

10. Dictatura relativismului moral

Absolutismul susține că moralitatea se bazează pe principii universale, legea naturii, legea universală, conștiința, Dumnezeu fiind sursa supremă a moralității, neschimbabilă, în timp ce relativismul moral pretinde că moralitatea nu se bazează pe un standard absolut, ci mai degrabă, moralitatea, etica depind de variabile cum sunt situația, cultura, sentimentele și simțămintele oamenilor. Argumentele în favoarea relativismului moral, demonstrează natura sa îndoielnică, fiind într-o contradicție logică. Cei ce susțin relativismul, afirmă că valorile sunt diferite de la o cultură la alta, iar moralitatea este diferită de la om la om. Atunci, se pare că nimeni nu este imoral, moralitatea se învârte în funcție de interese, obiceiuri, moravuri, argument ce confundă comportamentul oamenilor, modul lor de a gândi cu standardele absolute, cu ceea ce ar trebui să facă. Cultura nu poate detrmina binele și răul, nu poate avea fiecare propria moralitate, iar moralitatea nu poate fi schimbată de la o perioadă la alta, în funcție de dorința de modernizare a unora. Schimbările de situații nu permit schimbări de moralitate, conștiința binelui nu poate suporta modoficări în funcție de toanele unora.

Argumentul principal al relativiștilor este cel al toleranței, sub pretextul că moralitatea celuilalt e greșită, exprimă intoleranță, rigiditate. Însă se dovedește a fi un argument înșelător, răul nu trebuie tolerat, nu trebuie încurajat, crima, violul nu trebuiesc tolerate sub pretextul perceperii moralității diferite. Relativiștii se folosesc de principiul absolutist al bunătății pentru a-și face intrarea în scenă. Oamenii se nasc cu conștiință și știu instinctiv când fac rău sau când li se face o nedreptate. Chiar și copiii dosebesc binele de rău și au un dezvoltat simț al dreptății, astfel că relativismul moral se dovedește a fi o falsă filosofie, susținută în scopuri mai puțin morale, de fapt este pervertirea moralității, binele și răul fiind amestecate, apoi chiar inversate.

Pervertirea firii umane a cunoscut numeroase etape de-alungul istoriei. Astfel sub pretextul moralității, uneori chiar religioase, sub pretextul legalității, a respectării autorității de stat, oamenii au fost determinați a respecta anumite reguli impuse de entități statale, instituționale, de comunități cu mentalități greșite adânc înrădăcinate în ființa omului. Dar cine stabilește ce este bine, ce este rău, ce este corect, ce este greșit, iar ceilalți, la ce se pot raporta dacă regulile impuse sunt conforme cu legile universale sau nu. Omul se poate înșela adoptând un mod de a gândi sau altul, un tip de comportament, un tip de raționament, având încredere în capacitatea celor ce îl promovează și îl încurajează, dar intuiția, trăirea interioară,

instinctul, reprezintă barometrul după care se pot ghida. Deși subiectul este convins de veridicitatea celor transmise și acceptate de către el, totuși simte că ceva e în neregulă, starea neconfortabilă îl avertizează precum un martor la bord de o eroare de gândire, nefericirea, depresia sunt factori decisivi pentru a-l pune pe gânduri asupra falsei filosofii care-i creează mai multe neplăceri decât stare de bine. Dar sub pretextul că viața nu-i perfectă, că răul e absolut necesar în viața unui om, acesta de multe ori se resemnează și se complace în postura de victimă, nefiind capabil de analiză, sinteză a datelor informaționale, nefiind capabil de a alege bobul de neghină.

Familia este celula de bază a societății întemeiată pe principii morale, principii sănătoase, dar care a deviat de la principiile de bază. Celula de bază a societății este bolnavă, este viciată, este pervertită; dacă altădată familia furniza oameni de nădejde societății, acum din păcate răul se coace în familie, copiii se formează tot mai strâmb în cadrul familial, ca urmare a unei educații deficitare, conform căreia nu trebuiesc modelați în nici-un fel, pentru a nu-i supune nici unui fel de presiuni, trebuiesc lăsați să crească oricum, strâmb, precum unii copaci care nu mai pot fi îndreptați mai târziu. Și criminalul și violatorul și prostituata și homosexualul și coruptul și diabolicul s-au născut tot în familii, atunci de unde aceste eșecuri? Ca și cum nu ar fi suficient că familia nu mai e ce a fost cândva, se pervertește acum și noțiunea de familie, nemaifiind valabilă noțiunea de soț și soție, adică bărbat și femeie; astfel soții pot fi doi bărbați sau două femei, contrar legii firii.

Desigur, cei ce vor o societate de-așa natură, promovează și încurajează acest nou soi de cultură ca fiind normal, iar cei ce îndrăznesc a avea alte păreri, sunt ridiculizați, marginalizați, pe motivul unei mentalități învechite. Cu toate acestea nu-i pot schimba, nu-i pot face să adere la noua concepție despre viață. Elitiștii autodeclarați și foarte bogați, capitaliștii, au nevoie de un anumit tip de om, cel mai adesea numit “omul nou”; acest om nou, pentru fiecare tip de societate diferă în funcție de interese. Dacă pentru un tip de societate cetățeanul trebuie să fie instruit, educat, cult, demn, responsabi, cinstit, corect, drept, pentru un alt tip de societate cetățeanul nu trebuie să știe prea multe, nu trebuie să fie decât un animal social bun de muncă și ușor manipulabil. Dar cum nu se poate produce schimbarea peste noapte, cetățenii find deja formați într-un anume sens, atunci sunt vizați cei mici. Au mintea fragedă, pot fi ușor modelați în sensul dorit, așa că în țările dezvoltate, deja li se furnizează cărți cu povești în care un prinț ce iubea tot un prinț s-au căsătorit, iar homosexualitatea le e prezentată ca un drept al lor; halal drept dacă îți pierzi adevărata libertate în urma unei asemenea erori.

Relativiștii morali, mai întâi cer clemență, doresc să fie înțeleși, doresc să fie tolerați, ca apoi să-și impună drepturile și să ceară să le fie legalizate anomaliile. Sub pretextul discriminării, ceilalți cu orientări normale, nu mai au voie să își

exprime părerile în public, altfel riscă judecarea și condamnarea la închisoare sub pretextul drepturilor omului, astfel se instaurează dictatura relativismului moral.

Părinții prin lege, în anumite țări, nu mai au drept de educare moral-religioasă a propriilor copii, fiind acuzați de îndoctrinarea micuților și încălcarea drepturilor lor, astfel că, prin instituții de protecție a copilului le sunt luați copiii și dați spre adopție familiilor homosexuale. Îndoctrinarea sexuală a micuților e permisă și promovată ca un drept al lor, drept ce de fapt îi înrobește poate pentru tot restul vieții. Puțini sunt cei ce realizează plasa în care au picat și depun eforturi considerabile să se elibereze din asemenea capcane, reușind poate după ani de tratare și recuperare.

Deja în unele țări, creștinii își ascund cruciulița de la gât, fiind considerată o formă de agresare a ateilor, sodomiștilor, o formă de încălcare a drepturilor lor, drepturile oamenilor ce cred în Dumnezeu fiind total ignorate sau chiar înăbușite.

11. Punct și i de la capăt

Comportamentul unei specii, valabil atât la animale cât și la oameni, este determinat de masa critică pe care o atinge o idee revoluționară, un stil de a gândi, un mod de evoluție sau involuție a speciei respective. E valabil și într-un sens și în altul, astfel că, dacă se vor trezi la realitate din ce în ce mai mulți oameni, ce își vor schimba modul de a gândi, modul de a trăi, modul de relaționare dintre ei, există posibilitatea ca atingând pragul critic, informația să se propage cu o viteză uimitoare răturnând proporția. Cei ce ne conduc cunosc foarte bine această teorie și se străduiesc din răsputeri să țină oamenii în întuneric, în ignoranță, pentru a nu se atinge masa critică fvorabilă răsturnării procentuale. Deși beneficiem de foarte multe canale de televiziune, toate, sau aproape toate se limitează la a difuza emisiuni cu caracter educativ scăzut sau deloc, mai degrabă furnizează divertisment de o calitate îndoielnică, doar pentru a ne ține mintea ocupată și nu emisiuni ce ne-ar putea pune mintea la treabă. Sunt mai degrabă mediatizate intens nefericirea, furia, agresivitatea, lipsa de iubire și compasiune, neacordându-ne șansa de a ne observa, de a ne analiza și de a ne armoniza unii cu ceilalți.

Pentru a fi controlați, mai marii planetei ne vor înrobiți, împătimiți. Zilnic ducem, nu grija evoluției, ci grija zilei de mâine; dacă avem bani de hrană, medicamente, de țigara și cafeaua zilnică, atașamentul față de un partener, indiferent care ar fi acesta, dar nu suficient de înrobiți cum se dorește să fim. Dependența trebuie să fie mai mare, degradarea umană în toate formele ei trebuie accentuată și accelerată, astfel sunt implementate legi favorabile decăderii umane și prezentate ca drepturi ale omului, care să permită să lărgească cercul acestora. Ni se induce ideea că doar lucrurile exterioare ne fac fericiți, nu suntem ghidați spre împlinire, ci spre a fi distruși de dependențe și vicii.

Nu contenesc autoritățile a ne legaliza drepturi indinspensabile nouă oamenilor, fără de care nu am putea merge mai departe. E o situație fără precedent, cel puțin raportat la istoria omenirii de 2000 de ani; oamenii nu mai au nici-o restricție în calea plăcerilor și distracțiilor de tot felul. Numai moral- religios să nu fi, că este de-a dreptul penal, altfel nu-i nici-o problemă.

- Hei, Josef Fritzl din Austria, acum poți să-ți violezi fiica la lumina zilei, ce s-o mai ții ascunsă 24 de ani prin beciurile casei, gata s-a legalizat incestul!!!

- Hei, Steve din Suedia, acum poți să aștepți în fața ușii la morgă pentru a primi cadavre, acum toți cetățenii sunt obligați să-și dea acordul pentru folosirea trupului lor după deces în scopul satisfacerii dorințelor sexuale, s-a legalizat necrofilia, nu mai aveți nici-o problemă!!!

- Hei, Clayton din SUA poți face colecție de soții, s-a legalizat poligamia, poți experimenta legal fericirea supremă!!!

-Hei John din Canada și Stănel din România, poți chinui animalele în voie, de-acum, s-a legalizat zoofilia. Dacă te mai deranjează polițistul de la colțul străzii când zbiară capra, poți să-l dai și în judecată că ți-a întrerupt actul fericirii supreme, instanțele specializate îi vor da pedepse drastice!!!

- Hei, Francois din Franța, acum poți abuza copiii fără probleme, mai ales cei săraci și orfani lipsiți de apărare, că doar s-a legalizat pedofilia. Iar dacă părinții copilului agresat sexual încearcă să-și salveze copilul poți să-i dai în judecată cerând ani grei de închisoare pentru încălcarea drepturilor omului!!!

- Hei, homosexuali din toată lumea, nu trebuie să vă mai ascundeți orientările sexuale multiple, după paravanul căsătoriei, că acum vă e permis orice.

Și ca și cum nu ar fi suficient, în Franța au apărut primele restaurante unde se poate consuma carne de om. Suntem îmbiați a ne mânca și la propriu și la figurat, canibalismul fiind un alt drept al omului, după principiile unora.

Iată un adevărat spital de nebuni la nivel planetar, un proiect de anvergură de sodomizare pune stăpânire pe omenire. Ora adevărului se apropie amenințător, lupta e cumplită, oare o să avem șansa cetății Ninive sau soarta Sodomei și Gomorei. Locuitorii cetății Ninive, au înțeles măcar în ultimul moment urgia ce se poate abate asupra lor, pericolul la care sunt expuși, dacă nu iau atitudine, dacă nu-și vor asculta conștiința, pe când oamenii zilelor noastre continuă nestingheriți să persiste în greșeală, modernismul îi împinge pe marginea prăpastiei, iar ei se complac în distracții ieftine. Oare va triumfa forța binelui, oamenii ce se trezesc la realitate sau forța răului ce îmbie oamenii spre degradare umană, ignorând cu desăvârșire propria conștiință?

Se pare că și planeta Pământ s-a trezit dintr-un somn profund, nefiind deloc încântată de nelegiuirile oamenilor ce trăiesc pe scoarța terestră. S-a trezit devalizată de bogățiile naturii, cu râurile de la suprafață și cele subterane otrăvite, marea otrăvită, vietățile submarine otrăvite, pădurile defrișate în stil barbar, animale ucise fără discernământ. Se va scutura oare, de acești "paraziți" ce degradează mediul înconjurător într-un ritm alert? Fenomenul de terraformare este inevitabil.

Amețit de aburii alcoolului, derutat de efectele nocive ale drogurilor, înfuriat de orgoliul nemăsurat ce-l chinuie de-atâta amar de vreme, depresiv în urma dependenței sexuale, crezându-se invicibil, degetul nebunului planează amenințător deasupra butonului de declanșare a bombei atomice. Catastrofa nucleară nu se poate produce decât dacă Dumnezeu îngăduie, altfel planul nebunului este dejucat la nivel subtil. Însă oamenii refuză evoluția, se îndreaptă inevitabil către autodistrugere, Dumnezeu îngăduie: Bbbbuuummm!!!

Planeta este învăluită în semiobscuritate, iarna atomică se instalează. În urma unei catastrofe de proporții la nivel planetar, omenirea a reușit să se salveze în proporție de cel mult 10%. Unii au prevăzut, s-au retras în peșteri, în munți, în improvizații sub pământ pentru a supraviețui, până când mediul exterior devine mai prietenos, devine locuibil. Astfel o parte dintre oameni ajung să locuiască în peșteri, formând mici comunități, ajutându-se reciproc. Acum înțeleg pe deplin unitatea, armonia, stăpânirea de sine; sistemul le oferea toate condițiile, acum sunt nevoiți să apeleze la capacitatea de adaptare în noile condiții. Le vine desigur foarte greu să supraviețuiască în lipsa confortului oferit de tehnologia modernă. Nu au reușit să salveze cu ei , documente, cărți referitoare la înfloritoarea civilizație care tocmai a apus, au reușit doar să ia câteva lucruri de îmbrăcat, pături, alimente, medicamente.

Copiii născuți în peșteri sunt învățați de părinții lor să scrie litere pe nisip, pe piatră, sunt învățați să citească, să socotească, li se povestesc lucruri despre societatea în care au trăit părinții lor, despre cărți, despre zgârie nori, despre avioane, despre școli, grădinițe, despre parcurile înverzite. Peste câteva generații, toate acestea devin doar povești de adormit copiii, cine să le mai creadă dacă nici martorii oculari nu mai există, dacă aceștia au trecut deja în lumea celor drepți.

Oamenii s-au salvat pe grupuri în funcție de gândire, ideile la care au aderat, de afinități, astfel Stănel din deal, plecat la muncă în străinătate, prins într-o comunitate cu orientări sexuale multiple, s-a salvat împreună cu semeni asemenea lui. Luați pe nepregătite, adăpostiți temporar în subsoluri ce le oferă cel puțin o perioadă strictul necesar, tremură de frig, de frică, de foame, neștiind ce le rezervă viitorul. Cu toate acestea, dependența de sex nu le dă pace, se combină haotic, care cu cine înimerește, apar primii copii în cadrul comunității.

Lipsa hranei îi obligă să înfrunte vremea vitregă de-afară, îi obligă totuși în cele din urmă să iasă pentru procurarea celor necesare; s-au format straturi de zăpadă și gheață care ascund pești, mici vietăți. Animalele vânate sunt preparate cu ajutorul focului, atât cât mai au chibrituri, cât mai găsesc modalități de a aprinde focul, dacă nu, sunt dispuși a le consuma și crude; foamea e groaznică, frigul năpraznic, iar lucrurile de pe ei se uzează văzând cu ochii. Organismul încearcă să se adapteze noilor condiții de viață, dar nu sunt capabili să găsească cele mai bune soluții de supraviețuire. Astfel, sistemul genetic convoacă de urgență consiliul de administrație al genelor spre a găsi soluții viabile supraviețuirii:

-Au suratelor, ce ne facem cu nemernicul ăsta, că nu-i capabil a-și purta singur de grijă, nu se trezește la realitate? Să activăm gena responsabilă de pilozitate, măcar să reziste o perioadă la frig, până când înțelege cine e, își înțelege natura divină, proveniența divină!

Așadar, acești oameni se animalizează tot mai mult, sunt acoperiți în câteva generații de pilozitate, asemenea unui strat de blană menită să-i protejeze de frig.

Consumând carne crudă, presupune un efort sporit, maxilarul se modifică pentru a face față noului mod de hrană, aspectul lor exterior apropiindu-se mai degrabă de cel al necuvântătoarelor, decât de cel uman.

Cei ce s-au trezit la realitate înainte de dezastruosul eveniment la nivel planetar, au realizat multe, au înțeles principiile după care funcționează universul, au înțeles legile naturale, universale, au o intuiție mult dezvoltată decât a majorității oamenilor. Desigur și ei s-au retras în munți, dar în locuri mai prielnice vieții, mai prietenoase omului, au descoperit capacitatea de a se hrăni cu energie solară mai mult și mai puțin cu hrană solidă.

Omul este mai mult decât un trup însuflețit, mai mult decât o bucată de carne. Omul este format din miliarde de celule ce comunică între ele printr-un fel de energie numită biofotoni, emiși de către orice corp, neperceptibilă de ochiul uman, care nu poate vedea în infraroșu și ultraviolet. Astfel emisia de lumină nu poate fi observată, ceea ce nu înseamnă că nu există. Acestă emisie de biofotoni, se pare că este responsabilă cu viața, toate ființele vii conțin lumina care, este utilizată în procese derulate la nivel subcelular și cuantic. Emisiile de lumină au fost corelate cu activitatea cerebrală, ce influențează cantitatea de biofotoni emisă de către organism. Acești biofotoni sunt asemănători cu lumina emanată de soare, intensitatea lor fiind totuși mai redusă.

Omul trăind în cunoaștere, respectând legile universale, conștientizând multitudinea de procese ce se derulează în organismul lui, devine ființă de lumină, în adevăratul sens al cuvântului. Ființa de lumină empatizează cu întreaga creație, fie minerale , fie animale, fie propriii lor semeni. Animalele o recunosc, având percepții extrasezoriale mai dezvoltate decât omul obișnuit; astfel chiar și fiarele sălbatice își pun capul în mâinile acestor ființe de lumină, fără nici-o teamă, îi recunosc ca stăpâni, adevărații stăpâni, nu ceea ce se crede în zilele noastre. Doresc să-și ajute semenii să înțeleagă și să-și urmărească cel mai înalt ideal, acela de fiu al divinității.

După o perioadă îndelungată, atmosfera de la suprafața pământului devine suportabilă, chiar prietenoasă, natura revine la viață, câmpurile înverzesc, pădurile se refac, animalele se înmulțesc, astfel că oamenii din peșteri se hotărăsc să-și construiască adăposturi, locuințe afară la lumina zile, sub soarele ce-i încălzește pe toți deopotrivă nediscriminatoriu. Nu a mai rămas nimic din civilizația trecută, clădirile supuse degradării, descompunerii, s-au prăbușit puțin câte puțin, podurile au fost înghițite de apă și erodate de-alungul timpului, natura și-a intrat în drepturi, astfel că pe locurile pe care altădată se ridicau construcții semețe, acum nu sunt decât copaci și o vegetație bogată spre fericirea animalelor ce nu mai aveau unde se adăposti și surse de hrană. Singurele mărturii a existenței unor civilizații demult apuse sunt semețele piramide din Egipt, ce n-au putu fi măturate de pe suprafața pământului. Doar povestirile spuse de bunici nepoților la gura sobei, mai amintesc

de vremuri demult apuse, care din păcate nu le mai crede nimeni. Transmise din generație în generație își pierd din acuratețe, aceste relatări devenind doar simple povești ce le încântă copilăria.

Dintr-o mică comunitate, se dezvoltă un frumos orășel cu mici comunități la periferie sub formă de sate. Predomină pacea, armonia între oameni, nu au nevoie de conducători, se ajută reciproc în construirea caselor; oamenii fiind cu toții de aceeași condiție socială prosperă în mod egal, nu disproporționat. Nu au decât un fel de consiliu al comunității format din oameni înțelepți ce se întrunesc doar în cazuri speciale, de mare nevoie. Copiii se dezvoltă armonios, nu cunosc invidia, competiția, goana după acumulări materiale, își respectă părinții, își ajută bunicii, trăind fericiți cu ce le oferă natura, fără a consuma mai mult decât le e necesar, animalele fiindu-le doar prieteni și-atât, principala lor ocupație fiind doar agricultura.

Nu departe de acestă comunitate s-au dezvoltat alte comunități cu oameni din păcate, mai puțin înțelepți, bazați atât pe agricultură, cât și pe vânătoare și creșterea animalelor. Mai nou, datorită unui accident regretabil, au descoperit alcoolul în urma fermentării fructelor; la început speriați de efectul acestuia, mai târziu au început să-i aprecieze gustul și să-l consume frecvent. Sub influența alcoolului, orgoliul a cunoscut o amploare nebănuită, trezindu-le dorința de extindere, cucerire de noi teritorii. Copiii concepuți în perioada beției, manifestă dorința de putere sub influența nefastă a consumului de carne și alcool, astfel deveniți adulți și autoproclamați regi, împărați, pun ochii pe liniștita comunitate de alături.

În zadar se străduiesc să-i cucerească, unitatea lor nu dă voie să penetreze delimitările teritoriale; sunt vigilenți și protejați de un câmp energetic divin, ca urmare a vieții pe care o duc; se iubesc, se respectă reciproc, se ajută reciproc în orice condiții, par indestructibili.

Cum să-i cucerească? A da, păi dezbinându-i, că doar nu-i greu cu tulburelul după ei. Se arată o perioadă prietenoși, se mai întâlnesc uneori pe teren neutru, iar sub pretextul prieteniei sunt îmbiați a consuma o gură de alcool și a trage din pipa păcii; amețiți și încântați de posibilitatea măririi, se întorc în comunitate, autoproclamându-se și ei regi și împărați, își construiesc clădiri mari somptuoase, în ton cu noul lor statut și cum obrazul subțire cu cheltuială se ține, e imperios necesar a impune impozite și taxe oamenilor din comunitate pentru a-și menține standardul de viață. Numai că cei mai înțelepți din sat nu acceptă această formă de sclavie și nu de într-ajutorare reciprocă, se revoltă, iar societatea se scindează în două: cei temători a se împotrivi noului regim considerând că nu se vor descurca singuri și cei ce nu doresc asemenea schimbări în comunitatea lor. Aceștia din urmă prigoniți de conducere se retrag în munți, primesc chiar ajutor din partea ființelor de lumină, progresând și evoluând spre adevărata lor natură.

Odată schimbat regimul, în colaborare cu comunitățile vecine sau în înțelegere cu conducătorii acestora, convin spre un soi de societate bazată pe competiție, că prea târăsc după ei toți puturoșii, cine se descurcă are mai mult, iar ceilalți servesc celui competent. Așa apar micii comercianți, afaceri pe cont propriu, dimensiunea bogățiilor unora crescând invers proporțional cu sărăcia celorlalți, deloc puțini. Alcoolul produs zace în recipiente special construite, animalele crescute și ținute captive în țarcuri, așteaptă a fi sacrificate și date spre consum pentru a înmulți profiturile, dar cu cine, cu concetățeni prea retrași, prea morali, timorați de efectele alcoolului?

- Măi primare, ia mai inventează și tu încă o sărbătoare să rămâmnă ca tradiție și obicei în conștiința colectivă, că nu ne mai vindem marfa, rămânem cu alcoolul pe stoc și purceii, mieii în ogradă!

A te îmbăta singur, nu prea dă bine în societate, ești arătat cu degetul, ești criticat, marginalizat,așa că ai o reținere. Dar dacă e permis de comunitate, măcar periodic câte o zi; atunci nu se mai simte nimeni vinovat, ne îmbătăm cu toții ca porcii, mâncăm până ne ia cu rău, chiar dacă e nevoie să zaci lat câteva zile, dar e nostim să ne distrăm în felul acesta.

Omenirea decade din ce în ce mai mult, oamenii retrași în munți asistă neputincioși la degradarea semenilor lor, trebuie să intervină, dar nu direct, că nu mai ascultă nimeni în asemenea condiții. Cel mai mult contează puterea exemplului; astfel convin ca în interiorul comunității respective, să se nască un copil ca și ei, să trăiască și să crească ca și ei, dar cu concepții diferite, pentru a fi exemplu pentru ei. Odată devenit adult, îi adună în preajma lui, povestindu-le despre adevăratele capacități și puteri ale omului, dacă respectă legile creației, despre indestructibilitatea trupului uman, indiferent de stricăciunile pe care le-ar suporta, despre nemurire, despre vindecări miraculoase, ca urmare a modului de gândire total diferit de cel actual. Împărații nu-l privesc cu ochi buni, îi pun gând rău, este arestat, torturat, omorât, dar după trei zile reînvie ca urmare a activării genei regenerării. Învăluit în lumina pură divină, imperceptibilă ochiului uman, puțini îl văd și mai puțini înțeleg și pun în aplicare învățăturile lui. Oamenii nu au înțeles nimic, îl divinizează, văzând doar idolul în el, nu și idealul din el, nu văd decât violența asupra lui, îl urcă pe un piedestal înalt, astfel încât să nu mai ajungă nimeni la el. Creează o religie după el, o dogmă, pierzând esențialul, și anume faptul că nu a dorit să fie decât un exemplu pentru oamenii ce trăiau în bezna necunoașterii și nicidecum să fie perceput precum un zeu de către oameni.

Cei din conducere profită cu acestă ocazie căutând să controleze masele cu ajutorul religiei, falsifică pe unde pot scrierile referitoare la adevăratele învățături, doar, doar nu s-or prinde cei mulți și năpăstuiți.

Societatea avansează tehnologic, sunt înființate școli pentru a fi pregătiți copiii în funcție de nevoile societății, apar universități de prestigiu, unde se

studiază istoria omenirii. Cu ajutorul laboratoarelor performante, pot fi stabilite detalii asupra descoperirilor arheologice.

Comunitatea oamenilor animalizați, din păcate nu a supraviețuit de-alungul timpului, fiind răpuși de vitregia vremurilor, au murit unul câte unul, înghețați de frig și foame, poate, nefiind capabili să descopere și alte zone favorabile supraviețuirii lor. În loc să găsească soluții comune de supraviețuire, s-au mâncat reciproc pentru a supraviețui o perioadă scurtă de timp. În excavările cu utilaje mari, puternice, avansate tehnologic, este găsit un exemplar într-un bloc de gheață, din acestă nefericită comunitate, ce a clacat pe parcursul evoluției ei. Este dus în laboratoarele marilor universități ai vremurilor, unde este studiat cu atenție de renumiți profesori universitari, încercuiți de o armată de studenți curioși.

- Da, este clar, spune unul din profesorii universitari, am găsit veriga lipsă din lanțul trofic!

Bietul Stănel din deal, nici nu-și închipuia el, pe când chinuia bietele animale, ce contribuție majoră își va aduce prin urmașii lui, la consolidarea teoriei evoluționiste.

Se naște un nou Georgică, pe ulițele satului veste se răspândește destul de repede, fericitul tată îl ridică în mâini spre soare, răsucindu-l în cele patru zări ale lumii, scăldat în razele soarelui, binecuvântat de preotul satului și de consătenii prezenți. Apoi îl așează în brațele proaspetei și tinerei mămici, ce îl alăptează cu multă dragoste, mângâindu-l duios pe creștet, sărutându-i mânuțele gingașe. Oare de acestă dată, vor fi părinții mai responsabili, mai atenți cu Georgică, mai atenți cu educația lui? Oare ce fel de om va fi la vremea majoratului? Va fi un om de nădejde al societății sau va fi un om neputincios în a se opune manipulărilor de tot felul? Oare va fi crescător de animale, sau un vestit cercetător de științe? Oare va fi un judecător cu verticalitate sau un politician oportunist, înclinat intereselor străine? Oare va fi avocatul celor mulți și năpăstuiți sau va fi avocatul celor puțini și privilegiați? Oare va fi o nouă speranță pentru omenire sau se va pierde în anonimat? Oare de această dată, vor reuși oamenii să evadeze din strâmtoarea veacului în care s-au născut?

Cuprins:

Prezentare.....157

1. **Dependenț a de sistem.....158**
2. **Dependenț a de alimente.....160**
3. **Dependenț a de carne.....162**
4. **Dependenț a de alcool, ț igări, cafea droguri....164**
5. **Dependenț a de sex.....166**
6. **Erori de gândire, dependenț a de sentimente negative, dependenț a de societate, de modernism.....169**
7. **Dependenț a de putere.....172**
8. **Instituț ia căsătoriei.....175**
9. **Gardienii timpului.....191**
10. **Dictatura relativismului moral.....193**
11. **Punct ș i de la capăt.....196**